

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

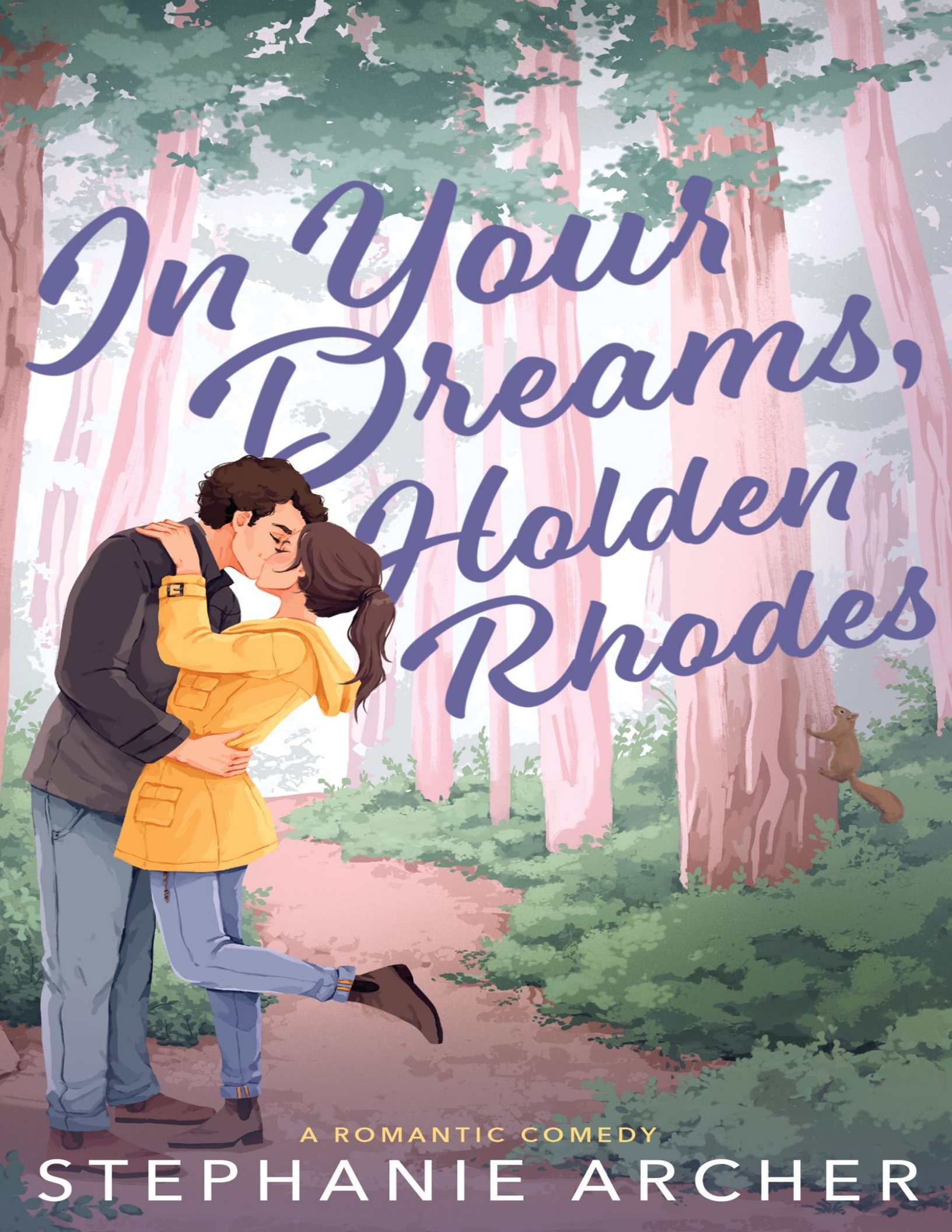
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

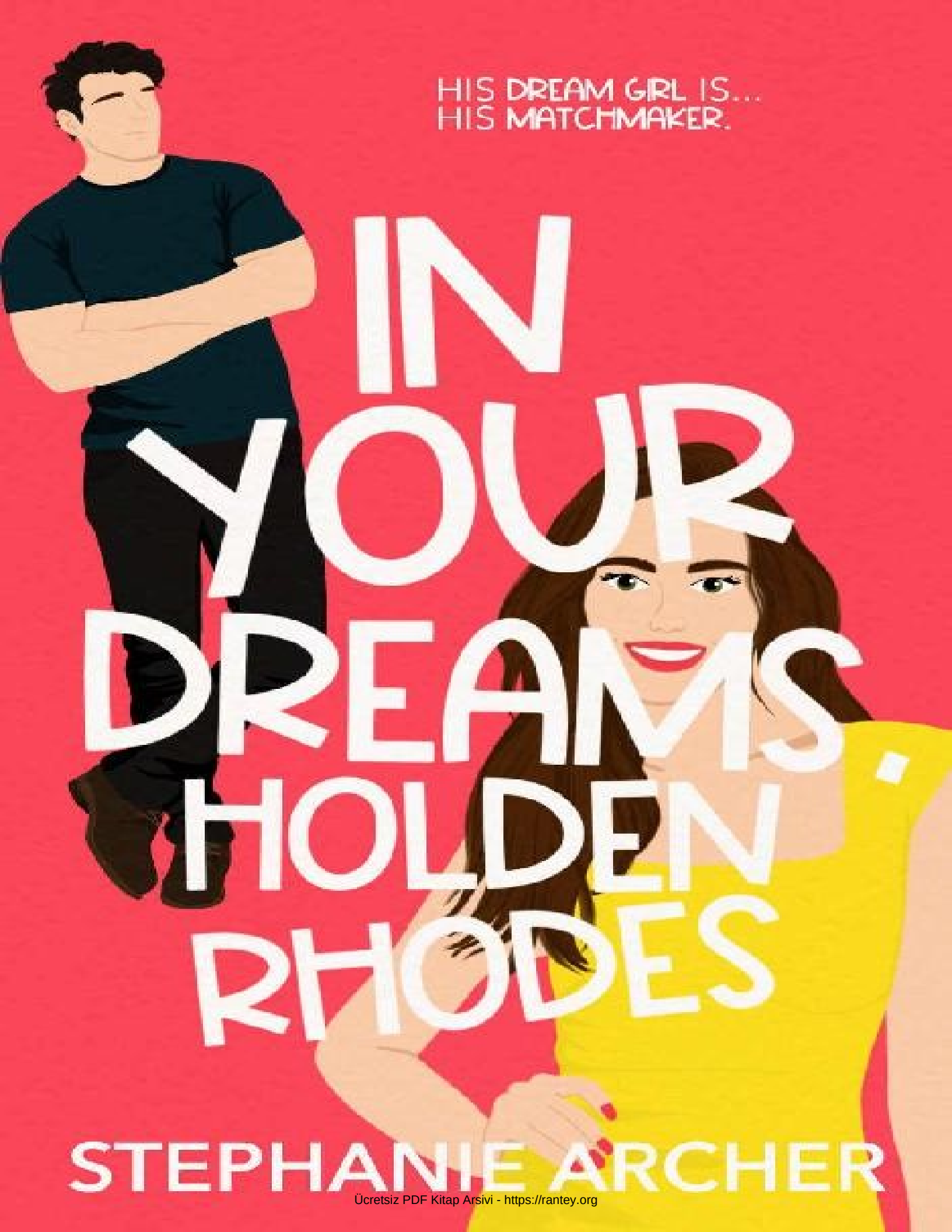
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

In Your Dreams, Holden Rhodes

A ROMANTIC COMEDY

STEPHANIE ARCHER

HIS DREAM GIRL IS...
HIS MATCHMAKER.

IN YOUR DREAMS HOLDEN RHODES

STEPHANIE ARCHER

IN YOUR DREAMS. HOLDEN RHODES

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Romantikler için [OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İçindekiler

1. [Sadie](#)
2. [Holden](#)
3. [Sadie](#)
4. [Sadie](#)
5. [Holden](#)
6. [Holden](#)
7. [Holden](#)
8. [Sadie](#)
9. [Sadie](#)
10. [Sadie](#)
11. [Holden](#)
12. [Holden](#)
13. [Sadie](#)
14. [Sadie](#)
15. [Holden](#)
16. [Sadie](#)
17. [Holden](#)
18. [Holden](#)
19. [Sadie](#)
20. [Sadie](#)
21. [Holden](#)
22. [Sadie](#)
23. [Sadie](#)
24. [Sadie](#)
25. [Holden](#)
26. [Holden](#)
27. [Holden](#)
28. [Holden](#)
29. [Holden](#)
30. [Sadie](#)
31. [Sadie](#)
32. [Sadie](#)
33. [Sadie](#)
34. [Sadie](#)
35. [Holden](#)
36. [Sadie](#)
37. [Holden](#)
38. [Sadie](#)

39. [Holden](#)
40. [Sadie](#)
41. [Sadie](#)
42. [Sadie](#)
43. [Sadie](#)
44. [Holden](#)
45. [Sadie](#)
46. [Sadie](#)
47. [Holden](#)
48. [Holden](#)
49. [Sadie](#)
50. [Sadie](#)
51. [Holden](#)
52. [Sadie](#)
53. [Holden](#)
54. [Sadie](#)
55. [Holden](#)
56. [Sadie](#)
57. [Sadie](#)
58. [Holden](#)
59. [Sadie](#)
60. [Holden](#)
61. [Sadie](#)
62. [Holden](#)
63. [Sadie](#)
64. [Holden](#)
65. [Holden](#)

[Sonsöz - Sadie](#)

[Holden ve Sadie ile baharatlı bir bonus sahne ister misiniz?](#)

[Yazarın Notu](#)

[Ayrıca Stephanie Archer](#)

[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Sadie

"SADIE WATERS?"

"O benim." Resepsiyon görevlisine parlak bir gülümseme verdim.

Masanın arkasından çıktı ve onu takip etmemi işaret etti. "Hâlâ diğerlerini bekliyoruz ama sizi konferans salonuna oturtacağım." Sempatik bir ifadeyle omzunun üzerinden baktı. "Dünkü yaşam kutlaması çok güzeldi."

Hüzünlü bir gülümsemeyle başımı salladım. "Katherine buna bayılırdı."

Birkaç hafta önce Katherine teyzem vefat etmişti ve dün Queen's Cove kasabasının yarısı onu anmak için hanının arazisinde toplanmıştı. Piknik battaniyelerine yayılmış insanlar, barbekülerde cızırdayan yiyecekler ve baloncuk makinesinden çıkan baloncukları kovalayan çocuk kalabalığıyla etkinlik bir cenazeden çok bir kasaba panayırına benziyordu. İnsanlar teyzem hakkında şiirler okudu. Birkaç grup onun en sevdiği şarkıları çaldı. Yorumlayıcı dansçılardan oluşan bir topluluk onu onurlandırmak için sarsıntılı, kıvranan, şehvetli bir koreografi sergiledi. Bu kısım insanları rahatsız etti.

Şimdiye kadar katıldığım en tuhaf yaşam kutlamasıydı ve tam da onun istediği şeydi.

Kalbim küt küt atıyordu. Katherine çok eğlenceli, tuhaf ve neşeli biriydi ve onu özlemiştim.

Resepsiyon görevlisi beni koridorda yönlendirirken "Uzun süredir mi buradasınız?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hayır. Bundan sonra Toronto'ya geri döneceğim."

Eve dönme fikri mideme korku saldı. Dün, geri döndüğümde yaşadığım boktan hayattan uzaklaşmak için iyi bir fırsat olmuştu.

Toronto.

Konferans salonunun kapısının önünde resepsiyon görevlisi durakladı. "Hanın kime miras kalacağını hepimiz çok merak ediyoruz."

Bir homurtu tuttum. Yüzlerce kişi bana hanın kime gittiğini sormuş olmalıydı. Vancouver Adası kıyısındaki bu küçük kasaba tam da on altı yaşımdan hatırladığım gibiydi.

Holden Rhodes kafamın içinde dolaştı.

Orada kaldığım yaz otelde çalışmıştı. Katherine onu çevre düzenlemesi, genel tamir işleri, konukları marinaya götürüp getirmesi ve onları yerel patikalarda ve dağlarda yürüyüşe çıkarması için işe almıştı. Yolculuğumdan önce Katherine bana ondan bahsetmişti ve onunla tanışmak için sabırsızlanıyordum. Benden üç yaş büyüktü ama arkadaş olacağımızdan emindi.

Onunla tanıştığımda benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Haksız yere sıcak yüzündeki çatık kaşları düşündükçe hâlâ ürperiyorum.

Katherine beni kasabaya götürmesini önerdi ve birden kamyonu doldu ve benim için hiç yeri kalmadı. Oteldeki bir misafir yürüyüşlerine katılmak isteyip istemediğimi soruyor, Holden da yeterince yürüyüş deneyimim olmadığını, bu yüzden bana ayak uyduramayacağımı söylüyordu. Bir öğleden sonra verandada uzanmış dergi okuyor ve tırnaklarımı boyuyordum. Holden bahçedeydi, bahçeleri ayıklıyordu. Bir şeyler atıştırmak için içeri girdim ve döndüğümde dergilerime su püskürtmüştü.

Burada ne kadar istenmediğimi bildiğimden emin oldu. Ne zaman geri dönmeyi düşünsem, o yaz etrafımda olmaya nasıl katlanamadığını hatırlıyordum.

Dick.

Dün yaşam kutlamasında onunla karşılaşacağımı düşünmüştüm ama karşılaşmadım. Katherine'den kasabada bir inşaat şirketi olduğunu ve ona yardım etmek için hana uğradığını biliyordum. Annesi Elizabeth, Katherine'in en iyi arkadaşı ve vasiyetini yerine getiren kişiydi. Yaşam kutlamasını o organize etmişti ve onu görür görmez bana sımsıcak sarılmıştı.

Muhtemelen şimdiye kadar evlenmiş ve altı çocuğu olmuştur.

Umursadığımdan değil. "Sadie?"

Gözlerimi kırptım ve resepsiyon görevlisine gülümsedim. Doğru ya.

Han.

"Eminim aileme ya da Elizabeth'e gidecektir," dedim omuz silkerek.

Katherine'in çocuğu yoktu ve hiç evlenmemiști, kızına en yakın kişi bendim ama hanı bana bırakma ihtimali sıfırdı. Altı yatak odalı han, kalabalık bir turistik kasabada, büyük bir sahil arazisindeydi. Benim hayatım Toronto'daydı. O da bunu biliyordu.

Ya da hayatım Toronto'daydı. İki ay önce muhteşem bir dairem, yeni iç tasarım firmam için bir iş kredim ve mükemmel bir nişanlım vardı.

Şimdi bunların hiçbirine sahip değildim. Boku yemiștim. Çok, çok sikilmiștim.

Resepsiyon görevlisi cam kapıyı kaydırarak açtı ve içeriyi işaret etti. "Diğer herkes birazdan burada olur. Size içecek bir şey getireyim mi?"

Bir başka gülümsemeyle başımı salladım ve odaya girmeden önce ona teşekkür ettim.

Gülümsemem düştü ve donakaldım.

Holden Rhodes masada oturmuş, kollarını kavuşturmuş ve on beş yıl önce bütün yaz boyunca bana attığı aynı ciddi ve yoğun bakışlarla bana bakıyordu.

Vay canına.

Eskiden de çekiciydi, o yoğun gözleri ve güzel kirpikleriyle, ama şimdi? Yaş adama iyi davranmıştı. Yüzü yazdan kalma bronzlaşmış, gri gözleri daha da öne çıkmıştı. Kalın, koyu renk saçlarının tepesi dağınıktı ve çenesini daha güçlü gösteren bir saat beş gölgesi vardı. Gözlerinin köşesinde küçük çizgiler oluşmuştu ve ben onları gülünç derecede çekici buluyordum.

Siyah tişörtünün geniş göğsünü nasıl gerdiğine açıkça baktım. Yaklaşık kırk kilo saf kas kazanmıştı. Tanrım. Holden

Rhodes hatırladığımdan bile daha ateşliydi. Gözleri beni taradı ve midem bulandı.

Alyans olmadığını fark ettim.

Umursadığımdan değil. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ha. Vay canına. *Bu* yüzden parmağında yüzük yoktu.

Onu kızdırmak için parlak, neşeli bir gülümseme verdim. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ bir pisliksin." Karşısındaki koltuğa oturdum. "Merhaba Holden. Nasılsın?"

Bana kaşlarını çattı. "Gidiyorsun sanıyordum."

Tanrım, sesi bile sıcaaktı. Kısık ve gürültülü. Her neyse. Pislik. Neden hep yanlış adamı seçtiğimi anlayana kadar erkeklerle ve onlarla birlikte gelen tüm sorunlarla işim bitmişti.

Ona o yüksek voltajlı gülümsememi vermeye devam ettim. "Seni tekrar görmek çok güzel Holden."

Çenesi gerildi ve onu kızdırmaktan duyduğum o eski haz dalgasını hissettim. "Nasılsın?" Devam ettim.

Kollarını kavuşturdu ve beni görmezden gelerek kasabanın ana caddesine bakan pencereden dışarı bakmaya başladı.

Ona tekrar gülümsedim ve çenesi titredi. Baş döndürücü bir mutluluk kalbimi ısıttı. Tanrım, bu huysuz pisliğin sinirlerini bozmanın ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuşum.

Atkuyruğumla oynadım ve gözleri hareketlerimi takip etti. "Ben mi? Çok iyiyim, sorduğun için teşekkürler."

Kaşlarını daha sert çattı. Gözleri çıplak parmağıma dikilmeden önce bakışları sol elime kaydı. Midem sıkışmıştı.

"Sakin ol," dedim ona. "Vasiyetnameyi okuduktan sonra sonsuza dek yokum."

Bakışlarını benimkilere çevirdiğinde gözlerinin ardında tuhaf bir şey vardı. "Güzel."

Bu adamla Katherine halam nasıl anlaşıyordu? Tanıdığım en sıcak, en sevimli kadınlardan biri olan Elizabeth tarafından yetiştirilmiş olması nasıl mümkün olabilirdi?

Gözlerimi devirmiştim. Bugünden sonra onu bir daha görmek zorunda kalmayacaktım.

"Merhaba tatlım." Elizabeth sıcacık gülümsemesiyle aceleyle konferans salonuna girdi ve ben de ona sarılmak için ayağa kalktım.

Beni sıkarken, "Yaşam kutlamasını planladığınız için tekrar teşekkür ederim," dedim.

Geri çekildi ve hüzünlü bir ifadeyle beni inceledi. "Çok mutlu oldum." Yüzüme bakarak başını salladı. "Muhteşem. Sadece muhteşem."

Bakışlarım Holden'ınkilere kaydı ve yüzüm kızardı.

"Güzel, hepimiz buradayız." Katherine'in avukatı odaya girdi ve oturdu. "Oturalım ve başlayalım."

Elizabeth benim oturduğum koltuğa oturdu ve ben de Holden'ın yanında kalan tek sandalyeye oturmadan önce tereddüt ettim.

Oturduğum anda erkeksi kokusu burnumu okşamaya başladı. Karnımın içinde kelebekler uçtu. Deodorant, şampuan, vücut yıkama suyu, çamaşır deterjanı karışımı gibi kokuyordu. Taze, temiz ve erkeksi. Tişörtünü yumruklarımın arasına alıp hüpletmek istedim.

Bu kadar güzel kokmasından nefret ediyordum.

Avukat dosyasını açtı ve Katherine'in vasiyetini okumaya başladı. O tüm yasal şeyleri okurken parmaklarım atkuyruğumun uçlarına gitti. Kapıdan biri geçti ve ben döndüğümde atkuyruğum Holden'ın omzuna değdi.

İrkildi ve bana ters ters baktı. "Beş dakika kıpırdamadan oturabilir misin?" Gözlerimi devirdim. "Çok gerginsin."

Avukat boğazını temizledi, bizi izliyordu. Elizabeth parlayan gözlerle ve tuhaf, bilmiş bir gülümsemeyle Holden'la benim aramda bakıştı.

"Özür dilerim," dedim özür dileyen bir ifadeyle. "Lütfen devam edin."

Okumaya devam etti. "Water's Edge Inn, Sadie Waters ve Holden Rhodes'a verilecek."

Oda sessizdi.

"Özür dilerim." Ona göz kırptım. "Ne dedin?"

OceanofPDF.com

Holden

SIKTIR.

Çok güzeldi. Muhteşem olmaması gerekiyordu.

Sadie Waters on beş yıldır aklımın bir köşesindeydi ve aradan geçen bunca zamandan sonra daha da güzelleşti.

Aynı uzun, parlak kahverengi saçlar, at kuyruğu şeklinde bağlanmış. Beni konferans salonunda otururken gördüğünde "O" işareti yapan pelüş bir ağız. Omuzlarımı ilgiyle tarayan koyu yeşil gözler.

Nefes alamadım. Burada olacağını biliyordum ama yine de onu kapıda dikilirken görmek beni şaşırttı.

Beni sarstı. Onun yanındayken söyleyecek bir şey bulamıyordum. Onun konuşmasını dinlemek istedim, o parlak saçlarını yumruğuma dolamak ve gözlerine bakabilmek için başını arkaya eğmek istedim ve bana gülümsemesini istedim. *O nişanlı*, dedim kendi kendime. Etrafımda olmaya dayanabilse bile,

Benim bir pislik olduğumu düşünmese bile, bu olmayacaktı.

Sandalyemde kayarken hayal kırıklığı omuzlarımda yuvarlandı. Tanrım, acınacak haldeydim.

Şükürler olsun ki yarın gidiyordu.

Avukat vasiyetnameyi okumayı bitirdi ve ben ona bakakaldım. Yanlış duymuş olmalıyım.

"Özür dilerim." Sadie öne doğru eğildi. "Ne dedin?" Narin bir elini kaldırdı ve aramızda bir işaret yaptı. "Biz. Birlikte. Sadie Waters ve Holden Rhodes. Yarı yarıya."

Adımı söylediğinde göğsüm ters döndü ve yutkundum. Odaklan, dedim kendime.

"Bu doğru." Avukat Sadie'ye bir dizi anahtar uzattı. "Elizabeth, diğer set sende mi?"

Han, Sadie'nin ailesine ya da anneme gidecekti, çünkü Katherine'in vasiyetini o yerine getiriyordu.

Ne burada yaşamayan ve on beş yıldır ziyaret etme zahmetine katlanmayan Sadie, ne de ben. Elbette, Katherine'e yıllar boyunca evde tamir edilmesi gereken şeyler olduğunda yardım ettim ama aileden değildim.

Elbette, büyürken orada çalıştım ve Katherine ile yakındım. Bana bir lavabonun nasıl tamir edileceğini, bir kitaplığın nasıl inşa edileceğini, personelin nasıl yönetileceğini öğretti. Katherine bir şeyler inşa etmeye olan ilgimi ateşledi ve inşaat işine başlamamın nedeni oldu.

Onu sık sık ziyaret eder, hanın etrafındaki şeyleri tamir etmek için uğrar ya da ailemin evindeyken merhaba derdim. Hanın etrafındaki patikalarda yürüyüş yapmayı sevdiğimi biliyordu.

Nabzım hızlandı. Vay anasını. Katherine bize oteli vermişti.

Aklıma panik geldi. Şirketimde geçirdiğim uzun saatler yüzünden Katherine'in otelini işletecek vaktim yoktu.

Annem omzumu sıvazladı ve elime bir dizi anahtar tutuşturdu. "Al bakalım."

Sadie gözlerini kırpıştırarak elindeki anahtarlara baktı.

Avukat, "Veraset süreci boyunca belgelerle ilgili olarak iletişim halinde olacağız," diyordu. Bize kocaman bir gülümseme verdi. "Tebrikler. Sorularınız olursa lütfen bize ulaşın." Dosyasını kapattı ve ayağa kalktı.

"Bu kadar mı?" Sadie inanamayarak mırıldandı. Elini tutmak için içimden gelen dürtüye karşı koydum. Bizim aramız böyle değildi.

Avukat şaşkın bir ifadeyle durakladı.

Sadie şaşkınlıkla odanın içinde hepimize baktı. "Bize sadece oteli mi veriyorsunuz? El kitabı var mı?"

Avukat gülümsedi. "İyi olacaksın." Ona bakakaldık.

Sadie çılgınca bir kahkaha atmadan önce ona, "Bu hiç iyi olmayacak," dedi. "Bir hanın nasıl işletileceğini bilmiyorum. Ben bir iç mimarım. Bu tam bir felaket olacak."

O yaz söyledikleri kafamda tekrar canlandı ve omuzlarım gerildi. Benimle sıkışıp kalmak onun kâbusuydu. Kaşlarımı daha sert çattım.

Artık birlikte bir otelimiz vardı.

Hay sikeyim.

Ayağa kalktım, düşünebilmek için buradan çıkmak istiyordum. "İşe gitmem gerekiyor." Avukat bana hoş bir baş selamı verdi. "İrtibatta olacağım."

Ofisten çıkıp ana caddeye doğru yürüdüm ve elimi saçlarımın arasında gezdirerek kendimi toparlamaya çalıştım, ancak caddenin sonundaki bir gürültü ve heyecan telaşı dikkatimi çekti. Kapı arkamdan açıldı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Sadie, kaldırımında yanımda dururken.

Davullar çalmaya başladı ve lise bandosu caddede ilerlemeye başladı. Ritimsiz ve akortsuzdular ve çaldıkça rotalarından sapıyorlardı. Arkalarında, karşılarında bir pankart taşıyan bir sıra insan onları takip ediyordu.

Tebrikler!

Kelimenin altında isimlerimiz karalanmıştı.

Sadie o yosun yeşili gözleriyle bana baktı ve kalbim sıkışmaya başladı.

O çok güzeldi ve ben çok ama çok sikilmiştim.

Katherine ölmeden önce ona verdiğim sözü hatırladım. Kaşlarım çatıldı.

Sadie geçit töreninin yanımdan geçişini izledi ve bir kahkaha patlattı.

"Bu kasaba çok garip."

OceanofPDF.com

Sadie

Mirasımızı kutlamak için düzenlenen tuhaf geçit töreni bittikten sonra Holden'ın yeni doğmuş yavru köpeklerle ya da boş zamanlarında her ne yapıyorsa ona bakmaya gitmesini izledim.

Elizabeth'in eli omzuma indi ve yumuşak bir gülümsemeyle beni inceledi. "Seni görmek çok güzel, tatlım."

Her sonbahar Katherine beni Toronto'da ziyaret ederdi ve geçen yıl Elizabeth de bana katıldı. Hafta sonunu şehirde dolaşarak, sokak festivallerini ziyaret ederek, alışveriş yaparak, sanat galerilerini gezerek ve en sevdiğim restoranlarda yiyip içerek geçirdik. Burada kaldığım yaz, Elizabeth beni ailesiyle birlikte haftalık akşam yemeklerine davet etti.

"Sen de," dedim ona ve bu doğrudu. Elizabeth enerji ve sevgiyle parlayan insanlardan biriydi.

Holden'ın aksine.

"Düğün planlaması nasıl gidiyor?"

Midem bir buz kütesine dönüştü.

Olanları her düşündüğümde hâlâ midem bulanıyordu. Katherine'e söylememiştim çünkü endişelenmesini istemiyordum.

"Şey," diye başladım, haberi nasıl vereceğimden emin değildim.

Arabayla gelirken bunun provasını yapmalıydım. Boğazım çalıştı ve Elizabeth'e *tamamen iyi olduğumu* söyleyen parlak bir gülümseme göndermeden önce nefesimi içime çektim.

"Grant ile işler pek yolunda gitmedi."

Bu yetersiz ifade beni neredeyse güldürecekti ve gergin bir alışkanlığım olan atkuyruğumun ucuyla oynadım. Utanç midemde düğümlendi.

Yüzü düştü. "Oh, hayır. Tatlım, çok özür dilerim. Ne oldu?"

"Birbirimize uygun değildik."

Çünkü benden iki yüz bin dolar çaldı.

Çünkü bana sahte bir isim verdi, ayaklarımı yerden kesti ve kendi iç tasarım firmamı kurma hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirdi.

Çünkü benden her şeyimi almadan önce bana evlenme teklif etti.

Çünkü ona güvenmiştim ve çok ama çok yanılmışım.

Boğazım tekrar düğümlendi ve kollarımı kavuşturdum. "Farklı şeyler istiyorduk."

Başını eğip beni inceledi. "En iyisi bu muydu?"

Boğazımdan keskin bir kahkaha çıktı. Dersimi almıştım. Erkekler hakkındaki yargılarım hatalıydı.

"Evet. Ailen nasıl?" Bu konudan uzaklaşmak için her şeyi yaparım.

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Harikalar. Emmett ve Wyatt'ın yakın zamanda evlenmesiyle ailem her yıl daha da büyüyor."

En büyük kardeş olan kibirli ama çekici Emmett'i hatırlayınca gülümsedim. Holden'la birlikte yirmili yaşlarında bir inşaat şirketi kurmuşlardı ama iki yıl önce Queen's Cove'un belediye başkanı olmak için geri adım atmıştı. Holden'ın küçük kardeşi Wyatt, rahat ve kendine güvenen biriydi ve profesyonel bir sörfçüydü. Rhodes'un en küçük oğlu Finn, yaramaz ve cüretkârdı ve ziyaret ettiğim yazın çoğunu en iyi arkadaşı ve yan komşusu Olivia ile geçirdi. Bir de Holden vardı, sık kafalı kardeş.

Haksız yere *ateşli* bir sık kafalı, ama yine de özünde bir pislik.

Mirasımızı öğrendiğimizde konferans salonunda yüzünde beliren okunmaz ifadeyi düşündüm. Haber karşısında perişan olmuştu.

Tabii ki öyleydi. Bana katlanamıyordu. Dışarı çıkmak için kapıyı tekmelemeden önce benimle aynı odada on dakika bile kalamazdı.

"Şehirde uzun süre kalacak mısın?" Arabama doğru yürürken Elizabeth sordu.

"Bunu planlamıyordum." Kaşlarımı çattım. "Ama şimdi emin değilim."

Gülümsedi. "İhtiyacın olursa kalacak bir yerin olduğunu biliyorsun."

Kalbim burkuldu. Elizabeth çok iyi biriydi. "Biliyorum. Teşekkür ederim. Eğer sorun olmazsa hanın etrafına bakacağım."

Güldü. "Burası senin hanın, tatlım."

"Doğru." Yüzümü buruşturdum. Buna alışmak biraz zaman alacaktı. Beni bir kez daha kucakladı. "Yabancılık çekme, tamam mı?"

Başımı salladım ve otele geri dönmeden önce yollarımızı ayırdık.

ON DAKİKA SONRA park ettim ve arabamdan indim.

Ormanlık dağlar hanı çevreliyordu ve avlu okyanusa açılıyordu. Su ufka kadar uzanıyor, öğleden sonra güneşinin altında pırıl pırıl parlıyordu. Dalgalar kıyıya çarpıyordu. Üstümde, görebildiğim kadarıyla mavi gökyüzü vardı. Katherine her zaman Eylül'ün batı kıyısında en sevdiği ay olduğunu söylerdi.

Nostalji beni göğsümden vurdu, hüznü ve tatlı. Kahretsin, onu özlemişim. Yoldan yukarı çıkıp verandaya çıktım. Altımda gıcırdadı ve Öğleden sonraları burada dinlendiğim, tırnaklarımı boyadığım ve dergi okuduğum zamanları hatırladım. Katherine bazen elinde bir tasarım dergisiyle bana katılırdı, o büyük, ağır dergileri karıştırmak yıllar alırdı ve ben de onları ezberlemeye ve onlardan bir şeyler öğrenmeye çalışırdım.

Bu sundurma bana resim yapmayı öğrettiği yerdı. İç mimar olmak istediğimi fark ettiğim yerdı.

Kapının kilidini açıp içeri adım attığımda antrenin sessiz ve serin olduğunu gördüm. Duvardaki fotoğraflara ve tabloları, vazolu sehpayı ve kapının önündeki aynaya bakarken nostalji içime doldu. Han daha çok bir yatak ve kahvaltı yeri ydi, dev bir ev dönüştürülmüştü, böylece üst kattaki altı konuk odasının her birinde bir banyo vardı.

Koridorda dolaşırken döşeme tahtaları gıcırdadı. Alt kattaki oturma odası okyanusa bakıyordu ve kanepeler insanların dev pencerelerden güneşin doğuşunu ya da batışını izleyebileceği şekilde düzenlenmişti. Uyumsuz, eski mobilyalar ve çerçeveler ve tablolarla dolu duvarlar hana ev gibi, eklektik bir hava veriyordu. Yemek alanı da aynı ydı, orman manzaralı bir avuç küçük masa.

Orijinal ahşap zeminleri unutmuşum, aşınmış ve çizilmiş ama hala sıcak ve güzel. Yemek odası ile koridor arasındaki kemerli kapı. Oturma odasındaki gömme kitap rafları. Holden onları burada kaldığım yaz yaptırmıştı.

Hatırladıkça midem bulanıyordu. Ona yardıma ihtiyacı olup olmadığını sormuştum ve o da bana gitmemi söylemişti.

Han bile aynı kokuyordu; sedir, eski kitaplar ve kullandığı lavanta-vanilya karışımı oda spreyi. Bir nefes aldım ve içime çektim.

Ana kattaki banyoyu bulduğumda yüksek sesle güldüm.

Aman Tanrım. Bu fayanslar. Koyu kahverengi ve turuncu, kahverengi lavabo ve laminat tezgah. Katherine bu banyodan *nefret ederdi* ve ben bunu tamamen unutmuştum. Otuz yıl önce burayı satın aldığından beri büyük yenileme fikirleri vardı ama hiçbir zaman doğru zaman olmadı, hiçbir zaman yeterli ekstra nakit olmadı ya da turizm sezonu yoğundu ve bunu aksatmak istemedi, bu yüzden hastalanana kadar ertelendi, ertelendi ve yenileme hakkında konuşmayı tamamen bıraktı.

Birkaç yaz önce beni ziyarete geldiğinde "*Burayı yeniden tasarlamama yardım edeceksin, değil mi Sadie?*" diye sormuştu. İç mimar olarak çalıştığım otel zincirinde yeni terfi etmişim.

"*Elbette,*" demiştim ona.

Kahverengi fayanslara burnumu kırıştırdım.

Koridorda, Katherine'in duvarlardaki fotoğraflarını inceledim, yüzleri tanıdıkça gülümsedim. Benim ve onun o yaz çekilmiş bir fotoğrafımız vardı. Bir tanesinde Katherine, Elizabeth ve Elizabeth'in kız kardeşi Bea vardı. Bir tane de dört Rhodes'lu çocuk vardı. Bakışlarım ciddi ve sessiz Holden'a takıldı.

Fotoğrafta yirmili yaşlarının başındaydı. Bütün yaz gördüğüm aynı sert bakışlar, aynı keskin çene çizgisi, geniş omuzlar ve kalın, asi kahverengi saçlar. Aynı delici gri gözler karnımın beklentiyle çarpmasına neden oluyordu.

Sırtımdan aşağıya bir ürperti yayıldı ama onu üzerimden attım.

Üst katta, ilk yatak odasının kapısını açtım ve yüksek sesle güldüm. "Yikes."

Bu duvar kağıdını nasıl unutabilirim? Binlerce dans eden çiçekle pastel pembe gözlerime saldırdı. Yatak! Bir elimle ağzımı kapatıp kahkahamı bastırdım. Maun ağacından devasa bir sayvanlı yatak odanın tüm enerjisini emiyordu. Devasa blok komodinleri ve kilise sunağı büyüklüğündeki şifonyeriyle ortaçağdan kalma bir şeye benziyordu.

Hepsinin aynı olduğunu bilmeme rağmen odadan odaya dolaştım. Neredeyse yedi yıldır iç mimar olarak çalıştığım için, büyük mobilyaların odayı daha küçük gösterdiğini ve pencerelerin arasındaki şöminenin dikkatini dağıttığını görebiliyordum.

Burası çok büyük bir potansiyele sahipti. Her odada zamansız bir taş şöminesi olan bir şömine vardı. Bu odayı farklı bir ışık altında hayal edebiliyordum; fotoğraflarla süslü nötr duvarlar, şık mobilyalar, kabarık beyaz bir yorgan ve devasa yastıklarla rahat bir yatak. Soğuk akşamlarda kitap okumak için şöminenin yanında bir sandalye.

Her ebeveyn banyosu alt kattakiyle aynı kahverengi ve turuncu renk paletine sahipti. İçim burkuldu.

Koridorda dolaşırken göğsümde tuhaf bir his belirdi. Daha fazla ziyaret etmeliydim. Tadilatlarda olduğu gibi, hiçbir zaman iyi bir zaman değildi. Ya okuldaydım ya çalışıyordum ya da yıllık iznimin tamamını kullanmıştım ve Katherine beni her yıl ziyaret ediyordu.

Ayrıca bu kasaba sıkıcıydı. O yaz yapacak pek bir şey yoktu, özellikle de takılacak kimsem olmadığı için. Emmett, Wyatt ve Finn gün boyunca çalışıyorlardı ve Holden ne kadar istenmeyen biri olduğumu bilmemi istiyordu.

Koridorun sonundaki Katherine'in odasının kapısını açtım ve kalbim sıkıştı. Diğer odalarla aynı çiçekli duvar kâğıtları, aynı ağır mobilyalar, ama bu odanın bitişiğinde ofis olarak kullandığı bir oyuk vardı ve okyanusa bakan bir pencerenin önünde bir çalışma masası vardı. Pencereye doğru yürüdüm ve muhteşem manzarayı seyrettim.

Sabahki olaylar kafamda tekrarlandı. Artık Holden'la birlikte bu hanın sahibiydim. Ayrıca Toronto'da beni bekleyen iki yüz bin dolar borcum, işim ve kırık bir kalbim vardı. Nişanım kaçıyordu ve benim de ödemem gereken yasal faturalarım vardı.

Paraya ihtiyacım vardı. Hayatımı düzeltmek için Toronto'ya dönmem gerekiyordu. Bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Telefonum gelen bir aramayla çaldı ve ekranı okudum.

Grant'i bulup paramı geri alabilmek için tuttuğum özel dedektifti. Nabzım hızlandı ve midem boğazıma kadar sıkıştı. Ondan haber bekliyordum.

"Alo?"

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sadie

İşletme kredimi aldıktan bir HAFTA sonra Grant Vancouver'daki ailesini ziyaret etmek için bir hafta sonu gezisine çıktı. Ayrıldıktan sonraki sabah şirketimizin hesabındaki paraları Mexico City'deki bir bankaya transfer etti. Polis departmanındaki dedektifler onun yakın bölgeden ayrıldığından şüphelendiler ve soruşturma çıkma z a girdi.

Adı Grant Markham bile değildi. Jason Fairfax'ti ve bunu Avrupa'da iki kadına daha yapmıştı.

İşte o zaman paramı geri almak için özel bir dedektif tuttum.

Rick, "Bankanın güvenlik kamerası görüntülerini almak için birkaç avuç içini yağlamak zorunda kaldım," dedi. "Dedektifin beklediği gibi bir çanta dolusu nakit parayla buradan ayrıldı."

Dudağımı çiğneyerek uzun bir nefes verdim. "Tamam, peki şimdi ne olacak?"

Rick içini çekti. "Bak, sen iyi bir insansın, bu yüzden sana karşı dürüst olacağım. Dedektifler bu adamın bunu daha önce de yaptığını söylediler, değil mi? Etrafta dolaşıyor olma ihtimali çok düşük. Onun yerinde olsaydım, Güney Amerika'ya gider ve hayatımın sonuna kadar bir plajda mojito içerdim. Üzgünüm ama gerçek bu. Bu adamı bulabileceğimizi sanmıyorum."

Mideme bir taş indi ve yutkundum.

"Yapabileceğimiz bir şey yok mu?" Ben sordum. "Hiçbir şey mi Rick?"

Tekrar iç çekti. "Müşteri sizsiniz ve bana ödeme yaptığınız sürece barlarda oturup insanlara adamı görüp görmediklerini sormaktan mutluluk duyarım ama bu sizin paranızı boşa harcamak olur."

Şakağımı ovuşturarak bir çözüm bulmaya çalıştım. İçten içe onun haklı olduğunu biliyordum.

Grant mükemmeldi, çok mükemmeldi ve hepsi rol yapıyordu. Bunu denemişti ve ben de kanmışım. *Her zaman* yanlış adama aşık oldum.

Başımı salladım. "Tamam." Elim titriyordu.

"Üzgünüm Sadie, ama bu adam bir profesyonel. Eve gittiğimde sana faturayı gönderirim."

Vedalaşıp telefonu kapattık ve ben yerin dibine girmeyi diledim.

Çok fazla paraydı ve geri alamıyordum.

Sersemlemiş ve evren hakkında kafam karışmış bir halde aşağıya indim.

Ben iyi bir insandım. Vergilerimi ödedim. Birinin eteğini iç çamaşırının içine soktuğunu ya da dişlerinin arasında yemek olduğunu gördüğümde onlara söyledim. Arkadaşlarım çok fazla margarita içtiğinde, eve güvenli bir şekilde dönmelerine yardım ettim. Beş yıl boyunca Toronto'daki Big Sisters'ta gönüllü olarak çalıştım. Market alışverişimi bitirdiğimde, arabamı her zaman diğerlerinin yanına koyardım.

Bunu hak edecek ne yaptım?

Bu borcun ödenmesi yıllar alacaktı. Grant'in parayı çalması bankanın umurunda değildi. İş planımı oluştururken, aylık ödemeler makul görünüyordu, ama şimdi?

Para yok, şirket yok, müşteri yok, gelir yok.

Kredi benim adıma idi, çünkü Grant Toronto'ya transfer olmadan önce son on yılını New York'ta geçirmişti ve hala Kanada kredisi oluşturuyordu.

Hay sikeyim. Midem utançtan yanıyordu. Çok bilgisizdim.

Grant'ten önce Dylan vardı, yatırım bankacısı, gelecekteki çocuklarımızla evde kalmamı beklediğini anlayana kadar mükemmel bir adam gibi görünüyordu. Bazı insanlar için harikaydı ama benim için değil. İç tasarımı seviyordum ve bundan vazgeçemezdim.

Dylan'dan önce, güzel sanatlar eğitimi alırken tanıştığım bir ressam olan Luke vardı. Luke da, resimlerimle dalga geçtiğine kulak misafiri olana kadar, acı çeken bir sanatçı olarak mükemmel görünüyordu.

Uzun bir nefes aldım ve gözlerimi kapattım. Ne zaman öğrenecektim? Doğru adamı seçme konusunda kendime güvenemiyordum ve bu her seferinde daha da kötüye gidiyordu.

Hana kapandığımda tüm hislerimi bir kenara ittim.

Önemi yoktu. Öngörülebilir bir gelecek için flört etmeyi bırakmışım. Başımda yeterince dert vardı.

Yirmi dakika sonra, öğle yemeği için ana caddeye geri dönerken gözüm bir vitrine takıldı.

Burası bir emlak acentesiydi ve insanların göz atması için ilanlar vitrine asılmıştı.

Aklıma bir fikir geldi ve yüzüme bir gülümseme yayıldı. Han bir ton para ediyordu ve benim de bir ton borcum vardı.

Hanı satabiliriz. Tabii ki. Çok basitti.

Suçluluk duygusu göğüs kafesimi dürttü. Han, Katherine'in hayatının işiydi. Tüm hayatını oraya adamıştı. Tutkusu ve amacı insanları ağırlamak, onlara Queen's Cove'un güzelliğini göstermek, dünyanın dört bir yanından gelen gezginlerle dostluklar kurmak ve insanların tatilleri sırasında inanılmaz anılar biriktirmelerine yardımcı olmaktı.

Alnım sıkıştı ve belirsizlikle dudağımı çiğnedim.

Öte yandan, otelin sahibi olmak ve işletmek gibi bir planım yoktu ve Holden'ın da olduğundan şüpheliydim. Adamın yönetmesi gereken bir şirketi vardı. Bir otelle ne işi olabilirdi ki? Katherine hayatımın Toronto'da olduğunu biliyordu. Queen's Cove'a taşınmamı ve hanı işletmemi beklemesine imkân yoktu, zaten bekleyeydi de Holden'a bırakmazdı. Sadece bana bırakırdı.

Katherine'in bana söylediğine göre, şirketi başarılıymış. Paraya ihtiyacı yoktu. Neden vasiyette o da vardı?

Bildiğim bir şey vardı. Katherine bunu beni sevdiği için yaptı. Bunu bana bıraktı çünkü çocuğu yoktu ve biz yakındık. Bu onun bana hayatta avantaj sağlama yoluydu.

İçimden şaşkın ve sevinçli bir kahkaha patladı ve evrenin neresinde olursa olsun Katherine'e milyonlarca *teşekkür* gönderdim. Altın çözümüm doğrudan ayaklarımın dibine düşmüştü ve sorunlarımın buharlaştığını görebiliyordum.

İyi insanların başına iyi şeyler geldi.

Son bir gece otelde kalacaktım ve yarın Holden'ı bulmaya gidecektim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Holden

"HEY, BUDDY." Ailemizin evinde onun yanına oturduğumda Emmett omzuma vurdu.

Herkese başımla selam verdim. Eylül sonuna kadar Britanya Kolumbiyası'ndaki orman yangınlarıyla mücadele edecek olan ve sonrasında kayak sezonu için Whistler'a taşınacak olan Finn dışında tüm aile buradaydı. Emmett ve karısı Avery yanımda oturuyordu. Karşımızda Wyatt kolunu karısı Hannah'ya dolamıştı. Annem ve babam, Elizabeth ve Sam, masanın sonundaydı.

Babam çenesini bana doğru salladı. "Holden, büyük haberi duydum. Tebrikler."

Emmett ısıklık çaldı. "Sadie haberleri nasıl karşıladı?"

Mideme bir taş oturdu ve tedirgin bir şekilde etrafıma bakındım. Kardeşlerim Sadie'yi burada geçirdiği yaz boyunca katıldığı haftalık yemeklerden tanıyorlardı. Katherine'in sahip olduğu o ısıltılı samimiyet onda da vardı ve herkesle iyi geçinirdi.

Ben hariç.

"Biliyorsam ne olayım," diye ısırdım.

Herkes bana döndü ve ben bir homurtu tuttum. Bu yemeği atlamalıydım. Yetişmem gereken binlerce e-posta vardı ve beni sorguya çekeceklerini biliyordum.

Annem masaya dönmeden önce bana garip bir bakış attı. "Büyüyüp çok hoş bir genç hanım olmuş. Çok güzel."

Emmett kaşlarını oynatarak bana baktı. "Hey, dostum? Sence o *bu kadar güzel* mi?"

Ona kaşlarını çattım. "Kapa şu lanet çeneni."

O gülmeye başladı ve Wyatt da bana sırtıttı. Avery ve Hannah'nın şaşkın ifadeleri karşısında Emmett, "Holden ona biraz aşık," diye açıkladı.

Kaşlarını daha sert çattım. "Ona aşık falan olmadım."

Ona vurulmuştum. Güneş doğru vurduğunda saçları altınla kaplanmış gibi görünürdü.

Herkes bana baktı. Hannah ses tonum karşısında kaşlarını kaldırdı, Avery ve Emmett bakıştılar, Wyatt kendi kendine sırtıttı, babam beni azarlayan bir bakış attı ve annem gözlerini bana dikti.

Emmett bana bakarak yüzünü buruşturdu.

"Nişanlı olması çok kötü." İçim öfkeyle doldu.

Annem sesini alçaltmadan önce nefesinin altından bir ses çıkardı. "Emmett, onun yanında nişan konusunu açma lütfen."

Kaşlarını çattı.

"Neden?" "İptal ettiler."

Donup kaldım. Katherine bundan bahsetmemişti. Bu yüzden bugün yüzüğünü takmamıştı.

"Bu çok kötü," dedi babam. "Katherine'in hoşlanmadığı adam bu mu?" Annem onu susturdu.

Aklımın bir köşesinde bir olasılık belirdi ama eski anı kafamda çınlarken onu bir kenara ittim.

"Ah, kardeşlerinden birini almak varken neden Holden'ı tercih etsinler ki?"

"Şehirde uzun süre kalacak mı?" Hannah bana sordu. "Onunla tanışmayı çok isterim."

Omuzlarımı silktim. "Bundan şüpheliyim." Bu kasabaya iki gün bile dayanamadı.

"Bu çok kötü," dedi babam. "Aradan geçen bunca zamandan sonra hasret gidermek güzel olurdu. Siz çocuklar hep birlikte çok eğlenirdiniz."

"Hepimiz değil." Emmett kaşlarını bana doğru oynattı. "Tamam, bu kadar yeter," dedi annem.

Emmett kolunu Avery'ye doladı. "Adams ve ben Eylül sonunda Victoria'da bir hafta sonu geçirmeyi düşünüyoruz. İlgilenen var mı?"

Ona gülümsedi ve kalbim garip, özlem dolu bir şekilde çarptı.

Göğsümdeki bu iç kemirici boşluk, bağlanma fobisi olan Emmett'in birkaç yıl önce Avery'ye sıırılsıklam aşık olmasıyla başladı. Onunla tanıştığında adamın hayatı değişti. Kız onun her şeyiydi. İşten sonra ya onunla vakit geçirmek için eve koşuyor ya da onun gittiği restorana gidiyordu.

onun çalışmasını izleyebilmek için sahipti. Peki ya onun için her şeyi yapabilecekmiş gibi gülümsemesi?

Geçen yıl, hiçbir zaman uzun vadeli bir şey istemeyen Wyatt, Hannah'ya bir erkek arkadaş bulması için yardım etmeyi kabul etti ama sonunda onu kendine sakladı. Sahilde evlendiler ve ağabeyimin Hannah'ya Emmett'in Avery'ye baktığı gibi bakmasını izledim.

Böyle birini sevmek için her şeyimi verirdim.

Boğazımı temizledim. "Tüm hafta sonu izin alamam."

Ayrıca, istediğim son şey Emmett ve Avery'nin birbirlerinin gözlerinin içine bakarak o gün kırkınıcı kez *seni seviyorum* diye fısıldamalarını izlemekti.

Avery endişeyle bir kaşını kaldırdı. "Bugünlerde seni pek göremiyoruz."

On yıl sonra Rhodes İnşaat'ta iki yüz on iki kişi çalışıyordu. Emmett iki yıl önce belediye başkanı olduğunda, o istifa etti ve her iki rolü de ben devraldım. İki yüz kişi işlerin devam etmesi için bana güveniyordu. Aileme itiraf edemeyeceğim kadar uzun saatler çalıştım ve Emmett ayrıldıktan sonra daha da kötüleşti, ama sevdiği bir şeyin peşinden gittiği için kendini suçlu hissetmesini asla istemezdim.

Ayrıca, *mutlu bir evlilik, eş ve çocuklarla dolu bir yolun* benim için gerçekleşmeyeceğini uzun zaman önce öğrenmiştim.

Ne kadar istediğim önemli değil. Büyük evimde tek başıma oturup duvarlardaki sanat eserlerine bakmaktan ne kadar sıkılmış olursam olayım.

"Başarabileceğimizi sanmıyorum." Hannah parlak gözlerle Wyatt'a baktı. Dudağını çiğnedi ve Wyatt ona gülümsedi.

Gergin görünüyor muydu? Kaşlarımı attım.

"Doğru," dedi annem. "Siz ikiniz ne zaman gidiyorsunuz?"

Wyatt srf yarışmaları ve marka sponsorlukları için seyahat ettiğinde Hannah da ona katıldı. Kasabada bir aşk kitapları dkknı işletiyordu ama o yokken dkknı işletecek tam bir personeli vardı.

Hannah zel, tereddütlü bir gülümsemeye Wyatt'a baktı ve o da ona göz kırptı. Emmett ve Avery'nin her zaman yaptığı o sessiz iletişim şeyiydi bu. Başka tarafa baktım.

"Onlara söylemeli miyiz?" Hannah Wyatt'a sordu, o da başıyla onayladı. Masanın etrafından bize o tereddütlü, heyecanlı bakışını gönderdi.

Kaşlarımı daha da atmıştım.

"Ne oldu?" Avery sordu.

Wyatt'ın yüzü gururlu bir gülümsemeye aydınlandı. "Kitap kurdu hamile." Ona taktığı lakap buydu.

Midem dibe vurdu.

Bir bebek. Kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. Kardeşim hayatının aşkıyla tanışmıştı ve şimdi bir bebekleri olacaktı. Wyatt'ın minik bir kundak tuttuğunu hayal ettim. Göğsümün tam ortasına garip, sıkı bir ağrı saplandı.

Annemin nefesi kesildi ve Hannah'ya sarılmak için ayağa fırladı. "Tebrikler, tatlım!"

"Kahretsin, evet!" Emmett yumruğunu masaya vurdu ve çatal bıçak takımı tıngırdadı. "Bu harika."

Annem Hannah'ya sarıldıktan sonra sırada Avery vardı. Kayınbirader olmadan önce en iyi arkadaşlardı ve Avery bir damla gözyaşını silmeden önce Hannah'nın kulağına fısıldadı.

"Hazır mısın?" diye sordu babam Wyatt'a sarıldıktan sonra.

"Hayır." Kardeşim ona tembel bir sırıtış fırlattı. "Ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrimiz yok."

"İyi olacaksın," dedi Emmett ona. "Biz varız."

Wyatt ve Hannah'nın çocuğunun büyüdüğünü, yürümeyi öğrendiğini, doğum günlerini ailemizle birlikte kutladığını hayal ettim. Bisiklete binmeyi öğrendiğini. Legolarla oynamayı. Çocuğu sanat galerisine götürdüğümü ve en sevdiğim tabloları gösterdiğimi.

Ve sonra onu çocuğum olarak hayal ettim, sevdiğim biriyle. Bana Avery'nin Emmett'e ya da Hannah'nın Wyatt'a baktığı gibi bakan biriyle.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Ayağa kalktım ve Hannah ile Wyatt'ı kucakladım, Hannah'yı ezmeye dikkat ettim. "İkiniz adına çok mutluyum," dedim onlara.

Hannah bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Teşekkürler Holden."

Hannah sadece baldızım değil, arkadaşımdı ve Wyatt'la sahip oldukları şeye imrensem bile, yine de gelmiş geçmiş en iyi amca olacaktım.

"Çocuğunu çok şımartacağım," dedim ve o da sırıttı.

O AKŞAM, ormandaki evime döndüm, kanepeye oturdum ve oturma odamda asılı duran tabloya baktım. Tuvalde yüzü olmayan, çıplak bir çift kucaklaşıyordu. Adamın kolları onu dünyadan korur gibi kadının etrafında kıvrılmıştı ve kadın sanki adamın bir parçasıymış gibi onun içinde erimişti.

Onu. Ona baktığımda kalbim sızlıyordu ama yine de ondan ayrılmayı kendime yediremiyordum.

Bu tablo istediğim ama asla sahip olamayacağım her şeydi.

Kendi şirketimi yönetiyordum, güzel bir evde yaşıyordum ve ne yapacağımı bilemediğim kadar çok param vardı ama yine de yetmiyordu. Ne zaman eve sessiz bir eve gelsem, göğsümdeki pençeleyen ağrı hala dikkat istiyordu.

Katherine'e verdiğim söz aklımın bir köşesinde belirdi ve içimi bir korku kapladı.

Mutfakta akan bir musluğu tamir ederken, *"Keşke birini daha çok arasaydım,"* demişti. *"Hep birini bulacağımı düşündüm ama hiç olmadı. Bir eş bulmak güzel olurdu. Birini bulmaya çalışacağına söz ver Holden."*

Neden evet dedim ki?

Çünkü bana özel gülümsemeler atacak birini istiyordum. Eve geldiğimde mutfakta çay yapan, mırıldanan ya da salondaki pikapta müzik dinleyen birini görmek istiyordum.

Çünkü Katherine benim akıl hocamdı. Bana insanları nasıl istihdam edeceğimi ve toplumuma nasıl geri vereceğimi öğretti. Resimlerinden bahsederdi ve birlikte sanat galerisini ziyaret ederdik. Bana tuval üzerine boyanın ne kadar anlamlı olabileceğini gösterdi. Bunu ona borçluydum.

"Kardeşlerinden birini almak varken neden Holden'ı tercih etsinler ki?"

Midem sertleşti. Kimse sessiz, huysuz pisliği seçmeyecekti.

Birkaç ay önce, birkaç biradan sonra Emmett bana, daha sorumlu görünmek için belediye başkanlığına adaylığını koyarken Avery'yi sahte nişanlısı olması için kandırdığını ve kasabayı birbirlerine deli gibi aşık olduklarına ikna etme sürecinde bunun gerçeğe dönüştüğünü itiraf etmişti. Hannah, Wyatt'a kendisine yardım etmesi için şantaj yapmıştı.

Sahip oldukları şeyi istiyorsam, dışarı çıkıp onu bulmalıydım. Tamam. Katherine için son bir şans verirdim.

OceanofPDF.com

Holden

ERTESİ SABAH, iş yerimdeki ofisimde oturmuş hanı düşünüyordum. Bu soru bütün gece kafamı kurcalamıştı.

Katherine neden bana bıraktı ki? Paraya ihtiyacım yoktu ve o da bunu biliyordu.

Buraya göz kulak olmamı istediğini fark ettim. Öldükten sonra bile birilerinin buraya göz kulak olmasını istiyordu.

Bu mantıklıydı. Ebeveynler evlerini her zaman çocuklarına bırakırlardı ve Sadie, Katherine'in kızına en yakın olan şeydi.

Keşke beni bu konuda uyarmış olsaydı.

Sadie'nin vasiyetnameyi okurkenki şaşkın ifadesi zihnimde belirdi ve kollarımı kavuşturdum. Göğüs kafesimin arkasındaki o tuhaf, özlem dolu bükülme geri gelmişti.

Hay sikeyim. Neden büyüyünce soğan nefesli ya da trol gibi minik, boncuk gözlü olamıyordu ki? Onu herkesin sinirini bozan o aptal tekerlekli spor ayakkabılarıyla hayal ettim.

İşte. Bu daha iyiydi.

Dün konferans salonunun karşısından bana gülümsediği, bakışlarının göğsümde takdirle dolaştığı yeni bir görüntü zihnimde canlandı.

Kendimi salladım. Bana öyle bakmıyordu. Ayakta duramıyordu. Ben.

Toplantı bittikten sonra ofisime döndüm, cam kapıyı kaydırdım. kapattım ve derin bir nefes aldım. Katherine'e bir söz vermişim ve yeğeniyle ilgili hayaller kurmanın bana bir faydası olmayacaktı.

Telefonumu çıkardım, bir arkadaşlık uygulaması indirdim ve profilimi doldurmaya başladım.

İsim: Holden

Yaş: 34

Uzun süreli bağlılık aranıyor. Çocuk?

Hayır, ama açık.

Hafta sonları ne yaparsınız? İş, spor salonu, sanat galerisi, aile zamanı.

Birkaç profili kaydurdum ve bir dakika içinde bir eşleşme buldum. Bir mesaj gönderdim.

Merhaba.

Hey, bebeğim, diye cevap

verdi. Uh. Tamam.

Nasılsın?

Banyoda oturmuş seni düşünüyorum. Benim hakkımda daha fazla bilgi edinmek isterseniz, web siteme göz atın:

Banyoda bir kadın hayal ettim ama küvetteki Sadie'ydi ve bana o sıcak, değerlendirici bakışını atıyordu. Sikim kıpırdadı.

Kardeşlerinden birini almak varken neden Holden'ı tercih etsinler ki?

Uzun bir nefes verdim, sözlerini aklımdan çıkardım ve uygulamayı sildim.

Bu soruna para harcayabilirim. Çöpçatan gibi bana birini ayarlayabilirdim. Ofisimin dışındaki koridoru görmek için arkama yaslandım. Emmett hâlâ ara sıra uğruyordu. Kardeşlerim bunu yaptığımı öğrenirse, sonunu asla duyamazdım.

İlk bağlantıya tıklamadan önce Google'a *Vancouver Adası + çöpçatan* yazdım.

Sitede bir video oynatıldı. Kısa, parlak kızıl saçlı ve aynı renkte takım elbiseli bir kadın kameraya bakıyordu. Hoparlörlerimden bir arp çalmaya başladı.

"Yalnız mısın, kendine güvenin yok mu ve randevulaşma konusunda berbat mısın?" diye sordu baştan çıkarıcı bir tonda.

Boğazımdan boğuk bir ses çıktı ve kapıdan dışarı gergin bir bakış daha göndermeden önce sessize almak için acele ettim. Ağzı videoda hareket etmeye devam etti ve yanında kelimeler belirdi.

Çöpçatan ve Yaşam Koçu. Her Cuma hızlı buluşma etkinlikleri!

Hızlı randevu mu? Siktir, hayır. Omurgamdan aşağı soğuk bir korku süzüldü. Hızlı randevu fikri tüylerimi diken diken ediyordu. Ben Emmett gibi değildim.

biriyle sohbet etmek. Bu bir felaket olurdu. Eve kendime kızgın döneceğimi şimdiden söyleyebilirim.

Google'a döndüm ve yanıp sönen imlece baktım. İçimde kendimden nefret yükseliyordu.

"Bunu yaptığımı inanamıyorum," diye mırıldandım kendi kendime.

Bir eş nasıl bulunur.

Zara ofisimin cam kapısında duruyordu. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde kilit ekranına bastım.

"Kıdemli mimar pozisyonu için aday burada," dedi bana. "Doğru."

Ayağa kalktım ve eşyalarımı topladım.

RÖPORTAJDAN sonra ofisime döndüm ve kapının girişinde donup kaldım.

Sadie Waters masamın karşısındaki sandalyelerden birine uzanmış, kucağında bir eskiz defteri duruyordu. Neşeli sarı bir kazak giymişti.

Konsantrasyonunu kaybetmiş bir halde önündeki sayfadan bir şeyler siliyordu.

Sildiği şeyi düzeltmek için masamdaki kalemlerden birini aldım.

Kalemi tutuşundaki aşinalık kalbimin boğazıma kaçmasına neden oldu.

Normal ol, dedim kendime.

Ne diyeceğimi bilemez halde boğazımı temizledim.

Kafasını kaldırdı ve bana parlak bir gülümseme verdi. İçten bir gülümseme değil, beni kızdırmaya çalışırken yaptığı sahte gülümsemelerden biriydi.

"Günaydın, Holden."

Ona kaşlarını çatarak baktım, bakışlarım canlı atkuyruğunda ve parlak gözlerinde geziniyordu. "Gidiyorsun sanıyordum."

Omuz silkti ve daha geniş gülümsedi. "Sanırım yapmadım." Koltuğunu düzeltmeden önce ellerini *ne yapacaksın* der gibi havaya kaldırdı. "Birlikte bir hanı miras aldığımız için falan."

Nabzım hızlanmıştı gibi davranarak masanın arkasına oturdum. "Meşgulüm."

Zara ofisime girdi. "İşte başlıyoruz." Masama bir çay koydu. Sadie ona gülümsedi. "Çok teşekkür ederim, Zara."

İkisine de başımı salladım. "O kalmıyor. Başka bir toplantım var," diye yalan söyledim.

Zara şaşkınlıkla bana baktı. "Saat üçe kadar toplantın yok."

Lanet olsun ona ve çelik tuzaklı hafızasına. Zara'ya ters ters baktım ve o da kapıyı kapatmadan önce gözlerini devirdi.

Sadie'ye baktım ve ciğerlerimin sıkıştığını hissettim. Bu ofis çok küçüktü. Dişlerim birbirine çarptı ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak derin bir nefes alıp verdim.

Gözlerini devirdi. "Oh, kes şunu. Annen her zaman ne der? Oh, evet. Bu kadar dramatik olmayı bırak."

Gözleri eğlenceyle parlıyordu ve ben de yüzünü inceledim.

Tanrım, çok güzeldi. Parmaklarımı saçlarında gezdirdiğimi hayal ettim ve elim pazımda seğirdi. Bakışları koluma kaydı ve bir kaşını kaldırdı.

Boğazımı tekrar temizledim. "Ne istiyorsun?"

Doğruldu. "Konuşmamız gereken birkaç şey var." Ona boş bir bakış attım.

"Hangi emlakçı ile çalışacağız? Liste fiyatımız nedir?" Parmaklarıyla saydı.

Kaşlarım telaşla havaya kalktı ama o fark etmedi.

Burayı satmak mı istiyordu?

"Evin içini ev dekorasyonu açısından değiştirmek istiyor muyuz? Sanırım bu konuda emlakçıyla konuşabiliriz." Omuz silkti. "Düzenleme konusunda yardımcı olabilirim."

"Otelı satmıyoruz."

Kaşlarını çattı ve bana göz kırptı. "Holden, bir *hanla* ne yapacağız?" Parmağını havada döndürerek etrafımızdaki ofisi işaret etti. "İşletmen gereken bir şirket var."

Elimi saçlarımın arasında gezdirdim, hayal kırıklığına uğramıştım. İşletmem gereken bir şirketim olduğunu *biliyordum* ve han da oldukça fazla bakım gerektirecekti. Bakım yapılması gereken yerler. Bir personel tutmam gerekecekti. Yönetilemez değildi ama zaten dolu olan tabağıma daha fazla yük bindiriyordu.

Yine de satış yapmak yanlış geliyordu. "Hayır," dedim düz bir ses tonuyla.

Yüzünde şaşkınlık, hayal kırıklığı ve panik karışımı bir ifade vardı. "Neden olmasın?"

"Katherine hanı satmamızı isteseydi yarısını bana bırakmazdı." Kaşlarının arasındaki kıvrımı inceledim. "Hana ihtiyacım yok."

para."

Narin boğazı çalıştı ve sönerek bir nefes verdi. Alt dudağını ısırıldı.
"Siktir," diye fısıldadı.

"Ayrıca, veraset dönemi bitene kadar beklemek
zorundayız." Bana geri döndü. "Ne?"

"Vasiyetname. Satış yapabilmemiz için Katherine'in tüm vasiyet belgelerinin işleme konmasını ve hanın bizim adımıza geçmesini beklememiz gerekiyor. Bu bir yıl kadar sürer."

"Bir yıl mı?" diye tekrarladı,
gözleri kocaman açılmıştı. "Ama
ben satmıyorum."

O çiğnenmiş onu ağız daha sert önce onugözler
yandı yukarı ve Doğruldu. "Beni satın al."

"Ha?"

Öne doğru eğildi. "Holden, az önce paraya ihtiyacın olmadığını söyledin. Beni otelden çıkarırsan sonsuza dek yakandan düşerim. Beni bir daha görmek zorunda kalmazsın."

Kaşlarını bana doğru oynattı ve ben de bunu düşünerek kaşlarımı çattım.

"İki yüz bin dolar," diye eklemek için acele etti. "Hanın benim payıma düşen kısmını iki yüz bin dolara satın alabilirsin."

Gözlerim kısıldı. Evin değeri bu rakamın kat kat üstündeydi. Eğer onu bu fiyata satın alırsam, ben köşeyi dönerdim, o ise masada para bırakmış olurdu.

Neden böyle bir şey teklif etsin ki?

Bakışlarımın altında kıpırdandı ve kazağının koluyla oynadı.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Suçlu bakışları benimkilere kaydı. "Hiçbir şey."

"Bir şey." Sadie aptal değildi. Bu mülkü bırakıp gitmezdi.

Başı beladaydı.

"Neden paraya ihtiyacın var?"

Boğazı düğümlendi ve gözlerinin arkasında panik parladı. "Seni ilgilendirmez." Paniği bir kenara itti ve bana göğsümü kabartan karizmatik bir sırıtış fırlattı. "Anlaşmayı kabul et Holden. Pişman olmayacaksın."

Boğazı tekrar düğümlendi ve kucağındaki kapalı eskiz defterini kavrayan ellerine baktı. Alnı kırıştı.

Bu bana yanlış geldi. Katherine'in Sadie'yi hanın yarısında bırakmasına katılmıyordum ama bu şekilde müdahale edersem daha kötü hissediyordum. Bilgisayarıma geri döndüm ve

uyandırmak için boşluk çubuğuna
dokundu. "Hayır."

Monitörlerim aydınlandı. Önceki aramam net bir şekilde ekranda belirdi
ve Sadie'nin bakışları ekrana kayınca midem bulandı.

Bir eş nasıl bulunur.

OceanofPDF.com

Holden

"NASIL BİR EŞ BULABİLİRİM?" Bir kahkaha attı ve gözleri Noel'deki bir çocuk gibi parladı. "Bu bir şaka mı?"

Yüzüm kızardı. "Gitmen gerekiyor."

Kahkahalarla sarsıldı, benden etkilenmemişti. "Aman Tanrım, buna bayıldım. Yani üzgün, yalnız Kocaayak adam bir arkadaş istiyor. Bu çok şirin." Çayından bir yudum aldı. "Adam kaçırmayı denedin mi? Bazen iyi gider. Buna Stockholm sendromu deniyor."

İçim utançla doldu. Neden iş yerinde Google'da arattım ki? "Hanı senden satın almayacağım," dedim ona. "İkimizi de boşa harcıyorsun. zaman."

Sadie dudağını ısırdı, hâlâ sırtıyordu. "Evlenebileceğin birini tanıyorum." Telefonunu çıkardı ve bir şeyler yazdı. "Gerçekten çok güzel ve sessiz biri, bu yüzden onunla sohbet etme konusunda endişelenmene bile gerek yok ve en iyi yanı da her zaman takılıyor olması."

Bana şişme bir seks bebeğinin görüntüsünü göstermek için telefonu çevirdi. "Onun bir adı yok, bu yüzden ne istersen onu seçebilirsin."

Bana bakarken gözleri parlıyordu.

"Çok komik," diye ısırdım. "Duyduğuma göre o konuda pek iyi değilmişsin." Çıplak parmağına baktım, dün gece annemlerin evinde başarısız nişanıyla ilgili konuşmayı hatırladım.

Gülümsemesi düştü. "Vay canına. Tamam. Teşekkürler, göt herif." Ayağa kalktı ve çantasını aldı. "Harika bir hayatın olsun."

Başımı kaldırıp cam kapıyı açışını, Zara'ya el sallayışını ve dışarı çıkışını izledim.

Göğsüm pişmanlıkla gerildi ve onu takip etmek için ayağa kalktım. Tek yaptığım onun da evli olmadığını söylemekti. Tanrı aşkına, az önce şişme bir seks bebeğiyle evlenmemi önerdi.

Ofisime geri döndü ve ben bir adım geri atarken gözlerim açıldı. Bana o kedi gibi, güzel gülümsemesini verdi ve bana baktı.

Beynim karardı.

Bakışlarımı tuttu. "Eğer beni handan satın alırsan, sana bir eş bulurum." Alay ettim. "Hayır."

"Ben ciddiym." Sandalyeye geri yaslandı ve ben de bir parça rahatladım. "Ben de öyleyim."

"Holden, Google'da *nasıl eş bulacağını* araştırıyorsun. Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin olmadığı çok açık."

Ekranıma bakarak tereddüt ettim. Haklı olmasından nefret ediyordum. "Bana birini bulabileceğini *düşündüren* ne?"

Özellikle de on beş yıl önce benim uygun olmadığımı düşündüğü halde.

Uzun saçlarını omzunun üzerinden taradı. "Sakin ol. Bir sürü pislikle çıktım, bu yüzden o yönünü nasıl saklayacağın konusunda sana koçluk yapabilirim."

Ağzımın kenarı seğirdi ama kendimi tuttum.

"Flört bir sayı oyunudur, Holden. Sana aynı şeyi isteyen kadınları bulma işini ben yapabilirim. Randevuları planlamana yardım ederim, onlara alacağın hediyeler konusunda fikir veririm, güvенеbileceğin önceden onaylanmış bir sohbet konuları listesi hazırlarım."

"Bunların hiçbirine ihtiyacım yok."

Bana inanmıyormuş gibi yüzünde buruk bir gülümseme belirdi. "Elbette. Yapmayacağım tek şey? Ondan bıktığında cesedi sakla."

Ona ters ters baktım ve o da göz kırptı. "Şaka yapıyorum. Bu konuda sana kesinlikle yardım edeceğim." Omuzları tekrar zıpladı. "Çok motive oldum."

"Neden?" Gözlerim kısıldı.

Gözlerinin arkasında bir şey karardı ama gözlerini kırpıştırarak uzaklaştırdı. "Çünkü paraya ihtiyacım var."

"Neden?"

Boğazını temizledi ve ellerini inceledi. "Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum."

o."

Uzun bir süre onu izledim. Yüzünün altında bir şey vardı. onunla birlikte yüzeye. Bir şey canımı yaktı. "Eskiz defterinin nesi var?"

"Oh." Tuhaf bakışları kayboldu ve kitabı açmadan önce masamın üzerine bıraktı. "Sadece han için bazı tasarım fikirlerim var."

Hanın kat planıydı. Çizimini incelemek için kitabı yaklaştırdım. Ön fuaye ile oturma odasını ayıran duvarı çizmişti.

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Bir duvarı yıkmak mı istiyorsun?"

Omuz silkti. "Mekânı açacak, daha büyük ve daha samimi gösterecekti."

Krokiye geri döndüm. Yemek odası ile depo arasındaki duvarı çizmiş ve yeni odaya *kütüphane* adını vermişti ama kapı kaldırılmıştı.

Öne doğru eğildi ve saçları koluma düştü. Sarsılarak geri çekildim. Bana tuhaf bir bakış attı ve oturma odasındaki kitaplığa vurdu.

"Kütüphaneye giriş kitaplığın içinden." Dudağını ısırdı ve gözleri parladı. "Gizli bir kütüphane harika olurdu. Toronto'da eski bir malikanede okumuştum, rafin altında bir mandal vardı ve sonra tüm kitaplık dışarı çıkıyordu." Konuşurken elleri hareket ediyordu.

Böyle heyecanlandığında tüm yüzü aydınlanırdı. Sayfayı çevirmek için eğilmeden önce bakışlarımı karşıladı.

Üst kattaki yatak odalarından birinin duvar kâğıdı kaldırılmış ve farklı mobilyalar yerleştirilmiş haliydi. "Ölçekli olarak çizdim, böylece daha uygun boyutta mobilyalarınız olduğunda odanın ne kadar farklı göründüğünü görebilirsiniz."

Bir sonraki resme geçtim. Banyo, cam duş ve yeni makyaj masası ile modern fayanslarla yeniden yapılmış.

Bu eskizler profesyonel görünüyordu. Her zaman evlerde tasarımcılarla çalıştık ve o da en az onlar kadar iyiydi.

"İki duş başlığı mı?" Ona bir kaşımı kaldırdım.

"Duşta seks için," diye açıkladı ve ben tıkandım. "İnsanlar tatilde bir sürü seks yapıyor, Holden."

Duştaki görüntümüz aklıma geldi ve sikim kıpırdandı.

Boğazımı temizledim. "Evet, teşekkürler." Kitabı kapattım ve ona geri ittim. "Tasarımcılar Autocad'de çalışır."

Başını salladı. "Müşterilerim için her zaman ilk el eskizleriyle ve bazen de sulu boya resimlerle başlarım. Çizerken ve boyarken düşünüyorum. Sonra da Autocad'de yapıyorum."

Katherine'in ona verandada nasıl resim yapılacağını öğrettiği bir anı aklıma geldi. "Bunları neden yaptın?"

Ağzı yana çekildi ve kaşları birbirine kenetlendi. "Bilmiyorum. Dün gece aklıma fikirler gelmeye başladı. Her zaman otelinin yeniden tasarlanmasına yardım edeceğimi söylerdim ama hiç yapmadım."

Sandalyemde arkama yaslandım ve Sadie'yi inceledim. Bakışlarımın altında kıpırdandı, saçlarıyla oynadı. Uzun bir nefes alıp verdim.

Deneyeceğine söz ver, demişti Katherine.

Sadie'nin bana birini bulabileceğini gerçekten düşünmüş müydüm?

Hayır. Hiç sanmıyorum.

İnanmadığınız bir ürünü satamazsınız.

Ama denemesine izin vermek, Sadie başarısız olsa bile Katherine'in dileğini yerine getirecekti.

Denemeye değirdi.

Küçük bir parçam Sadie'nin biraz daha kalmasını istiyordu. Kendime engel olamadım.

Masamın karşısındaki sandalyede yüz ifadesi garip bir şekilde savunmasız ve açtı, sanki saklamak istediği bir parçasını ortaya çıkarmış gibiydi ve kalbim burkuldu.

"Tamam," dedim.

Kaşları havaya kalktı. "Tamam mı, ne?" "Teklifine tamam."

Gözleri parladı ve dik oturdu. "Gerçekten mi?" diye fısıldadı, sanki buna inanamıyormuş gibiydi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Birkaç şartım var." Dudağını çiğneyerek bekledi.

Nedenini bilmiyordum ama Sadie'nin hâlâ hanın sahibi olması önemliydi. Yapılacak en sorumlu şey buydu. Katherine onun almasını istiyordu ve belli ki başı dertteydi. Onun burada olması eski duyguları canlandırdı ama ona ihanet edemezdim.

Katherine'in yeğeniydi. Ona yardım etmemi isterdi.

"Sana iki yüz bin ödeyeceğim ve şu anki değerlendirme fiyatına göre, mülkiyetin bu kısmını bana devredeceğiz. Yine de hanın bir kısmına sahip olacaksın, sadece yüzde ellisine değil."

Kaşlarını çattı. "Neden büyük bir sorun varmış gibi hissediyorum?"

Bakışlarım önümde duran, zümrüt yeşili fayanslar ve güneş ışığıyla dolu bir banyonun çizimine kaydı. "Hanın yenilenmesine öncülük edeceksin."

Kadın dondu kaldı. "Holden, bunlar sadece eskiz." "Onları gerçeğe dönüştür."

Ana caddeye bakan pencereden dışarı baktı ve tezgahımı değerlendirdi. "Ona tadilatına yardım edeceğimi söyledim," diye itiraf ettim. Bakışları tekrar benimkine kaydı, kafası karışmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Pişmanlık beni pençesine aldı. "Burayı onarmasına yardım edeceğimi söyledim ama hiç fırsat bulamadık."

Beni izledi ve keşke ne düşündüğünü bilseydim. Bana hızlıca başını salladı. "Tamam."

"Bir şey daha var."

"Aman Tanrım." Bakışları alevlendi. "Sapıkça bir şey mi istiyorsun? Sana kan içen birini mi bulmam gerekiyor?"

Ağzımın kenarı kıvrıldı ama boğazımı temizledim. "Ben kan içmem." Başparmağımı sandalyemin kolunda gezdirdim. "Bu işin altı ay içinde bitmesini istiyorum."

Gözleri yuvalarından fırladı. "*Altı ay* içinde biriyle evlenmek mi istiyorsun? Blow-Up Belinda bile bunun yarım yamalak olduğunu düşünürdü."

Bir homurtuyu tuttum. "Onunla altı ay içinde tanışmak istiyorum. Altı ay içinde evlenmeme gerek yok."

Rahat bir nefes aldı. "Bununla çalışabilirim. Anlaştık."

"Bunu kimseye söyleyemeyiz."

Kadın homurdandı. "Belli ki. 'Eş arayan adam' katil diye bağırıyor." Elini uzattı. Tırnakları parlıyordu. "Holden Rhodes, bir anlaşman var."

Elini sıktığımda sıcacıktı ve elime tam oturmuştu, bir anlığına bırakmak istemedim.

Ayağa kalktı ve ben de elini bıraktım.

"Holden Rhodes, sizinle iş yapmak *harikaydı*." Göz kırptı ve kapıyı kaydırarak açtı. "Ve sana bir seks bebeği almamıza bile gerek kalmadı," dedi herkesin duyması için.

Zara masasından bana tuhaf bir bakış attı.

"Hoşça kal Zara," diye seslendi Sadie, adımlarını hızlandırarak uzaklaşırken.

Bakışlarım kışına kaydı. Bu kot ona tam oturmuştu. "Onu seviyorum," diye mırıldandı Zara.

Midem hız trenindeymişim gibi alçaldı. Neyi kabul etmiştim ben?

Sadie

O öğleden sonra, otelde bavulumun geri kalanını boşalttım.

Nişan yüzüğümü rehin bıraktığım için elimde kalan nakit hızla azalıyordu ve kredi kartlarıyla harcama yapıyordum. Ne kadar pirinç ve mercimek yediğime bağlı olarak üç ya da dört hafta daha idare edebilirdim.

Kendi tasarım şirketimi tek başıma kurmak istesem bile müşterilere ihtiyacım vardı ve bu da haftalar, bazen aylar alıyordu. Benim o kadar vaktim yoktu.

Holden Rhodes'un hayalindeki randevuyu bulana kadar bir işe ihtiyacım vardı.

Son eşyalarımı da arabadan çıkardım. Toronto'ya dönerken resim malzemelerimi yanımda götürmek aptalca bir fikir gibi gelmişti, özellikle de bugünlerde onları sadece müşteri işleri için kullandığımdan, ama onları geride bırakmaya dayanamıyordum. Katherine bu fırçalardan bazılarını o yaz benim için almıştı. İç mimarlık programımı tamamlamadan önce güzel sanatlar eğitimi almayı seçtiğimde ne kadar heyecanlandığımı hâlâ hatırlıyorum.

Gerçi o zamanlar eğlenmek için resim yapıyordum ve yıllardır bunu yapmamıştım.

Aklıma bir şey geldi ve kaşlarımı çattım. Mezun olduğumda yıl sonu projem için yaptığım resmi Katherine satın almıştı ama handa dolaşırken onu görmemiştim.

Homurdandım. Muhtemelen ikinci el mağazasında ya da ait olduğu çöplükteydi.

Üst katta, Katherine'in eski yatak odasında, boya malzemelerimi masasının üzerine koydum ve incelemek için bir tüp boya aldım. Boyanın içinden

renkleri tek tek inceliyordum. Hanın maketlerini boyama fikri beni heyecanlandırdı.

Grant sahip olduğum her doları almış olabilir ama yine de iç mekan tasarımı seviyordum. Bir mekânı değiştirmeyi ve onu parlatmayı, müşterilerin eskizleri veya nihai ürünleri gördüklerinde gözlerinin nasıl parladığını görmeyi seviyordum. Hiçbir erkek bunu benden alamazdı.

Holden'ın yakışıklı yüzü zihnimde belirdi ve midem bulandı. Çizimlerimi beğendiğine inanamıyordum. Adam hiçbir şeyi beğenmiyordu ve şimdi onunla aylarca han projesi üzerinde çalışmak zorunda kalacaktım.

Ve ona bir eş bul, diye hatırlattım kendime. Yüksek sesle güldüm.

Bunu nasıl yapabilirim ki? Frankenstein, Holden Rhodes'dan daha iyi bir kişiliğe sahipti. Evet, çok ateşliydi. Vücudu inanılmazdı ve onu çıplak bile görmemiştim. Bahse girerim altılı paketi vardı. Yüzü de muhteşemdi. Düşünceli ve yakışıklı.

O kadar yakışıklıydı ki, muhtemelen birini onunla evlenmesi için kandırabilirdim.

Homurdandım ama sonra Grant'in de bana böyle yaptığını fark ettim ve dudağım kıvrıldı.

Bunca zaman sonra, Grant'in neden bana evlenme teklif ettiğini hâlâ anlamamıştım. Dedektifler onun iki kadından daha para çaldığını ama onlara evlenme teklif etmediğini söylediler. Teklifi zalim bir şaka gibiydi.

Boya tüpünü çantaya geri attım ve onu kafamdan uzaklaştırdım.

Giysilerimi dolaba yerleştirirken, Holden'ın yüzü kafamda belirmeye devam etti.

Tanrım, çok yakışıklıydı. Bu evrenin bir sınavı olmalıydı. Ellerimi bu çok ama çok seksi, kaba adamdan uzak tutarsam, borcumun ödenmesiyle ödüllendirilecektim.

Ellerimi ondan uzak tutabilirdim. Kendimi kontrol edebiliyordum.

Boş bavula baktım ve vibratörümü Toronto'da bıraktığımı hatırladım. Buradaki seyahatimin sadece birkaç gün sürmesi gerekiyordu. En iyi arkadaşım Willa'nın deposunda bir kutunun içinde duruyordu.

Dudağımı çiğnedim. Bu bir sorun olabilirdi. Boşalabilmemin tek yolu vibratör kullanmaktı.

Ben olsam yeni bir tane sipariş ederdim.

Önerilen han tadilatının resimleri üzerinde çalışmaya başlamadan önce bavulu dolaba yerleştirdim.

Bir süre sonra ön kapı çalındı. Kapıyı açtım ve Elizabeth Rhodes'a kocaman bir gülümseme verdim. "Merhaba."

İşıldadı. "Tatlım." Kollarını uzattı ve ben de kollarına girdim. Beni sıcak bir şekilde kucakladı.

Holden, annesi Elizabeth olunca nasıl bu hale geldi?

Geri çekildiğinde gözleri parlıyordu. "Ne kadar *ilginç* bir olay."

Bu sabah onunla yaptığım anlaşma aklıma geldi ve bir gülümsemeyi ısırdım.

"Hiçbir fikrin yok," dedim ona sırtarak.

Onu mutfığa götürdüm ve Katherine'in yaşam kutlaması hakkında sohbet ederken su ısıtıcısını açtım.

"İyi haberlerimiz var. Hannah hamile." Elizabeth sevinçten kızardı. "Bir süre şehirde kalacak mısın? Onunla ve Avery'yle tanışmanı çok isterim."

Sıcak suyu fincanlara doldurdum. "Birkaç ay, sanırım." Anlaşmayı gizli tutmakla ilgili kısmı hatırladım. "Veraset işleriyle uğraşacağız."

"Aile yemeğine gelmen gerekecek."

Homurdandım. "Eminim Holden buna bayılacaktır."

Elizabeth'in gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Eminim yapardı."

Gözlerimi devirdim. "Saygısızlık etmek istemem ama Elizabeth, oğlun tam bir sik kafalı."

Güldü ve çayının buharını üfledi. "Özellikle de söz konusu sen olduğunda, canım."

Aklıma bir şey geldi ve doğruldum. "Hey. Eğer şehirde bir iş bulmak isteseydim, nereye giderdim?"

"Bar. Olivia bu yıl tezi üzerinde çalışıyor ve yardıma ihtiyacı var."

Doğru, Olivia'yı hatırladım. Holden'ın kardeşinin en iyi arkadaşıydı, Finn.

Bir bar, ha? Bahşişler hemen para kazanacağım anlamına geliyordu. Hiç barda ya da restoranda çalışmamıştım ama ne kadar zor olabilirdi ki?

Elizabeth'e sırttım. "Mükemmel."

OceanofPDF.com

Sadie

"BURADA ÇALIŞMAK İSTİYORSANIZ, ÜÇ KURAL VAR."

Olivia bira doldururken omzunun üzerinden bana baktı. Şimdi yirmili yaşlarının sonundaydı, siyah bir tişört ve kot pantolon giymişti ve saçları pembeydi ve topuz şeklinde bağlanmıştı, koyu kahverengi kökleri görünüyordu. Ailesi bu yılı seyahat ederek geçiriyordu, bu yüzden onlar yokken barı o işletiyordu.

"Bana yalan söyleme, benden çalma."

Çenemi bar tezgahının üzerindeki avucuma yasladım. "Anlaştık. Üçüncüsü ne?"

Bakışlarıyla beni kıştırdı. "Finn Rhodes'un bara girmesine asla ama asla izin verme." Göz teması kurarak eğildi. "Söylediği tek kelimeyi bile dinleme. Senin zayıf noktayı bulacak ve bundan faydalanacak Sadie."

Bakışları öfkeyle çatırdadı ve ürperdim. "Siz eskiden arkadaştınız, değil mi?"

Olivia bana baktı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Bu benim dördüncü kuralım."

Ellerimi kaldırdım. "Başka bir şey söyleme."

Bakışlarındaki öfke azaldı ve neşelendi. "Harika." Barın arkasında ona katılmam için eliyle işaret etti. "Buraya gel kızım, yapacak işlerimiz var."

"Oh. Şimdi mi?"

Heyecanla başını salladı. "Mhm. Hemen şimdi."

Barın etrafından dolaştım ve çantamı altına koydum. Burada o kadar çok şişe ve bardak vardı ki, önce nereye bakacağımı bilemedim.

"Daha önce hiç barın arkasında bulunmadım."

Gülümseyerek gözlerini devirdi. "Çok şirin. Çok şirin."

Olivia bana bir biranın en az kafa ile nasıl doldurulacağını, POS sisteminde içecek ve yiyeceklerin nasıl girileceğini ve siparişlerin mutfakla nasıl iletileceğini gösterdi.

"Fıçı azaldığında bana haber ver, değiştireyim, tamam mı?"

"Emin olabilirsin." Ona minnettar bir gülümseme gönderdim.

"Teşekkürler Olivia. Bu eğlenceli olacak."

Yüksek sesle bir *ha!* diye bağırdı ve ben masaya doğru yürürken içki doldurmaya geri döndü.

Üç saat sonra telaşım azaldı ve tezgâha yığıldım.

Hiç eğlenceli değildi.

Bir yıl boyunca alışmaya çalıştığım ayakkabılarım tepsiyi düşürdüğümde birayla ıslanmıştı. Sarı kaşmir kazağım ter, bira ve barbekü sosuyla ıslanmıştı. Attığım her adımda kabarcıklarım acı içinde feryat ediyordu ve dehşet verici bir an için yapış yapış zeminde yalınayak yürümeyi düşündüm. Makyajım bulaşmıştı ama insanlar daha fazla bira sipariş etmeye devam ettiği için makyajımı tazeleyecek zamanım yoktu.

Olivia'ya, "Bunu tek başına yaptığına inanamıyorum," diye söylendim.

"Beni hemen işe almana şaşmamalı."

Pantolonum kırmızı şarap, acı sos ve tavuk kanadı yağıyla sıçramış bir Jackson Pollock gibiydi.

Holden Rhodes bara girdi ve düşünceli bakışları beni bir mıknatıs gibi buldu. Bir kaşını kaldırdı ve bakışları sıçrayan pantolonuma kaydı.

Yüzüm kızardı. Tabii ki ben en kötü halimdeyken içeri girecekti. Başımı ona doğru salladım. "Başlama yine."

Bir bar taburesine kaydı ve tiksiniş bir ifadeyle bana baktı. "Neden buradasın?"

"Artık burada çalışıyorum."

"Yani seni her gece görmek zorunda kaldım." İç çekti.

"Her gece buraya mı geliyorsun?" Yüzümü buruşturdum. "Eyvah. Randevularınızda çok içen biri olduğunuzun reklamını yapmazdım."

Bana ters ters baktı. "Ben çok içen biri değilim."

Onu kızdıracağını bildiğim sempatik bir ifadeyle dirseğimin üzerine ona doğru eğildim. "Sadece çok mu yalnızsın?"

Gözlerinin arkasında alarm zilleri çaldı. "İç mimar olduğumu sanıyordum." Kızgınlık omuzlarımın arasına yerleşti. "Öyleyim ama adada hiç iç mimarlık işi yok." Ona parlak bir gülümseme attım. "Ve altı yıl boyunca

Aylar, ben de bir barmenim."

Bana okunamayan bir ifadeyle baktı. "Projen nasıl gidiyor?"

Onunla göz göze geldiğimde biraz sarsıldım. Gözleri çok güzeldi. "Sakin ol Koca Ayak. Bir planım var."

Kaşlarını çattı. "Kocaayak mı?"

"Uzun boylu, pusuda bekleyen, homurdanarak iletişim kuran. Dediğim gibi, insanlarla tanışmak bir sayı oyunudur."

Soluk sarı saçlı bir kadın ve takım elbiseli bir adam Holden'ın yanındaki koltuklara oturdu. Çenesini sallayarak onlara selam verdi.

"Merhaba, ben Hannah," dedi sarışın kadın utangaç bir gülümsemeyle. "Bu da Div." Yanındaki adam alaycı bir gülümsemeyle başını salladı. "Sen de Sadie olmalısın."

"Ben Sadie." Onlara parlak bir gülümseme gönderdim. "Merhaba, Hannah. Merhaba Div." Holden'a bir bakış attım. *Ne olmuş ona?*

Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Baldız."

Söndüm. "Oh."

İkisi de bizi ilgiyle izledi. Kahretsin, bunun bir sır olması gerekiyordu. "Size bir içki getireyim mi?"

Ne zaman Hannah emredildi a bakir İçki, I hatırlandıElizabeth bu sabah hamile bir gelinden bahsetti ve ben de onu tebrik ettim. Bana sıcak ve memnun bir gülümseme attı. Div kendi gülümsemesini gizleyerek onun dirseğini dürttü. İçkilerini hazırladıktan sonra tekrar bara yaslandım. "Pekâlâ," diye başladım, "diyelim ki biri aynı anda birçok kadınla tanışmak istiyor. Bunu nerede yapacaksın?"

"Bunu nerede yapacaksın?" Div beni göstererek açıkladı.

Başımı salladım. "Evet."

Homurdandı. "Sakin ol. Salı günleri Port Alberni'deki Rusty Bucket'ta Juicy Taco gecesi var."

Hannah gazozunu yudumlarken boğuldu. "Div," diye güldü.

Kaşlarını kaldırdı. "Ne? İki tane bir taco olduğu için böyle deniyor. Margarita da ucuz."

Kahkahalar içinde dağıldı.

Margarita ve taco mu? Mükemmeldi. Kadınlar bunları severdi. Holden'ın gözleri barın üstündeki televizyonda, spor karşılaşmalarının tekrarlarını izliyordu ama bakışları benimkine kaydı. Ona kaşlarımı oynattım.

"Salı gecesi, dostum."

Boğazından onaylar gibi bir ses çıkardı. Hannah ve Div bize şaşkınca gülümsediler.

"Holden ve ben eski arkadaşız," dedim onlara. Uzanıp Holden'ın bileğini sıktım ve bana attığı dehşet dolu bakış güneş yanığı olmama neden olabilirdi. "Süper iyi arkadaşlar ve şimdi şehre döndüm, bana etrafi gezdiriyor."

Dünkü tokalaşmamız gözümün önünden geçti. Eli sıcak, nasırlı ve kocaman olmuştu. *Kocaman* gibi. *O kocaman eliyle başka neler yapabileceğine dair kafamda kirli görüntüler dolaşıyordu.*

Hannah gülümsemesini bastırdı, Holden'a bakarken gözleri parlıyordu. "Çok nazıksın Holden."

"Evet." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve bakışlarını bardan ayırmadı.

Ugh. Hannah'nın sevimli sevimliliği karşısında bile asık suratlı ve sık gibiydi. Gözlerimi devirdim ve siparişleri tuşlamak için barın diğer tarafına geçtim. *Bu adama* nasıl bir eş bulabilirdim ki?

Bar kalabalıklaştı ve gecenin geri kalanı su gibi akıp geçti. Olivia bana karşı sabırlıydı, özellikle de bar tezgahının arkasındaki buz kutusu boşken bardakları arkadaki buz makinesine daldırdığımda ve bir bardağı kırdığımda - yani makineyi çözüp boşaltmak zorunda kaldığımızda.

Holden barda oturdu ve sessizce iki bira içti. Ne zaman baksam gözleri barın üstündeki televizyondaydı ama arkamı döndüğümde tüylerim diken diken oluyordu. Bir ara arkamı döndüm ve bakışları televizyona kaydı.

Kıçıma mı bakıyordu?

Bacaklarımın arası sıcaktan kızardı.

Hayır, dedim kendi kendime, başımı sallayarak. Oraya gitmeyecektim bile.

"İğrenç," dedim ona bilmiş bir ifadeyle. "Sonunda Blow-Up Belinda ile birlikte olmak istemiyorsan buna bir son vermelisin."

Yüzünü buruşturdu ve birasını yudumladı, ben de homurdandım.

Gecenin sonunda ayaklarım ağrıyor ve ayak parmaklarımdaki kabarcıklar her adımda feryat ediyordu. Çürümüş çöp gibi kokuyordum, çünkü Olivia çöpü dışarı çıkarmamı istediğinde, aptalca, *çok aptalca*, ağır poşeti çöp kutusundan çıkardım ve koridordan aşağıya, sokaktaki çöp bidonlarına sürükledim. Çöp kutusuna atmaya çalıştığımda poşet yırtıldı.

Sıcak,

Sümüksü, ıslak çöpler üzerime sıçradı ve dairelerimi çürüten sularla doldurdu. Pis koku yukarı doğru yayıldı ve öğürdüm.

Lanet olsun, çöpü çıkarmaktan nefret ederdim. Kokusundan, sesinden, meyve sineklerinden, her şeyden nefret ediyordum. Sokakta durdum, plastik torbayla çöpleri topladım ve kürekle çöp konteynerine attım. Grant muhtemelen şu anda bir plajda, paramı harcıyor ve yeni bir kız arkadaşıyla şampanya içiyordu.

Ve ben buradaydım, yarısı çiğnenmiş soğan halkalarını bir çöp kutusuna atıyordum çünkü yine yanlış adama aşık olmuştum.

İçeri girdiğimde Olivia koridorda durmuş, yüzünü buruşturarak bana bakıyordu. Coachella'daki Port-a-Potty gibi kokuyordum.

"Sen-"

"Evet. Yaptım ve bunun hakkında konuşmak istemiyorum." Ses tonum savaştan yeni dönmüşüm gibi boştu.

Bir an ortadan kayboldu ve elinde bir tomar parayla geri döndü. "Bahşişleriniz. Evrak işlerini hallettikten sonra maaş çekini yatıracağım." Lekeli kıyafetlerime bakıp yüzünü buruşturdu. "Ama lütfen git."

Parayı alırken gözlerim yandı ve utançtan midem bulandı. "Bu geceki buz olayı için özür dilerim."

Kadın homurdandı. "Sorun değil. Geçen yıl fiçinin kolunu çok sert çektim ve her yer köpük oldu. İnsanlar çuvallıyor."

Ona sıkı bir gülümseme verdim. Çoğu insandan daha sert ve daha sık hata yapıyor gibiydim.

"Çarşamba görüşür müyüz?" Bar pazartesi ve salı günleri kapalıydı.

Başımı salladım ve ona gülümseyerek karşılık verdim. "Çarşamba görüşürüz." İçgüdüsel olarak ona sarılmak için kollarımı kaldırdım ama o bir adım geri çekildi.

"Hayır." Başını iki yana salladı ve ellerini aramızda birleştirdi. "Hayır."

İnsanların endişeli bakışlarını görmezden gelerek yalınayak eve yürüdüm. Saat gecenin onunu geçiyordu ama barın dışında ve ana caddede dolaşan birkaç kişi vardı. Ayaklarım yorulmuştu. Kemiklerim ağrıyordu. Saçlarım bile ağrıyordu. Her adım bacaklarıma acı veriyordu. Su toplayan yerlerim merhamet dileniyordu ama sonunda hana varmışım.

Alabileceğim en sıcak duşu alacak, öğlene kadar uyuyacak ve yarın bu kıyafetleri bir fiçi ateşinde yakıp han için yenileme planlarımı tamamlayacaktım. Ön verandada, anahtarlarımı almak için çantama uzandım.

Çantamı *tutmuyordum*.

Çantam bardaydı.

Anahtarlarım çantadaydı.

Gözlerimi kapattım ve ılığı bastırmak için dudaklarımı birbirine bastırdım. Derin bir nefes alıp verdim, çürümüş çamur kokuyordu.

Bara geri yürüyemezdim. Onca yolu yürümektense çiçek tarhlarında uyumayı tercih ederdim.

İkinci katta bir pencereyi açık bırakmışım.

Hanın dış cephesindeki kafeslere tırmandım. Yapıyı saran sarmaşıklar yerden güzel görünüyordu ama tahtaya tutunmak için yaprakların arasından uzanmam gerektiğinde bir şey bileğime dokundu ve gıcırdadım. Bu bir yaprak olabilirdi ama aynı zamanda bir örümcek de olabilirdi. Ya da bir fare.

"Tanrım, doğadan nefret ediyorum," diye fısıldadım, yüzümü buruşturdum ve ayak bileğimi salladım.

Hava.

Kafes üzerinde bir basamak daha tırmandım ve altımdaki tahta parçası Ayağım kırıldı. Kafese tutunarak bir gıcırta daha çıkardım. Diğer ayağımın altındaki basamak gıcırdadı.

En t e p e d e , kendimi pencere pervazının üzerinden kaldırdım, tökezleyerek üst kattaki yatak odasına girdim, bir kutu boya malzemesine takıldım ve kırımın üzerine düştüm. Bir acı kuyruk sokumuma çarptı ama nefes almak için yere uzanmadan önce öfke ve hayal kırıklığı ılığını geri ittim.

Saçlarım iğrençti, tırnaklarımın altında yağ vardı ve ayak parmaklarımın arasında ezilmiş bir patates kızartması vardı. Önümüzdeki altı ay berbat geçecekti.

Holden'la yaptığım anlaşma kafamda belirdi ve göğsüm inatçı bir kararlılıkla titredi. Grant ruhumu ezmedi.

Holden Rhodes'a bir eş bulmadan Queen's Cove'dan ayrılamazdım.

OceanofPDF.com

Sadie

Ertesi sabah Willa aradığında otelin yenilenmesi için daha fazla taslak üzerinde çalışıyordum.

"Heyyyy," diye cevap verdim kocaman bir sırıtışla, fırçamı yere bırakarak. "Selam güzelim. Eve dönüş yolculuğun nasıl gidiyor?"

Oops. Ona planlarımın değiştiğini söylemeyi unuttum. "Şey," diye başladım kıkırdayarak. "Katherine hanı bana bıraktı."

Diğer uçta sessizlik vardı.

"Sanırım önümüzdeki hafta sonu küçük bir parti vermekle ilgilenmiyorsun?"

Grant olayı olduğunda, pahalı dairemin kirasını ödeyemedim ve bir ay boyunca Willa'nın oturma odasında uyudum. Ona sormama bile gerek kalmadı, beni evine taşıdı. Üniversitede bir resim dersinde tanışmıştık ve ben o zamanki erkek arkadaşım ressam Luke'un yanına taşınmadan önce dört yıl birlikte yaşamıştık.

Asla taşınmamalıydım. Willa ile yaşamak çok eğlenceliydi. Mutfakta müzik eşliğinde dans ederken ya da arka planda bir TV programı dinlerken birlikte yemek yapardık. Tüm arkadaşlarımızla temalı akşam yemeği partileri düzenlerdik. Ne kadar yorgun ya da akşamdan kalma olursak olalım, her zaman Pazar brunch'ı için kışımızı kapıdan dışarı sürüklerdik.

Willa ile oda arkadaşı olmak hayatımın en güzel dönemlerinden biriydi. Grant'ten sonra, Willa hemen yanımdaydı.

En iyi arkadaşlar özeldir, diye düşündüm boğazımda küçük bir düğümle.

Ona miras, otelin tadilatı ve Holden'la yaptığımız tuhaf anlaşma hakkında bilgi verirken oturma odasına göz gezdirdim. Sabahları buradaki ışık inanılmazdı ve okyanus manzarası

muhteşem. İnsanların burada uzanıp kahvelerini içtiklerini ve küçük kasabayı ziyaret ederken gün içindeki planları hakkında sohbet ettiklerini hayal edebiliyorum.

Sözlerimi bitirdiğimde yüksek sesle güldü. "Evrene dikkat dağıtıcı bir şey istediğini söylemişsin."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"İki hafta sonu önce kanepemde Rihanna dinleyip prosecco içerken."

Homurdandım. "Doğru. Ama bu şekilde demek istemedim." "Tadilat kulağa eğlenceli geliyor."

Dudağımı ısırdım ve gizli kütüphanenin girişiyle birlikte oturma odasını gösteren resme baktım. "İnanılmaz olacak." Ağzım buruştu.

"Yine de Pazar brunch'larımızı özleyeceğim."

Kalbim hafifçe çarptı. "Benim de. Seni şimdiden özledim." Burnumu kırıstırdım. "Toronto'yu özledim. Burası çok sessiz." Yan masada duran Katherine'in fotoğrafına baktım ve göğsüm suçluluk duygusuyla gerildi. "Yine de daha çok ziyaret etmeliydim."

"Ama Holden denen adamın tam bir pislik olduğunu söylemiştin."

Burnum kırıştı. Öyleydi. On beş yıl önce bana yürüyüşe katılamayacağımı söylerkenki küçümseyen bakışı gözümün önüne geldi ve midem bulandı. "Hmm. Evet."

Bu konuyu Katherine'le konuşmalıydım. Boğazım düğümlenerek yutkundum.

"Şu anda oradasınız ve görünüşe göre elinizden gelenin en iyisini yapıyorsunuz."

Başımı salladım. "Evet. Tadilat onun için. İkimiz de bu konuda anlaştık." Kendimi salladım. "Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sende ne var ne yok? Oh, kahretsin." Bir şey fark ettiğimde nefesim kesildi. "Sergini özleyeceğim."

Willa Toronto'da bir devlet üniversitesinde resim öğretmenliği yapıyordu ama hayali tam zamanlı bir ressam olmaktı. Yerel bir galeride yılda en az bir sergi açardı. Tüm arkadaşlarımız giyinip süslenir ve onu desteklemeye giderdi. Altı aydır yeni koleksiyonu üzerinde çalışıyordu.

"Ah, her şey yolunda. Orada ellerin dolu."

Suçluluk duygusu karnıma saplandı. Willa ona ihtiyacım olduğunda yanımdaydı.

Bunu telafi etmek için başka bir yol bulmalıydım.

Willa bana resim çalışmalarındaki ilerlemeyi, arkadaş grubumuzdaki son dedikoduları ve hangi öğrencilerinin birbirleriyle flört ettiğini anlattıkça Toronto'yu daha çok özlüyordum. Arkadaşımı ve eski sevgilimi özledim.

Baristanın bana her zaman bedava kurabiye verdiği kahve dükkanının olduğu mahalleyi. Şehrin enerjisini, uğultusunu ve telaşını özledim.

Willa ve ben vedalaşıp telefonu kapattık ve birkaç dakika oturma odasında oturup pencereden dışarı bakarak evi özledim.

Queen's Cove'daki zamanım geçiciydi. Toronto'ya borçsuz ve doğru yolda dönmeden önce hayatımı düzene sokabileceğim altı aylık bir dönem.

OceanofPDF.com

Holden

"Buradaki havayı *SEVİYORUM*," dedi Sadie, doksanların müziği eşliğinde başını sallayarak.

Queen's Cove'a en yakın kasabada yer alan Rusty Bucket, Juicy Taco gecesi için tıklım tıklım doluydu. Üzerimizde uzanan tel ışıklar her dakika farklı renklere bürünüyor ve garsonlar pembe peruklar takıyordu.

Masanın karşısındaki Sadie, yeşil palmiye desenli kısa, sıcak pembe bir elbise giymişti. İri, parlak gözleriyle bara bakarken at kuyruğu sallanıyordu.

Eğildi, margaritasından bir yudum daha alırken sinsi bir ifadeyle bana gülümsedi.

"Pekâlâ, konuş benimle Holden. Gözüne kim çarpıyor?"

Bu bara daha önce de gitmiştim çünkü Div burada ayda bir drag gösterisi yapıyordu ve Hannah bir keresinde beni davet etmişti. Eğlenceliydi. Ben de eğlenmişim.

Sadie buranın bir gey bar olduğunu bilmiyordu. Sadie, bir gey bardaki kadınlar gecesinde kadınların benimle ilgilenmediğini fark etmedi.

Ama o. İpeksi saçları, kıvrımlarını sıyıran sevimli elbisesi ve ışıltılı, sıcak gülümsemesiyle bir işaret feneri gibiydi. Ne zaman etrafıma baksam, birileri ona bakıyordu.

Onları suçlamadım.

Sadie Waters son birkaç gündür aklımdan çıkmıyordu. Pazar gecesi bara girmiştim, kafamı dağıtmayı, spor programlarını izlemeyi ve Olivia'yla takılmayı umuyordum ama *o* oradaydı, kışına tam oturan kot pantolonu ve herkese kocaman gülümsemesiyle etrafta dolanıyordu.

Onu her gün görme fikri göğsümü kabartıyordu ve merakım tüm zamanların en yüksek seviyesindeydi. Paraya çok ihtiyacı vardı ve nedenini bilmek istiyordum. Eğer başı dertteyse-

Eğer başı beladaysa, ne olacak Holden? Ne yapacaksın ki? Onun için bir hiçsin. Sana bir eş bulması için ona para ödüyorsun, hepsi bu.

Sadie sesini alçalttı ve başını yanımdaki masaya doğru eğdi. "Peki ya o? Siyah kazaklı olan." Vurgulayarak gözlerini bana dikti. "Seni kesiyor," diye şarkı söyledi.

Siyah kazaklı kadın utangaç bir takdirle Sadie'ye baktı. Göğsümde tuhaf bir baskı oluştu ve ağzım seğirdi ama biramdan bir yudum alarak bunu gizledim.

Sadie'ye omuz silktim. "O iyi, sanırım."

Bana azarlayan bir bakış attı ama gözleri dans ediyordu. "Etrafına bile bakmıyorsun. Bana bakıyorsun. Hadi ama, huysuz adam. Nerede o eş avcısı ruh?"

Gözlerimi kısmıştım. "Böyle söyleyince kulağa garip geliyor."

Yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Nasıl söylersem söyleyeyim kulağa garip geliyor, çünkü biraz garip." Elini çantasına götürdü ve telefonunu çıkardı. "Eğlenceli röportaj zamanı."

"Oh, neşe," diye mırıldandım, bu da onun gülümsemesine neden oldu.

"Birinci soru. Kendinizi nasıl bir kadınla birlikte görüyorsunuz?"

Uzun bir nefes daha verdim. Biliyorsam ne olayım. "Bilmiyorum." Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Kendi kariyeri ve tutkuları olan biri."

Işıldadı. "Harika. Bu, seni seks ve para için kullanmak isteyen tüm şeker bebekleri eliyor."

Biram boğazımda kaldı ve bana birkaç peçete uzattı.

"Bu aynı zamanda Şişme Seks Tanrıçası Belinda'yı da eliyor," diye itiraf etti alaycı bir sırıtışla. "Haberini ona ben veririm. Başka ne var?"

"Um." Barın etrafına bakındım. Kadınlar hâlâ Sadie'ye bakıyordu. "Çok konuşmayan biri."

Homurdandı. "Bunu yazmayacağım. Başka ne yazacaksın?"

Evimde bir kadın hayal ettim. "Mutfakta vakit geçirmeyi sevseydi güzel olurdu."

Sadie'nin kaşı kalktı.

"*Kocasına hizmet eder gibi değil.*" Her şeyi berbat ediyordum. Bu sadece onun benim bir pislik olduğuma dair görüşünü pekiştirdi. "Onunla birlikte olmak güzel olurdu."

yemek yapmayı seven biri, çünkü ben yapamam." Biraz daha bira yuttum.
"Ama sonrasını temizlemekten mutluluk duyarım."

Telefonuna bir not düştü. "İyi kurtardın."

Yarım bir kahkaha attım. "Teşekkürler."

Hannah ve Wyatt'ı düşündüm. "Çocuk isteyen biri." Başını salladı ve yazdı.

"Buradan biri ya da bir süre burada kalmayı planlayan biri." Sadie'nin bakışları, gözlerinin ardında bir soruyla yukarı kaydı.

"Taşınmak istemiyorum. İşim burada, evim ve ailem burada ve burayı seviyorum." Omuz silktim. "Taşınmak istemiyorum."

"Peki ya hobiler?" Son margaritasını da bitirdi. Ona baktım.

O da bana baktı. "Eğlenceli şeyler, Holden. Hafta sonları ne yaparsın?"

"İş. Spor. Aile işleri. Bar."

Gözlerini kırıştırdı ve kaşları çatıldı. "Tatilde nereye gidiyorsunuz?"

Nefesimi içime çektim ve en son ne zaman hafta sonu tatili yaptığımı hatırlamaya çalıştım. "Dağlarda kamp yapmaya gitmiştim." Gerçi bunu bir süredir yapmamıştım.

"Dışarıda vakit geçirmeyi seven biri," diye düşündü. "Queen's Cove'da bu çok zor olmasa gerek."

"Hafta sonları ne yapıyorsun?" Merak ettiğim için sordum.

Neşelendi. "Toronto'da her zaman bir şeyler oluyor." Parmağını barda havada döndürdü. "Evimden birkaç blok ötede böyle bir yer var." Gülümsemesi soldu ve boğazı düğümlendi. "Eski dairem yani. En iyi arkadaşım Willa'yla oraya sık sık gideriz. Toronto'nun harika bir yemek ortamı var, bu yüzden arkadaş grubumuz sürekli dışarı çıkıyor, yeni yerler deniyor. Sanatçı camiasında pek çok arkadaşımız var, bu yüzden pek çok sergiye ve gösteriye gidiyorum. Yazın da çiftçi pazarlarına giderim, oradan da pahalı sabunlar alırım." Bana arsız bir sırıtış fırlattı ve göğsüm ısındı. "Başka ne var? Hava kötüyse ya da kendimi tembel hissediyorsam, bütün günümü iç tasarım programları izleyerek geçiririm." Omuz silkti. "Bazen dekoru ve düzeni kontrol etmek için emlak evlerine gidiyorum."

Homurdandım. "Gerçekten mi?"

Başını salladı ve dudağını ısırıldı. "Eğlenceli."

Boynumun arkasını ovuşturdum. "Bazen Queen's Cove'daki sanat galerisine gidiyorum. Eğer yeni bir sergi varsa."

Gözleri parladı. "Yaklaşan iyi bir sergi varsa bana söylemen gerekecek."

"Şu anda yerel Yerli sanatçılar yer alıyor. Gitmeliyiz," dedim hiç düşünmeden. "Gitmelisiniz," diye düzelttim.

"Müstakbel Bayan Holden'ı götürmek için iyi bir buluşma noktası olabilir." Bana bakmadan önce bu fikri telefonuna not etti. "Evlilik olmazsa olmaz bir şey mi?"

Ona sorgulayan bir bakış attım.

"Mesela, ya evlenmek istemezse?" Başını eğdi, beni izliyordu. "Herkes istemez."

Kaşlarımı çattım. "Eğer evlenmek istemiyorsa, birbirimize uygun olmayız."

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı.

"Ne?"

Kadın homurdandı. "Bu dar görüşlülük."

Dar görüşlü mü? Geçen hafta sonu Katherine'in yaşam kutlamasında, etrafımdaki mutlu evli çiftleri düşündüm.

Kardeşlerinden birini almak varken neden Holden'ı tercih etsinler ki?

Boğazım düğümlendi ve su bardağımdaki buğuya baktım. "Birinin beni seçmesini istiyorum." Omuzlarımı silktim ve tekrar ona baktım. "Bağlanma fikrini seviyorum."

Telefonuna dokunmadan önce dudaklarını büzdü.

Kaşlarımı çattım. "Ne yani, bir gün evlenmek istemiyor musun?"

Alay etti ama her zamanki sıcaklığından yoksundu. "Hayır."

"Asla mı?"

Bakışları benimkilere kaydı. "Asla ve asla." Sesi düzdü.

Bu konuşma onu rahatsız ediyordu ama kendimi durduramıyordum.

Öne doğru eğildim, dirseğimi masaya dayadım ve yüz ifadesini inceledim. Bu hiç mantıklı değildi. "Ama sen nişanlıydın."

Nefesini içine çekti ve tokat yemiş gibi gözlerini kırptırdı. "Evet, ama şimdi değilim." Sözleri keskindi. Ayağa kalktı ve sandalyesi sürtündü. "Ben tuvalete gidiyorum. Eğer garson gelirse, bana bir margarita ve iki domuz taco daha sipariş edebilir misin?"

Başka bir şey söylemeden tuvalete doğru yürüdü ve ben de onun uzaklaşmasını izledim. İçim pişmanlık ve hayal kırıklığıyla doldu.

OceanofPDF.com

Holden

Birkaç dakika sonra geri döndüğünde, telefonumdan bir müteahhide e-posta yanıtı yazıyordum. Koltuğuna kaydı, yüzünde gerginlikten eser kalmamıştı.

"Hey, uh," diye başladım, telefonumu kaldırıarak. "Bunun için özür dilerim. Nişanlılık meselesini sormamalıydım."

Elini salladı, göz göze gelmedik. "Sorun değil." Eğlenen bir şüpheyile etrafına baktı. "Holden. Gey barda mıyız?"

"Evet."

Ellerini gülerek havaya kaldırdı ve ben de rahatladım. "Ne oldu? Neden bana söylemedin?"

"Nasıl sonuçlandığını görmek istedim. Seni uyaran neydi?"

"Banyodaki bir kadın göz farıma bayıldığını söyledi ve sonra numaramı istedi." Gülümsedi. "Bu kadar iyi hisler uyandırmasına şaşmamalı."

Sunucu elinde taco, margarita ve benim için suyla çıkageldi. "Çok teşekkür ederim." Sadie ona gülümsedi. "Oooohhhh." Sunucu Sola döndü ve Sadie'nin başı geriye düştü. Bana başını salladı. "Şimdi anladım. Gelecek *Salı* görüşürüz." Eğildi. "Amcık gibi."

"Evet, anladım." Suyumun yarısını geri içtim. O kabarcıklı his yine göğsümü tırmaladı.

"Sanırım kadınlarla tanışmak *istediğimi* söylemiştim," diye düşündü. "Güzel tacolar." Dili dışarı fırlamadan önce başparmağı ağzının kenarını silmek için yukarı çıktı. Bu hareket beni büyüledi.

Çiğnerken kaşlarını çatarak başını bana doğru eğdi. "Peki, neden bu kadar çok çalışıyorsun?"

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Ben kendi şirketimi yönetiyorum."

Margaritasından bir yudum daha aldı. "Bir hafta sonu izin alırsan şirket
çökmez, değil mi?"

Omuzlarım çöktü ve kaşlarımı çattım.

Kağıt bardak altlığıyla oynadı. "Özel hanımınız bu kadar çok
çalışmanızdan hoşlanmayabilir."

Midem gerildi. Bu konuşma hiç hoşuma gitmemişti. "Banyo demosu
nasıl gidiyor?"

Gözlerini devirdi. "Ne yaptığını anlıyorum."

Arkama yaslandım ve onu izledim.

İçini çekti. "İyiyim. Harika gidiyor. O kutuyu teslim ettiğiniz için
teşekkürler."

Başımı salladım. Bir şirketi aramış ve han için bir inşaat atık konteyneri
kiralamıştım.

Bana ilerlemesini göstermek için telefonunu çıkardı. Banyolardan
birindeki duş fayanslarını, banyo aynalarını ve dolapları kırmış ve
sökmişti.

"Tanrım," diye mırıldandım, fotoğraflar arasında gezinirken. "İki günde
çok şey yapmışsın."

Omuz silkti. "Bu şeyleri seviyorum. Dışarı çıkarmam gereken çok fazla
bastırılmış öfkem var." Bana güzel bir gülümseme fırlattı ve kaşlarını
oynattı.

"Öyle mi?" Bir kaşımı kaldırdım, ağzımın kenarı o garip seğirme
hareketini yaptı. "Neyden?"

"Bilirsin işte." Omuz silkti ve ağzı komik bir şekilde büküldü.
Gözlerindeki esprinin bir kısmı kayboldu. "Erkekler. Evren. Vb."

Ona kaşlarımı çattım.

"Yani, küvetler. Onları kendim çıkaramam. Ne önerirsiniz?"

Uzun bir süre ona baktım. Bakışları benimkilere kaydı ve nabzım
hızlandı. Bir şey olmuştu ve bunu öğrenmeyi çok ama çok istiyordum ama
aynı zamanda bunu bana istediği için söylemesini de istiyordum, ben talep
ettiğim için değil.

Bana güvenmesini istememden nefret ediyordum.

"Şimdi kim konuyu değiştiriyor? Siz hazır olduğunuzda küvetlerle ben
ilgileneceğim. Birkaç adam getireceğim ve hepsini aynı anda çıkaracağız."

"Harika." Bana parlak bir gülümseme attı. Az önceki tuhaf enerji dağıldı
ve omuzlarım gevşedi. "Bu harika olur, Holden."

Fotoğraflarını karıştırdı ve bana son birkaç gün içinde yaptığı suluboya renderları, ilham fotoğrafları ve önceki projelerinden örneklerle dönüşümlü olarak gösterdi. Resimleri çok güzeldi.

"Bana bunlardan biraz gönderebilir misin?" Sulu boya resimlere çenemi sallayarak baktım ve kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Kayıtlarım için," diye ekledim.

Omuz silkti. "Elbette."

Bana yatak odaları ve banyolarla ilgili planını anlattığında gözleri parladı ve elleri havada hızla hareket ederek işaretler yaptı.

Sadie Waters iç tasarım hakkında konuşurken aydınlatıcıydı. Bakışlarımı ayıramadım. Demo fotoğraflarını incelediğimde, kaburgalarımın altında garip bir çekilme oldu.

Fotoğrafları karıştırırken gözleri telefonundaydı. "Bu tadilatı bitirmek istiyorum."

Az önce erkekler hakkında yaptığı yorum beni rahatsız etti. "Bana şu bastırılmış öfkenizden biraz daha bahsedin."

Dudağını çiğnedi, gözleri hâlâ fotoğrafların üzerindeydi. "Karmaşık bir durum." Ona bakmamı görmezden geldi. Çenesi gerildi ve bir an için kızmış gibi göründü.

"Hapisteydin, değil mi?" Ben sordum.

Rahatlamış bir sırtışıla başını kaldırdı. "Evet. Aynen öyle." "Kimi öldürdün?"

Sırtışı genişledi. "Yaşlı kocam. Bunu para için yaptım ve kötü adamların giydiği, kol ağızları kürklü, uzun, korkunç cüppelerden giydim." Omuz silkti ve abartılı bir şekilde tırnaklarını inceledi. "Hapishaneyi severdim."

Homurdandım. "Öyle mi?"

İtiraf ediyormuş gibi öne doğru eğildi. "Orada kraliçeydim. Bir sürü arkadaş edindim Holden. Yüzlerce kitap okudum ve her gün üç saat pilates yaptım."

Ağzım bir gülümsemeye dönüştü ve bir yudum alırken onu su bardağımın arkasına sakladım. "Eminim öyledir."

Bakışları bir an üzerimde oyalandı ve kalbim göğsümde ters döndü.

Sunucu geldi ve hesabı istedik. "Bir mi iki mi?" diye sordu garson.

"İki," dedi Sadie.

Garsona "Bir tane," dedim. Sadie tartışmak için ağzını açtı ama onu bir bakışım la susturdum. "Bana yardım ediyorsun."

Omuz silk ti. "Tamam. Sağ ol dostum."

Kaşlarımı çattım. Bana dostum demesinden hoşlanmamıştım. Biz kanka değildik. Hiçbir şey değildik. Arkadaş bile değildik. Olivia bana her zaman kanka derdi. Avery de öyle. Hannah bana sadece Holden derdi. Normalde umursamazdım ama Sadie'nin bana öyle demesi hoşuma gitmiyordu.

Hesabı ödedikten sonra içkisini bitirdi. "Bu fiyaskoydu. Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim."

Ayağa kalkarken başımı salladım. "Sorun değil. Bilmiyordun."

Bu gece vaktimi boşa harcadı ve kızgın olmalıyım. Yapmam gereken bir yığın iş vardı ve bu geceyi aray ı kapatmak için kullanabilirdim.

Yine de kızgın değildim. Eğleniyordum. Sadie'nin yüzünü taco ile doldurmasını, tadilat hakkında sohbet etmesini ve banyo fayansları için en iyi yeri sormasını izlemek umurumda değildi.

Bu düşünceyle omuzlarımda kızgınlık hissettim.

"Ve sen de bana söylemedin." Bana şüpheli bir sırıtış fırlattı. Kamyonetime in yolcu kapısını açık tuttum ve o da içeri atladı. "Yine de sorun değil. Bir sonraki için ödevimi yapacağım."

"Sıradaki?" Sürücü tarafına geçtiğimde sordum.

"Tekler etkinliğine gidiyoruz."

Dehşet içinde ona baktım. Bir kahkaha patlattı, sonra da alaycı bir güvensizlikle başını bana doğru salladı. "Eğer geleceğ in Bayan Holden'ıyla tanışmak istiyorsan, insanlarla tanışmalısın."

"İnsanlarla tanışmaktan nefret ediyorum," dedim ona. "Bu yüzden sen varsın." "Yardım edeceğim." Bana gülümsedi.

"Senin kanat kadının olacağım."

Bu geceki gibi daha fazla dışarı çıkma fikrine aldırış etmedim. Arabayı sürerken elim göğsüme geldi, garip, sıcak basıncı ovuşturdu m, müzikle oynarken Sadie'ye bakışlar attım ve içeri esinti girs in diye camını indirdim. Saçları rüzgârda dalgalandı ve parmaklarının havada süzölmesine izin vererek iç çekti.

Bu flört olayının gerçekliği anlaşıldı. İnsanlarla konuşmak zorundaydım. Sosyalleşmeliydim. Gülümsemeliydim. Arkadaşça davranmak. O kadar çok çalışamazdım. Bu konuda haklı olmasından nefret ediyordum. Bir kişi bana tahammül edene kadar, garip konuşmalar yaparak insan üstüne insanla konuşmak zorunda kalıyordum.

Midem bulandı. Bundan nefret ediyordum.

Bir inilti çıkardım.

"Ne?" Sadie küçük bir gülümsemeyle sordu. "Tekler etkinliği." İnledim.

Güldü. Eli omzuma geldi ve sıktı. Midem altüst oldu. Onun benim çöpçatanım olmadığı alternatif bir evrende, bu gece bir randevu olabilirdi.

Bir kadınla hiç bu kadar eğlenmemiştim...

Hiç.

Sadie ile konuşmak kolaydı. Onun yanındayken, bir cümleyi bir araya getiremeyen beceriksiz bir pislik değildim.

Kahretsin. Ne oldu? Hayır. Bu bir randevu değildi.

Sadie benim *çöpçatanımdı*. Katherine'e birini bulmaya çalışacağıma söz vermişim ve bu gece dışarı çıkmamızın tek nedeni de buydu. Daha önce çok açık konuşmuştu, evlilikle ilgilenmiyordu. Bunu olabildiğince çabuk kapattı.

O burada yaşamıyordu. Benim istediklerimi istemiyordu. Benden hoşlanmıyordu bile.

Bir düşünce beynimi delip geçti. Benden hoşlanmıyordu bile ve bana tuzak mı kurmaya çalışıyordu?

İnanmadığınız bir ürünü satamazsınız.

Yıllar önce söylediği sözler tekrar aklıma geldi ve ellerim direksiyonda sıkıştı. Bunu başarmasına imkân yoktu.

Ona baktım, camdan dışarı bakıyor ve kamyondaki müzikle birlikte mırıldanıyordu. Yetmişli yılların funk müzik listesini açmış ve ritme ayaklarını vuruyordu.

Suçluluk duygusu midemi yıkadı. Bir sebepten dolayı paraya ihtiyacı vardı. Çaresizdi ve benim için kimseyi bulamayacağını bile bile onu bu planla oyalıyordum.

Bana birini bulsa da bulmasa da anlaşılanın bana düşen kısmını yerine getirecektim. Handa daha fazla hisse almak için param vardı.

Ayrıca, itiraf etmek istemesem de, beni ne kadar kızdırsa da, Sadie'yle takılmayı seviyordum ve bir süre daha kalmasına aldırmıyordum.

Sadie

"BU YOLDAN, ARKADAŞLAR," diye seslendi mürettebat, insanlar tekneye doluşurken.

Queen's Cove marinasında deniz parıldıyor, Eylül güneşi yüzümü ısıtıyor ve hafif bir esinti saçlarımı kaldırıyordu. Holden'a gülümsemeden önce temiz havadan derin bir nefes aldım ve dışarı verdim.

"Batı kıyısında Eylül çok güzeldir."

Onaylar gibi bir ses çıkardı ve ben de soluk mavi Oxford gömleğinin kolları ön kolun ortasına kadar kıvrılmış haliyle ona hayranlıkla baktım. Teni yazdan kalma bronzlaşmıştı ve koyu renk saçları kollarına dökülüyordu.

Şu ön kollar. Yowza. Dindar bir kadın değildim ama dünyamız için yaptığı her şey için ön kolların koruyucu azizine seve seve dua ederdim. Holden bugün sadece ön kollarına bakarak bile bir eş bulabilirdi.

Eli sırtımın alt kısmına geldi ve temasla midem bulandı. "Sadie," diye mırıldandı.

"Evet?"

Tanrım, güzel gözleri vardı. Ve çok uzundu. Ona bakarken boynumu eğmek zorunda kalmam hoşuma gidiyordu. Güzel de kokuyordu. Sıcak, baharatlı ve rahatlatıcı.

Beni nazikçe ileri itti. Oh. Ben onu süzerken önümdeki sıra tekneye doluşmuştu.

Tekneye binmeme yardım etmek için elini uzattı ve bana yan gözle bakarak boğazını temizledi. "Güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler," diye cıvıldadım, ellerimi domates kırmızısı pilili maxi elbisemde gezdirirken. Gün, ince askılar için yeterince sıcaktı. "Bu benim şanslı

elbise." Dirseğimle onu dürttüm. "Bunun sana yardımcı olacağını düşündüm."

Nefes alıp doğrulmadan önce bakışları tekrar üzerimde gezindi. "Bugün için planın nedir?"

Son konuklar da gemiye tırmanırken güverte görevlisi teknenin limandan ayrılması için hazırlık yaptı.

Etrafıma bakındım, insan grubunu inceledim. Bugün burada çok sayıda güzel insan olduğunu fark ettim. "Planımız eğlenmek, Holden."

Bana baktı.

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Ah! Anlıyorum." Ellerimi birbirine vurdum. "*Eğlence*, gülümsediğin, sohbet ettiğin ve tam burada mutlu hissettiğin zamandır." Uzandım ve göğsünü okşadım.

Göğsü sert ve sıcaktı, bunu görmezden geldim.

Ben elimi çekmeden önce bakışları elime kaydı. "Elli kişiyle bir teknede olmak benim *eğlence* anlayışıma uymuyor."

Ona sııttım. "Bu beni şaşırtmadı ama repertuarını genişletmeliyiz. İnsanlarla böyle tanışırsın Holden. Yeni yerlere gidersin, gülümsersin ve iyi bir insanmışsın gibi davranırsın."

"Holden." Uzun boylu, bronz tenli, koyu sarı saçlı ve bembeyaz gülümseyen bir adam omzuna vurdu. "Burada ne işin var?"

Holden başıyla selam verdi. "Selam. Ben, um."

Gözlerini kırpıştırdı. Doğru ya. Bunu bir sır olarak saklıyorduk.

"Merhaba," dedim, insan Ken bebeğine parlak bir şekilde gülümseyerek. Adam muhteşemdi. Holden kadar güzel değildi ama yine de yakışıklıydı. Omzunun üzerinden, kadınların ona ve Holden'a gizlice baktıklarını görebiliyordum. "Ben Sadie. Buraya yeni taşındım ve Holden'ın beni almasını sağladım."

"Aiden." Bana sııttı, cazibe saçıyordu. Willa burada olsaydı, kolumu ölümüne sıkar ve bana *ateşli* bakışlar fırlatırdı. "Merhaba Sadie."

"Merhaba." Ben de ona gülümsedim.

"Aiden Rhodes İnşaat'ta inşaat müdürü." Holden'ın sesinde tuhaf bir tını vardı. Başımı kaldırıp ona baktığımda bana öfke dolu gözlerle bakıyordu. Ona kaşlarımı kaldırdım.

Teknenin ön tarafında, kaptan üniforması ve korsan şapkası giymiş bir kadın mikrofonu eline aldı "Pekala bekarlar, kaynaşmaya hazır mısınız?"

Etrafımızdan bir *wooooo* korusu yükseldi. "Yüce İsa," diye mırıldandı Holden.

Ona sıırttım ve dirseğimle dürttüm. "Hazırlan," diye fısıldadım.

Bana gözlerini devirdi.

"Ben Kaptan Rina ve bu güzel Cumartesi öğleden sonra bizi kıyı boyunca gezdireceğim." Kaptan Rina bize güvenlik prosedürlerini, can yeleklerini nerede bulacağımızı ve biri denize düşerse ne yapacağımızı anlattı.

Holden'a eğilmesini işaret ettim, böylece kulağına fısıldayabilecektim. "Eğer Blow-Up Belinda denize düşerse, yüzer."

Ağzının kenarı yukarı kalktı.

Omuz silktim. "Sadece söylüyorum. Herkesin farklı becerileri vardır. Bunu göz önünde bulundurun."

On beş dakika sonra ellerimizde içkilerimiz vardı ve tekne marinadan ayrılmıştı. Rüzgâr yanımızdan geçerken tekrar içime çektim.

Holden bana garip bir bakış attı. "Daha önce hiç tekneye binmemiş gibi davranıyorsun."

Başımı eğip düşündüm. "Yıllardır tekneye binmedim." İçkimi yudumlarken bakışlarım diğer konukları dolaşüyor, onu süzen kadınları arıyordu. "Yeşil bluzlu kadın, tulum giymiş kadın ve sarı giymiş kadın. Birini seçin ve gidip onlarla konuşun."

Alnı kırıştı ve erkeklerin güvensiz olduklarında yaptıkları o göğsünü şişirme hareketini yaptı. Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Ve ne diyeceğim?"

"Holden, söz veriyorum, bu gemideki herhangi birinin yanına gidip o muhteşem kirpiklerinle gözlerinin içine bakar ve *selam* verirsen," dedim onunki gibi alçak bir sesle. "Sana iç çamaşırlarını verirler."

Ağzının kenarı seğirdi ve moral konuşmamın işe yaradığını söyleyebilirdim.

Sarı şortlu kadına baktı. Teninin koyu tonuna karşı bu renk inanılmazdı. "Bu Liya," dedi. "Hannah'yla birlikte çalışıyor."

"Harika. Onu zaten tanıyorsun. Bu işleri kolaylaştırır."

Tekne hızlandı ve midem garip, rahatsız edici bir yuvarlanma yaptı. Küpeşteye tutundum.

Kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey." Elim karnıma gitti ve derin bir nefes aldım. "Oyalanmayı bırak. Ona kitapları sor. Şortuna iltifat et. Şüpheyeye düştüğünde televizyonda ne izlediğini ya da tuhaf rüyalar görüp görmediğini sor."

Son zamanlarda. İnsanlar çok sıkıcı olsa da hayalleri hakkında konuşmaya bayılıyor." Onu sırtından ittim. "Git hadi."

Holden Liya'yla konuşmaya gitmeden önce derin bir nefes aldı ve ben de uzaklaşan marinayı izlemek için döndüm. Tekne bir dalgaya çarptı ve tekne zıplayınca içgüdüsel olarak tekrar karnımı tuttum.

"Selam, şehir dışından gelen Sadie," dedi Aiden yanımda. "Merhaba, reality TV gülüslü Aiden."

Güldü. "Ne?"

"Gördüğüm en mükemmel gülümsemelerden birine sahiptin," dedim ona. "Her şeyi bedavaya mı alıyorsun?"

Tekrar güldü, göğsü titriyordu. "Hayır. Peynir hariç her şeyin parasını ben ödüyorum, onu da çalışıyorum."

İçimden bir kahkaha yükseldi. "Fiyatlar çılgınca. Seni suçlamıyorum."

Korkuluklara yaslandı, gözleri sürekli yüzümdeydi. "Nereden taşındın?"

Aiden ve ben biraz Toronto hakkında konuştuk. Kız kardeşi Willa'ya yakın bir yerde yaşıyordu.

Tekne başka bir dalgaya çarptı ve midem bulandı. "Ugh."

"İyi misin?" Aiden'ın eli kolumdaydı.

Ciğerlerime bir nefes çekerek başımı salladım. "Çok iyi." Başımı salladım, suya baktım ama dikkatim guruldayan midemdeydi. Oof.

"Yani, sen ve Holden..." Kaşlarını kaldırırken yarım cümlemin havada asılı kalmasına izin verdi.

Boş bir ifadeyle ona baktım. "Biz ne miyiz?" Tıkladı. "Oh." Güldüm. "Hayır, öyle bir şey değil. Ben sadece moral desteği için buradayım."

Aiden gülümsedi. "Güzel."

Tekne başka bir dalgayla sıçradı ve öğle yemeğim savruldu. Bir nefes daha çekerken gözlerim kapandı.

"Kasabada yeni olduğun için," diyordu Aiden. "Sana etrafı göstermeye yardım edebilirim."

Dalgalı bir yere çarptık ve tekne sallandı. Daha önce yediğim sandviç boğazımı tırmaladı.

Aman Tanrım. Şimdi yıllardır neden tekneye binmediğimi hatırladım.

"Sadie?"

Başım ona doğru döndü. "Mmm?" Ağzımı kapalı tuttum.

Tatlı, ilgili bakışları yüzümde gezindi ve güldü. "Nasılsın şampiyon?"

Korkulukları sıkıca kavrayarak başımı

salladım. "Ben iyiyim." "Ne diyorsun?"

"Neye?" Midem burkuldu ve zonkladı.

"Bir ara yemeğe çıkmak ister misin? Sana buradaki yerel plajlardan bazılarını gösterebilirim." Bana orantısız bir sırıtış attı.

"Oh." Midem yine guruldadı ama bu sefer yarı sindirilmiş sandviçimden değil, tiksintiden. Randevu. İnsanlarla tanışmak. İnsanlara aşık olmak.

Bu artık bana göre değildi. En azından sorunumun ne olduğunu anlayana kadar.

Boğazımdan garip, sıkı bir kahkaha döküldü. "Aiden, sen tam bir bebeksin ama şu anda biriyle çıkmıyorum."

Ağzı çocuksu bir sırıtışa dönüştü. "Bekârlar gezisine çıkmışsın."

Hafif bir kahkaha attım. "Doğru ya. Evet. Zihinsel olarak daha fazlasını kastetmiştim."

Hâlâ sırtarak bir kaşını kaldırdı. En azından kötü karşılamamıştı. "Burada bir hikâye varmış gibi hissediyorum."

Kaptan Rina mikrofondan, "Millet, kaptanınız konuşuyor," dedi. "En yakınınızdaki ateşli kıza tutunun çünkü birazdan *KABA bir dalgaya çarpacağız!*" Müzik bangır bangır çalmaya başladı ve tekne dalga üstüne dalgaya çarptı.

Evet, kesinlikle hasta olacaktım.

Karnım tekneyle birlikte inip çıkarken parmaklarım çelik küpeştenin etrafında kıvrıldı. İnsanlar kıkırdayıp gülüyordu ama ben bakışlarımı sahilden ayırmıyordum. Bir keresinde hareket etmeyen bir şeye bakmanın araba tutmasına iyi geldiğini duymuştum.

Aman Tanrım. Midem yine bulandı ve sandviç boğazımı tırmalamakla tehdit etti. Dudaklarımı sıkı bir çizgi halinde bastırdım ve uzun, titrek nefesler aldım. Gerçekten ama gerçekten kusan kız olmak istemiyordum.

"İyi misin?" Aiden'ın eli omzumdaydı.

Holden yanımda keskin bir ses tonuyla, "Bunu ben hallederim," dedi. Eli belime geldi ve beni Aiden'dan uzaklaştırdı.

Sadie

"Tuvalete kadar tutabilir misin?" Holden'ın eli belime yerleşirken sesi nazikleşti.

Bilmediğimi söyleyen bir ifadeyle garip bir inleme sesi çıkardım.

Daha hızlı hareket etti. Beni dar merdivenlerden tuvalete götürdü.

"Solundaki ilk kapı," dedi ben aşağı inerken, karnım şişmiş ve elimi ağzıma bastırmış bir halde.

Kapıyı çekip açtım ve yemeğimi tuvalete boşalttım, bir elimi duvara dayayarak kendimi dik tuttum. Kapı arkamdan çarparak kapandı ve gözlerim yaşardı. Kusarken tüm vücudum gerildi ve kasıldı ve bir tekneye binmenin çok kötü bir fikir olduğuna karar verdim.

Tekne sallanmayı bıraktı ve ben de nefes nefese kalmış bir halde yaşaran gözlerimden akan yaşları yüzümden sildim. Arkamdan kapı açıldı ve Holden elinde bir paket Gravol ile benimle birlikte küçük banyoya girdi.

"Hayır," diye mırıldandım, onu dışarı itmeye çalıştım ama beni görmezden geldi. "Daha yeni kustum, dostum. Buraya giremezsin." Karnım tekrar guruldadı ve göğsüm kabardı. "Aman Tanrım."

Ben eğilip tekrar kusarken Holden saçlarımı yüzümden aldı.

"Defol," diye homurdandım ona. "Bu iğrenç." Eğildim ve tekrar kustum.

Bir noktada, birisi kapıyı çaldı ve Holden ben tuvaletin üzerinde öğürürken gitmeleri için onlara bir şeyler havladı. Tavandan gelen müzik sesini dışarıdan duyabiliyordum.

Birisi kapıya vurdu. "*Biri* aşkı bulmuş!" Dışarıdan bir adam gülererek bağırdı.

Ugh. Erkekler çok iğrençti. Sanki bir geminin tuvaletinde seks yapacaktım gibi. Küçük dolap kusmuğum gibi kokuyordu. Ayrıca *çok* küçüktü. Holden kafasını tavana çarpmamak için eğilmek zorunda kaldı.

Saçlarımı yeniden toplarken parmakları enseme dokundu ve omurgamdan aşağı bir ürperti geçti.

Holden'la, kustuğum bir tekne tuvaletinde seks yapmayı düşünmüyordum.

"Bitti mi?" diye sordu.

Titrek bir nefes daha aldım ve başımı salladım. Saçımı bıraktı, bir kağıt havluyu ıslattı ve bana uzattı.

"Dışarı çıkıp kendine bir eş bulmalısın," diye mırıldandım, boğazımı temizleyip sulu gözlerimi silerek. Makyajım berbat haldeydi.

"Bu tercih edilir." Homurdanarak sifon düğmesine bastı ve kusmuğumu okyanusa savurdu. Lavabonun altında bir peçete daha ıslatıp bana uzattı ve bir hanımefendi gibi ağzımı silmemi izledi. "Gravol ister misin?"

Başımı salladım. "Henüz değil." Sürdüğüm maskarayı sildim. "Bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız. Asla."

"Ama gelecek hafta başka bir bekârlar gezisi var." Ses tonu düzdü.

Ona ters bir bakış attım ve ağzının kenarı seğirdi.

"Çok komik," dedim ona kapıyı açarken. "Şakalarına gülmekten kaburgalarım kırılıyor." Ana güverteye çıkarken ağzım bir sırıtışa dönüştü.

Bir dakika sonra Holden bana bir soda uzattı ve yanımdaki küpeşteye yaslandı. Tekne bir limana yanaşmıştı ve Kaptan Rina twerk yaparken hoparlör sisteminden müzik pompalanmaya devam ediyordu.

"Liya ile nasıl gitti?" Ona sordum.

Omuz silkti. "İyiydi."

"Numarasını aldın mı?"

Bakışları okyanusa dönmeden önce benimkilere kaydı.

"Evet." "Harika. Onu yemeğe çıkar."

Bir saniye bana baktı. "Sence bu işe yarayacak mı?" Başımı ona doğru eğdim. "Ne demek istiyorsun?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve omuzlarını yuvarladı, gözlerinde bir güvensizlik parıltısı vardı.

Oh.

Göğsümde tuhaf bir his patladı. Holden nasıl bir bebek olduğunun farkında değil miydi?

"Hey." Kolunu çekiştirdim ve o da bana kaşlarını çattı. "Sen bir avsın."

Bana baktı. "Ben bir pisliğim. Kendin söyledin."

O yazı hatırladığımda ağzım yana doğru kıvrıldı. "Öylesin." Omuz silktim. "Ama çok seksisin. Kısa sürede birini bulacaksın."

"Sence ben çok mu seksiyim?" diye tekrarladi, yüz hatlarında kendini beğenmiş bir ifade belirmişti.

Gözlerimi devirdim. "Seksi olduğunu biliyorsun. Gömlek kollarını kıvrıdığın şey mi?" Kollarını işaret ettim. "Bildiğini biliyorum."

Ağzının kenarı seğirdi ve ben de sııttım.

İşin komik yanı, Holden eskiden bir pislikti, ama şimdi? Değildi. Ben kusarken saçımı tuttu. On beş yıl önce bunu yaptığını hayal bile edemezdim. Geçen gece onu taco ve margarita içmeye sürüklediğimde çok eğlendik.

Holden Rhodes ve ben, eğleniyorduk. Akıl almaz bir şeydi.

"O yaz neden böyle bir pisliktin?" Sessizce sordum, içkimi inceliyordum.

Korkulukları kavradı, hiçbir şey söylemedi.

"Neden dergilerime hortumla su sıktın?" Kaşlarımı çatarak ona döndüm.

"Bunu bilerek yaptığını biliyorum. Neden yaptın? Ben sana ne yaptım ki?"

Yutkunurken adem elması sallanıyordu ve bakışları benimkilere kilitlenmişti, tereddütlü ve endişeliydi.

"Ben, uh." Boğazını temizledi ve sahil şeridine bakarak yüzünü buruşturdu. "Okuduğun o dergiler çöptü. Kapaklarını gördüm. Seni kötü hissettirmek için tasarlanmışlardı, sanki yeterli değilmişsin gibi." Bakışları sahile dönmeden önce bana baktı. "Güzel olmadığını düşünmeni istemedim."

Oh.

Pekal

a.

I.

Vay canına.

Ben Holden'a baktım, Holden da iki yüz metre ötedeki kayalara baktı. Vücudumda sıcak bir zevk dalgası dolaştı ve yüzüm ısındı.

Holden güzel olduğumu düşünüyordu. Bunu beklemiyordum.

Göğsümde bir şey fokurdadı.

Boğazını temizledi. "Ee, *Aiden*." İsmi sanki onu rahatsız ediyormuş gibi söyledi.

"Peki ya o?"

"Her yerindeydi." Çenesi titriyordu.

Homurdandım. "Hayır, değildi. Bu onun kişiliği."

Bana sert bir bakış attı. "Seninle flört ediyordu."

Muhtemelen Aiden'ın bana çıkma teklif etmesinden bahsetmek için kötü bir zamandı. "Flört edip etmediği ya da doğal bir çekiciliği ve karizması olup olmadığı önemli değil. Şu anda biriyle çıkmıyorum."

Holden'ın bakışları benimkilere kaydı ve kaşlarını daha da çatı.

"Neden?"

Sodamdan uzun bir yudum aldım. "Ben sadece değilim. Herkes kilitlenmek için acele etmiyor, biliyor musun?"

Bakışları yüzümde kaldı ve karnım sinirden zonkladı. "Ne?"

dedim. Savunmaya geçerek söyledim.

Geçen gece bana evlilik meselesini sorduğunda çenemi kapalı tutmam gerekirdi ama çıldırdım, savunmaya geçtim ve nefes almak ve sakinleşmek için banyoya koştum.

Gözleri sabit bir şekilde üzerimdeydi, sanki beynimin içini görebiliyordu. Bakışlarım partide gezindi. Bir grup kadın Aiden'ın etrafını sarmış, gülüyor ve saçlarını savuruyorlardı. Aferin ona. Belki daha fazla deniz tutmuş numarası yapabilir ve bu konuşmadan kurtulmak için banyoya koşabilirdim.

Hayır, Holden muhtemelen beni içeri kadar takip eder ve saçımı tekrar geriye doğru tutar.

Holden hâlâ dikkatli bir merakla bana bakıyordu. Midem sıkışmıştı. Sanki düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi bana bakıyordu. Boğazımı temizledim. "Pazartesi günü banyo fayansı almaya gidiyorum."

Ne yaptığımı biliyormuş gibi yan gözle bana baktı, sonra içkisinden bir yudum aldı ve başını salladı. "Yardım ister misin? Ağır olabilirler, özellikle de altı banyo için."

"Biraz yardım iyi olurdu," diye itiraf ettim, "eğer kaçabilirsen. Ya da akşam gidebiliriz. O gece barda çalışmıyorum."

Başını iki yana salladı. "Port Alberni'deki mağaza altıda kapanıyor. Öğle yemeğinden sonra gidelim. Sonra da kartla ilgili bir sorun çıkarsa diye ben orada olacağım."

Anlaşmamızı yaptıktan sonra Holden, tadilat için parayı önden vermeyi önerdi.

Hisseler. Bana tadilat için ayrılmış ayrı bir hesaba bağı bir kredi kartı verdi. Bu şekilde masrafları takip etmek daha kolay olacaktı.

"Tadilat parasını karşıladığınız için tekrar teşekkürler," dedim hızlı bir gülümsemeyle. İstemediğim *Sadie'nin beş parasız olduğu* tartışmasının eşiğine gelmiştik.

Başını salladı. "Bedavaya çalışıyorsun. Sadece adil."

Kaptan Rina teknenin limandan ayrıldığını ve marinaya döneceğini duyurdu ve biz de uzaklaşırken küpeştenin üzerinden sahili izledik. Burada bulunma nedenimizi hatırladım ve etrafımızdaki partiye başımı eğdim. "Git daha fazla kadınla konuş."

İçkisinden bir yudum aldı. "Burada

iyiyim." "Holden."

"Yine kusabilirsin."

Homurdandım. "Bir daha bu konu hakkında konuşmayalım demiştim."

Ağızındaki o seğirme geri gelmişti ve ona sııttım.

Çok *güzel*. Hah.

Holden Rhodes'da sandığımdan daha fazlası varmış.

Holden

Emmett ofisimin kapısında, "BAKIN LİRASINDA KİM VAR," dedi. Saatine baktı. "İşten çıkma vakti, sence de öyle değil mi?"

"Sadece bitiriyordum," diye yalan söyledim.

"Yalancı." Emmett sandalyeye çöktü. Üzerinde koşu kıyafetleri vardı. "Koşuya çıkmıştım ve ofisinizin ışığının yandığını gördüm."

Yine bu saçmalık. "Şu anda devam eden pek çok şey var. Yeni projeler, eski projelerin tamamlanması, daha fazla insanın işe alınması."

Düşünceli bir ifadeyle bir an beni inceledi. "Yani işin bir kısmını başrol oyuncularına devredin. Bu rolleri bu yüzden yarattık."

"Bunu yapmayı seviyorum."

"Her gece dokuza kadar kalmayı seviyor musun?" Bir kaşını kaldırdı.

İçimi çektim. Artık bu konu hakkında konuşmak istemiyordum. Ne söyleyecektim ki? Bunu yapacak başka kimseye güvenmiyordum. Emmett belediye başkanırken şirketi yönetmem için bana güvenmişti. Görev süresi bittiğinde geri dönecek ve iş yükünün bir kısmını geri alabilecekti.

"Evde karınla olman gerekmiyor mu?" Ben sordum.

"Bu gece restoranda. Onsuz ev çok sıkıcı."

İnlememi tuttum. Adamın karısını ne kadar çok sevdiği hakkında daha fazla şey duymak istemiyordum. Biliyordum. Hepimiz biliyorduk. O ve Wyatt durmadan bu konuda konuşurlardı. Bazen bu biraz fazla oluyordu. Birinin ne kadar parası olduğundan bahsetmesi gibiydi. İnsanlar anladı. Bunu yüzüne vurmasına gerek yoktu.

Emmett sandalyede kaykıldı ve dirseğini koluna dayayarak dengede durdu. "Seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Kaşlarımı çattım. "Devam et."

"Gelecek hakkında çok düşündüm." Alnını ovuşturdu. Yüzünde bir rahatsızlık ifadesi belirdi ve gözlerim kısıldı.

"Ne oldu?"

Başını salladı. "Gelecek yıl görev sürem dolduğunda tekrar aday olacağım. Belediye başkanı olmayı seviyorum. Bürokratik saçmalıkları, bürokrasiyi ve değişimden hoşlanmayan inatçı herifleri sevmiyorum ama toplumla iç içe olmayı ve bir fark yaratmayı seviyorum." Derin bir nefes aldı ve omuz silkti. "Bu benim amacım gibi geliyor, anlıyor musun?"

Rhodes Construction, Emmett gidene ve benim rolüm değişene kadar böyle hissediyordu.

Artık amacımın ne olduğunu bilmiyordum.

Sandalyemde arkama yaslandım ve kollarımı kavuşturdum.

Emmett bana özür dileyen bir bakış attı. "Özür dilerim. Bunun planlarda bir değişiklik olduğunu biliyorum."

"Sorun yok." Haliya baktım, beynim bir sonraki adımları düşünmekle meşguldü. Emmett geri dönmeyecekti ve bu işin görünürde bir sonu yoktu.

Arkasına yaslandı ve beni inceledi. "Gemiye birini getirmeyi konuşmalıyız."

Şirketin yarısını bir başkasına devretme fikri tüylerimi diken diken ediyordu. Emmett'ten başkasını bu rolde hayal edemiyordum.

"Hayır." Başımı salladım. "Yine mi bu?"

İnledi. "Çok inatçısın. Ve kontrol manyağısın."

Sadie'nin söylediklerini düşündüm, işkolik olduğum için kimseyi bulamadığımı. Ben işkolik değildim. Geç saatlere kadar çalışmaktan nefret ederdim ama işimiz tehlikeliydi. İnşaat sahaları tehlikelerle doluydu ve her ne kadar sıkı güvenlik önlemlerimiz ve prosedürlerimiz olsa da, aklımın bir köşesinde hep içimi kemiren bir düşünce vardı.

Bir şey olabilirdi ve herkesi güvende tutmak benim görevimdi. Bu benim sorumluluğumdu.

Ne zaman bir şeyler üzerindeki hakimiyetim gevşese, Finn'in çocukluğumuzda arka bahçemizdeki ağaçtan düşerken çıkardığı o mide bulandırıcı çığırtyı duyuyordum. Ben on dört, o on yaşındaydı ve herkes dışarıdayken ona göz kulak olmam gerekiyordu ama ben oturma odasında oyun oynuyordum.

Finn kafatasını kırdı. Bilinci yerinde değildi. Ölebilirdi. Annemin çığlığı hâlâ kulaklarımda yankılanıyor. Tam düştüğü sırada eve geldiler ve onu hastaneye yetiştirdiler.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak Emmett'e ters ters baktım. Şirketi bırakmamın hiçbir yolu yoktu. Bu çok büyük bir riskti.

Bir an beni inceledi, kaşları çatılmıştı. "Hayattan ne istiyorsun Holden?"

Göğsüm daraldı. "Başka bir ortak getirme konusunda dırdır etmeyi bırakmanı istiyorum."

"Ciddiyim." Öne doğru eğildi, yüzünde endişe okunuyordu. "On yıl sonra kendini nerede görüyorsun?"

Evimde, sevdiğim ve beni seven bir eşle. Birkaç çocuk, bir köpek ya da bir kedi, eşim ne isterse. O mutlu olduğu sürece umurumda değildi.

İş kısmı büyük bir boşluktu. Kendimi ofisimde, ailem evde yemek yerken geç saatlere kadar çalışırken hayal ettim. Hafta sonları gelip beyzbol maçlarını ve piyano resitallerini kaçırdığımı. Eve geç geldiğimde ya da çocuklar yattıktan sonra dizüstü bilgisayarımı çıkardığımda gelecekteki ortağımın hayal kırıklığını.

Kaburgalarımın altında bir şey sıkıştı.

"Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım," dedim ona. "Bu iş bende."

"Biliyorum." Kaşlarını çatı. "Mesele bu değil."

Dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve çantama yerleştirdim. "Akşam yemeği yiyeceğim. Katılmak ister misin?"

"Hayır, teşekkürler." Ayağa kalktı ve ofisimden çıkarken beni takip etti. "Avery birazdan çıkıyor, ben eve gidiyorum."

Bunda şaşılacak bir şey yok. Hayatının aşkıyla takılmak varken neden başkalarıyla vakit geçiresin ki? Vedalaştık ve bara gitmek için caddeyi geçtim.

Bara girdim ve bir gürültü duvarı beni çarptı. Klasik rock çalıyor, insanlar konuşup gülüşüyor ve Sadie ile Olivia barın arkasında bir şeylere kıkırdıyordu.

Moralim düzeldi ve Emmett'le yaptığım konuşma arka plana düştü.

Sadie beni göstererek "Kocaayak görülüyor" diye seslendi ve birkaç kişi güldü.

"Bu şakayı gerçekten uzatıyorsun, ha?" Dizüstü bilgisayar çantamı başka bir tabureye atarak yerime oturdum.

Gözlerinde alaycı bir parıltıyla öne doğru eğildi. "Bu şakayı sağacağım." Bakışları saçlarıma kaydı ve bir kaşını kaldırdı. "Saçların

uzuyor."

Nefesimi dışarı verdim ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Berber altıda kapanıyor ve sadece hafta içi açık."

Gözlerini devirdi. "Ugh. Küçük kasaba boku." Omuz silkti ve bakışları saçlarıma döndü. "Bunu başarabilirsin. Güzel saçların var."

Karnımda bir sıcaklık hissettim ve gülümsememeye çalıştım. "Saçımı beğendin mi?"

Eğlenerek bir kaşını kaldırdı. "Kibirli olma Holden. Bu benim olayım." Bana göz kırptı ve kalbim yerinden fırladı. Bir bardağa uzandı ve sormadan bir bira doldurdu.

Bana bir bira uzattı ve ben de teşekkür ettim. Tezgâha yaslandı ve gözlerim tişörtünün yakasına kaydı. Teni çok yumuşak görünüyordu ve bu tişört göğüslerinin kabarıklığını sarıyordu.

Kahretsin, güzel göğüsleri vardı. Tekne partisindeki elbisesi aşağıya doğru inmişti ve günlerdir onun göğüs dekoltesini hayal ediyordum.

Aletim kıpırdandı ama görmezden geldim, bakışlarımı yüzüne doğru sürükledim.

"Makyaj yapıyorsun." Kaşlarımı çattım. Dudakları normalden daha kırmızıydı. "Dudak malzemesi."

Omuz silkti. "İnternette insanların makyaj yaptıklarında daha fazla bahşış aldıklarını okudum."

Midemde keskin bir rahatsızlık hissettim ve kaşlarımı çattım. "Burada bir grup yaşlı evli adam var."

Güzel ağzında bir sırıtış belirdi ve ben büyülenmiş bir şekilde onu izledim. Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. "Belki onlardan senin için bazı ipuçları isteyebiliriz."

Ona ters ters baktım, o da dudağını ısırды ve daha büyük sırttı.

O koyu yeşil gözleriyle bana bakarken güzel ağzının sikimin etrafına sarıldığını hayal ettim.

Siktir, bu iyi bir görüntüydü. Çok iyiydi. Kan sikime hücum ederken biramı sıkıca kavradım. Burada, barın içinde yarı sertleşmişim. Arkamı döndüm, ayıltıcı bir nefes aldım ve görüntüyü zihnimden uzaklaştırdım.

"Liya ile ne zaman çıkıyorsun?" diye sordu. Biriyle çıkma fikrini duyunca sinirlerim gerildi.

"Çarşamba gecesi."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Gergin misin?"

"Hayır." Biramın yarısını tek seferde içtim.

Kadın homurdandı. "Doğru, tabii. Gergin olmasan bile bir fikrim var."

Ona temkinli bir bakış attım.

Kocaman bir sırtısla kaşlarını oynattı bana. "Alıştırma randevusu." "Ne?" Kalbim durdu.

"Alıştırma randevusu," diye tekrarladı daha da vurgulayarak. "Liya'yı götüreceğin randevuya gideceğiz ve bu seni gerçek randevu için daha rahat kılacak. Konuşma becerilerini geliştirebilirsin."

Nabzım hızlandı. Sadie ile bir randevu kulağa tehlikeli geliyordu. Ve gerçek olamayacak kadar iyi.

Yine de çok hevesliydi ve bir deneme *yapmak* iyi bir fikirdi.

Ayrıca, geçen gün teknede onu duydum, yüksek sesle ve net bir şekilde. Çıkmak yok.

Taahhüt yok. Bağlılık yok.

"Peki," diye homurdandım ve biramın kalanını bitirdim.

Yüzü aydınlandı ve doğruldu. "Harika. Salı akşamı?"

Başımı salladım. Bir müşteri dikkatini çekti ve aceleyle uzaklaştı, ben de uzaklaşırken kıcını izledim.

Dışarı çıkma fikriyle göğsümde sıkı bir sıcaklık oluştu.

Kendime bunun bir deneme randevusu olduğunu söyledim. Gerçek değildi. Bana para için yardım ediyordu.

Sen bir avsın, demişti teknede.

Bunun doğru olmasını istememden nefret ediyordum. Onu etkilemek istiyordum. Randevumuzu planlamak için telefonumu çıkardım.

Sadie

SALI GECEŚİ, sanat galerisinin önündeki kaldırımında durmuş Holden'ı bekliyordum. Heyecandan karnım zil çalıyordu.

Bu bir deneme randevusu olduğu için biraz şık giyinmem gerektiğini düşündüm. Geçen gün Holden'ın gözlerinin arkasında gördüğüm o güvensizlik parıltısı beni hâlâ rahatsız ediyordu ve adama eğlenceli bir randevuya layık olduğunu göstermek istiyordum.

Gülümseyerek elbiseme baktım. *İyi* görünüyordum. Bu elbiseyi Toronto'da bir konsinye mağazasında denediğimde, Willa gözlerini kocaman açarak bakmış ve almam için ısrar etmişti. Kumaşı tenimi parlatan koyu bir kırmızıydı. Sevgiliye benzeyen yakası göğüs dekolteyerimi harika gösteriyordu ve eteği belimde kloşlaşıyordu. Arkamdaki pencerede yansımam dikkatimi çekti. Saçlarımı güzelce açmışım ve dalgalar halinde omuzlarıma dökölüyordu.

Güzel, demişti Holden.

Midemde garip bir kıpırtı oldu. Bu gece ne giyeceğini merak ettim.

"Sadie," diye seslendi Wyatt, yanında Hannah olduğu halde karşıdan karşıya geçerken. Yüzüm aydınlandı ve onlara el salladım.

Wyatt beni kocaman bir kucakla sardı. "Şehre döndüğünü duydum." Geri çekildim ve Hannah'ya sarıldım. O da bana gülümsedi.

"Tebrıklar," dedim Wyatt'a.

Hannah'ya gururlu bir sırıtış attı. "Teşekkürler."

"Yani?" Ben sordum. "Bebek odası, ne düşünüyoruz? Hayvan temalı, oyuncak ayılar, gökkuşağı?"

Hannah yüzünü buruşturdu ve dudağını çiğnedi. "Hiçbir fikrimiz yok. İkimiz de bu konuda çok iyi değiliz."

Onlara *aptalca* bir bakış attım. "Beyler. Ben bir iç mimarım. Bu işler için yaşıyorum. Bırakın yardım edeyim." Omuz silktim. "Zaten bir süre kasabada takılacağım, hanı yenileyeceğim."

Aklım Holden'a gitti.

Hannah omuz silkti ve bana utangaç bir sırıtış attı. "Eğer vaktin varsa, yardım etmeni çok isteriz."

Ellerimi çırttım ve onlara gülümsedim. "Kesinlikle."

"Elbisene bayıldım." Hannah başını eğdi. "Birini mi bekliyorsun?"

Başımı salladım. "Holden."

Wyatt sokağın aşağısındaki binalardan birini işaret etti. "Ofisinin ışığı yanıyor. Hâlâ çalışıyor." Hannah'nın elini çekiştirdi. "Gitmeliyiz, bu aç."

Vedalaştık ve telefonumdan saati kontrol ettim. Holden'ın beş dakika önce burada olması gerekiyordu.

On dakika sonra uzun bir nefes aldım ve ona mesaj attım.

Acele et, huysuz adam!

Cevap yok. Wyatt'ın işaret ettiği binaya baktım. Yürürken topuklarım birbirine çarpıyor ve kumaş bacaklarımın etrafında sallanıyordu.

Holden'ın tepkisini beklerken göğsümde küçük bir heyecan hissettim. Bu elbiseyi seveceğini biliyordum.

Ofis binasının dışındaki kaldırımdan onu ikinci kattaki masasında çalışırken görebiliyordum. Telefonumu çıkardım ve aradım.

Telefonunu açmasını izledim.

"Hadi," diye mırıldandım. Akşam serinliği vardı ve ben acıkmıştım.

Holden'ın bakışları susturmadan önce telefonda oyalandı.

Ağzım açık kaldı.

"Ciddi misin sen?" Sokaktan onun ofisine bakarak tısladım.

Tekrar aradım. Bilgisayarına dönmeden önce telefona bir göz attı.

Sık kafalı!

Reddedilmek göğüs kafesimin altına battı ve burun deliklerim açıldı.

İnanılır gibi değil.

Ben *ona* yardım ediyordum ve o sıkıcı iş e-postalarını okumak için beni ekiyordu.

Midemde kızgın ve mutsuz bir şeyler kıpırdandı ve kaşlarımı çattım.
Holden'ın eskisi gibi bir pislik olmadığını düşünüyordum.
Şaka benim üzerimdeydi. Klasik, güvenen Sadie.

EVE HIŞIMLA GELDİM.

O adam için saçımı yaptım. En sevdiğim elbisemi giymiştim. Parfüm kullanıyordum.

Hiçbir şey değişmemişti. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum ama Holden Rhodes hâlâ benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Son yarım saat içinde onuncu kez "Sik kafalı," diye mırıldandım.

Pijamalarımı giyerken bakışlarım resim malzemelerime takıldı.

Kafamda bir fikir oluştu ve homurdandım.

Yıllardır iş dışında resim yapmamıştım. Ressam Luke ile çıkarken, akşam yemeğine birkaç arkadaşımı davet ettim. İçlerinden biri resimlerimden birini onunkiyle karıştırdı ve neredeyse şarabını tükürüyordu.

"Bu Sadie'nin resmi, benim değil," diye gülerek onlara aceleyle söylemişti.

Boktan resmimin onun tarafından yapıldığını düşünenlere gücenmişti. Sanki gülünecek bir şeymiş gibi.

Başımı salladım ve anıyı kafamdan uzaklaştırdım.

Bu sadece eğlence içindi. Bu resmi hiç kimse görmeyecekti. Şövalenin başına oturdum ve kalemimi kaldırdım.

Sikkafalı, diye düşündüm tekrar, tuvalde belirdiğinde, barda oturmuş, elinde birası, yüzü barın üstündeki televizyona dönük, maçı izliyordu. Kalemim bir telaş içinde uçtu, çizgileri sürükledi ve görüntü canlanırken gölgelendirdi.

Çizimlerimi incelemek için durdum ve bir kahkaha patlattım. Fırçalarımın bulunduğu çantayı karıştırıp en sevdiklerimi çıkarırken fırçalarım şingırdadı. Boyayı paletime sürdüğümde ve onları birbirine karıştırdığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bunu özlemiştim. Belki eğlence için resim yapmak aptalca ve anlamsızdı ama boya renklerini birbirine karıştırmak ve değişimlerini izlemek, kalemimin tuval üzerindeki çiziklerini duymak, tuhaf plastikimsi boya kokusunu içime çekmek, Holden'ın bu gece beni ekmesini unutturdu.

Fırçamla boyayı aldım ve tuvale renk uyguladım.

Çalıştıkça, diğer sorunlarım arka plana düştü. Grant'le olanlar, borçlarım, Katherine'in vefatı, hepsi unutulup gitti. Kendi kendime mırıldandım ve sadece tuvale odaklandım. Resim ne ayrıntılı ne de iyi yapılmıştı, ama sadece benim içindi.

Yüzüne bir damla gözyaşı ekledim. Gözlerinden yaşlar süzölüyordu. Gözlerinin etrafında ve alnında ekstra kaç çatma çizgileri.

Bitmiş resmi incelemek için arkama yaslandığımda kıkırdamam odada yankılandı. Mükemmeldi.

Tuvali kuruması için Katherine'in masasına bıraktım ve bir tane daha aldım.

Gece geç saatlere kadar resim yaptım. Resimler ne ayrıntılı ne de düşünceliydi. Aceleye getirilmiş ve bir araya getirilmişlerdi ama kalbim Holden'ın görüntüleri karşısında heyecan ve neşeyle çarpıyordu. En son ne zaman böyle resim yaptığımı hatırlayamıyordum, bu kadar özgür ve çılgınca. Onu tekrar tekrar çizdim, ellerim ve fırçam zihnimdeki görüntüleri tuvale aktarırken gözlerim parlıyordu.

Holden kamyonetinde, yolu inceliyor, ağlıyor.

Holden spor salonunda, biceps curl yapıyor, ağlıyor.

Holden sahilde, gün batımına bakıp ağlıyor.

Holden kafenin dışında, elinde kahvesi, pencereden bakıp ağlıyor.

Holden markette bir portakalı incelerken ağlıyor.

Omuzlarımdaki sıkı, öfkeli düğümler gevşedi ve ağzımda hınzır bir gülümseme kıvrıldı. Holden'ın beni görmezden gelmeden önce ben ararken telefonuna nasıl baktığını hatırladım ve bir hayal kırıklığı ve utanç mideme vurdu.

Bana gerçekten ısındığını düşünmüştüm.

Sanırım yanılmışım.

Holden

PERŞEMBE SABAHİ Sadie hanın ön kapısını gözlerinde öldürücü bir öfkeyle açtı.

"Özür dilerim." Yağ lekeleri olan bir kâğıt torbayı elime aldım.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Çağrımı görmezden geldiğini gördüm."

Hay sikeyim. Göğsüm pişmanlıkla gerildi.

"Ben bir pisliğim," dedim ona, kendimi çöp gibi hissederek.

Sadie'nin yıllar önce benim için böyle demesine şaşmamalı.

Bana göz kırptı ve gözlerinin ardında incinmiş olduğunu gördüm.

"Bunu neden yaptın?"

Tereddüt ederek çenemi ovuşturdum.

Gerçek şu ki, o randevuyu çok iyi planlamıştım. Önce sanat galerisindeki güncel sergiyi gezecek ve en sevdiğimiz resimleri tartışacaktık. Sonra onu akşam yemeği için Avery'nin restoranı The Arbutus'a götürecektim. Hava hâlâ güzelse, liman boyunca yürüyüşe çıkacaktık.

Bütün gün onu görmek için can atmıştım. Randevu, antrenman içinmiş gibi hissettirmedi.

Gerçek gibiydi ve daha da kötüsü gerçek olmasını *istiyordum*.

O gidiyordu. Biriyle çıkmıyordu. Benden nefret ediyordu. Asla ama asla evlenmek istemiyordu.

"Gergindim."

Paniklemiştim. Ofisime kapanıp işe daldım ve o aradığında görmezden geldiğim için kendimden nefret ettim.

Yine de en iyisi buydu. İkimiz için de. Alıştırma randevusu gerçeğe tehlikeli bir şekilde yakın dans ediyordu.

Dikkatli olmazsam Sadie kalbimi kıracak.

Çantayı ona uzattım ve bana isteksiz bir bakış atmadan önce içine bir göz attı. "Özür kahvaltısı sandviçleri mi?"

Başımı salladım.

"Sorun değil," dedi bana yüzünde küçük bir gülümsemeyle. "Seni geri getirdim." "Nasıl?" Kaşlarımı çatıttım.

Yüz hatlarında hınzır bir gülümseme belirdi ve kaşlarını oynattı. "Bir saniye." Kapıyı açtı ve ben de fuayeden içeri adım atarak onun merdivenleri koşarak çıkışını izledim. Bir an sonra elinde bir tuval ve kocaman bir sırtışıla sahanlıkta yeniden belirdi. Merdivenlerin dibinde bana göstermek için çevirdi.

Göğsümden bir kahkaha fırladı.

Beni sahilde yürürken, gün batımına bakarken, gözyaşlarım yüzümden akarken resmetmişti.

Gülmesini engellemek için dudağını ısırdı. "Seviyor musun?"

Yine güldüm. Bu gülünç resmi incelerken göğsümden parlak bir sıcaklık patladı. Çizgileri keskin, renkleri parlak ve cesurdu ve yüz hatlarımı yakalamıştı. Dağınık saçlarımı, göğsümdeki kollarımı ve kaşlarımı çatmış halimi yakalamıştı.

"Yeteneklisin," dedim ona.

Gözlerini devirdi. "Aman Tanrım. Holden. Bu bir şaka."

"Yine de." Tabloyu ondan aldım ve sahil boyunca çizdiği ağaçları inceledim. "Çok iyisin, Sadie."

Homurdandı, gözlerini devirdi ve resmi benden almaya çalıştı ama ben sıkı sıkı tuttum.

"Bu bende kalabilir mi?" Ben sordum.

"Kesinlikle olmaz. Bunlar çöpe gidecek."

"Bekle." Ona tuhaf bir bakış attım. "*Bunlar mı?* Başka var mı?"

Bir dakika sonra yatak odasında durmuş, ağlarken çizilmiş resimlerime bakıyordum. Yanımda, getirdiğim kahvaltı sandviçinden kocaman bir ısırık aldı.

Sırtışını gizlemek için dudaklarını yuvarladı.

"Gerçekten çok kızmıştım." "Bunu görebiliyorum."

İçime bir suçluluk duygusu daha saplandı. Sadie bana yardım ediyordu, ben de onu ayağa kaldırdım.

"Sanırım işe gitmen gerekiyor, ha?"

"İlk toplantımdan önce biraz zamanım var." Sadie'yle birlikte bir banyoya fayans döşeme fikri göğsümde bir heyecan yarattı. En son ne zaman duş fayansı döşemiştım? Hatırlayamadım bile.

Ayrıca, burada geçireceğim birkaç saat programımı bozmaz. Daha sonra yetişebilirim.

"Banyo fayansları mağazaya geldi," dedim ona. "Onları dün aldım."

Yüzü aydınlandı. "Sen mi yaptın? Nasıl görünüyorlar?" "Gel de kendin gör."

"EVET, HOLDEN, E V E T !"

Sadie banyonun zümrüt yeşili duş fayanslarının önünde ellerini birbirine kenetledi ve ben onun bu sözleri edepsiz bir şekilde söylediğini hayal etmemeye çalıştım.

Sadece bir saat kalmam gerekiyordu ama sonra banyoyu döşemeye başladık ve birlikte hızlı bir şekilde çalışıyorduk, bu yüzden Zara'dan toplantıya katılmasını ve benim için tutanak tutmasını istedim.

Dışarıda, güneş suyun üzerinde batmaya başlamıştı. Kaşlarımı çattım ve saate baktım.

Saat neredeyse altı olmuştu.

Farkında olmadan bütün günü Sadie'nin yanında çalışarak geçirmiştim.

Fayansları işaret etti. "Bu renk mi Holden? Ruhumu kamaştırıyor." "Bu da ne demek oluyor?" Arkasından doğruldum ve tozunu aldım.

Ellerimi çek.

"Bu, *evet* hissine sahip olduğum ve bunun güzel olduğunu düşündüğüm anlamına geliyor." Karolardan birini sevgiyle okşadı. "Çok güzelsin." Bir diğerini işaret etti. "Ve sen."

"Ve çok pahalı."

"Şşşt," dedi karoya. "Bu kaba herifi dinleme. Hiç zevki yok."

Homurdandım. Koyu yeşil duş karolarının bu alanda işe yarayacağı konusunda haklıydı. Fayansı göstermek için parke mağazasının dışına getirdiğinde

Geçen hafta güneş ışığında bana gösterdiğinde, gözleriyle aynı koyu, derin yeşildi.

"Çalışmaya devam edecek misin?" Ona sordum. "Bir banyo daha döşeyebiliriz."

Meraklı bir ifadeyle döndü. "Gitmeniz gerekiyorsa sorun değil. Bunu kendim yapabilirim."

"Sorun değil." Okumam gereken yüzlerce e-posta vardı ama kendimi gitmeye ikna edemiyordum. "Gözetime ihtiyacın var."

Güldü. "Uh-huh. Bu arada, Liya ile randevun nasıl geçti?"

Midem bulandı. Randevumda kaza yapmış ve yanmışım. Muhtemelen Sadie'yle alıştırma randevusunu kullanabilirdim.

"İyi," diye yalan söyledim.

Dün gece Liya'yı Sadie için planladığım randevuya götürmüştüm. Geçmişte ne zaman Liya'nın yanında olsam, o da Sadie gibi neşeli ve konuşkandı. Bunun işleri kolaylaştıracağını düşünmüştüm ama konuşacak hiçbir şeyimiz yoktu. Buluşma bir sürü garip sessizlikle geçti.

Bir noktada Liya benim kardeşlerimden ne kadar farklı olduğumla ilgili bir yorum yaptı ve bunun işe yaramayacağını biliyordum.

Liya Wyatt'ı tanıyordu çünkü sürekli dükkânda Hannah'yı ziyaret ediyordu. Benimle çıkmaya evet dedi, onun gibi olmamı bekliyordu; rahat, arkadaş canlısı, uysal.

Neden şaşırdım ki? Gerçekten randevunun *iyi* geçeceğini mi düşünmüştüm? Sadie merakla beni izledi. "Siz ikiniz yine çıkıyor musunuz?" "Hayır. Diğer fayansçılar nerede?"

"Alt katta, kapının yanındaki kutuda. Ben getiririm."

"Hayır, ben alırım. İlerleme fotoğraflarını çekmelisin." Banyodan çıktım ve aşağı indim.

Ön kapıda, ara parçaların bulunduğu kutuyu aradım. Plastik örtü zemini koruyordu ve inşaat malzemeleri düzgün istifler ve yığınlar halinde duruyordu. Kutu yoktu.

Kapıyı açtığımda verandada Sadie'ye gönderilmiş bir kutu duruyordu.

"Duvarı yıktığımızda giriş yolunu temizlemeliyiz," diye seslendim merdivenlerden yukarı, anahtarlarımı kutuyu açmak için kullandım.

Sadie merdivenlerin başında belirdi. "Bunu kendi başıma çözebilirim."

"Yardım edeceğim." Demo işin eğlenceli kısmıydı. Kutuyu çevirip açtım.

Boğazımdan boğuk bir ses çıktı. "Ne?"

Sadie yüz ifademden yola çıkarak sordu.

Kutuya uzandım ve ön kolum büyüklüğünde dev bir yeşil dildo çıkardım. Göğsümde garip bir baskı oluştu ve ağzımın kenarı seğirdi.

Sadie'nin gözleri şoktan kocaman olmuştu.

Kahkaha göğsümden fırladı. "Bu senin mi?"

"Hayır!" diye çığlık atarak merdivenlerden aşağı koştu.

"Bu şey çok büyük." Ona doğru tuttum. "Bunu duvarları yıkmak için kullanabiliriz."

Yüzünde kırmızı bir kızarıklık oluştu. "Aman Tanrım." Kutuyu elimden çekip aldı ve faturayı tarayarak çıkardı. "Yanlış şeyi göndermişler."

Dildo ile yan tarafını dürttüğümde beni uzaklaştırdı. "Yanlış renk mi?"

"Çok, çok komik." Bana bir bakış attı ve ben de sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. "Yüzün kızarıyor."

"Değilim."

"Yani bunu sen sipariş etmedin mi?"

"Hayır, Holden." Kesinlikle kızarıyordu. "Beni ikiye bölecek bir dildo sipariş etmedim."

Tıkandım. Vay canına.

"Ben-" diye sözünü kesti. "Başka bir şey." Kaşım kalktı. "Ne sipariş ettin?"

Gözlerime bakmadı ama öfkeyle doğruldu. "Bir vibratör."

Sikimin seğirmesine neden olan şey, sadece bunu söyleme şekli değildi. Onu kullanırkenki görüntüsüydü. Gözleri kapalı, güzel dudakları ayırık, oynacağı bacaklarının arasında çalıştırırken nefesi kesiliyordu.

Sikeyim. Çok ateşliydi. Aklımdan silmeye çalıştım ama yine oradaydı, yatağında yatıyor ve adımını inliyordu.

Benim adım mı? Hayır. Parlak kırmızı yüzünü inceledim. Yine de düşünmesi güzel.

"Vibratör sipariş ettiğim için utanmıyorum," dedi, bakışlarını kaçırmadan önce bakışları benimkilere takıldı.

Büyük boy dildoyu tek kelime etmeden kutuya geri koydum.

"Pek çok erkek ne yaptığını bilmiyor, bu yüzden kadınların oyuncaklara güvenmesi gerekiyor."

"Ben de öyle duydum."

"Ne yani, hiç yatakta oyuncak kullanan bir kızın
olmadı mı?" "Hiç ihtiyacım olmadı."

Bakışları şaşkınlıkla ve başka bir şeyle tekrar benimkine kaydı.
Sıcak ve meraklı bir şey.

Lanet olsun.

Bir omzumu kaldırdım, ağzımda kendini beğenmiş bir sırıtma belirdi.
"Yine de oyuncaklarla ilgili bir sorun yok. Yeter ki herkes istediğini alsın."

Boğazından onaylar gibi bir ses çıkardı, hâlâ iri gözlerle beni izliyordu.
Aklıma yine bir oyuncak kullandığı görüntüleri geldi.

Fantezi, benim önümde kullanmasına, ben izlerken kendini boşaltmasına
dönüştü.

Vay be. Hay sikeyim. Nefesimi içime çektim ve o da göz
temasını kesti. "Um. Akşam yemeği." Boğazını temizledi. "Ne
istiyorsun?" Aramızdaki tuhaf gerilim buharlaştı.

Başımı salladım. "Sonra yerim." Lavabonun üzerinde paket servis ya da
Bar.

"Eğer bir banyo daha yapacaksak, bu birkaç saat sürer," dedi,
telefonunu çıkarıyor. "Çok geç saatte yemek yemek iyi değildir. Merhaba,"
dedi telefona. "Paket servis için sipariş vermek istiyorum."

Telefonu kulağına dayadıktan sonra eğildi ve yerdeki muslukların
arkasından küçük bir kutu çıkardı.

"Spacers," diye mırıldandı ve bana uzattı. "Tamam, hazır mısınız? Pad si
ew, baharatlı biftek salatası, iki sipariş yasemin pilavı ve ekstra sebzeli
kırmızı köri alacağız."

Bizim için akşam yemeği sipariş etmesini dinlerken kalbim hızla çarptı.
Sanki benimle ilgileniyormuş gibi yemek yemem için ısrar etmişti.

Arkamı döndüm ve gözlerimi kendime çevirdim. Benimle
ilgilenmiyordu. Geçen gece yaptığım şeyden sonra benden nefret etmeye
geri dönmüştü.

Telefonu kapattığında "Teşekkürler," dedim.

Omuz silkti ve bir el salladı. "Bundan bahsetme. Bir sonraki turun
yarısında huysuzlaşmanı istemiyorum."

Şurada. Gördün mü? Hiçbir anlamı yoktu. Devasa dildoyu aldı ve ön
kapıyı çekerek açtı.

"Nereye gidiyorsun?"

"Bu şeyi dışarı atıyorum." Faturayı havada salladı ve içimden bir
kahkaha daha patladı. Faturayı kutudan aldım ve okudum.

Ağzımda bir sırıtış belirdi. "Uzaylı dildosu mu?" diye seslendim ön
kapıdan.

"Kapa çeneni," diye karşılık verdi.

OceanofPDF.com

Holden

"BANA GERÇEK RANDEVUNU ANLAT." Oturma odasında yere oturmuş gün batımını izlerken Sadie Tayland yemeği ısırıkları arasında sordu. Tadilata yer açmak için mobilyaları buradan taşımıştık.

İç çektim. Yine bu. "Bilmiyorum. İyi değildi."

"Detaylandır lütfen."

"Garipti. Onunla ne konuşacağımı bilmiyordum. Eğlenmediği belliydi."

Düşünerek dudağına vurdu. "Bazı insanlar uygun değildir."

Belki de orada benim için bir insan yoktu. Bu düşünceleri bastırmadan önce uzun bir nefes aldım.

Sadie'yle vakit geçirmek bana umut veriyordu ve bu hiç hoşuma gitmiyordu. "Sorun ne, Koca Ayak?" Sadie yemeğinden bir ısırik daha aldı ve

Be

n. "Çok zor. Bu çıkma işi."

Güldü. "Evet, çok zor. İnsanlar onlarca yıl boyunca mükemmel ve sen altı ay içinde bir eş bulmaya çalışıyorsun."

Böyle söylediğinde kulağına imkânsız gibi geliyordu.

"Aiden dışında herkes mücadele ediyor," dedi bir ısırik daha almadan önce. "Dün gece bardaydı. Tanrım, gülüşü sanki-" Şok olmuş bir yüz ifadesi takındı. "-yüksek watt."

O lanet herif. O gün tekne de gözleri kızın teninin her santimindeydi. Elbisesinin ince askılarına dokunmak için kaşındığını görebiliyordum.

Ben de öyleydim, ama bu farklıydı. Tanrım, o elbisenin içinde çok ateşliydi.

Dün gece bardaydı ve ben müdahale etmek için orada değildim.
Çenem gerildi.

"Çıkmadığınızı söylediğini sanıyordum," diye ısırdım, kastettiğimden daha sert bir şekilde. Bir kaşını kaldırdı ve bana yavaşça göz kırptı.
"Çıkmıyorum."

"Peki neden onun hakkında konuşuyorsun?"

Alaycı bir tavırla kaşlarını oynattı. "Kıskanç," dedi şarkı söyler gibi bir sesle.

"Ben kıskanç değilim." Göğsüm ve omuzlarım gerildi.

Kaşlarını çattı. "Onun nesi var?"

Dişlerimi sıktım. "Yok bir şey. O iyi bir adam." Aiden her zaman iyi bir ruh halindeydi, iş sahalarında her zaman dürüst ve dikkatliydi ve bahse girerim randevularda asla sorun yaşamazdı.

Onun ve Sadie'nin birlikte olması fikrinden hoşlanmadım. Çıkmıyor olsalar bile. Benden hoşlanmasa bile.

"Yeni oyuncağın kadar güzel değil." Ona bir bakış attım ve boğazından bir kahkaha yükseldi.

"İğrenç. İğrençsin," dedi bana. "Tamam, antrenman randevun için hazır mısın? O burada."

Kaşlarım telaşla havaya kalktı. "Ne? Hayır."

Liya'yla randevumda o kadar kötü bir performans sergiledikten sonra, bunu tekrarlamaya hiç niyetim yoktu.

Ayağa kalktı. "Gözlerini kapat."

"Sadie," diye başladım ama o çoktan koridorda kaybolmuştu. Hışırtılar duyabiliyordum.

"Gözlerini mi kapatıyorsun?" diye
seslendi. İçimi çektim ve kapattım.

"Evet."

Ayak sesleri boş odada, bir balonun bir şeye sürtünmesi gibi garip bir hışırtı sesiyle birlikte yankılandı.

"Sevgiline merhaba de."

Gözlerimi açtım ve karşımda oturan şişme bebeğe ters ters baktım. Bakışlarım Sadie'ye kaydı, sessiz kahkahalar içinde iki büklüm olmuştu, gözleri parlıyordu. "Güzel değil mi?" Sadie sordu.

Şişme bebeğin ağzı açık kaldı ve ben ürperdim. "Bunu nereden buldun?"

"Facebook Marketplace."

Ona bakakaldım.

"Kullanılmış mı?"

Yüzü kızardı. "Hayır, kullanılmamış. Adam onu şaka olsun diye aldığı söyledi, tıpkı benim gibi." Bebeğe temkinli bir bakış attı.

"Kutusu var mıydı?"

Gözleri kısıldı. "Hayır mı?" Yüz ifadesi dehşete kapıldı. "Aman Tanrım. Kullanılmış. Ew!"

Gülmek için kendimi zor tuttum. "Ve benden bu şekilde sohbet etmemi mi istiyorsun?"

Bebeği kaldırdı ve koridora fırlattı. "Gördüğüm kadarıyla pratik yapmaya ihtiyacın yok." Gözleri sıcaktı ve omuz silkti. "İyi gidiyorsun."

Onunlayken öyleydim. Sadie ile konuşmak kolaydı. Kızgınlık beni içten içe sıkıştırdı. Neden o?

Telefonu çaldı ve kilidini açmadan önce ekrana bir göz attı. Yüzü aydınlandı ve görebilmem için ekranı eğdi.

Ana Cadde'deki sokak lambasının altında Wyatt ve Hannah ile sohbet ederken çekilmiş ve Queen's Cove Instagram hesabında paylaşılmış samimi bir fotoğraftı ve muhteşemdi.

İncelemek için telefonu ondan aldım.

İnanılmaz göğüslerini ortaya çıkaran kırmızı bir elbise giymişti. Saçları gevşek ve omuzlarının etrafında dalgalıydı. Kahkahanın ortasındaydı, gözleri parlak ve ışıltılıydı.

"Güzel görünüyorsun," diye mırıldandım, fotoğrafı ezberleyerek. "Salı günüydü, sen beni terk etmeden önce."

Ona döndüm. "*Benimle* çıkmak için mi *böyle* görünüyorsun?"

Yüzünde bir pembelik belirdi ve omuz silkerek telefonunu geri aldı. Parmaklarımız birbirine değdi ve onun yumuşak teninin benimkine değme hissi dikkatimi çekti.

Giyinip süslenmiş, çaba göstermiş ve topuklu ayakkabı giymişti ve ben onunla çıkmayı ne kadar çok istediğimden korktuğum için lanet bir pislik gibi davrandım.

Onunla çıkmak için giyinmiş olması fikri göğsümde bir sıcaklık yarattı. Ben.

Eğer dışarı çıksaydık ve *o elbiseyi* giyseydi, kesinlikle onu öptü.

Bakışlarım onun pelüş ağzına kaydı. Beni izlerken dişleri alt dudağını sabitlemişti.

Bakışlarım onun gözleri ve ağzı arasında gidip gelirken kan kulaklarıma hücum etti. Bakışları ağzıma düştü ve sikim kıpırdandı.

Onu öpmek istedim ve sanırım o da beni öpmek istedi.

Gözlerinin içine baktığımda, etrafımızda enerji çatırdadı ve onu yine vibratör kullanırken hayal ettim. Bu görüntüyü daha sonra duşta elimi kendime sararak düşünecektim.

Nabzının boynunda attığını
görebiliyordum. "Holden," diye nefes
aldı.

Elim çenesine geldi, başparmağım alt dudağına değene kadar çizgiyi takip etti. Nefes verirken titrek nefesi gıdıklanıyor, ağır gözlerle beni izliyordu.

Onu öpmemem gerekiyordu ama nedenini hatırlayamıyordum.

"Bana öyle bakmamalısın." Sesi yumuşaktı. Sikerim böyle işi.

Başımı eğdim ve dudaklarımı boynunun yan tarafında gezdirdim, ona neredeyse hiç dokunmadım. Dokunuşumla ürperdi. Sikim ağrıyor, fermuarımı zorluyordu. Kahretsin, çok güzel kokuyordu. Hafif, sıcak ve tatlı.

"Kutsal," diye fısıldadı ve ben de boynundan omzuna doğru bir sıra öpücük kondurdum.

"Gözlerini kapatırsan sana böyle baktığımı görmezsin." Elim saçlarındaydı, başını arkaya yatırdım.

Tanrım, çok güzeldi. Bir melek.

"Yani-" Boynu ile omzu arasındaki noktayı emerken bir nefesle sözünü kesti. "Bunu yaparken düşünmek zor."

"O yüzden düşünme," diye mırıldandım başını arkaya yatırmadan önce.

Ağzından bir santim uzakta durdum ve gözlerinde herhangi bir tereddüt belirtisi aradım. Aradaki mesafeyi kapattı ve yumuşak dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Sessiz bir cennete gömüldük. Ağzı yumuşak, pelüş, esnek ve sarhoş ediciydi. İçime doğru iç çekerken zihnim yavaşladı ve kanım yoğunlaştı. Bir kolumu ona doladım ve onu kucağıma çektim. Ağzımla onu kandırarak açtım ve tadına baktım.

İnledim. Tadı dünyadaki tüm kötü şeylerin panzehiri gibiydi.

Güneş ışığı gibi sıcak ve tatlı. İpek gibi yumuşak. Günah gibi sıcak.

Dili benimkinin üzerinde kayıyordu ve onu kendime doğru çektim. Göğüsleri göğsüme bastırdı ve boğazımdan bir inilti çıktı. Ona ulaşmam gerekiyordu.

Daha derine. Saçlarını kavradım ve onu daha da açtım. Muhtaç bir inilti çıkardı ve bu doğrudan ereksiyonuma doğru ilerledi.

Bana sarılmıştı ve elleri saçlarımdaydı, saçlarımı tarıyor, çekiştiriyor ve omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderiyordu. Ağzı benimkiyle çalışıyordu ve ben sertleştikçe tahrik omurgamı sıkıca sarıyordu.

Dilimi doğru miktarda basınçla emdi ve ben yere eridim, arkama yaslandım ve onu yanıma çektim.

"Siktir, tatlım," diye inledim.

Alt dudağımı ısırdı. "Bana öyle deme."

Sırıttım ve tekrar ağzını aldım. "Öyle mi? Hoşuna gitmedi mi?"

"Uh-uh." Dilimi tekrar emdi ve saçlarımı biraz daha sert çekti. Kalçaları uzunluğuma karşı sallandı ve ikimiz de zevk iniltileri çıkardık. Taşaklarım ağrıyordu ve beynim tamamen yavaşlamıştı.

O sallanırken ellerim onu kendime doğru daha sert çekmek için kalçalarına geldi. Nefes nefese kaldı ve başı boynumun kıvrımına düştü. Bunun samimiyeti uyarılmamı on kat artırdı.

"Sadie," diye homurdandım, kalçalarımı onun merkezine doğru bastırıyordum. "Kahretsin, çok güzelsin. Böyle üstümdeyken kendini çok iyi hissediyorsun." Kıçını sıktım ve onu uzunluğuma karşı bir ritme yönlendirdim.

Nefesleri boynumda titriyordu. "Aman Tanrım. Aynen böyle. Kutsal cehennem." Sesi yüksek ve çaresizdi, ben de aynı ritimde sallanmaya devam ettim. Kalçaları titremeye başladı.

"Öyle mi? Beğendin mi tatlım?"

İnledi ve boynuma doğru başını salladı. Vay anasını. Boşalmak üzereydi, bunu bana karşı çaresiz ve muhtaç bir şekilde hareket etmesinden, saçlarımı canı pahasına tutuyormuş gibi kavramasından anlayabiliyordum. Kalbim göğsümde bir davul gibi çarpıyordu.

Bu inanılmazdı.

Dondu kaldı ve keskin bir nefes aldı. "Dur."

Ellerim ve kalçalarım hareketsiz kaldı. "Neyin var?"

Üzerimden yuvarlandı, ayağa kalktı ve vücudunun benimkine yaptığı baskıyı özledim. "Hiçbir şey." Yere gözlerini kırıştırdı, gözleri kocaman olmuştu. Yüzü kızarmıştı ve ellerimi saçlarında gezdirdiğim için saçları dağılmıştı. "Bunu yapmamalıyız." Bana bir bakış attı. "Şu anda biriyle çıkmak istemiyorum."

Başımı salladım ve nefesimi toplayarak doğruldum. "Doğru. Özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Sorun değil. Muhtemelen bir süredir sevişmemişsindir."

Hayal kırıklığı içinde ağzım açık kaldı. "Bana sürtünmekten gelmek üzereydin ve bir süredir sevişmeyen ben miyim?"

Gözlerinde öfke alevlendi. "Hayır, değildim."

Homurdandım. "Evet, titriyordun. Kalçaların titriyordu." Ağzı şok içinde açılıp kapandı ve ben de ayağa kalktım. Nefes nefese kalmıştım. "Sorun değil. Demek hassas bir tetik düğmen var."

Yaklaşık altı kez gözlerini kırıştırdı. "Geç oldu. Gitmelisin." Yüzü daha da kızardı. Elimi tuttu ve beni ön kapıya doğru çekti.

"Yarın sabaha kadar çöpü dışarı çıkarma," dedim, verandaya çıkmadan önce aşağıda bıraktığım ağlayan resmimi alarak. "Yoksa rakunlar içine girer."

Bana kibirli bir bakış fırlattı. "Bana ne yapacağımı söyleme." Homurdandım. "İyi geceler."

"İyi geceler."

Kapı arkamdan kapandı ve kamyonetime doğru yürüdüm. Üzerimde kıvrandığı için hala sertleşmişim ve hala kulağımda nefes nefese inlemelerini duyabiliyor, uyarılmışlıkla dışa doğru dönerken saçlarımı kavradığımı hissedebiliyordum.

Bu bir sorundu. İşleri zorlaştıracak ve uzun vadeli bir partner bulmamı engelleyecekti ama sırtarak eve dönerken bunların hiçbiri umurumda değildi.

Bunu tekrar yapmak istiyordum ve o da istiyordu, kabul etse de etmese de.

Sadie

Ertesi sabah Holden'ı düşünerek uyandım.

Güneş ışığı yatak odasına süzülüyordu. Katherine'in eski odası benim odam gibiydi, giysilerim her yere saçılmıştı ve boya malzemelerim masasının üzerindeydi.

Vay anasını. Neredeyse *kuru seks* yaparken boşalıyordum. Böyle bir şey olmadı. Hem de hiç. Sadece vibratörle, kendi başıma, tamamen susuz ve iyi dinlenmiş olduğum gerçekten iyi bir günde boşaldım ve bu durum bile şüpheliydi. İş yerinde zor bir gün geçirdiysem ya da yorgun veya stresliysem, zar yok.

Bir erkekle mi? Asla. Asla ve asla.

Holden'ın tek yapması gereken kıcımlı kavrayıp kalçalarımı onunkilere doğru bastırmaktı ve neredeyse başarmıştım.

Bu çok kötüydü. Çok kötüydü. Bunun ne anlama geldiğini düşünmek istemiyordum.

Bunu yapan, bacaklarımın arasına yaptığı baskı oldu. O kalın, sert çıkıntının bana doğru sallanması düşüncelerimi dağıttı.

Dudağımı çiğnedim. Karnımın alt kısmındaki basınç artışının ne anlama geldiğini anladığım anda paniğe kapıldım.

Boynuma sürtünen kirli sakalının hatırası yatağında ürpermeme neden oldu. Ağzının benimkini alış şekli beni suyun altına sürüklemişti, birbirimizin tadına bakmamızdan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Diliyle beni daha da sıkı sarmış, ağzımın içine girmiş, beni daha önce hiç öpülmediğim gibi öpmüştü. Kokusunu içime çekerken bacaklarımın arasında bir sıcaklık oluştu.

Tanrım. Onun kokusu. Beynimdeki tüm ışıkları söndürdü. Boynumu öptüğü an, işim bitmişti.

Ürperdim ve ellerimle yüzümü kapattım. Öpüşmememiz gerekiyordu. Çıkmıyordum. Kendimi Grant'in tekrarına hazırlamayacaktım. Grant mükemmeldi, ta ki *gerçekten* mükemmel olmayana kadar.

Ayrıca Holden evlenmek istiyordu ve bu işe tekrar bulaşmak fikri tüylerimi diken diken ediyordu.

Kendini *topla*, dedim kendime.

Holden benden hoşlanmadı. Muhtemelen o devasa uzaylı dildoyu gördükten sonra azmıştı. Utanç içinde inledim ve bugün şirkete e-posta göndermeyi aklıma not ettim. Karıştırabilecekleri onca oyuncak varken bu şeyi mi göndermişlerdi?

Holden'ın dün geceki karanlık bakışları aklıma geldi ve bacaklarımın arasındaki tepe noktası ağrımaya başladı. Uzun bir nefes aldım. Holden'la dün geceki o çatlak, heyecan verici enerji hormonlardan kaynaklanıyordu, o sinir bozucu piçlerden. Hormonlarım bana orgazma ihtiyacım olduğunu söylüyordu ve Holden güzel kokuyordu, bu yüzden ikisini birbirine bağladılar. Eğer dün geceki gibi anlardan daha fazla kaçınmak istiyorsam, boşalmam gerekiyordu ve boşalmak için de bir vibratöre ihtiyacım vardı.

Yenisi için acele kargo ücreti öderdim.

Alt katta kahvemi yudumluyor ve ön pencereden okyanusa bakıyordum ki bir grup insan toplandı ve kaldırımındaki bir şeye bakıp işaret ettiler. Küçük grup izlerken iki kişi telefonlarıyla fotoğraf çekti.

Ayakkabılarımı giydim ve yaygaranın ne olduğunu görmek için kafamı dışarı uzattım.

Dün gece çıkardığım çöp kutuları açtı ve çöpler kaldırımın her tarafındaydı. Yaklaştım ve neyi işaret ettiklerini ve fotoğraflarını çektiklerini görünce nefesim kesildi.

Dev uzaylı dildosu kaldırımda duruyordu. Göğsümde alarm zilleri çaldı.

"Merhaba," diye seslendim. Sesimde tuhaf, tiz bir tını vardı. "Burada göreceğiniz bir şey yok millet, bu yanlışlıkla şirket tarafından gönderildi."

Ufak tefek bir kadın doğruldu ve beni ilgiyle inceledi. Kırklı yaşların ortasındaydı ve saçları küt kesilmişti.

"Ben Miri Yang," dedi. "Ve sen de Sadie Waters olmalısın."

"Merhaba, Miri Yang," dedim ona aceleyle, eğilip dildoyu aldım. Yanındaki adam ona uzanırken fotoğrafımı çekti.

"Rakunlar çöpünüze girmiş olmalı," dedi adam, elimde yapay penisle fotoğrafımı çekmeden önce.

Doğru ya. Holden çöpu dün gece yerine bu sabah çıkarmamı söyledi. Dudaklarım birbirine yapıştı. Haklı olmasından nefret ediyordum. Tanrıya şükür burada değildi, bunu görseydi çok komik olduğunu düşünürdü.

Miri elini omzuma koydu. "Utanacak bir şey yok Sadie. Cinsel keşifler çok heyecan verici olabilir."

Yüzüm pancar gibi kızardı. "Benim değil," diye tekrarladım iri gözlerle. "Şirket yanlışlıkla göndermiş."

"Gerçekten mi?" diye ısrar etti yanındaki adam. "Biz seksten utanmayız. Miri ve benim bir erotik kitap kulübümüz var ve dürüst olmak gerekirse," çenesini elimdeki dildoya doğru salladı, "her zaman uzaylı penisleri hakkında okuyoruz. Bu şey bizi hiç rahatsız etmiyor." Kocaman bir gülümsemeyle elini uzattı. "Ben Don, bu arada. Queen's Cove Daily haber blogunu yönetiyorum. Eminim duymuşsunuzdur."

Yapmamıştım.

"Hepinizle tanıştığırna memnun oldum," dedim ve elimdeki devasa oyuncakla hana geri dönmeden önce elini sıktım.

"Arzularından utanma Sadie," diye seslendi Miri. "Vücudun inanılmaz şeyler yapabilir!"

Mutfağa girerken nefesimin altında "Bu beden değil," diye mırıldandım. Bu beden mekanik yardım olmadan bile gelemezdi.

Dün gecenin bir hata olduğuna karar vermişim. Muhtemelen oraya bile varamayacaktım. Vücudum beni kandırıyordu. Hiçbir anlamı yoktu.

Birlikte olduğum her erkekle sorun yaşamıştım. Herkes bunu çok kolaymış gibi anlatıyordu. Üniversitede, benim katımdaki kızlar en iyi orgazmlarından ve onlar için neyin işe yaradığından bahsederken rahatsızlıkla dinlemiştim. Bir kız, kız arkadaşının meme uçlarıyla oynamasıyla orgazm olmuştu.

Birlikte. Onunla. Meme uçlarıyla.

Bugün bu düşünce beni güldürdü. On yıl önce, herkesin ne kadar kolay zamanlar geçirdiğini duydukça kendimi daha da kötü ve kırılmış hissetmemeye çalışıyordum.

Willa ve ben dördüncü sınıftaki bir resim dersinden sonra bir şeyler içmek için dışarı çıkmıştık ki konu açıldı ve ben hiç orgazm olmadığını itiraf ettim. Ya da yaşadığımı sanmıyordum. Konuşmaya devam etmeden önce bir dakika boyunca bana aval aval bakmıştı ve onu bir sonraki görüşümde bana gizlice bir çanta uzattı.

Hayatımı değiştirdiği için Willa'yı öpebilirdim.

Willa bile yattığım her erkekle numara yaptığımı bilmiyordu. Grant ile her seferinde numara yaptım. Tecrübelerime göre, eğer bir erkek beni boşaltamazsa, bunun için stres yapar ve endişelenirdi. Onu teselli etmek zorunda kalırdım ve sonra bu benim sorunum olurdu. Numara yapmak daha kolaydı.

Kaşlarımı çattım. Grant hakkında bildiğim her şey sahteyken onu gerçek bir insan olarak düşünmek çok tuhaftı. İsmi. Ailesi muhtemelen Vancouver'da yaşamıyordu bile. Bana söylediği gibi çocukken Pepsi adında bir köpeği var mıydı?

Aklıma bir düşünce geldi. Grant'in beni boşaltamamasına sevinmişim. O benim için ayrılmış küçük bir parçamdı ve onun yaptıklarından sonra onu güvende tuttuğum için mutluydum.

Çöpten bir çöp torbası aldıktan sonra dildoyu içine attım ve torbayı normalde çöp kutularının asılı olduğu kulübenin yanına bıraktım.

Bir sonraki çöp gününde, sabah ilk iş olarak çöp kutusuna atar ve o şeyi bir daha asla görmezdim.

Sadie

Olivia o gece barda, "Tuhaf uzaylı seks şeyleriyle ilgilendiğini duydum," dedi.

"Aman Tanrım." Gözlerimi devirdim. "Bu şehir çok saçma." Bana sırttı. "İnsanlar konuşuyor."

"O bir mağazadan gelen bir karışıklıktı. Ben onu almadım. Bana göre değil." Omuz silkti. "Utanmana gerek yok."

"O *benim* değil." Hayal kırıklığıyla gülmeye başladım. "Eğer benim olsaydı, neden çöpe atayım ki? Saklamaz mıydım?"

Olivia limon kestiği yerden omzunun üzerinden baktı. "Onunla ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum."

Ona sırttım. "Şimdi de benimle kafa buluyorsun."

O da sırttı. "Birazcık." Omzumun üzerinden bir şey dikkatini çekti ve başını salladı. "Hey."

Holden bardaki yerine oturdu ve bana başıyla selam verdi.

"Merhaba." "Merhaba."

Kalbim garip bir şekilde çarptı.

Kes şunu, ona söyledim.

Birkaç dakika sonra Hannah ve omuz hizasında kumral saçları olan bir kadın Holden'in yanındaki koltuklara oturdular.

Avery kendini tanıttığında "Emmett'in karısı," dedim. "Elizabeth bana restoranınızla ilgili her şeyi anlattı."

Gülümsedi. "Şehre dönmek nasıl bir duygu?"

Bara yaslandım. "Biliyor musun, kafamda Queen's Cove'un çok sıkıcı ve uyuklu olduğuna dair bir imaj vardı, ama ziyaret ettiğimde sadece on altı yaşındaydım. O zamanlar

Erkekler sürekli çalışıyordu ve Katherine'le vakit geçirmek dışında benim yapabileceğim pek bir şey yoktu." Gözleri televizyonda olan Holden'a çenemi eğerek baktım. "Ve bu seferki tam bir sik kafalıydı, geri dönmemin on beş yıl sürmesine şaşmamalı."

Ağzının kenarı yukarı kalktı ama bakışları televizyona yapıştı kaldı.

"Otel tadilatı nasıl gidiyor?" Hannah sordu.

Ona ilerleme hakkında bilgi verdim. "Bugün bir banyo daha yaptım ve muhtemelen hafta sonuna kadar bitiririm."

Holden'ın bakışları benimkilere kaydı. "Bugün bir banyo mu döşedin?" Başımı salladım. "Seni beklemem mi gerekiyordu?"

Kaşlarını çattı. "Bir kişi için çok fazla iş var."

"Benim çok zamanım var."

Televizyona dönmeden önce birasının kenarından bana uzun uzun baktı. Onsuz çalıştığım için hayal kırıklığına mı uğramıştı? Başka birinin yanında çalışmak daha eğlenceliydi ama onun tam zamanlı bir işi vardı. Her gün otelde olamazdı.

Ona kaşlarımı kaldırdım. "Aç mısın, tatlım?"

Bakışları benimkilere döndü ve gözleri ilgiyle parladı.

Neden öyle söylediğimi bilmiyorum. Burada pek çok insana tatlım dedim ama Holden'a böyle seslenmek farklı hissettirdi. Samimi ve özel.

"Bu ismi sevmediğini sanıyordum," dedi, bakışlarında sıcaklık alevlenerek.

"İstemiyorum." Yüzüm ısındı ve geçen gece ereksiyonunun bana nasıl baskı yaptığını düşündüm. "Buradaki herkese tatlım diyorum."

Bakışlarımı tuttu ve ağzının kenarı yukarı kalktı. "Elbette biliyorsun." Ofladım. "Yemek, Holden. Ne istiyorsun?"

"Burger, lütfen." Ne kadar telaşlı olduğumu biliyormuş gibi gözleri keyifle parladı.

"Hemen dönerim." Arkamı döndüm, siparişi mutfığa bıraktım ve Olivia'ya tuvalette olacağımı söyledim. Küçük alana girdiğimde bir kâğıt havluyu ıslatıp boynuma bastırdım. Tenim ısındı.

Tamam, Holden için ufacık bir şeyim vardı. Tabii ki vardı. Çok ateşliydi. O soğukkanlı, sessiz hali vardı. Birlikte çok zaman geçiriyorduk. Kirpikleri büyüleyiciydi ve çok sevdiğim o seğirme hareketini yaptığında ağzının kıvrımı da öyleydi. İnanılmaz kokuyordu ve onu öpmek şimdiye kadar deneyimlediğim en ateşli şeydi, ama bu adam için kafamı kaybetmem gerektiği anlamına gelmiyordu.

Bunu daha önce de yapmıştım ve bakın beni nereye getirdi. Grant ayaklarımı yerden kesti ve tüm bayrakları kaçırdım.

Aklıma bir düşünce geldi ve kaşlarımı çattım. Holden ile hangi bayrakları kaçıırıyordum?

O bir işkolikti, bunu biliyordum. Beni bir randevuda ekti. Evlenmeye kafayı takmıştı.

Tekneyi, ben kusarken banyoda sırtımı ovmasını ve saçlarımı tutmasını düşündüm. Bunu yapmasına gerek yoktu. Birçok erkek bunu yapmazdı.

Holden'ın düşündüğüm kişi olmayabileceği düşüncesi mideme huzursuzluk yaydı.

O öpücük mü? Bir hataydı ve bir daha olmasına izin veremezdim. Adamla öpüşürken ona nasıl bir eş bulabilirdim ki?

Asla olmaz. Kraliçe'nin Koyu'nda bulunmamın tek bir nedeni vardı ve plana sadık kalacaktım.

Bara döndüğümde Avery ve Hannah, Holden'a kaşlarını çatmış fısıldaşıyorlardı. Beni fark ettiler ve kocaman gülümsemelerle daha dik oturdular.

"Hanı ziyaret etmek istiyoruz," dedi Avery bana. "Kızlar gecesi yapabilir miyiz?"

"Kaydettiğin tüm ilerlemeyi görmek istiyoruz." Hannah bana utangaç bir gülümseme verdi. "Biz de seni daha yakından tanımak istiyoruz."

Avery öne doğru eğildi, çenesini avucuna dayadı. "Senden çok etkilendik, Sadie."

Mutluluktan yüzüm kızardı. "Tabii ki." Olivia arkamdan geçti ve ona elimle işaret ettim. "Sen de geliyorsun."

Bize bir kaşını kaldırdı. "Güzel."

Alkışladım. "Oh, yaşasın."

Bir sonraki hafta Pazartesi akşamı gelmeleri için bir plan yaptık.

"Pazartesi geceleri dandik reality TV izliyoruz." Hannah şarabını yudumladı.

soda. "Bize katılın lütfen."

Omuz silktim. "Bana başka seçenek bırakmadınız ve ben de bu gülü kabul ediyorum."

Bana gülümsedi. Holden'ın ağzı kıvrıldı ve ben yine zevkten kızardım. Emmett ve Wyatt içeri girdi ve Avery ile Hannah'nın başları döndü.

"Sorun mu yaratıyorsun?" Emmett Avery'ye başının tepesine bir öpücük kondurdu.

Ona cilveli bir gülümseme fırlattı. "Her zaman."

Wyatt kolunu Hannah'ya doladı ve yanağından öptü. "Hey, kitap kurdu."

"Merhaba." Ona utangaç bir gülümseme fırlattı ve sırtını ona yasladı. Kalbim küçük bir özlemle çarptı. Güzel görünüyordu.

"Bir masa bulacağız." Avery, Holden'a başıyla işaret etti. "Bize katılmak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Ben burada kalacağım."

Gözlerinde bir parıltıyla bana ve ona baktı. "Tamam."

Onlar bir masaya kurulduktan ve Emmett ile Wyatt içkilerini içtikten sonra bara döndüm.

"Ailen harika."

Bakışları bana doğru kaydı. Başını sallarken gözleri sıcacıktı. "Evet."

Bakışlarını tutarak aromalı soda suyumdan bir yudum aldım. Yüzüm ve boynum ısınmıştı. "Bu kadar mı? Evet mi?"

Sırıttı. "Senden hoşlanıyorlar. Nasıl yani?"

"Benden hoşlandıklarını zaten biliyorum. Ben yokken benim hakkımda konuştuğunuzu söyleyebilirim."

Ağzının köşesi daha da yukarı kalktı. Bingo. Göğsüm kıvılcımlandı ve fokurdadı.

"Bana ne dediklerini söyleyecek misin?"

Gözlerini televizyondan ayırmadı. "Hayır."

"Sadie," diye seslendi Olivia bardan aşağıya, bir şişe ahududu likörü uzatarak. "Buna ihtiyacın var mı?"

Başımı salladım ve yoldan çekmek için uzandım. "Sodaları sularla karıştırıyorum. Hiç denediniz mi? İnanılmaz bir şey." İçkimin son kısmını höpürdeterek içtim. Gazlı, tatlı ve ekşiydi.

"Uh." Gözlerini bana dikti. "Kaç tane içtin?"

Omuz silktim. "Birkaç tane." Barda bir şarkı çalmaya başladı ve ben zevkle nefesimi tuttum. "Aman Tanrım. Olivia. Bu şarkıya bayılıyorum." Müzik setine uzandım ve ona doğru dans etmeden önce müziğin sesini açtım.

Güldü ve benden uzaklaştı. "Hayatta olmaz. Burada dans etmek yok."

"Hadi ama." Kollarından tuttum ve onu bir paçavra gibi dans ettirdim. Güldü ve beni savuşturmaya çalıştı. "Holden gibisin. Daha fazla eğlenmen gerek."

Omzumun üzerinden ona baktım. Gözleri arkamdaydı, ateşli ve odaklanmıştı ve bir sancı tam bacaklarımın arasına çarptı.

"Sırada sen varsın," dedim ona. "Seni dans ettireceğim."
Sırtmasını engelledi ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

OceanofPDF.com

Holden

"*KİM TEKİLA SHOT İSTER?*" Sadie şişeyi havaya kaldırarak seslendi ve bar alkışlarla inledi.

Bir sıra shot bardağını dizdi ve dağıtmadan önce doldurdu. Sonuncusunu aldı ve geri fırlattı.

Bar taburemden izledim, kollarımı kavuşturmuş, gözlerimi ona dikmişim. Seksi bir sırıtışla bana baktı ve göz kırptı.

İstemediğim halde ağzımın kenarları yukarı kalktı.

Yanıma geldi, barın karşısından bana doğru eğildi ve öne doğru eğilmemi işaret etti.

"Bir sırrım var," diye fısıldadı kulağıma. Nefesi boynumu gıdıkladı ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. "Ben biraz sarhoşum."

Gülmemeye çalıştım. "Evet, tatlım, biliyoruz."

Doğruldu. "Daha fazla tekila shot isteyen var mı diye bakmalıyım."

Olivia bir anda arkasındaydı, elleri Sadie'nin omuzlarındaydı. "Bu gecelik paydos ediyorsun."

"Ne?" Sadie'nin yüzü Olivia yavru köpeğini öldürmüş gibi düştü. "Hayır! Hâlâ müşterileriniz var."

"Gecenin geri kalanını ben halledebilirim," dedi Olivia ona. Ellerini Sadie'nin omuzlarına koyarak onu barda benim oturduğum yere doğru götürdü. "Neden biraz Holden'la takılmıyorsun?"

Sadie'nin yüzü aydınlandı. "Bu fikre *bayıldım*. Holden'la takılmaya bayılıyorum." Bana gülümsedi ve kucağıma oturdu. "Merhaba," dedi bana gülümseyerek.

Kucağımdaki ağırlığı cennet gibiydi. Ellerini saçlarıma gömdü ve ben de bir iniltiyi ısırarak geri çektim.

"Merhaba." Ellerim beline geldi.

Yüzü benimkinden birkaç santim uzaktaydı ve en son bu kadar yakın olduğumuz zamanı, geçen gece handa öpüştüğümüz zamanı hatırladım.

Kahretsin, bu iyi bir öpücüktü. Şimdiye kadar aldığım en iyi öpücüktü. Onu gerçekten tekrar öpmek istiyordum.

"Sana hiç saçlarının ne kadar muhteşem olduğunu söylemiş miydim?" Saçımı çekiştirdi ve boynumdan aşağıya karıncalanmalar yayılırken gözlerim kapandı. "Kucağına oturmayı seviyorum. Bunu daha sık yapmalıyız."

Sessiz bir kahkaha attım. Evet, sanki öyle bir şey olacakmış gibi.

"Ben de beğendim." Ellerim kıpırdadı ve sırtını, yanlarını, kollarını aşağı yukarı ovma isteği duydum ama kendimi tuttum.

Sadie sarhoştı. Sabah bütün bunlardan pişman olacaktı. Şu an tek amacım eve sağ salim dönmesini sağlamaktı.

Şarkı doksanların popüler bir hip hop şarkısına dönüştü ve Sadie'nin nefesi kesildi.

Başımın iki yanını tutarken gözleri büyüdü. "Aman Tanrım," diye fısıldadı.

Yüzüm endişeyle buruştu. "Ne oldu?"

"Bu şarkıya *bayılıyorum!*" Kucağımdan atladı ve yanımdaki tabureye tırmandı.

Yüce İsa. "Sadie, in aşağı." Ayağa kalktım ve onu aşağı çekmeye çalıştım ama o kıkırdarak ellerimi savuşturdu ve barın üstüne tırmandı.

Önümde diz çöktü ve elleri yanaklarıma geldi. "Holden, Hayat amaçlarımdan biri de barın tepesinde dans etmek." Gözlerimin içine baktı. "Buna engel olmazsın, değil mi?"

İçimi çektim ve o da gülümsedi.

"Olivia, sesini aç!" diye bağırdı ve Olivia sırtarak karşılık verince bir alkış daha yükseldi.

Sadie barın üstünde dans etmeye başladı, kışkırtıcı salladı, kollarını başının üzerine kaldırdı, hareket ettikçe göğüsleri zıplıyordu.

Hay sikeyim. Gözlerim ona yapışmışken sertçe yutkundum. Tanrıya şükür ailem gitmişti yoksa bunun sonunu duymama asla izin vermezlerdi.

Olivia yanımda belirdi. "Herkesin içkinin içinde alkol olduğunu bildiğini sanıyordum."

Sadie eğildiğinde sütyeninin üst kısımları görünüyordu ve arzu içimden geçerek doğrudan sikime doğru fırladı. Derin bir nefes aldım. İlkinden sonra

Sadie'nin barın üzerinde dans ettiği dakikalarda insanlar hiç etkilenmeden sohbetlerine geri döndüler. Tezgâhın üzerinde dans eden ilk kişi o değildi.

"Sanırım değil. Onu eve gtrmeliyim."

Olivia başını eğerek Sadie'nin dansını izledi. "Hayır. Bırak biraz eğlensin. Zor birkaç ay geçirdiğini hissediyorum."

Dudağımı ısırđım, Sadie'nin göğüs dekoltesinin dolgunluğunu ezberledim.

Kahretsin, muhteşemdi. Ondan etkilenmemem gerekiyordu ama kendime engel olamadım.

Döndü ve bakışları benimkilerle buluştu. Yüzüne tembel, memnun bir sırtıma yayıldı ve beni işaret etti. "Holden," diye seslendi, barda bana doğru yürüyordu.

Önümdeki barın üzerine diz çöktü ve bir striptizci gibi dans etmeye başlamadan önce gülümsedi.

Vay anasını.

Beynimdeki tüm kan sikime hücum etti ve kız barın üstünde kıvranırken, göğüsleri yüzüme bakarken ona bakakaldım.

Onu durdurmalıyım. Sabah olduğunda çok utanırdı. Sorumluluk sahibi bir adam bakmayı bırakır ve onu hemen eve gtrr.

Sorumluluk sahibi bir adamdım.

Bana göz kırptı ve taşaklarım ihtiyaçtan ağrımaya başladı. "Siktir," diye mırıldandım, başım dönüyordu.

Bana o seksi, kendini beğenmiş sırtışını attı, sanki bana ne yaptığını biliyormuş gibiydi. "Holden, daha fazla eğlenmen gerek." Bacaklarını döndürerek barın üstüne oturdu ve bacakları benimkilerin iki yanına sarktı.

Kalbim göğsümün n duvarına çarptı. Onu eve gtrmeliydim ama hareket edemiyordum. Donmuş, tanıdığım en seksi kadının benim için dans edişini izliyordum.

Aman Tanrım. Buna yıllarca mastürbasyon yapacaktım.

"Olivia," diye seslendi Sadie, onu yanına çağırarak. "Tekilayı getir."

"Artık yok," dedim Sadie'ye, elleri kalçalarına geliyordu. Göğsü göz hizamdaydı. ne doğru eğilip ağzımı yumuşak teninde gezdirmek çok kolay olacaktı.

"Bu benim için değil." Sırıttı. "Senin için."

"Ben sürüyorum."

Olivia tekilayla geldi ve Sadie barda arkasına yaslandı.

"Göbek düğmesi çekimleri!" Sadie kıkırdarak seslendi ve gömleğinin eteklerini yukarı çekti.

Pürüzsüz tenini görünce nefesimi içime çektim. Ellerim Sadie'nin kalçalarında sıkılaştı.

Olivia homurdandı. "Onu duydun Holden."

Bir elimi saçlarımda gezdirdim, kararsızdım. Sarhoş Sadie'nin bunu istemesi, Ayık Sadie'nin de istediği anlamına gelmiyordu.

Bundan haberim yoktu.

Barın kapısı açıldı ve Aiden içeri girdi.

Sadie başını kaldırdı ve ona coşkulu bir gülümseme fırlattı. "Aiden!"

Sahiplenici duygular göğsümü ve omuzlarımı sıkıca sardı.

Aiden ona gülümsedi. "Hey." Onu işaret etti. "Göbek deliği çekimi mi yapıyoruz?"

Olamaz. Ayağa kalktım, ellerim hâlâ Sadie'nin kalçalarındaydı.

Ona baktım. Barın üzerine uzanmış, bacaklarını önümde ayırmış ve ortası sıkimle mükemmel bir şekilde hizalanmıştı.

Kafamda iğrenç, ahlaksız görüntüler canlandı.

Boş bir bar, Sadie çıplak ve ben onu bu barın üstünde sertçe beceriyor, onu benim yapıyorum.

Arzu bir bıçak gibi içimi kesti.

"İçkiyi doldur," dedim Olivia'ya. Sesim düzensiz çıkıyordu. Olivia doldururken Sadie kıkırdadı.

"Gıdıklıyor."

"Sadie," dedim kısık bir sesle. "Bana bak."

Dönüp gözlerimle buluştu ve yüzünde yavaş, heyecanlı bir sırıtış belirdi. Öne doğru eğildim ve göbek deliğinden shot'ı emdim. Yutarken likör ağzımı ve boğazımı yaktı ama dilimi yumuşak tenine sürerek onu tattım.

Başka bir şansım olup olmayacağını bilmiyordum.

Ağzımın altında nefesi kesildi. Ellerim beline geldi, sıcak tenini yumuşattı. Doğrudum ve ona baktım.

"Vay canına," diye nefes aldı. "Bu çok eğlenceliydi."

Ona yavaşça başımı sallarken ağzım kıvrıldı. "Mhm."

Dudağını ısırdı. "Bir tane daha?"

Göz ucuyla, Aiden'in bar taburesini bir çift aşağıya çektiğini fark ettim. Kaşlarımı çatıttım.

Sadie barın üstünde dans ederken Aiden'in ona aval aval bakmasını istemiyordum ve göbek deliğinden shot yalamasını da kesinlikle istemiyordum.

Ona başımı salladım. "İşin bitti." Ellerini tuttum ve bardan kaymasına yardım ettim. "Eve gidiyoruz."

"Ne?" Yüzü düştü. "Ama çok eğleniyorum."

Aiden, Sadie'ye sırtarak, "Hadi ama Holden," dedi. "Eğleniyor."

Ona ters ters baktım. "Hayır."

Eğildim, kollarımı Sadie'ye doladım ve onu omzumun üzerinden kaldırdım. Bir çığlık attı.

"Eve gidiyoruz."

OceanofPDF.com

Sadie

Ertesi sabah beynimde taşlarla uyandım. Gözlerimin hemen arkasında donuk, gümbür gümbür bir ağrı vardı. Kollarım ve bacaklarım halsizdi. Işık gözlerimi yakıyordu ve gözlerimi kısıyordum.

Ağır bir kol belime dolandı. Büyük, sıcak, sert bir vücut etrafımda kıvrıldı. Nabzım fırladı.

Vay anasını. Yatağımda bir adam vardı. Diğer gözüm kocaman açıldı. Yorganın altında sütyenim ve iç çamaşırlarım vardı.

Kafam bulanık olsa bile, arkama bastıran kalın uzunluğu fark ettim. Gözlerim daha da büyüdü.

Ben-? Ağzım kurudu. Dün gece biriyle mi takıldım? Holden beni biriyle çıkarken izlemiş olabilirdi. Bu fikrin göğsümde yarattığı yıkıcı sızıdan hoşlanmamıştım.

Her kimse onu uyandırmamak için yavaş hareket ederek başımı çevirdim. Holden.

Hâlâ uyuyordu. Yorganın üzerindeydi, bu yüzden battaniyeler bizi ayırıyordu ama şokla yatağa geri yattım ve kolu belime dolanarak beni ereksiyonuna doğru daha sert çekti.

Holden'la yataktaydım, yarı çıplaktım ve onun aleti kalkmıştı. Bu berbat bir ipucu oyunu gibiydi. *Katherine'in eski yatak odasında, sabah ereksiyonu olan seksi huysuz adamla.*

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim ve donakaldım. Tenim karıncalandı ama başım hâlâ çarpıyordu, akşamdan kalma olabilirdim.

Buradan çıkmam gerekiyordu.

"Holden." Koluna bir tokat attım. "Holden, uyan. Biri seni uyutmuş ve yatağıma bırakmış."

İnledi ve kaşlarını çatıp gözlerini açmadan önce beni bir kez daha sıktı. Gözleri bulanıktı, saçları dağınıktı ve çok seksi, uykulu ve lezzetli görünüyordu.

Beni bıraktı ve sanki onu yakmışım gibi yatakta geriye doğru sarsıldı.

"Günaydın, Çirkin Çakal." Sesi alçak ve uykudan boğuktu ve bacaklarımın arası tekrar sızlıyordu. Bir elini yüzüne sürmeden önce bakışları göğsüme kaydı. Yine içim burkuldu.

Kes şunu, kadın parçalarımaya söyledim.

"Koca Ayak'ın uyuduğunu bilmiyordum. Ormandaki tüm gizlenme işlerini geceleri yaptığını sanıyordum," dedim yorganı göğsümde yukarı doğru çekerek. Yüzüm ısındı. "Peki, garip bir soru. Biz-?" Aramızda bir el hareketi yaptım.

Cevabın ne olmasını istediğimi bilmiyordum. Eğer bilseydik, bu işleri garipleştirirdi. Ayrıca, Holden ve ben seks yaptıysak, orada olmak ve bunu hatırlamak istiyordum.

Yüzünü buruşturdu. "Hayır."

İfadesi beni hayal kırıklığına uğrattı. "Benden tiksiniyormuş gibi davranmana gerek yok."

İkimizin nasıl olacağını merak ettiğimi itiraf etmeliyim. Beni istediği gibi öpmüştü ve ben inlerken onun üzerimde hareket ettiğini hayal etmekten kendimi alamıyordum. Kalçalarımı sertçe kavrayışını ve inleyişini tekrar tekrar canlandırdım.

"Zil zurna sarhoştun," dedi bana.

"Ne?" Şok içinde bembeyaz kesildim. "Hayır, içmiyordum. İçtiğim tek şey o samimi şeylerdi. Sadece üç ya da dört tane içtim."

"Hayır," dedi, "sekiz tane falan içtin. Cordial likördür. Ve sonra üç tekila shot yaptın."

Ooooh. Müzik. Dans etmek. Olivia ile gülmek. Olivia bana kaç tane içtiğimi sordu.

Ürperdim. "Sarhoş oldum."

Başını salladı, gözleri yüzümdeydi, ifadesi anlaşılmıyordu.

"Evet." "Başka ne yaptım?"

Hızla ayağa kalktı. "Yok bir şey. Kaldım çünkü kendi kusmuğunda boğulmanı istemedim."

"Güzel." Ona bir başparmak işareti yaptım. Sabahki ereksiyonun hiçbir anlamı yoktu. "Gerçekten güzel." Altı yıl boyunca uyumaya niyetli bir şekilde yuvarlandım.

"Hey." Bacağımı okşadı. "Ayağa kalk."

"Gitmen gereken bir işin yok mu?" Yastıklara doğru mırıldandım. "Bugün banyoları bitiriyoruz."

Sorgulayıcı bir bakışla başımı kaldırdım. "Bugün Pazartesi. Sen izin yapmazsın."

Sinirli bir nefes verdi. "Bazı şeylerin yerini değiştirdim." Gözlerime bakmadı. "Sorun değil." Cebindeki telefonu çaldı.

"Bunu almayacak mısın?"

"Kahve ve kahvaltı almaya gidiyorum ve döndüğümde seni duşta istiyorum."

Holden'la duşta olduğumuzu, kalçalarıyla beni fayanslara yapıştırdığını, ben nefes nefese kalıp bu sabah içime bastırılan kalın uzunluğun üzerine boşalırken içime girdiğini hayal ettim.

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim ve ona baktım.

Gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun." Kapıdan çıktı ve merdivenlerden aşağı indi. "On dakika," diye seslendi merdivenlerden yukarı.

"Mhm," diye mırıldandım, çoktan uykuya geri dönmüştüm.

"SENİN İÇİN BAŞKA BİR PAKET GELDİ."

Bir saat sonra, ben bana getirdiği kahveyi yudumlarken Holden yatağımın üzerine bir kutu koydu. Yüzünde bilmiş, kendini beğenmiş bir ifade vardı.

"Kendini daha iyi hissetmene yardımcı olabilir," diye ekledi koridorda yürürken, giyinmem için bana bağırırken banyolardan birinde çalışıyordu.

Kutuyu açmadan önce giderken ona garip bir bakış attım.

Oh. Şirket yedek bir vibratör göndermişti. Kutuda önceki kutuyla aynı kırmızı kalp deseni vardı, bu yüzden ikiye ikiye bir araya getirmiş olmalıydı.

Holden birkaç oda ötedeki banyoda çalışırken benim de vibratörü kullanmam gibi hınzırca bir fikir aklıma geldi. İçimden bir sıcaklık aktı ve kalçalarımı birbirine bastırdım.

Başımı salladım. Vay canına. Oraya gitmiyorduk. Bugün olmaz, Sadie. Bugün olmaz.

Yine de rahatsız edilmek istemediğimi söylediğimde yüzünün alacağı şekli görmek eğlenceli olurdu. Homurdandım.

"İçeride hazırlansan iyi olur," diye seslendiğini duydum diğer odadan.

Gözlerimi devirdim ve duşa yöneldim.

Bir saat sonra Holden'la birlikte hanın yanındaki ormana girdik. Bana getirdiği kahveyi yudumladım.

"Bunu yaptığın için teşekkürler," dedim ona küçük bir gülümsemeyle. "Bugün tadilat yapmak istediğini biliyorum. Sadece kendimi boş hissediyorum."

Başını salladı. "Biliyorum. Sorun değil."

Bir süre beni izledi. Saçları nemliydi. Duş almak için eve koşmuş olmalıydı. Onu spreyin altında, suyun karın kaslarından aşağı yuvarlandığını hayal ettim. Karın kasları olduğunu *bilmiyordum* ama öpüştüğümüz o gece göğsünü hissetmiştim. Vücudu inanılmazdı.

İçimden, öpücüğün anısına iç çektim. Ne boş bir öpücüktü. Çok sıcaktı ama yine de hiçbir yere gitmiyordu. Evrenin küçük bir şakası gibiydi, çok geçici ve adaletsizdi.

Beni patika boyunca ormanın derinliklerine doğru götürdü ve ben de boynumu yukarı doğru çevirerek yükselen ağaçlara baktım. Nemli, temiz ormanı içime çektim ve nefesimi bir iç çekiş olarak dışarı verdim. Patika boyunca bile hanın diğer tarafından gelen okyanus sesini duyabiliyordum.

"Nereye gidiyoruz?" Ona sordum.

Ellerini siyah parkasının ceplerine soktu. "Bu patika ormanın içine giriyor ve dönüp duruyor. Tüm döngüyü tamamlarız ya da yorulursak geri döneriz diye düşündüm."

"Döngü ne kadar uzun?"

Ağzının kenarı oynadı ve gözleri parladı. "Sana söyleseydim, yapmak istemezdin."

İnledim.

"Eğer yorulursan, seni taşıyım." Ağzının kenarı daha da seğirdi ve ben büyülenmiş bir halde onu izledim.

Ondan tam bir gülümseme almak için ne gerekirdi? Bahse girerim Holden'ın gülümsemesi kör ediciydi. Nefes nefese onu izlediğimi gördüğünde attığı kakhaha daha çok inançsızlıkla ilgiliydi. Gerçeğini istiyordum.

Temiz havayı bir kez daha içime çektim. Sanki orman havası enerjimi geri veriyordu. "Burası çok güzel."

Holden boğazından onaylar gibi bir ses çıkardı.

Bir ağaç kümesinin yanından geçtik ve kafamda bir fikir oluştu. Sırıttım.

"Bu bakış da ne?" Holden sordu ve ben daha da sıırıttım.

"Sadece hayal kuruyorum."

Dirseğiyle beni dürttü. "Anlat bana."

"Büyürken hiç ağaç evin oldu mu?"

Başını salladı, kaşları merakla kalktı.

"Ben de istemezdim. Hep bir tane istemişimdir ama çocukluğumda arka bahçemizde hiç ağaç yoktu. Burada han için bir ağaç ev olması harika olurdu ama yetişkinler için."

Yürürken ayakkabılarımız patikada yumuşak sesler çıkarıyordu ve fikir kafamda daha da netleşiyordu.

"Pekâlâ, eğer bir milyar dolarım olsaydı," dedim Holden'a, o beni dinlerken, "şöyle yapardım. Toronto'da Willa'yla sürekli gittiğimiz bir bar var. Küçük bir yer. Bir restoranın arka tarafında ve bir adı bile yok. Kimse bilmiyor, ki bu da cazibesinin bir parçası. Barın arkasında bir pencere duvarı var ve tezgâhta oturup kokteylinizi yudumlarken şehrin ışıklarına bakabiliyorsunuz. Toronto'da üç milyon insan mutfaklarında yemek yiyor, işten eve otobüsle dönüyor, arkadaşlarıyla buluşmak için yürüyor, market alışverişi yapıyor. Sanki herkes kendi hikayesinin yıldızı gibi, anlıyor musunuz?"

Ona baktım ve düşünceli bir ifadeyle beni inceledi.

"Willa ile oraya gitmeyi seviyorum. Oturup sohbet ediyoruz, ışıklara bakıyoruz ve kendimizi çok küçük ve önemsiz hissediyoruz, sanki sorunlarımız o kadar da önemli değilmiş gibi." Omuz silktim. "Belki Toronto'yu özlüyorum ama ormanda küçük bir bar yapmak harika olurdu."

"Ormanın ortasında bir bar mı yapmak istiyorsun?" Holden'ın kaşları havaya kalktı. Yanı başımızda bir sincap bir diğeri ağaca doğru kovalıyordu.

"Biliyorum, biliyorum." Gözlerimi devirdim. "Bu delilik. Bu sadece bir hayal. Eğlenceli olacağını düşünüyorum, özellikle de gizli kütüphaneyi yapacağımız için han için tuhaf bir kaçış noktası olacak." Etrafımızdaki ormanı inceledim. "Burada şehir ışıkları havası alıyorum, yeterince komik. Bu ağaçlar yüzlerce yıllık. Kendi sorunlarını düşünen pek çok insanın geçip gittiğini görmüşler ama ağaçlar hâlâ ayakta."

Duygular gözlerimi yaktı ve gözlerimi kırıştırarak uzaklaştırdım.

"Sanki benim sorunlarım burada o kadar da önemli değilmiş gibi," dedim ona biraz gülerek. "Bu çılgınca."

"Öyle değil." Başını iki yana salladı. "Ormanın bu yönünü ben de seviyorum. Sessiz ve her şey birbirinin etrafında uyum içinde büyüyor." Omuz silkti. "Ve burası güzel kokuyor."

Güldüm. "Bu orman gerçekten çok güzel kokuyor ama bu biraz da senden kaynaklanıyor olabilir."

Bana garip bir bakış attı.

"Güzel kokuyorsun," diye açıkladım.

"Gerçekten mi?" Sesi bana inanmamış gibi geliyordu.

Başımı salladım. "Evet. Yine de kafana girmesine izin verme." Homurdandı.

Sessizlik içinde birkaç dakika daha yürüdük ve belki yürüyüşten, belki kan dolaşıma karışan kahveden, belki de temiz orman havasından, ama ben canlandım. Patika dağa doğru çıkarken yükseklik artışına aldırış bile etmedim. Holden'la ormanda vakit geçirmek kafamı boşalttı ve ruh halimi daha parlak bir hale getirdi.

"Galeride bu ormanın bir resmi var," dedi Holden. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Seni oraya götürecektim." Boğazını temizledi. "Randevumuzda." Yüzüme ve sonra tekrar yola baktı. "Yerel bir yerli sanatçıya ait. Bu bölgeden ilham alan pek çok eser yapıyor. Çalışmalarını beğeniyorum."

"Kulağa çok hoş geliyor. Bir uğrayıp kontrol etmem gerekecek."

Başını salladı ve sessizce yürümeye devam etti.

"Neden sanattan hoşlanıyorsun?" Sordum, çünkü Holden hakkında tek bir bilgi kırıntısı yeterli değildi. Kendisi hakkında konuşmaya devam etmesini istiyordum.

Bana baktı. Ormanın ışığında Holden o kadar yakışıklı görünüyordu ki, sanki gerçek bile değildi. Sanki onu hayal etmişim. Teni parlıyordu, gözleri çok berrak ve parlaktı ve onun kokusunu alabiliyordum - deodorant, çamaşır sabunu ve çalışmaktan kaynaklanan biraz ter karışımı. Bu koku dün gece içtiğim içkiler gibiydi; bağımlılık yapıcı ve tamamen sarhoş ediciydi.

Göğsümde bir sancı hissettim. Holden'ı kim aldıysa şanslı bir kadınmış.

"Sanat beni diğer insanlara bağlı hissettiriyor." Bunu bir süre düşündü. bir saniye, biraz kaşlarını çatarak. "O bar hakkında söylediklerin gibi. Bazı resimlere bakıyorum ve kendimi küçük ve önemsiz hissediyorum, ama bağlantılı bir şekilde. İnsanlar o kadar da farklı değiller, hangi zaman diliminde ya da nerede yaşarlarsa yaşasınlar."

Ne kadar paraları olduğu. En ünlü tablolar bizi insan yapan şeyleri keşfeder."

"Ne gibi?" Nefes aldım.

Lütfen konuşmaya devam edin.

"Gibi..." Düşünerek mırıldandı. "Doğanın güzelliğı karşısında huşu içinde olmak gibi. Ya da sizi sevmeyen birine aşık olmak gibi. Ya da ayrıcalığın adaletsizliği veya savaş ve ölümün ne kadar yıkıcı olduğı gibi." Omuz silkti ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ya da seni kızdıran adamdan intikam almak."

İçimden bir kahkaha patladı ve o da

sırıttı. Oh, vay canına.

Holden zaten muhteşemdi. Ama gülümsediğinde?

Nefesimi kesiyordu.

OceanofPDF.com

Sadie

Holden gülerken gülümseme tüm yüzüne yayıldı. Gözlerinin ii parlıyordu. Gözlerinin köşelerinde küçük çizgiler oluştu ve midem yavaş, ılık bir şekilde öne doğru yuvarlandı.

Holden'ın gülümsemesi ışıl ışıldı.

Sersemlemiş ve sessiz, yutkundum. Vay canına.

"Ressamlar sanatlarıyla hayatı biraz daha ilginç hale getirirler." Omuz silkti. "Bu yüzden tadilatları seviyorum. irkin bir şeyi güzel bir şeye dönüştürmek eğlenceli."

"İ tasarımı sevdığım yanı da bu." Gülümsememi ısırarak geri aldım. "İşimiz bittiğinde otel çok güzel görünecek Holden. Bunu biliyorum."

Başını salladı. Kocaman gülümsemesi gitmiş ama gözlerinde kalmıştı. "Biliyorum."

Sessizce yürüdük ve ben onun gülümsemesini tekrar tekrar hayal ettim. "Hâlâ çok resim yapıyor musun?" diye sordu bir ara.

"Hayır, sadece iş için." Ona yandan uzun bir bakış attım. "Ve intikam için."

Homurdandı. Yolun karşısına bir ağaç devrilmişti ve bana yardım etmek için elini uzattı. Avuç içi nasırlarla sıcacıktı ve bir an için bırakmamayı düşündüm.

Yine de elini tutamazdım. Aramızdaki ilişki böyle değildi. "Artık bundan zevk almıyor musun?"

"Eskiden yleydim." Eskiden şvalemin başında saatlerce otururdum, tıpkı geçen geceki gibi. "Ne değişti?"

Kelimeler ses tellerimin hemen altında duruyordu. Çok meşglmşm ya da ilgim yokmuş gibi davranamazdım. Neden durduğumu biliyordum.

Holden benim arkadaşımı, karar vermiřtim, bu yüzden Willa'ya karřı olduđu gibi ona karřı da dűrűst olmalıydım.

Belki de ona gűvenmeliydim. Bu bilgilerle bir řey yapabilecek gibi deđildi.

"Um." Ellerimi ceketimin ceplerine soktum. "Eski sevgilim ressamdı, yaptığım resimlerle biraz dalga geçti, sonra da ilgimi kaybettim."

Holden kaşlarını çattı. "Ne dedi o?"

Gűzlerimi devirdim. "Bu çok aptalca." "Sűyle bana, Sadie."

Adımı sert bir řekilde sűyledi ve sırtımdan ařađı bir űrperti aktı.

"Birisi resmimin ona ait olduđunu dűřűnműř ve alınganlık gűstermiř." Omuz silktim ve Holden'a *iyiyim* dercesine gűlűmsedim.

Kaşlarını daha da çattı. "Sadie. O herif pisliğin tekiydi. Sen yeteneklisin."

Gűzlerimi devirdim ve el sallayarak onu bařından savdım. "Kırılğan bir egosu vardı ve benden daha ileri olduđunu dűřűnűyordu." Holden beni savunduđunda yine de gűğsűm kabardı. "Sanırım űyleydi, űnkű hayatım boyunca sadece bir resim sattım, o da Katherine'e." Bařımı Holden'a dođru eđdim. "O tabloya ne olduđunu biliyor musun? Onu handa gűrmedim."

Dondu kaldı ve kaşları kalktı. Bakışları benimkilere kaydđ ve başını salladı.

Omuz silktim. "Muhtemelen ikinci el mağazasına gitmiştir."

Sessiz ormanda yűrűmeye devam ettik. Ŭzerimizdeki bir dalda bir kuř cıvıladı ve gűneř ađaç űrtűsűnűn arasından zirve yaptı. Yűz metre űtede bir dere řırıldıđor ve kűpűrűyordu.

Holden, "Eğer burası sorunlarını ortadan kaldıracaksa, seni geri getirmem gerekecek," diye mırıldandı.

Yakıřıklı yűzűnű inceledim. Koyu yeřil ormana ve siyah parkasına rađmen gűzleri ıřıl ıřıldı. Hiçbir erkek parka içinde bu kadar gűzel gűrűnmemeliydi.

Holden ve ben arkadaştık, fark ettim. Sadece birini bulmasına yardım ettiğim ya da hanı yenilediğim bahanelerini kullanamazdım, űnkű řu anda ormanda ne yapıyorduk? Burada, sincapların arasında ona bir eř bulacak değildik.

Holden ve ben arkadaş olmuřtuk ve bu beni űzműyordu. Onunla vakit geçirmek hořuma gidiyordu. Bařlangıçtaki huysuzluđu atlattıktan sonra, onunla sohbet etmek oldukça kolaydı ve bana sinirlendiđinde, bu hořuma gidiyordu.

Bana iyi davrandı. Bana kahve getirdi ve bardan eve sağ salım döndüğümde emin oldu.

"Nişanlandığın adam bu mu?" Holden derenin üzerindeki küçük bir köprüden geçerken sessizce sordu.

"Hayır. Farklı bir adam."

Boğazından onaylar gibi bir ses çıkardı ve konuyu zorlamadığı için minnettar oldum.

Ağzım burkuldu ve göğsümde tuhaf bir baskı oluştu.

Ona Grant'ten bahsetmek *istiyordum*.

Geçen gün, gece geç saatlere kadar handa çalışırken yapmamıştım ama şimdi, ormanda yürürken, resim ve sanat hakkında konuştuktan sonra mı? Fikrimi değiştirmiştim.

Ne de olsa arkadaştık.

"Benden çok para çaldı," diye ağzımdan kaçırdım ve nabzım deli gibi attı. Bakışlarım yere, bir ağaç kütüğüne, gökyüzüne, Holden'dan başka her yere kaydı. "Nişanlandığım adam. Hem de çok. Onunla birlikte bir iç tasarım firması kurmam için beni cesaretlendirdi ve sonra iş kredisini çaldı. Bu yüzden. Um." Yere doğru omuz silktim. "Şirket yok, para yok, nişanlı yok."

Holden yürümeyi bıraktı. Gözleri öfkeyle parladı.

"Bu yüzden mi iki yüz bine ihtiyacın var?" diye sordu, sesi alçak ve dikkatliydi ama gözleri parlıyordu.

Ona küçük bir baş selamı verdim. "Lanet olsun, Sadie."

Acı ve savunmasızlık göğsümü parçaladı. Ugh.

"Biliyorum, tamam!" Yüzümü buruşturdum. "Hesaplarıma erişim konusunda ona güvenmekle çok aptallık ettim. Onunla her şeyi aceleye getirdim. Hata üstüne hata yaptım ve hepsi benim hatam. Dedektifler ne kadar berbat ettiğimi bilmemi sağladılar. Biliyorum." Şakaklarımı ovuşturdum. "Hatalarımdan ders aldım."

"Sadie." Elleri omuzlarıma geldi. "Bana bak."

"Hayır." Gözlerindeki yargıyı görmemek için gözlerimi kapattım.

Ugh. Neden ona söyledim ki? Çok aptalca. Her zaman koca ağzımı açtım.

"Sadie." Omuzlarımı nazikçe sıktı ve ellerinden biri enseme geldi. Avuç içi sıcak ve rahatlatıcıydı. "Lütfen bana bak."

Tüm önyargılarıma rağmen gözlerimi açtım.

Yüzündeki şefkatli, ilgili ve endişeli ifade ağzımdan çıkan kelimeleri eritti.

"Senin hatan değildi," dedi yumuşak bir sesle, gözlerini bana dikerek.

"Benim hatamdı," diye fısıldadım. "Ona güvenmemem gerekirken güvendim ve şimdi bunun bedelini ödüyorum."

"Başına bunlar geldiği için üzgünüm." Boğazı çalışıyordu. Yüzü, her bir kirpiğini görebileceğim kadar yakındı.

Gözlerinde koyu mavi lekeler olduğunu fark ettim. Tamamen gri değillerdi. "Benim de." Dudaklarımı ıslatmak için yuvarladım ve bakışları benimkilere kaydı.

Ağız.

Nefesim kesildi ve parmakları ensemde kıpırdadı. Kafamın içindeki ışıklar söndü ve düşüncelerim yavaşladı. Ona derin, karanlık sırrımı söylemek içimde bir şeyleri harekete geçirdi.

Bakışları ağızımdan gözlerime, sonra tekrar ağızıma gitti. Göz kapakları yarıya kadar düştü ve bakışları en seksi şekilde odaksızlaştı. Heyecan verici küçük bir *titreşim* kadınlık organlarıma kadar ulaştı.

Kesinlikle tekrar öpüşecektik.

Bu kötü bir şeydi ama nedenini unutmuştum. Holden'ı tekrar öpmek istiyordum. Kokusu beynimi bulandırıyor, baharatlı, keskin ve çok lezzetliydi.

Arka cebimdeki telefonum çaldı.

Holden gözlerini kırptırdı ve bakışlarındaki sıcaklık buharlaştı. Beni bıraktı ve bir adım geri çekilerek elini saçlarında gezdirdi.

"Alo?" Cevap verdim. Sesim nefes nefese geliyordu.

"Sadie," dedi sıcak, tanıdık bir ses kulağıma ve gözümü kırptım. "Claire." Gülümsedim. "Merhaba."

Claire Shi tasarım programımdaki öğretmenlerimden biriydi. Okuldaki son tasarım projem için onunla birlikte çalışmışım ve yılda birkaç kez kahve içip hasret gideriyorduk. Toronto'da bir tasarım firmasının ortağıydı. Onunla tasarım hakkında konuşmayı, heyecan verici projelerini ve öğrendiklerini dinlemeyi çok severdim. Onu bir akıl hocası olarak görüyordum.

Hep onun için çalışmak istemiştım ama zamanlama hiç doğru olmamıştı. "Seni sonra arayabilir miyim?" Holden'ı izleyerek sordum.

"Bir saat içinde ya da

Yani?"

"Elbette. İş teklifi hakkında konuşmak için aramıştım."

Donup kaldım. "İş teklifi mi?"

Holden yakındaki bir ağaca kaşlarını çatarak baktı.

"Size birkaç gün önce e-posta gönderdim, yanlış e-postaya mı gönderdim? Açık bir pozisyonumuz var ve kendi şirketinizi kurduğunuzu

biliyorum ama bu rol için iyi olabilecek birini tanıyıp tanımadığınızı görmek istedim."

Midem sıkıştı. Grant ve beni bilmiyordu. Tabii ki, nereden bilebilirdi ki? Haberlere çıkmış gibi değildi.

Kaşlarımı çatarak dudağımı çiğnedim. "Aslında o iş yattı."

"Oh." Sesi şaşırmış gibiydi. "Eğer ilgileniyorsan ilk tercihim sensin. Yıllardır seni takımda görmek istediğimi biliyorsun."

Ve yıllardır onun için çalışmak istiyordum. Claire inanılmaz bir tasarımcıydı ve projeleri restoranlardan otel süitlerine ve tatil evlerine kadar uzanıyordu. *Hep* onun için çalışmak istemiştim.

Bu benim hayalimdi. Grant olayından sonra Toronto'ya döndüğümde ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Bir yerlerde iç mimarlık işi bulurum diye düşünmüştüm ama bu olabilecek en iyi sonuçtu.

Önce çevredeki ormana, sonra da kaşlarını çatarak beni dinleyen Holden'a baktım ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Burayı sevmiştim. Olivia ile barda çalışmayı, Holden ile ormanda dolaşmayı ve Katherine için hanı yenilemeyi sevdim.

Yine de kalamazdım. Toronto benim evimdi, Queen's Cove değil. Orada koca bir hayatım vardı. Willa ve diğer tüm arkadaşlarım. Tüm favori kafelerim, restoranlarım ve barlarım.

"İşi istiyorum," diye acele ettim. "Beni kabul ederseniz sizin için çalışmayı çok isterim."

Şaşkın ve memnun bir kahkaha attı. "Bu kolaydı. Harika. İK ile resmi bir mülakat yapmanız gerekecek ama artık iş ilanı vermemize bile gerek yok."

"Tek sorun, Mart ayına kadar burada olmam."

"Hmm. Bu iyi olur. Yerine geçeceğiniz tasarımcı Shannon Nisan ayında doğum iznine ayrılacak. Ancak bu kalıcı bir pozisyon," diye eklemekte gecikmedi. "Ekibi büyütmek istiyoruz."

Göğsüm bir tuhaf oldu. Claire'le çalışma fikrinden dolayı titriyor ama gideceğimi hatırlayınca da geriliyordu. Yutkundum. "Harika."

Vedalaştık ve Claire telefonu kapatmadan önce birkaç gün içinde belgeleri göndereceğine söz verdi. Holden'ın bakışları benimkilere kaydı.

"Toronto'da hayalimdeki işe yeni girdim," dedim ona.

Başını sallamadan önce bir saniye boyunca okunamayan bir ifadeyle bana baktı. "Bu harika, Sadie. Tebrik ederim."

"Teşekkürler." Dudağımı çiğnedim ve başka ne söyleyeceğimi bilemeden topuklarımın üzerinde zıpladım.

Geldiğimiz yolu başıyla işaret etti. "Geri dönelim."

Sessiz ormanın içinden hana doğru yürürken, aklıma bu sabah Holden'a kıvrılmış bir şekilde yattığım görüntü geldi. İçimde bir tereddüt daha belirdi.

Olmaz, dedim kendime. Bu iş beni doğru yolda tutmak için ihtiyacım olan şeydi. Mart ayında ayrılacak olsaydım, Queen's Cove'da kimseye bağlanmamın imkânı yoktu.

Özellikle de Holden'a.

HOLDEN GİTTİKTEN SONRA O AKŞAM, resim malzemelerim dikkatimi çekti.

Katherine'in eski masasına oturdum. Bağışlamak üzere mobilya seçerken, bu parçadan kurtulmayı ertelemiştim. Onu burada otururken, pencereden okyanusu seyrederken hayal edebiliyordum. Çekmeceler hala onun eşyalarıyla doluydu; kalemler, yapışkan notlar ve eski fotoğraflar. Ayrıca, küçük ofisine de çok yakışıyordu. Ondan ayrılmak doğru gelmedi.

Holden'la ormanda resim hakkında yaptığımız konuşma kafamda tekrarlandı ve parmaklarım huzursuz bir enerjiyle kaşındı. Sanatın onu diğer insanlarla bağlantılı hissettirmesi hakkında söyledikleri.

Göğsüm sıcak ve özlem dolu bir hisle inledi. Dışarıda güneş batıyor, gökyüzüne parlak renkler saçıyordu.

Küçük boş tuvallerimden birini aldım ve paletime boya sürmeden önce masanın üzerine koydum. Hareketler çok doğaldı, sanki ellerim tam olarak ne kadar boya sıkacaklarını biliyorlardı.

Ve sonra resim yapmaya başladım.

Boyaların tuhaf akrilik kokusunun, açık pencereden gelen serin esintinin ve gökyüzünün su üzerindeki dalgalı yansımasının tadını çıkararak derinlere daldım. Gördüğüm şeyi resmettim ve gördüğüm şey çok güzeldi.

Kendimin bu halini sevdiğimi fark ettim. Yanlışıyla içki içip sarhoş olan kadını değil. O uzakta kalabilirdi. Ondan bıkmıştım.

Bu versiyon, resim yapan kadın? Bu anda mutluydum. Omuzlarımdaki yükün bir kısmı kalktı.

Sadie

"BU DA NE?" İğneyi kokladım ve irkildim. "Olivia, bu ölüm gibi kokuyor."

Olivia bana alaycı bir gülümseme sundu. "Bu seni daha iyi hissettirecek. Seninkine ya da Hannah'ninkine alkol koymadım."

"Güzel. Bir daha asla içmeyeceğim." Dördümüz de içkilerimizi yudumladık ve ben yüzümü buruşturdum. "Bu turşu suyu mu?"

Hannah boş kadehine şaşkınlıkla baktı. "Bu çok iyi. Bunu sevdim."

Şöminenin önüne oturduğumuzda Olivia bize "Bu bir turşu geri dönüşü," dedi. "Dün gece üstünü çıkardığın için kaybettiğin tüm tuzları yerine koyacak."

Hannah ve Avery kıkırdamaya başladılar ve ben Olivia'ya bakarak dehşet içinde soluk soluğa kaldım. Midem dünyanın çekirdeğine kadar düştü.

"Hayır. Kapa çeneni." Kollarını tutmadan önce ellerim ağzıma geldi. "Ben yapmadım. Değil mi?"

Holden bu sabah bir şeyler söylerdi. Değil mi?

Onu sarstım. "*Olivia!*" diye bağırdım ve Avery ile Hannah gülmekten yere yığıldılar.

Gözlerini devirdi, gülmekten titriyordu. "Şaka yapıyorum, üstünü çıkarmadın ama barın üstünde dans ettin."

Midem utançla gerildi. Kendimi barın tepesinde iterken hayal ettim ve inledim. "Bir daha asla içmeyeceğim."

Olivia homurdandı. "Ayrıca Holden'a göbek deliğinden bir atış yaptırdın."

"Hayır!" Onların kahkahaları arasında çığlık attım, yere düştüm ve yüzümü ellerimin altına sakladım. Yerde bir top haline geldim. "Bugün bu konuda tek kelime etmedi." Yüzüm pancar gibi kızarmıştı.

Sırıttı. "Ağzının karnında olmasından çok da mutsuz görünmüyordu."

Hayal ettim. Pürüzlü kirli sakalı karnımı okşuyordu, dudakları göbek deliğimin üzerindeydi, gözleri üzerimdeydi. Ciğerlerim sıkışmıştı. Uyarılma içimde, kadınlık organlarıma doğru çekiliyordu. Bu sabah bu yüzden mi ereksiyon olmuştu?

Hayır. Erkekler sabahları ereksiyon olur. Benim yüzümden ya da o göbek deliğı fotoğrafı yüzünden değildi.

"Ee," dedi Avery, gözleri önündeki tortilla cipsi kâsesindeydi. "Holden bugün bütün gün buradaydı."

Başımı salladım. "Ormanda akşamdan kalma bir yürüyüşe çıktık, sonra bağışçılar geldi ve bir sürü mobilyayı aldılar."

"İş gününde mi?" Hannah sordu.

Omuz silktim. "Sanırım toplantısı ertelendi? Emin değilim." Birbirlerine baktılar.

"Ne?" Ben sordum. "Birbirinizin zihnini okuyorsunuz."

Avery bana nasıl bir şey söyleyeceğini düşünüyormuş gibi gözlerini kıstı. Küçük bir gülümseme takındı. "Sen ve Holden son zamanlarda çok takılıyorsunuz."

Tekrar omuz silktim.

"Sanırım." Olivia

homurdandı.

"Ne?" Ben sordum.

Beni görmezden geldi. "Artık daha çok barda," dedi Olivia onlara. "Ve sadece Sadie ile konuşuyor."

Ona bakakaldım ve o da bana bir çip fırlattı. "Hayır." Gülümseyerek başımı salladım. Midem bulandı. "Konuşmuyor. Seninle de konuşuyor."

"Evet," dedi Olivia bir ağız dolusu cipsin arasından. "Çünkü biz arkadaşız."

"Holden ve ben de arkadaşız." Sayılır.

"Bütün günü burada geçirdiğine hâlâ inanamıyorum." Avery etkilenmiş bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

Oturma odasına şöyle bir göz attım. Bu öğleden sonra, gizli kütüphaneye giden duvarın demontajını yapacağımız duvara çizgiler çizmiştik. Holden burada çalışırken çok rahattı. Artık bana hiç kaşlarını çatmıyordu.

"Ev yenileme projelerini seviyor," dedim onlara. "Sanırım şirketinin bu yönünü özlüyor." Başımı onlara doğru eğdim. "Sizce işini seviyor mu?"

Hannah mırıldanarak elindeki cipsi guacamole sosuna batırdı. "Emin değilim. Çok çalıştığı için hep öyle olduğunu düşünmüşümdür. Aile yemeklerine hep geç kalır ya da erken ayrılır. Bazen hiç gelmez. Onun olayı bu."

"Aman Tanrım," diye iç geçirdim, doğruldum. "Böyle davranmaya devam ederse asla birini bulamayacak."

Avery bana garip bir bakış attı. "Ne?"

Donup kaldım. Holden'la yaptığım anlaşmanın ayrıntılarını anlatmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmışım. "Hiçbir şey." Ayağa kalkmadan önce onlara parlak bir gülümseme gönderdim. "Hadi bir tur atalım. Yapacağımız tüm değişiklikleri size göstermek istiyorum."

Otmaya devam ettiler.

Hannah bana tatlı bir gülümseme attı.

"Sadie?" "Evet, Hannah?" Hâlâ ayaktayken yer değiştirdim.

"Neden Holden'la bekârlar etkinliklerine gidip duruyorsun?" Cevabı zaten biliyormuş gibi sordu.

Dudaklarımı bir çizgi halinde sıkıca bastırdım. "Kasabada kimseyi tanımadığım için mi?"

Avery ve Hannah gözlerini bana dikti. Olivia bana *kaltak, lütfen* bakışı attı.

"Bu konuda konuşamam."

Olivia homurdandı. "Çünkü ona bir eş bulması için yardım ediyor." Nefesim kesildi. "Biliyor muydun?"

"İkinizi konuşurken duydum. Sesin taşıyor, Sadie."

"*Kimseye* söyleyemezsin," dedim ona, yanında diz çökerek. "Hepinize. Kimseye söyleyemezsin."

Avery'nin gözleri yuvalarından fırladı. "Bize her şeyi anlat."

Tereddüt ettim. Zaten biliyorlardı, bu yüzden onlara ayrıntıları da anlatabilirdim. Avery ve Hannah ilgiyle dinlerken onlara anlaşmayı açıkladım. Olivia sadece cips yedi ve dinledi.

İşim bittiğinde Avery ve Hannah birbirlerine uzun uzun baktılar.

"Sadie, bana çenemi kapatmamı söyleyebilirsin ama bir sorum var." Avery beni incelerken bir cipsi çiğnedi.

"Bunun nereye gittiğini sevmiyorum," dedim gülerek. "Ama devam et." "Holden'a karşı bir şeyler hissediyor musun?"

"Hayır, tabii ki hayır." Yüzüm kıpkırmızı oldu. Teşekkürler, yüz.

"Neden, tabii ki hayır?" Hannah sordu.

"Çünkü-" diye kestim, kıvranarak. Grant'in geride bıraktığı zihinsel saçmalığı nasıl açıklayabilirdim? "Ben burada yaşamıyorum." Omuz silktim. "Ve erkeklere biraz ara verdim. Ve Holden ilgilenmediğim pek çok şey istiyor."

Evlilik. Bağlılık.

"Sence çekici biri mi?" Avery sinsi bir sırıtışla sordu.

Homurdandım. "Tamam, iyi, evet, o seksi. Benim de gözlerim var.

Tabii ki seksi." Kaşları kalktı.

"Asla işe yaramaz," diye ısrar ettim.

Omuz silkti. "Tamam. Ne olursa olsun, ikinizin birlikte takılması hoşuma gidiyor. Bence bu onun için iyi. Kendisi için hiçbir şey yapmıyor, biliyor musun?"

Hannah başıyla onayladı. "Evet. Her zaman Elizabeth için evde bir şeyler yapar."

Hah. Bu sabah bana getirdiği kahve ve Advil'i düşündüm.

Belki de Holden'ın en büyük kusuru buydu, diğer insanlarla ilgilenmek için çok fazla zaman harcıyordu. Holden'a kim bakıyordu peki?

Avery bacaklarını yana kaydırıp ve ayağa kalktı. "Bizi o tura çıkarmak ister misin?"

Onlara hanı gezdirdim, gizli kütüphane planlarımızı, fuayeyi nasıl açacağımızı ve nereye pencere ekleyeceğimizi gösterdim. Üst kattaki yatak odalarındaki şatafatlı duvar kâğıtlarına güldüler ve ben de onlara ikinci el mağazası çalışanları o öğleden sonra onları götürene kadar orada duran büyük, ağır mobilyaların fotoğraflarını gösterdim.

Onlar içeri girerken kapının pervazına yaslanarak, "Burası da benim odam," dedim. "Eskiden Katherine'in odasıydı, o yüzden küçük bir ofisi var- oh."

Holden tabloları masaya yaslanmıştı ve Avery doğruca onlara yöneldi.

Holden'ın resimlerinden birini yüzündeki sevinç ifadesiyle havaya kaldırdı. "Teşekkürler, İsa."

Midem bulandı ve hemen yanına gittim. "Bunlar şaka gibi." Tuvali ondan almaya çalıştım ama o sıkı sıkı tuttu. "Ona çok kızmıştım."

"Sadie, bu inanılmaz," diye nefes aldı Hannah, Holden'ın spor salonunda hıçkırarak ağlarken çekilmiş fotoğrafını incelerken.

Olivia, kamyonetini sürerken gözlerinden yaşlar süzülen adamın resmine gülmekten iki büklüm oldu.

Avery, "Lütfen bunu Emmett için bir hediye olarak almama izin ver," diye yalvardı. "Lütfen Sadie. Bunun için aklını kaçırarak."

"Bunları kimse istemeyecek," diye ısrar ettim, hâlâ onu elinden çekip almaya çalışıyordum. "Bunlar şaka resimleri." Ona başımı salladım. "Bunlar sadece eğlence için."

Avery kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Eğer Emmett bunun varlığından haberdarsa, onu alana kadar durmayacaktır." Tekrar resme baktı ve bir kahkaha patlattı. "Holden bunu gördü mü?"

Sırtarak gözlerimi devirdim. "Evet. Komik olduğunu düşündü."

Hannah yüzünde düşünceli bir ifadeyle bir an beni inceledi ve midemde kelebekler uçuştı.

Olivia onun barda ağlarken resmedildiği tabloyu buldu ve kahkahalarla güldü. "Sadie, resimleri senden satın almamıza izin ver ve bir hafta boyunca barda istediğin müziği çalabilirsin."

Nefesimi içime çektim. "Ooooooh. Cezbedici." Çalma listelerimi açması için Olivia'ya hep yalvarmak zorunda kalırdım. Holden resimleri çoktan görmüştü ve umursamıyordu, ayrıca komiktiler. Onlara omuz silktim. "Peki, tamam. Kraliçe'nin Koyu'nda beni böyle sıcak karşıladıkları için onları hediye olarak kabul et."

Avery beni alkışladı ve gülümsedi, Hannah bana utangaç bir gülümseme verdi ve Olivia sırtıttı.

Avery bana "Burada olduğun için çok mutluyuz," dedi.

Onlara sırtarak karşılık verirken yüzüm kızardı. Beni bu kasabaya getiren koşullar talihsizdi ama Holden'la geçirdiğim günden ve şimdi bu eğlenceli, arkadaş canlısı kadınlarla takılmamdan sonra burada kendimi rahat hissediyordum.

Hannah küçük bir gülümsemeyle başını bana doğru eğdi. "Holden bunların komik olduğunu mu düşündü?"

Başımı salladım. "Şimdi onu daha iyi tanıyorum, sandığım kadar huysuz değilmiş." Başımı eğdim, onun gençliğini düşündüm, çok asık suratlı ve sessizdi.

Güzel olmadığını düşünmeni istemedim.

Birkaç hafta önce teknede birini bulması hakkında konuştuğumuzda gözlerinin ardında gördüğüm güvensizlik parıltısını hatırladım.

"Bence insanların sandığından daha hassas biri," dedim ojelerimi karıştırırken.

Hannah başını sallamadan önce uzun bir süre beni izledi. "Sanırım haklısın."

MİSAFİRLERİM EVLERİNE GİTTİKTEN SONRA, üst kata çıkıp yatağa girmeden önce hanın etrafını toparladım, ışıkları kapattım ve kapı kilitlerini kontrol ettim.

Yatağımın başucundaki çekmeceyi açtım ve mor vibratöre baktım, seçeneklerimi tartarken ağzım yana doğru büküldü.

Haftalardır boşalmamıştım. Oyunağa bakarken, tahrik kanıma karıştı. Bacaklarımın arasında sıcaklık arttı ve Holden'ın beni öptüğünü düşündüm.

Tereddüt ettim. Boşalırken tamamen Holden'ı düşünecektim. O kalın, sert boyuyla merkezime sürtünmesini düşünecektim. Saçlarımdaki ellerini. Ağzı benimkiyle buluştuğunda çıkardığı iniltiyi.

Onu bu şekilde düşünmemeliyim.

Öte yandan, ihtiyacım olanı *şimdi* elde edersem, gelecekte bu gergin durumların hiçbirisiyle karşılaşmazdık. Birlikte hiçbir şey yapmazsak bir erkek hayatımı mahvedemezdi. Çıkmama kuralımda, ben inerken Holden'ı düşünmemek gibi bir şey yoktu.

Ayrıca, erkekler mastürbasyon yaparken sürekli kadın arkadaşlarını düşünürlerdi.

Bacaklarımın arasındaki tepe noktası Holden'ın beni düşünürken kendini okşadığı düşüncesiyle titredi.

Oyuncağı çalıştırdığım andan itibaren kafamın içindeydi. Onu üstümde, altımda, ben ona binerken ve o gözlerinde uyuşmuş, puslu bir bakışla kalçalarımı kavrayarak hayal ederek kendimi serbest bıraktım. Karnımdaki basınç azalıyordu. Boşaldığında yüzünü hayal ettim, beni izlerken zevkten yüzünü buruşturuyordu. Başım arkaya düştü, gözlerim kapandı. Saçlarını çekiştirirken nasıl inlediğini düşündüm. İçimden bir inilti çıktı. Boyunun ne kadar kalın olduğunu ve içimdeki ilk darbenin en iyi şekilde nasıl yakacağını düşündüm. Sıcaklık bacaklarımın arasını ısıttı ve onun üzerine gittiğimi, sikini dudaklarımın arasına aldığımı ve o beni hayranlıkla izlerken ona uzun, yavaş bir emme verdiğimi hayal ederken kaygan bir karmaşa içindeydim. Ona işkence etmek için çekip çıkarıyordum.

Başını bacaklarımın arasında hayal ettim, elleri uyluklarımın üzerinde onları geniş tutuyordu. İçimdeki baskı taşı ve ben boşaldım, sırtımı kamburlaştırdım, oyuncağı bacaklarımın arasında çalıştırırken inledim ve sızlandım, bunun olmasını diledim

Holden'dı. Zevk dalgaları içimde dalgalandı ve hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedim.

Sakinleşince arkama yaslandım, nefesimi tuttum ve karmakarışık, halsiz düşüncelerimi toparladım. Kalbim göğsümün ön duvarına çarpıyordu.

Vay canına. Bu sefer depoyu boşaltmıştım. İçimi çektim ve yastıklara gömüldüm.

İşte. Artık Holden ve benim aramda gerçek hayatta hiçbir şey olmayacaktı. Uykuya dalarken bir şey fark ettim.

Avery, Hannah ve hatta Olivia'nın Holden hakkında konuşmalarına bakılırsa, bugün ormanda gördüğüm, resimler ve hayat hakkında konuşan sakın, rahat adamı görmedikleri açıktı. Randevularında konuşacak hiçbir şeyi yoktu çünkü tek yaptığı çalışmaktı. Hiç kimseyle tanışmamıştı çünkü iş, spor salonu ve bar döngüsüne sıkışıp kalmıştı. Dur, tekrarla. Konfor alanının dışına çıkmaya ihtiyacı vardı.

Bu fikir kafamda şekillenirken kendi kendime gülümsedim. İyi olduğum bir şey varsa o da eğlenmekti. Ona bu şekilde yardım edebilirdim.

Holden'a nasıl daha çok eğleneceğini öğretecektim.

Holden

Ertesi hafta sonu, elim sikimde, çarşafklar kalalarımaya dolanmış ve Sadie'nin adı ağızımda uyandım. Yarı bilinçli bir şekilde okşarken, içime bastırđıđı sıcak kıvrımlarının anısı uyku sersemi kafamda dolanıyordu.

Lanet öpatanımı düşünmeden edemiyordum. Biriyle ıkmakla, Queen's Cove'da yaşamakla hiç ilgilenmiyordu ve şimdi Toronto'da onu bekleyen hayalindeki işi vardı. Geçen gün barda Olivia'ya anlatırken duymuştum, heyecanlı ve baş döndürücüydü, ona Claire'in geçmiş projelerinin fotoğraflarını gösteriyordu.

Burası onun için bir mola yeriydi.

Barın tepesindeki hali gözümün önüne geldi ve inledim. Kahretsin, orada çok ateşli görünüyordu.

Son bir kez, dedim kendi kendime, müzikle birlikte kıvranırken göğüslerinin kabarışını hayal ederek uzunluğumu çalıştırırken. Suçluluk duygusu göğsümü parçaladı. Ona mastürbasyon yapmamalıydım. Omurgamın tabanında bir baskı oluştu. Bunu yaparken onu son kez düşünüyordum çünkü buna alışmak istemiyordum.

Son kez.

Onu yatakta benimle birlikte hayal ettim ve benim elim yerine onun eli vardı. Ben onu çaresizce ve hayranlıkla izlerken, onun gözleri benim uzun saçlarım ve yüzüm arasında gidip geliyordu. Kalın, parlak saçları omzunun üzerinden dökölüyordu ve ben de saçlarını yumruğuma doluyordum.

Tanrım, muhteşemdi.

Boşalıırken iniltim göğsümden yukarı çıktı, elimin üzerine döküldü ve sertçe gerildi. Ağır bir şekilde nefes verdim ve nefesimi toparlamak için yatağa geri gömüldüm.

Artık Sadie'yi çıplak düşünmek yok. Artık bizi yatakta birlikte düşünmek yok.

Artık bu iş bitmişti, müsait olan kadınlara odaklanabilirdim.

O sabah bir e-posta yazmak bir saatimi aldı.

Cumartesi günleri benim en verimli günümdü. Ofis boş ve sessizdi ve dikkat dağıtıcı unsurlar minimum düzeydeydi. Odaklanmak ve iş yapmak için mükemmel bir zamandı.

Aklım Sadie'ye ve hana gitti ve bir kez olsun ofisteki sessizlik beni boğdu.

Göğsümdeki kemirici, boş ağrı genişledi ve parmaklarımı masaya vurarak uzun bir nefes verdim.

Muhtemelen hâlâ yataktaydı, uyukluyordu ya da aşağıda kahvesini içiyordu. Ya da belki resim yapıyordu. Benim resmimi yaptığını düşündüm ve homurdandım.

Bitmek bilmeyen toplantılar, e-postalar, iş yerinde söndürülmesi gereken yangınlar ve biriyle çıkmaya çalışırken yüzüstü düşmek arasında handa çalışmak bana teselli olmuştu. Artık dahil olmam gereken büyük bir proje olmadığından, banyoları döşemek, küvetleri dışarı taşımak ve duvarlardan aynaları sökmek, ellerimle çalışma ve haftada birkaç saat beynimi kapatma ihtiyacımı karşılamıştı.

Ve Sadie. Onunla takılmayı seviyordum. Geçen hafta sonu ormanda onunla konuşmak çok kolaydı, sanki onu yıllardır tanıyormuşum gibi. Sanırım tanıyordum ama onu *gerçekten* tanı mıyordum. Bu şekilde değil.

Sinir beni göğsümden çimdikledi. Neden Queen's Cove'da konuşması kolay birini bulamıyordum? Beni sanat hakkında konuşurken dinlediğinde ya da ormanda bir ağaç ev barı hakkında hayal kurarken gözleri parlayan birini?

Pencereden ana caddeye bakıp onu düşündüm. Gökyüzü kapalı, kasvetli ve griydi ve ofisim günü geçirmek isteyeceğim son yerdi.

Emmett ile bu ofiste yaptığım konuşma zihnimde tekrar canlandı ve göğsüm, evimizin yarısını Emmett'e teslim etme fikri karşısında endişeyle gerildi.

şirketi bir yabancıya devretmek. Üzerinde çalıştığım rapor pazartesiye kadar bekleyebilirdi.

Ayağa fırladım ve kamyonuma yöneldim.

OceanofPDF.com

Holden

Yirmi dakika sonra hanın kapısını açtığında saçları dalgalanıyordu. Kahvesinden uzun bir yudum aldı. "Kovuldun mu yoksa?"

Onu görünce göğsüm ısındı. "Bugün seninle biraz demo yapmak istedim."

Yağlı kahverengi kâğıt torbayı aldı ve bana sırtımdan önce içine baktı. "Bana kahvaltı sandviçleri getirmeye devam et ve bana ne istersen yapabilirsin."

Yatakta birlikte olduğumuz kirli görüntüler zihnimi doldurdu. Kaşlarım havaya kalktı ve gözleri kocaman oldu.

"Sesli söyleyince kulağa farklı geldi."

Homurdandım ve içeri girmem için eliyle işaret etti.

Yıkacağımız duvarın etrafındaki koruyucu plastik örtüyü yere bantlarken, "Aklıma bir fikir geldi," dedi.

"Başka bir bekârlar etkinliği." İnsanlarla tanışmak için tekrar dışarı çıkmaya çalışma fikrinden tiksinererek dudağım kıvrıldı.

Mavi ressam bandından bir parça daha koparıırken sırtıttı. "Hayır. Ya da tam olarak değil. Avery, Hannah ve Olivia buradayken sırrını anlamama yardım ettiler."

İçim sıkıştı. Emmett ve Wyatt gençken Sadie'ye aşık olduğumu biliyorlardı ama Sadie bilmiyordu ve ben de bilmesini istemiyordum. Bunca yıldan sonra nihayet anlaşmaya başlamıştık ve eğer öğrenirse bu her şeyi mahvedebilirdi.

Sadie'yle artık takılamayacağım düşüncesiyle göğsümdeki kaslar gerildi.

"Holden, şimdi anlıyorum." Topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "Tek yaptığın çalışmak, spor salonuna ve bara gitmek. Bu yüzden bu randevularda sohbet etmek senin için çok zor. Konuşacak hiçbir şeyin yok."

Göğsümün etrafındaki bantlar teker teker gevşedi. Her şey yolundaydı. Bilmiyordu.

"Şu andan itibaren, her pazar zamanını istiyorum. Bütün gününü."

Ona baktım. Bütün gün, Sadie gülümserken, bana takılırken, saçlarını savururken ve bana en sevdiğim resimleri sorarken onunla geçirdim.

"Bir sürü aktivite yapacağız," diye devam etti. "Bana adayı gösterdiğin bahanesini kullanacağız. Ben çoktan bir liste yaptım."

Her Pazar, ilişkiye girmeye hiç niyeti olmayan bir kadınla geçiriliyordu. Son bir aydır kurduğum tüm fantezilere sızan bir kadınla.

Gözlerini bana dikti, ayağa kalktı ve ellerini kalçalarına koydu. "Bana öyle bakma. Bir ortak mı istiyorsun? İnsanlara zaman ayırmaya alışmalısın. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

Bu bir işkence olacaktı ama yine de bekleyemezdim.

"Tamam."

Gözlerini kırptırdı.

"Gerçekten mi?"

Başımı salladım.

"Evet."

"Ve bu konuda benimle kavga bile etmeyeceksin öyle mi?"

Gülümseme isteğimle savaştım. Onunla bu kadar çok vakit geçirmemeliydim ama bunu istiyordum. Kafamın içindeki sinir bozucu küçük ses hâlâ yapabiliyorken buna bir son vermemi söylüyordu ama onu duymazdan geldim.

"Haklısın. Hayatımdaki insanlar için zaman ayırmaya başlamalıyım." Boğazımı temizledim.

Sahte bir şokla nefesi kesildi. "Bana katılıyor musun?" Gökyüzüne bakmak için pencereye doğru koştu. "Dünyanın sonu mu geliyor?"

Ağzımda bir sırıtiş belirdi. "Öyle olmalı."

Güldü ve parlak gözlerle ışıdayarak bana doğru yürüdü. "Bu çok eğlenceli olacak Holden. Söz veriyorum."

Göğsüm ısındı. Öyle olacağını biliyordum.

Kollarını belime doladı ve bana sarıldı.

Sıcak bedenini benimkine bastırdı, başı göğsüme yaslandı ve elleri belimi sıktı.

Eridim ve sahip olduğum tüm sorunlar gökyüzüne doğru süzülüp gitti. "Holden," diye mırıldandı göğsüme karşı.

Homurdandım ve ağzımı başının tepesine götürme dürtüsüyle savaştım.

"Sarılmak, kollarını birine dolamaktır." Kollarımdan birini okşadı.

Kollarım onun sırtına dolandı ve ruhum buharlaşıp atmosfere karıştı.

Bu çok güzeldi. Bu çok güzeldi. Şampuanının kokusunu alabiliyordum, hafif ve meyvemsi. Kollarımın altına o kadar iyi oturuyordu ki, başını göğsüme koyması şimdiye kadar yaşadığım en güzel şeydi.

Sadie fantezilerimden bir an olsun ayrılmıyordu ve şimdi her Pazar gününü birlikte mi geçirecektik?

Boku yemiştim ama umurumda değildi.

Sadie'ye sarılmaya devam etmek istedim. Benimle gurur duyduğunu söylemeye devam etmesini istedim.

Bana gülümsemek için geri çekildi. "Sana hiç çok iyi sarıldığını söyleyen oldu mu?"

Başımı salladım, ellerim sırtında dururken gözlerindeki büyüleyici yeşilleri ve kahverengi benekleri inceledim.

"Bunu flört profiline koymalısın," dedi sırtarak, hâlâ bana yaslanmıştı.

Başka bir randevu düşüncesi midemi bulandırdı.

Göğsüme bastıran göğüslerinin aşırı farkında olmamaya çalıştım. "Önümüzdeki birkaç hafta boyunca birileriyle çıkmak istemiyorum."

Yüz hatlarını endişe kapladı. "Neden olmasın?"

Çünkü sadece onunla takılmak istiyordum ve şu anda biriyle çıkma fikri beni tiksindiriyordu.

Kafamın içinde Katherine'in sözlerini ve ona verdiğim sözü duydum. Öylece pes edemezdim.

"Pazar maceralarını bir süreliğine deneyelim, sonra bir ay kadar sonra tekrar deneyebilirim."

Başını salladı. "Tamam." Doğruldu ve benden uzaklaştı, ben de onu tekrar kucaklamak için can attım. "Hadi şu duvarı yıkalım, olur mu?"

Destek duvarı olup olmadığını kontrol ettik, içinden su tesisatı veya elektrik geçmediğini doğruladık ve her ihtimale karşı evin elektriğini kestik. Başına bir baret geçirip maskeyi uzattığımda bana attığı sinirli bakışı görmezden geldim.

"Duvarlarda küf ya da asbest olabilir," dedim ona. "Bu pisliği içinize çekip yetmiş yaşında bir sigara tiryakisi gibi ses çıkarmak istemezsiniz."

"Sesim seksi gelirdi," diye karşılık verdi maskeyi alarak.

"Bu konuda yardıma ihtiyacın yok," dedim farkında olmadan.

Bana meraklı bir gülümseme attı ama balyozu ona uzattığımda gülümsemesi kayboldu.

Gözlerimi ona diktim. "Devam et."

Alay etti ve beni işaret etti. "Bütün kasları olan sensin.

Lanet bir hokey oyuncusu gibi görünüyorsun Holden. Sen yap."

Sırıttığımı gizledim. Hokey oyuncusu, ha? "Senin de kasların var. Hadi ama. Eğlenceli olacak. Beni tarot kartlarımı okumaya götürerek geri kazanabilirsin."

Gözleri sevinçle parlıyordu. "Bu çok eğlenceli olurdu. Harika bir fikir." Kulağa eğlenceli geliyordu. Sadie'yle her şey eğlenceliydi.

Tahta sapı kavradı ve balyoz yere düştü. "Çok ağır." Kaşlarını çatı.

"Evet."

İçini çekti, balyozu kaldırdı ve duvara doğru savurdu. Alçıpanı zar zor çatlattı.

Kaşlarını çatarak doğruldu. "Bu çok zor." "Yeterince kızgın değilsin."

Kaşları havaya kalktı. "Çok kızgınım."

"O zaman göster bana. Seni kızdıran birini düşün."

İfadesi değişti ve geçen günkü konuşmamızı hatırladım, ondan yüz binlerce dolar çalan lanet olası pislik hakkında.

"O mu?" Kısık bir sesle sordum. "Onu mu düşünüyorsun?"

Gözlerime bakmadan başını salladı ve omuzlarım gerildi. "Adı neydi?"

"Grant," diye homurdandı, gözlerinde ateş vardı. İşte oradaydı. Görmek istediğim şey buydu.

Alçıpandaki deliği gösterdim. "Tam orada, tatlım. Yüzü tam orada. Ne yapacaksın?"

Balyozu kaldırdı ve deliğe doğru salladı. Daha fazla alçıpan parçalandı. Kaşları odaklanarak birbirine kenetlendi.

"Güzel. Devam et."

Tekrar vurdu.

"Bana yalan söyledi," diye homurdandı tekrar vurmada önce. Bir tahtaya çarptı ve tahta çatladı. "Onun mükemmel bir adam olduğunu düşünmüştüm ama başından beri sahte bir insanmış." Tekrar duvara çarptı.

Diğer tarafı görebilene kadar daha fazla alçıpan düştü. Kalbim sanki çekici sallayan benmişim gibi hızla çarpıyordu. Yüzü kızarmış, gözleri öfkeyle parlıyordu ve ben gözlerimi ondan alamıyordum.

"O *kıçla* evleneceğime inanamıyorum!" diye tükürdü tekrar duvara çarpmadan önce.

"Kurşundan *kurtulduk*." Çarpışma. Duvarın büyük bir parçası plastik kaplamanın üzerine düştü. Bir adım geri attım.

Duvara tekrar tekrar vurdu ve ben sessizce onun duvarı yıkışını izledim. Enkaz her yere uçtu. Gürültülü, tozlu ve kirliydi ve tişörtünün arkasından sıızan teri görebiliyordum ama onun çalışmasını izlerken kalbim sıkıştı.

Onu böyle güçlü ve kontrollü görmek hoşuma gitti. Adam ondan bir şeyler almıştı ama o iyi olacaktı. Umarım bunu biliyordur.

İşi bittiğinde balyozu özenle yere bıraktı, bana döndü ve gözyaşlarına boğuldu.

"Tatlım." Hiç tereddüt etmeden onu kucakladım, göğsüme çektim ve bir elimi saçlarında gezdirdim. Kalbim burkuldu. "Sorun yok."

"Neden ağladığımı bilmiyorum." Gömleğimin içine doğru burnunu çekti. "Bunu yapmak istememiştim."

"İstediğin kadar ağla." Sesim yumuşak ve alçaktı ve kalbim onun için acıyordu. "Özür dilerim."

"Hayır, sorun değil," diye hıçkırdı. "O duvarı yıkmaya bayıldım. Müthiş bir şeydi. Daha fazla demo yapmak için sabırsızlanıyorum." Omuzları titriyordu ve gözyaşları gömleğimi ıslatıyordu.

Sadie'yi göğsüme daha da bastırdım ve içime çektim. Ona sadece yalan söylememişti. Onun lanet kalbini kırdı.

O şeylerin hiçbirini bir daha istememesine şaşmamalı.

Çöpleri çöp kutusuna taşıırken, içerideki bir şey gözüme çarptı.

İki küçük resim, biri hanın önündeki suyun üzerinde gün batımını, diğeri de Katherine, annem ve teyzemi gösteren bir resim.

Kaşlarımı çattım. Bunlar neden çöpteydi? Çok güzellerdi.

Hana bir göz attım. Her an çıkabilirdi. Kamyonetimin kapısını açtım ve onları koltuğun altına sıkıştırdım.

OceanofPDF.com

Holden

Telefonum çaldığında spor salonunda deadlift hareketlerinin ortasıydım.

Daha küçük tahta parçalarını nereden alabilirim? Sadie mesaj attı. *Hanin dışındaki kafes gibi.*

Nefesimi tutarken üzerimden ter boşandı. *Hırdavatçıda olmalı. Çürüyor mu?*

Bu kafes eskiydi. Batı yakasında kışlar ılık ve yağışlı geçiyordu ve onu korumak için yeni bir kat poliüretan gerekiyordu.

Yazan noktalar belirdi. *Bir parça kırdım. Geçen ay anahtarlarımı barda unuttum ve üst kattaki bir pencereye tırmanmak zorunda kaldım.*

Kalbim durdu. Aynı anda binlerce görüntü gördüm. Sadie tırmanıyordu. Sadie kayıyor, düşüyor, mide bulandırıcı bir çığırıyla yere çarpana kadar düşerken saçları her yere uçuşuyordu.

Finn'in düşüşünü tekrar yaşadım. Kalbim göğsümde güm güm atıyor ve ellerim titriyordu.

İlk zil sesinde cevap verdi. "Merhaba," diye cıvıladı.

"Kafese tırmanırken aklımdan ne geçiyordu?" Isırdım. Kan kulaklarıma hücum etti ve dehşet beni boğdu. Spor salonunun etrafındaki insanlar keskin ses tonuma baktı.

Hattın diğer ucu sessizdi. "Sadie," diye bağırdım.

"Bana bağırma." Sesi de bir o kadar keskindi.

"Bu yaptığın çok aptalca bir şeydi." Bir elimi yüzümde gezdirdim. Midem düğümlenmişti. Omuzlarım kulaklarıma kadar yükselmişti. "O şey

bir merdiven değil. Üzerine tırmanan birini desteklemek için tasarlanmadı. Hay sikeyim. Aklından ne geçiyordu?"

"Aman Tanrım, sakın ol Holden." Savunmacı bir kahkaha attı. "Her konuda çok gerginsin."

"Bu ciddi bir durum," diye
ısrar ettim. "Ben iyiyim."

Yaralanabilirdi. Bir yerini kırabilirdi. Ya telefonunu düşürüp kırdıysa ve yardım çağıramadıysa? Ya Finn gibi beyin sarsıntısı geçirseydi?

Ya daha kötüsü olursa?

Sadie'nin yaralanması fikri damarlarımın donmasına neden oldu.

Kafesleri kontrol etmeliydim. Yıllardır kontrol etmemiştim. Hay sikeyim. "Bir çalının üzerine düşebilirdin," diye tükürdüm.

Durakladı. "Bir çalı," diye tekrarladı.

Lanet bir pislik gibi konuştum ama kendimi durduramadım. Onun incinmesi fikri beni hasta ediyordu.

"Ön taraftaki Japon akçaağacı on yılı aşkın süredir orada," diye devam ettim, çünkü susacak gibi değildim.

"Vay canına," diye söylendi. "Kafes konusundaki yardımın için teşekkürler. Biranda çamaşır suyu istemiyorsan bu gece bara gelme zahmetine girme."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Sadie, bekle-"
Telefonu kapattı.

O gece eve geldiğinde verandada bekliyordum.

Hanın yan tarafındaki bahçeye bakmak için boynunu büktü. Elinde bir pizza kutusu vardı. "Japon akçaağacı iyi mi? Tanrıya şükür onu korumak için buradaydın."

Bana soğuk bir bakış fırlattı ve ben de ayağa kalktım. "Özür dilerim.
Pislik gibi davrandım."

"Evet, öyleydin." Merdivenleri tırmanıp beni geçmeye çalışırken yüzüme bakmadı.

Onu durdurmak için kolumu uzattım. "Hey, bir saniye bekle. Düzgünce özür dilememe izin ver."

İç çekti ve bakışlarını benimkilere dikti. Omuz silktili. "Devam et."

Elimi üst kolunda tutarken diğer elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Midem bulandı. "İnsanların zarar görmesinden hoşlanmıyorum. Finn delinin teki, sürekli tehlikeli durumlara giriyor ve bu beni korkutuyor."

Benim bütün akşam yaptığım gibi onun da çıtırtıdan önce düştüğünü, düştüğünü hayal ettim ve içimi bir ürperti kapladı. Bakışlarındaki soğukluk biraz eridi ve kaşlarını çatı.

"Bu şekilde terslenmekten hoşlanmıyorum." Çekingen bakışları benimkilere kaydı. "O gece gerçekten yorgundum ve bara kadar gitmek istemedim."

"Beni arayabilirdin." Ses tonum yumuşaktı. "Koşarak gelirdim."

Kadın homurdandı. "Hayır, sanırım benden kurtulduğunuz için mutlu olurdunuz." Sırıttı.

Ona ters ters baktım. "Öyle söyleme." Boğazımdaki taşları yuttum. "Sana zarar gelmesini asla istemem. Eğer bir daha dışarıda kalırsan beni ara, tamam mı? Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, asla."

Bir saniye beni izledi.

"Lütfen evet de," diye fısıldadım.

Başını salladı. "Tamam." Bana bir bakış attı. "Aslında bir konuda yardıma ihtiyacım var."

"Herhangi bir şey."

Ciddi bir ifadeyle pizza kutusunu kaldırdı. "Yine ekstra büyük boy aldım."

Ağzımda bir gülümseme kıvrıldı ve omuzlarımdaki gerginlik azaldı. "Bu senin için çok fazla yemek."

Bakışlarımı tuttu ve kaşlarını kaldırdı. "En büyük bedeni almak ekonomiktir. Bana yardım eder misin?"

On dakika sonra oturma odasına yerleşmiştik. Odun sobasındaki ateşten ısı yayılıyordu ve ayaklarımızı sehpanın üzerine uzatmıştık.

"Bu gece bar nasıldı?" Ben sordum.

Pizza lokmasını çiğnemeyi bitirdi. "İyiyim. Sen yokken biraz sessiz." Bana dirsek attı. "Özür dilerim."

Başımı salladım. "Bunu hak ettim."

"Bunu hak ettin. Zaten sana köpük dolu bir bira ikram ederdim."

Gülümseyerek başımı salladım.

"Finn ve Olivia'nın olayı ne?" diye sordu bir ısırık daha almadan önce. "Olivia'ya onun hakkında soru sormama izin yok."

İçimi çektim ve koltuğa geri yaslandım. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Büyürken yan komşumuz olduğunu hatırlıyor musun?"

Başını salladı, çiğniyordu.

"On sekiz yaşına kadar en iyi arkadaşlardı. Birlikte baloya falan gittiler."

Yüzümü inceledi. "Ne oldu?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Kimse bilmiyor. Bir gün konuşmayı kestiler ve ikisi de nedenini söylemedi. Olivia Vancouver'daki üniversiteye gitti ve her yaz barda çalışmak için eve geldi, Finn itfaiyeci eğitimini tamamladı ve burada kasabada bir iş buldu, ancak yazları eyaletin dört bir yanına gönderilmek için gönüllü oluyordu."

Düşünceli bir mırıldanma sesi çıkardı.

"Finn'de çok şey var," dedim ona. "Düşünmeden hareket ediyor ve adrenalin patlamasını seviyor." O tanıdık suçluluk duygusu karnıma saplandı. Onu bu hale ben getirmiştım. "Çocukken bile heyecanı severdi. Annem ona şeytan diyor çünkü gittiği her yerde bela buluyor."

Sadie'nin ağzı kıvrıldı. "O senin tam tersin. Adrenalin patlamasından nefret edersin."

Bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Bugün bir tane vardı, neredeyse düştüğünü öğrendiğimde."

Eli koluma geldi, gömleğimin içinden tenimi ısıttı. Han, odun sobasında çatırdayan ve patlayan odunlar ve kulaklarımdaki kan sesi dışında sessizdi.

"Finn çocukken düştü," diye itiraf ettim ona hikâyenin tamamını anlatmadan önce.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Bu korkunç."

"On dört yaşındaydım, yani daha iyi bilmem gerekirdi. O sadece on yaşındaydı."

Başını sallamadan önce kaşlarını çatarak bana baktı. "Hayır, Holden. Bu bir kazaydı."

"Ona göz kulak olmalıydım," diye tekrarladım. "Ailem ona bakmam için bana güvendi ve ben çuvalladım. Ölebilirdi."

Tekrar başını salladı. "Bir hata yaptın. Hepimiz hata yaparız. Kafesten düşmüş olsam bile bu senin hatan olmaz. Çürüyen bir çardağa tırmanacak kadar aptal olduğum için bu benim suçum olur."

Bakışlarını tuttum. "Eğer yaralanırsan ne yaparım bilmiyorum."

Göz kapakları titredi ve bakışları ağzıma düşmeden önce dudağını ısırdı. Nabzım hızlandı. Yüzümü ona döndüm ve bakışlarım gözleri ile ağzı arasında gidip geldi.

Kahretsin, onu o kadar çok istiyordum ki.

"Yapmamalıyız," diye fısıldadı, gözleri üzerimdeydi. "Ya yapsaydık?"

Dudağını ısırdı ve bakışları tekrar ağzıma kaydı.

Yapmamamız gerektiğini biliyordum. Onun hayatı Toronto'daydı; orada arkadaşları, sevdiği bir mahalle ve hayalindeki iş onu bekliyordu. Aynı şeyleri istemiyorduk ve yapılacak en sorumlu şey benim ayağa kalkıp gitmem olurdu.

Yine de sorumlu kişi olmaktan bıkmıştım. Bir kez olsun tehlikeli olanı yapmak istedim.

Sadie'yi istedim.

Elim çenesine geldi ve yüzünü bana doğru eğdi. "Neden kavga ediyoruz?"

Gözleri buğulandı, odaklanamadı ve çok sevimliydi. "Hatırlayamıyorum," diye mırıldandı.

Dudaklarımda bir gülümseme kıvrıldı ve başımı eğdim. "Ben de öyle."

Onu öptüğümde rahatlayarak iç çekti, sanki o da benim kadar sık bunu düşünüyormuş gibiydi. Elim saçlarına gitti ve diğer elim sırtına dolanarak onu kendime çektim. Ağzı tatlı ve yumuşaktı, ama içimde arzu alevlendi ve tadına bakmadan önce onu daha fazla açmak için başını geriye yatırdım.

"Durmadan bunu düşünüyordum." Dilini emdim ve inlerken sırtı kavislendi. Aletime kan hücum etti ve kokusunu içime çekerken başım döndü. Kucağıma oturması için onu yukarı çektim, beni öperken ellerimi kalçalarında ve kıkırda gezdirdim.

Alt dudağımı ısırdı ve gözlerim kafamın içinde geri yuvarlandı.

"Bunu yapmana bayılıyorum," diye mırıldandım, sesim kısıktı. Elim göğsüne gitti ve sütyeninin arasından sert tepesiyle oynadım. Nefes nefese kaldı.

"Aman Tanrım." Kalçaları bana doğru çarptı.

Kotumun üzerinden uzunluğumu okşarken bir iniltiyi bastırdım. "Sanırım bu oyuncak senin için yapmıyor, ha?"

"Gayet iyi yapıyor," dedi ağzıma karşı. "Göster bana."

Yüzünde mahcup bir gülümsemeyle geri çekildi. "Hayır." "O zaman senin üzerinde kullanmama izin ver."

Ağzı bir karış açık kalırken yüzünde bir eğlence ifadesi belirdi. "*Hayır.*" Şimdi iki elim de memelerindeydi, ovuyor, çimdikliyor, çekiştiriyordum. Başı geriye düştü. "Bunu yaptığında düşünemiyorum Holden."

Adımı söyleme şekli kontrolümü ateşledi. Birbirimizin etrafındaki bu küçük dans bitmişti. Her öpüştüğümüzde, ikimiz de bunun kaçınılmaz olduğunu biliyorduk.

"Düşünme Sadie. Ne istiyorsun? Söyle bana."

"Bilmiyorum," diye nefes aldı. Ellerimden biri bacaklarının arasından aşağı kaydı ve kot pantolonunun üzerinden okşadı. "Aman Tanrım."

"Elimi mi istiyorsun?" Kısık bir sesle sordum. "Ağzımı mı?" Onu tekrar okşadım, sert bir baskıyla yavaşça ve kendini bana doğru bastırırken sırtı kavislendi. "Ya da sikimi? Söz veriyorum seni bunlardan herhangi biriyle boşaltabilirim."

İnanmayarak homurdandı, hâlâ elime karşı sallanıyordu. "Her erkek böyle düşünür."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Beni test etme, tatlım. Düşünemeyeceğin kadar çok boşalana kadar sana her seçenekten bir tane vereceğim, birbiri ardına." Kollarımı ona doladım ve ayağa kalkarak onu havaya kaldırdım.

Ağzı benimkine geri döndü ve ben onun içine doğru inledim. "Ağzını seviyorum," diye fısıldadı, bacaklarını kalçalarımın etrafına sararak.

Alt dudağını ısırdım ve nefesi kesildi. "Daha neler yapabileceğimi bile bilmiyorsun."

Onu merdivenlerden yukarı taşıırken öpüştük. Kanım beklentiyle dolmuştu. Bu gerçekleşiyor muydu?

Yatak odasının kapısına geldiğimizde, bizi durdurmak için elini kapının pervazına koydu. "Bekle."

Durakladım. Yanakları pembeleşmişti ve zor nefes alıyordu. Diğer eli omzuma geldi ve bakışları benimkine kilitlendi, geniş ve belirsizdi.

"Eğer bunu yapacaksak dikkatli olmalıyız," diye fısıldadı, gözleri üzerimdeydi.

Onu kapının pervazına doğru bastırdım ve ağzımı boynunun yumuşak, pürüzsüz tenine doğru indirdim. "Prezervatifim var."

"Hayır," diye nefes aldı. "Yani, evet, bu iyi bir şey ama ben anlaşılmamız açısından söyledim."

Sustum. "Ne demek istiyorsun?" Boynunun alt kısmındaki eğime doğru sordum.

"Sonuçta farklı şeyler istiyoruz ve ben Toronto'ya geri dönüyorum," diye fısıldadı saçlarıma. "Bu yüzden dikkatli olmalıyız."

Haklı olmasından nefret ediyordum. Başımı kaldırdım ve gözlerini aradım. "Ne istiyorsun?"

Dudaklarını ıslattı. "Çıkarları olan arkadaşlar." Ona kaşlarını çattım.

"Böylesi daha kolay olacak," diye ısrar etti. "Birini bulduğunda, ilişkiyi bitiririz. Bağlanmak yok, sadece seks."

Sadece seks. Zaten sadece seks değildi. Onu arzuluyordum. Haftalardır onu düşünüyordum. Barda gülüşünü, banyo fayansları için ne kadar heyecanlandığını ve haftalar önce bana tadilatı anlatırken gözlerinin nasıl parladığını düşündüm.

Ormanda neredeyse öpüşecektik. Sürekli onu düşünmem.

Eve gideceğini biliyordum ama bu o buradayken eğlenemeyeceğimiz anlamına gelmiyordu.

"Tamam."

Kollarımda rahatladı.

Çenemi yatak odasına doğru eğdim. "Artık içeri girebilir miyiz?" Sırıttı ve başını salladı, ben de ağzımı onun ağzına götürdüm.

Holden

"S.KTİR, ÇOK GÜZELSİN," dedim ona, tişörtünü çıkarmadan önce onu yatağa geri yatırdım. Sütyeni açık pembeydi ve üzerinde minik fiyonklar vardı. Parmağımı bir sütyen kabının üst kenarı boyunca gezdirdim ve titredi. "Bu gece seni çok sert boşaltacağım."

Homurdandı ve ben de başımı eğerek ona baktım. "Komik bir şey mi var?"

Daha geniş sırttı. "Kendine güveniyorsun."

Beynimin derinliklerinde, ilkel ve sahiplenici bir şey uyandı. "Evet, öyleyim." Bir sütyen kabını aşağı çektim ve ağzımı sıkı tepeye yerleştirdim.

Başı geriye düştü ve diğer kolum onu tutmak için beline dolandı. Yatağın yanında yere diz çökerek noktayı yaladım ve emdim. Ağzım çalıştıkça bacakları bir parça genişledi. Tenine karşı sırtıtmama izin verdim. Kanım arzuyla kaynıyordu. Alt katta oynaşmaya başladığımızdan beri sertleşmişim ve taşaklarım onun içine dökülme ihtiyacıyla ağrıyordu.

Elim göğsünden kaydı ve onunla göz teması kurarken kot pantolonunu çıkardım. Pantolondan çıkmasına yardım ederken elleri omuzlarıma geldi.

"Uzan," diye mırıldandım, kalçalarını geriye doğru bastırdım ve onu yatağa doğru yönlendirdim.

Arkasına yaslanıp dirseklerinin üzerinde durarak beni izledi ve ben de ona uygun külotuna hayran kaldım.

"Kıyafetlerinin altında her zaman bir iç çamaşırı modeli gibi mi giyinirsin?" diye sordum.

Gülümsedi. "Evet."

Nefesimi içime çektim ve yüzümü buruşturdum. "Bu bir sorun olacak."

Güldü ve ellerimi yumuşak kalçalarından iç çamaşırına doğru kaydırdım. Yüzünü izledim, kaşlarının nasıl çatıldığını ve zevkle nasıl irkildiğini izledim. Parmaklarım bacaklarının arasındaki nemli kumaşın üzerinde durdu.

"Oh, kahretsin. Çok ıslaksın."

Kumaşı yavaş daireler çizerek ovaladım ve o da yatağın içinde gevşedi. Ağzımda bir gülümseme kıvrıldı.

Başımı eğdim ve kalçasının iç kısmına doğru bir çizgi yaladım. Ağzından yüksek bir şaşkınlık iniltisi çıktı ve geniş gözlerle başını kaldırdı.

"Sen ne-"

Çıkarmak için hareket etmeden önce nemli kumaşa bir öpücük kondurdum. Sarsıldı. Bacakları kapandı ve ifadesi değişti. Gözlerini kırıştırdı ve doğrulup oturdu.

"Sorun nedir?" Ellerim dondu. "Çok mu hızlı? Durabiliriz."

Yutkundu ve başını salladı. "Hayır, hayır sorun değil." Bakışları her tarafını taradı. "Bunu yapmana gerek yok."

Kaşlarımı çattım ve topuklarımın üzerine oturdum. "Ne yapacaksın?"

Tekrar omuz silkti, başını salladı ve elini iç çamaşırına doğru salladı. "Yapmak üzere olduğun şey." Bir omuz silkme daha. Daha fazla göz kırptı. Ağzı gülümsediğini sandığı ama daha çok yüzünü buruşturduğu bir ifadeye büründü. "İkimizin de eğlenmesini istiyorum."

Gözlerim kısıldı ve başımı ona doğru eğdim. "Anlamıyorum."

İçinden gergin bir kahkaha yükseldi. "Holden. Pantolonunu çıkar."

"Hayır. Neden bahsediyorsun, ikimizin de eğlenmesini mi istiyorsun? Neden?"

"Seni becermemi istemiyor musun?"

Rahatsızlığı dalga dalga yayılıyordu. Önce koridorun kapısına, sonra banyoya, sonra da pencereye baktı.

"Tatlım." Sesimi alçak ve dikkatli tuttum. "Söyle bana, lütfen." Elim kalçasını okşadı, yavaş, sert ve sakinleştiriciydi.

Nefesini içine çekti. "Bu şekilde gelemem."

"Hoşuna gidiyor mu?" Elim onu ayak bileğinden uyluğuna kadar yavaş ve sabit bir şekilde okşadı.

"Sorun değil."

"İyi mi?" Kaşlarım havaya kalktı.

Kıpırdandı. "Pek çok insan bunu yapmaktan hoşlanmaz."

"Oral seks," diye ekledim.

Gözleri utançla dalgalandı ve boğazı tekrar çalıştı. Parmakları yatak örtüsüyle oynuyordu. "Ve eğer bunu sadece ben istediğim için yaparsan, tek düşündüğüm senin bunu gerçekten yapmak istemediğin olacak-"

"Kuku ye."

Bana gözlerini devirdi. "O zaman hiçbir yere gidemeyeceğim-" "Orgazm ol."

"Holden."

Sinirlenmesi beni sırttırdı. Çekmeceyi açıp vibratörünü çıkarmadan önce yanındaki masaya doğru eğildi. "Onun yerine bunu kullan. Onsuz boşalamıyorum."

Kaşlarım meydan okuma karşısında kalktı. "Hadi deneyelim."

Başını iki yana salladı. "Bu ikimizin de zamanını boşa harcamak olur." "Çünkü bundan zevk almayacağımı düşünüyorsun."

Başını salladı. "Evet."

Kalçalarını hızlıca sıktım. "Yapmak istemediğim bir şeyi yapacak biri gibi mi görünüyorum?"

Kadın homurdandı ve gözlerini devirdi. "Hayır." Bekledim.

Ben bacaklarının arasına diz çökerken dudağını çiğneyerek beni izledi.

"Neden önce benim yöntemimi denemeyelim, eğer oraya ulaşamazsan, senin yönteminle yaparız." O kararsız bir şekilde izlerken dizinin iç kısmına bir öpücük kondurdum.

Kalçasına bir öpücük daha kondurmadan önce ona "Patron sensin," dedim. Kahretsin, teni çok yumuşaktı. Saatlerce yanında diz çöküp bunu yapabilirdim. "Sen dur dersin, ben dururum. Yavaşla diyorsun, yavaşlıyorum." Bir öpücük daha. İzlerken göz kapakları sarktı. "Sen hızlan diyorsun, ben hızlanıyorum."

Dişleri dudağını çizdi ve kalçasına daha fazla öpücük kondukça gözleri daha da puslandı.

"*Daha fazla, daha sert ve lütfen* dersin sana elimdeki her şeyi veririm."

Boğazı tekrar çalıştı.

"Patron sensin," diye tekrarladım ve kirli sakalımı uyluğunun iç kısmında ileri geri fırçaladım. Nefesi kesildi ve bakışları her hareketimi takip etti. "Ne istersen yapmak için seninim. Beni tokatlamak mı istiyorsun? Yapabilirsin." Ona şakacı bir sırıtış attım ve o da bana karşılık verdi.

"Ne?" Göğsü kahkahalarla sarsıldı.

"Devam et." Ona göz kırptım. "Tokatla beni." Cesaretimi fısıldadım. "Hayır." Kaşlarını çatı ama daha sert gülümsedi.

"Yap şunu." Parmaklarım bileğine dolandı ve elini kaldırdım.

"Holden." Göğsü kahkahalarla titriyor, gözleri parlıyordu ve ben onunla evlenmek istiyordum. Yarın. En geç yarın akşam. Eğer yatakta çok meşgul olursak ertesi sabah. Bir gün bekleyebilirdim.

"Hadi," diye ısrar ettim.

Elim hala bileğindeyken, gözleri eğlenceyle dans ederken yanağıma hafifçe dokundu. Avucunu öpmek için döndüm ve hassas derisini dişlerimle çizdim.

"Seni dilimle sikmeyi çok istiyorum." Bakışlarım onu sabitledi. "Lütfen, Sadie. Bırak üzerine ineyim. Seni tatmak ve bu küçük tatlı amcığı iyi hissettirmek istiyorum." Ağzımı ona doğru, külotunun dikiş yerinin hemen yanına indirdim ve hassas derisini emdim.

Başı bir iniltiyle arkaya düştü.

"Tamam," diye nefes aldı.

"Öyle mi?" Başımı kaldırdım.

Başını salladı, yatağa uzanmadan önce hâlâ dirseklerinin üzerinde duruyordu. Derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı.

"Gergin misin?" Kirli sakalımı kalçasının iç kısmında bir aşağı bir yukarı gezdirdim. "Ben iyiyim."

"Yalancı." Dudaklarım kelimeyi iç çamaşırının üzerinde gezdirirken ellerimi yukarı kaydurdım ve yanlardan geçirerek pürüzsüz tenine dokundum.

Yumuşak bir kahkaha attı ve sesi doğrudan sikime gitti.

Pekala, bu daha iyiydi. Çok daha iyi. Henüz bana tam olarak güvenmiyordu ama bunu birkaç dakika içinde değiştirecektim. Ona bunun ikimiz için olduğunu gösterecektim.

Mümkün olduğunca yavaş bir şekilde iç çamaşırını indirdim.

Holden

"KALÇALARINI KALDIR, BEBEĞİM."

Buna mecbur kaldı ve ben de onu bana gösterecek şekilde bacaklarından aşağı kaydurdım. Benim için kızarmış ve ıslanmıştı ve bunu aceleye getirmemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Sikim onun için arzuyla ağrıyordu.

"Aman Tanrım," diye inledim.

"Acele et."

Kalçalarını sıyırdım, çok yakındım, neredeyse oradaydım ama istediği yere dokunmadım. Henüz dokunmadım. Ağzım uyluğunun iç kısmına düştü ve sıcaklığına kadar uzun bir çizgi yaladım. Tekrar nefes verdi ve tenine karşı gülümsedim. Öpücüklerimi gittikçe daha yukarıya, merkezine yaklaştırdım, ellerim hareket etti, sıyırdı, fırçaladı ve okşadı. Nefes alış veriş hızlandı ve ağır bir nefes verdi.

"Hayal kırıklığına mı uğradın?" diye sordum.

"Hayır. Ben iyiyim." Yemeğinin nasıl olduğunu sormuşum gibi söylemeye çalıştı ama ağzımı sinir tomurcuğuna yaklaştırdığımda sesi kesildi. Dilimi göbek deliğine kadar sürükledim ve ağzımın karnında son kez olduğu anı hatırlayarak gülümsedim.

"Gerçekten göbek deliğimden bir atış yaptın mı?" diye sordu.

Tenine karşı güldüm. "Evet. O kadar sertleşmişim ki pantolonumun içine boşalacağımı sandım." Karnına bir öpücük kondurdum. Göğsü hızla inip kalkıyordu. "Hâlâ iyi misin?"

"Evet." Sesi ince ve soluk soluğaydı.

Dişlerim kalçasını sıyırdı. "İyi misin?"

Omuz silkmeye çalıştı ama kalça kemiğinin yanındaki deriyi emdiğimde sırtı kavislendi. "Mhm. Bu iyi."

Parmaklarım ıslaklığına yaklaştı ve nefesi titredi. Uyarılmışlığının kokusu beni tahrik etti ve inledim. Kot pantolonum çok dardı ve kemerimi çözmek için ellerimi bir anlığına onun üzerinden çektim. Gömleğimi çıkarmak için ayağa kalktığımda gözleri fal taşı gibi açıldı. Bakışları vücudumda gezinirken sıcaklıkla alevlendi.

Kendini beğenmiş bir gülümseme ağzımı çekti. Bana böyle bakması hoşuma gidiyordu, sanki o da beni benim onu istediğim kadar çok istiyordu. Bakışları kot pantolonumun önüne düştüğünde, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı.

Pantolonumu çıkarırken ona başımı salladım. "Daha değil. Sıranı bekle."

Bakışları belirsiz bir gülümsemeyle benimkilere kilitlendi.

Siyah boxer külotumun içinden zorlanan ereksiyonumu işaret ettim. "Bunu görüyor musun? Seni dilimle beceme fikri beni böyle etkiliyor. O yüzden bana bunu yapmak istemediğimi söyleme. Anladın mı?"

Ona doğru yaklaştım ve buğulu gözlerine baktım.

Yutkundu ve başını salladı.

"Güzel." Dizlerimin üzerine çöktüm ve bacaklarının arasındaki sıkı sinir tomurcuğunu emdim.

Bacakları sarsıldı ve bir inilti çıkardı ama ağzım uyluklarına geri döndü, kirli sakallarımla ve dişlerimle öpüyor, kazıyor ve dilimi pürüzsüz teninde acı verici bir hızla gezdiriyordum.

"Bir saniye önce olduğun yere geri dönebilir misin?" diye nefes aldı. "Döneceğim." Tenine doğru sııttım, ağzımla onunla alay ettim.

Kahretsin, buna bayıldım.

Ağzımı merkezine yaklaştırdım, dilimi sıırılsıklam olmuş açıklığından klitorisine kadar sürükledim, sonra dizine geri döndüm. Bir hırıltı çıkardı ve göğsüm kahkahalarla sarsıldı. Tekrar yaptım, bu sefer klitorisini iki saniye boyunca emmeden önce daha da yaklaştım. Ona işkence ediyormuşum gibi inledi ve taşaklarım ihtiyaçtan acıdı. Elleri yorganı yumrukladı. Sırtını kamburlaştırdı. Dolambaçlı rutinimi tekrarlayıp hassas noktasında birkaç dil darbesiyle bitirdiğimde nefesi kesildi.

"Holden!"

"Mmm?"

"Benimle alay etmeyi bırak."

"Yine de bundan hoşlanmadığını sanıyordum." Ağzımı klitorisinin üzerine koydum ve emdim.

Kalçaları başımın etrafına dolandı ve neredeyse boşalıyordum. Omurgamın etrafında basınç oluştu. Bacaklarını boynuma dolaması cennet gibiydi.

Ağzımı çektiğimde, "Bunu bilerek yapıyorsun," diye nefesini tuttu.

"O muhteşem, tokatlanabilir kışına bahse girebilirsin ki öyleyim."

Başını kaldırdı ve gözleri ateşle doluydu. Beni istiyordu. Beni çok istiyordu ve boşalmak istiyordu.

Onu boşaltmayı dünyadaki her şeyden çok istiyordum.

"Bunu mu istiyorsun?" Klitorisinin üzerinde gezinerek sordum, böylece sözlerimi nefes alırken hissedebiliyordu.

Başını salladı, yüzünü

buruşturdu. "Yap

beni."

"Ne?" Başını kaldırdı.

"Beni duydun. Beni yap dedim."

Boğazı düğümlendi ve endişe kaşlarını çatı. Göğsü kabardı. "Nasıl?"

"Bir şeyler düşünürsün."

Elimden geldiğince yumuşak ve yavaş bir şekilde dilimi klitorisinin etrafında gezdirdim, asla dokunmadım. İnledi ve kendini ağzıma doğru iterek ağzıma doğru eğildi. Takdirle inledim.

"Hadi ama..." Mırıldandım.

"Patronun ben olduğumu

söylemiştin." "Öyleyse

patron ol."

Ayağa kalktı, saçıma uzandı ve başımı bacaklarının arasına çekti.

Kendimi bıraktım ve klitorisini sertçe emdim. Bacakları başımın etrafına çarparak kapandı ve içine doğru inledim.

"Kahretsin, evet," diye homurdandım, dilimi ıslaklığına karşı sertçe çalıştırdım. "Tadın inanılmaz, Sadie. Çok tatlısın. Daha bir kere tattım ve şimdiden bağımlısı oldum."

"Kapa çeneni," diye nefesini tuttu, ağzıma sürtünüyordu.

Güldüm ve bir parmağımı açıklığının üzerinde gezdirip içine soktum. Kahretsin, sırlıslık olmuştum. Parmağımı sıkıca kavradığında sikim zıpladı. Diğer elim göğüslerine geldi, masaj yapıyor, çimdikliyor, yuvarlıyor ve çekiştiriyordu. Sadie yatağında dilimin altında kıvranıyordu ve bu hayatımın en güzel anıydı.

Dilim hızlı daireler çizdi ve parmağımı onun içinde, sıcaklığına karşı dolaştırdım. Kalçaları yüzüme çarptı ve ben onu yutarken gözlerim geri yuvarlandı. İçine doğru inledim, içindeki noktaya masaj yaptım ve iniltisi bir çığlığa dönüştü.

"Bundan hoşlanmadığını söylediğini sanıyordum," diye homurdandım. "Beni dilinle becereceğini söylediğini sanıyordum," diye karşılık verdi.

Buna daha sonra gülerdim, düşünecek zamanım olduğunda, kafam onun düşünceleriyle dolup taşmadığında. Parmağımı çıkardım ve yerine dilimi soktum. Kalçaları yataktan kalktı ve nefesi kesildi.

"Evet. Aman Tanrım. Evet." Elleri tekrar saçlarıma geldi, çekiştirerek ağzımı daha da içine bastırdı. Kalçaları sarsıldı ve onu tutmak için bir kolumu beline kilitledim, dilimi istediği gibi içine sokup çıkardım.

Lanet olsun, bunu talep etmesine bayıldım.

Bacakları boynuma doğru titriyordu. Dilimi çıkardım, bu kez iki parmağımı içine soktum ve o noktayı buldum.

"Holden." Sırtını dikleştirdi ve kalçalarını koluma doğru itti. "Evet, Holden. Tam orada. Siktir."

"Bunu senin için yapmayı seviyorum, Sadie." Klitorisini dudaklarımın arasına aldım, dilimi üzerinde hızla dans ettirdim, daireler çizdim ve sinirler üzerinde baskı ve sürtünme uyguladım. "Adımı tekrar söyle. Seni kimin iyi hissettirdiğini söyle."

İniltili bir inilti çıkardı ve ıslak kasları etrafımda esnedi. Çok yaklaşmıştı.

"Ağzıma gel, Sadie. Yüzümü ıslat ve bana ne kadar iyi bir iş çıkardığımı göster."

Diğer elimi kıkırının altına kaydırdım, böylece onu kavrayabilecektim. Klitorisini sertçe emdim, G noktasını çalıştırdım ve gözleri sıkıca kenetlenirken gövdesi büküldü. Parmaklarımın etrafında kasları kenetlendi, ağzımın altında titrerken çırpınıyor ve esniyordu. Amına sıvı doldu ve o nefes alıp inerken ve saçlarımı sıkıca çekerken ben onu yaladım.

Tekrar yatağa yığıldı, gözlerini tavana dikti ve ciğerlerine hava doldurmaya başladı. Yüzümdeki kendini beğenmiş sırıtışı saklamadan kalçasına uzun bir öpücük kondurdum. Doğrudum ve onun için gerilen ve ağrıyan ereksiyonumu işaret ettim.

"Sakın bana bunu yapmaktan hoşlanmadığımı söyleme." Kolumu ağzıma sildim. "Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şeydi."

Hâlâ nefesini tutarak, donuk gözlerle beni izledi. Yutkunurken boğazı çalıştı ve başını salladı.

Kendimi onun yanındaki yatağa bıraktım, kolumu ona doladım ve onu göğsüme çektim. Şakağına bir öpücük kondurdum. "Nasılsın?"

"Güzel," diye nefes aldı. Sikime uzandı ve boxerımın üzerinden avuçladı.

Ağzım açık kaldı. "Oh, kahretsin."

Sertçe okşadı ve ben de kasıldım. "Bekle."

"Hayır." Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Benim sıram."

Panik içime, boynuma ve sonra tekrar omurgama doğru yayıldı. Sadie'nin seks geçmişini bilmiyordum ama otuz dakika önce ona oral seks yapmanın kötü bir fikir olduğu gibi berbat bir fikre kapılmıştı. Bunu sadece boşalabilmek için yaptığımı düşünmesini istemedim. Bunun onun için olduğunu bilmesini istedim.

Sertçe okşadı ve ben de eline doğru sarsıldım.

"Uzun süre dayanamayacağım," diye homurdanarak bileklerine uzandım, ama bir elini boxer'ımın içine soktu ve elini sikimin dibine sardı. "Siktir."

"Mhmm." Ağzında bilmiş bir gülümseme belirdi ve gözleri güçle parladı.

Sikim daha da sertleşti.

Siktir.

Gözlerindeki o bakışı sevdim. Hem de çok. "Çıkar şunları, hemen."

Başımı salladım, güçsüzdüm. "Tamam." Boxerımı çıkardım ve eli beni okşarken gözlerim geri kaydı. Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve omurgamın etrafındaki baskı eli kadar sıkı. Göğsüm hava almak için kabardı. Diğer eli keseme geldi ve çekiştirdi. Yüksek bir inilti boğazımı tırmaladı ve omurgama sıcaklık yayıldı.

"Bana oral seks yapmak hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı yüzüme bakarak.

Başımı salladım ve onu kendime doğru çektim. Başını koluma yasladı ve saçları tenime dökülerek beni gıdıkladı ve alay etti. Diğer elim göğsüne geldi ve onu çimdiklediğimde nefesi kesildi.

Düşüncelerim her yerdeydi ve aynı zamanda ona, bana dokunduğu yere, bana bastırıldığı yere, yosun yeşili gözlerine ve beni nasıl hayranlıkla izlediklerine, sikime bakmadan önce yüzümü incelemeye odaklanmıştı.

"Holden Rhodes, muhteşem bir siki var." Yumuşak sözleri beni inletti. Sanırım başımı sallamış olabilirim. Konuşmaya ve bana dokunmaya devam etmesi için her şeyi yapardım.

Beni bir, iki, üç kez daha sertçe okşadı ve ben kenardan düştüm, onun adını inledim ve elinin her tarafına dökülürken nefes nefese kaldım.

"Siktir. Siktir, evet, Sadie. Bu çok iyi." Elinin içine doğru iterken yüzümü boynuna gömdüm. Her zamankinden daha sert boşalırken başım döndü, onu kendime çok sıkı çekiyordum.

Gözlerimi kırıştırarak dünyaya geri döndüm, ağzımı boynuna dayayarak ciğerlerime hava çektim ve vücut ağırlığımla onu sıkıştırdım.

"Bir saniye içinde hareket edeceğim," diye mırıldandım. "Sorun değil." Sesi yumuşaktı. "Hoşuma gitti."

Kalbim sıkışmıştı. Sadie altımdaydı ve ruhumu sikimden çıkarmadan önce muhteşem bir gösteriyle ağzımın her yerine boşalmıştı.

Doğrulmadan önce son bir nefes aldım. Beni izliyordu ve gözlerindeki odaklanmamış arzu kaybolmuş, yerini temkinli ve dikkatli bir şey almıştı.

"Gidip bir havlu alacağım." Ağzına hızlı bir öpücük kondurdum ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

Banyodan dönüp üstümüzü başımızı temizledikten sonra yatağına tırmandım ve onu göğsüme çekerken şaşkın kaşlarını görmezden geldim. Gözlerimi kapattım ve onu içime çektim. Kahretsin, bu çok iyi hissettirdi. Çok yumuşaktı ve harika kokuyordu. Hiç bu kadar rahatlamamıştım.

"Affedersiniz." Beni dürttü ve ben de sııttım. "Git uyu, tatlım."

"Burada uyumayacaksın."

"Az önce yaptığın şeyden sonra yürüyemem," diye mırıldandım, onu göğsüme bastırarak. Çenem başının üstüne geldi.

Beni içine çekti ve oturmadan önce göğsüme doğru iç çekti. Göz kapakları uyku sersemliğiyle sarkmıştı ama yüzünde küçük bir gülümseme vardı. *İyi becerilmiş* bir gülümseme, göğsümde bir gurur nabzıyla fark ettim.

"Yatıya kalmak yok," dedi kaşlarını kaldırarak. "Müstakbel karın bundan hoşlanmayacak."

Göğsümde bir tereddüt oluştu. "Ciddi misin?"

"Ciddiyim. Yapmamalıyız." Bana alaycı bir bakış attı. "Sabah sabah aletin beni dürtmesine ihtiyacım yok."

Göğsümden bir kahkaha fırladı. "Tanrım. Tamam, tamam." Eğildim ve ağzına bir öpücük daha bıraktım. Hızlı olmak istemiştim ama alt dudakını ısırarak oyalandım. İç geçirdi ve sırtarak çekilmeden önce beni tekrar öptü.

"Git."

Gitmek istemiyordum ama kalmanın onun için çok zor olduğunu biliyordum. Yataktan kayarak çıktım ve gömleğimi başımın üzerine çektim. Bakışları vücudumda oyalanıyor, gözlerinde sıcaklık titreşiyor ve ağzında yavaş bir sırıtış kıvrılıyordu.

"Manzaranın tadını çıkarıyor musun?" diye sordum.

Fermuarımı çekerken burnunu kırıştırdı. "Pek sayılmaz, yanlış yöne gidiyorsun."

Ona sırtıttım ve eğildim, ellerimi başucundaki tahtaya dayayarak ona baktım. "İyi geceler."

"İyi geceler," diye fısıldadı, tekrar yastıklara gömüldü.

"Ben kapıyı kilitleyeyim."

Başını sallayarak bana baktı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Dudaklarına son bir öpücük bıraktım.

Beş dakika sonra eve dönerken zihnimde onun çıplak, ağzıma ve parmaklarıma boşalırkenki görüntüsü canlandı. Hâlâ ellerimin altında tenini hissedebiliyor, onu daha sıkı sararken çıkardığı zevk çığlıklarını duyabiliyordum.

Beni kovması umurumda bile değildi. Sadie Waters'tan alabileceğimi alırdım.

Sadie

Ertesi sabah yatağımın başucundaki telefonumun zil sesiyle uyandım.

"Günaydın," diye cevap verdim kısık bir sesle, sabahın köründe gözlerimi kısarak

Işık.

"Oh, hayır." Willa iç çekti. "Saat farkını unutmuşum. Bunun için üzgünüm."

"Sorun yok." Yastıklara yaslanıp esnemeye başladım. "Alarm kurmayı unutmuşum."

Dün gece kafamda tekrarlandı.

Vay anasını. Holden ve ben seks bile yapmadık ama yine de yaşadığım en iyi şeydi. Numara yapmama gerek yoktu. Numara yapmayı *hatırlamıyordum* bile. Bir an kendine aşırı güvendiği için onunla dalga geçiyor ve vibratörüne uzanıyordum. Bir sonraki dakika, beni yutuyor ve hiç olmadığım kadar sert boşalmamı sağlıyordu.

Diliyle. Bir düşünsene.

Küçük bir parçam kalmasına izin vermeyi diledi ama yatıya kalmasına izin vermek tehlikeli bir durumdu.

"İssızlığın ortasında hayat nasıl?" diye sordu.

Dün geceye dair görüntüler kafamda canlandı ve sııttım. "Aslında oldukça harika."

Sahte bir nefes aldı. "Ne oldu? Holden denen adam uzaklaştı mı?"

Güldüm. "Hayır, buradan asla ayrılmayacak." Omuz silktim ve pencereden dışarı, bulutlu gökyüzüne baktım. Bugün yine orman yürüyüşüne çıkacaktım, bu sefer tek başıma. "Burada insanlar oldukça iyi. Arkadaş ediniyorum."

"Ah. Sevindim."

"Şu Holden denen adamla arkadaş olduk."

Diğer uçta sessizlik uzadı. "Özür dilerim, *ne* dedin?"

Güldüm. "Otel üzerinde çalışırken çok fazla takılıyorruz." Nedense Holden'la ona bir eş bulma konusunda yaptığımız anlaşmayı ona söylemekten çekindim. "O kadar da kötü biri değil."

Kafamda gömleğini kafasının üzerine çektiği bir görüntü belirdi. Kaslar dalgalanıyordu ve gözler üzerimdeydi. Dudağımı ısırdım. Hiç de fena değildi. "Takılmışsın."

Ağzım açık kaldı. "Nasıl anladın?"

Willa yüksek sesle güldü. Kalbim çarptı ve onu özledim.

Uzun bir iç geçirdi. "*O kadar da kötü biri olmadığını* söyledin, sanki onu çıplak hayal ediyormuşsun gibi."

Göğsüm gülmekten titredi. Yakalandım. "Tamam. Takıldık."

"Sana karşı bir şeyler hissettiğini *biliyordum*."

Midem zevk ve sıcaklıkla yuvarlandı ve gülümsedim. "Öyle bir şey değil. Çıkarları olan arkadaşlar olmaya karar verdik." Omuz silktim. "Biliyorsun, çünkü ben burada yaşamıyorum."

Ve bir eş istiyordu, beynim bana bunu hatırlattı.

Çıkar ilişkisi benim açımdan dahiyane bir fikirdi. Korkunç bağlılık şeylerinin hiçbirisi olmadan tüm eğlence? Dahice, bebeğim. Dahice.

Çıkmıyorduk, çünkü duyguların işin içine girmesine izin vermiyorduk. Sadece son kullanma tarihi olan bir seksti.

"Aferin sana. Orada geçirdiğin zamana değsin bari."

Ayrıca, Holden'ın dün geceki gibi dilini kullanma biçimine bakılırsa, onunla yatmamak büyük bir *kayıp* olurdu. Onun gibi erkekler nadir bulunurdu.

"Şimdiden buna değdi," dedim ona gülümseyerek. "Hanı yenilemeyi seviyorum. Bunu yıllar önce Katherine'le birlikte yapmalıydım. Sanki..." Sustum.

Yatak odamın etrafındaki bunaltıcı duvar kağıdına baktım. Banyoyu bitirdiğimizde duvar kağıdını kaldıracaktım. Yine de sökme fikri kalbimi burktu. Çirkin küçük çiçekler içimde büyüyordu, tıpkı bir evcil hayvanın çok yaşlı ve yarı kel olması ama yine de onu sevmekten kendinizi alamamanız gibi.

"Ne?" Willa yumuşak bir sesle sordu.

Katherine'in handaki değişiklikleri görünce ne kadar heyecanlanacağını düşündüm ve kalbim sıkıştı, sıcak ve mutlu.

"Bu benim amacımış gibi geliyor." Sözlerimin kulağa ne kadar ciddi geldiğini görünce burnumu kııştırdım. "Sanki yapmam gereken şey buymuş gibi. Sanki bir anlamı varmış gibi."

"Awww. Bunu duymanın beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin."

Yüzümde küçük bir gülümseme vardı, yorganın kenarıyla oynuyordum. "Evet. Ben de." Claire'in geçen günkü çağrısı aklıma geldi ve nefesim kesildi. "Aman Tanrım, sana söylemeyi tamamen unuttum. Claire Shi bana Toronto'da bir iş teklif etti."

"Kapa çeneni."

"Ben ciddiym." Işıldadım. "Geçen gün evrakları gönderdi. Mart'ın on beşinde başlıyorum."

"Bebeğim. Bu inanılmaz. Tebrik ederim." Sesi titriyordu.

Homurdandım. "Sakin ağlamaya kalkma."

Bir kahkaha attı. "Tüm bu Grant olayı yüzünden senin için endişeleniyordum. Sana çok zarar verdi ve iş konusunda ne yapacağın konusunda kararsız olduğunu biliyorum."

Ağzım yana doğru kıvrıldı. "Biliyorum ama ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Claire'le yapacağımız bu iş inanılmaz olacak. Ofis gizli barımızın yanında."

"Her gün mutlu saatler." Yüzündeki sırıtışı duyabiliyordum.

"Bunu biliyorsun." Göğsüm heyecanla inip kalktı. Geçen gün firmanın sosyal medyasına göz atmış, yeni bir restoran için yapılan tadilatın fotoğraflarını incelemiştim. Tasarım büyüleyiciydi, seçmeyi düşünmeyeceğim renkler ve yerleşimler vardı ama inanılmaz görünüyordu.

"Ne zaman geri dönüyorsun?"

Midem sıkıştı ve bu tuhaf his karşısında kaşlarımı çattım. "Muhtemelen Mart'ın ilk günü. Bir yer bulana kadar ilk ay için bir yer kiralamam gerekecek."

Diğer tarafta, Willa tereddüt etti.

"Ne?" diye sordum. Ben sordum.

"Bryan ve Stuart'ın nasıl bir ev aldıklarını biliyorsun, değil mi?"

"Elbette." Birkaç yıl önce inşaat halindeyken ön satıştan bir daire satın almışlardı. Daireleri benim eski evime yakındı.

"Şubat'ta taşınıyorlar."

Daireleri çok büyüktü ve on yıldır oradaydılar. Yüksek tavanlı, caddeye bakan cumbalı ve yaz akşamlarını geçirdiğimiz kocaman bir verandası olan tarihi bir binanın en üst katındaydı. Oturma odalarının duvarı orijinal tuğlaydı. "Dairelerini özleyeceğim."

"Şey," diye başladı sesinde komik, heyecanlı bir tonla. Derin bir nefes aldı. "Oraya taşınmamız hakkında ne düşünüyorsun?"

Gözlerim kocaman oldu. "Aman Tanrım. Evet, evet. Binlerce kez evet."

Çocuklar geçen yaz brunch'a ev sahipliği yaptıklarında, dairelerindeki sabah ışığı *muhteşemdi*. Sessizdi, genişti ve iki banyosu vardı.

İki. Banyolar.

Ayrıca tekrar Willa ile yaşamak. Müzik açıkken ya da arka planda aptal bir TV programı çalarken birlikte yemek pişirmek. Tüm arkadaşlarımızla kendi partilerimize ev sahipliği yapmak. Kalbim heyecanla patladı.

Willa bir çığlık attı ve alkışladığını duyabiliyordum. "İşte en iyi kısmı. Ev sahibi aynı kirayı ödeyebilmemiz için bize kiraya verebileceklerini söyledi."

"Ciddi misin sen?"

Dairenin tam bir rüya olmasının yanı sıra, adamlar son derece düşük kira ödüyorlardı.

"Çok ciddiym," diye yanıtladı Willa. "Bu harika olacak. Benim evim çok pahalı."

Burnum kırıştı. Willa, dairelerin küçük olduğu şu süslü yeni yüksek apartmanlardan birinde yaşıyordu. Bir stüdyosu vardı ve her zaman kendi resim malzemelerine takılıp düşüyordu. "Evet, evin senin için çok küçük. Artık resim yapmak için daha çok yerin olacak."

"Ayrıca, kira için biriktirdiğim ekstra parayla öğretmenliği bırakıp resim yapmaya daha fazla odaklanabilirim." Mırıldandı. "Hiçbir şey resim yapmak kadar iyi değil, biliyor musun? Gerçekten her şeyimi verip bu işi yapmak istiyorum ama çok zaman alıyor. Birlikte yaşamayı tercih edeceğim birini düşünemiyorum."

Yatağımın yanındaki pencereden dışarı baktım. Yıllardır birlikte yaşamak istiyorduk ama Claire'le olan işimizde olduğu gibi zamanlama bir türlü tutmamıştı.

Grant ile nişanlandığımda, onunla tekrar yaşama ihtimalim ortadan kalktı. Ama şimdi? Her şey yerli yerine oturuyordu.

Holden'ın dün gece bana veda öpücüğü verirken gülümsediği görüntüler zihnimde belirdi ve göğüs kafesimin altında bir sıcaklık hissettim.

"Kader gibi bir şey," diye devam etti Willa.

Holden'ı tekrar düşündüm ve göğsümde tatlı ve iğrenç bir şey kıvrıldı. Altı aylığına Queen's Cove'a yerleşmek hayatımı sarsmak ve beni doğru rotaya sokmak için ihtiyacım olan şeydi. Sıfırlama gibi ama tüm varlığım için. Toronto'dayken, yanlış adamları seçerek bir döngü içinde sıkışıp kalmıştım.

Willa'ya söylediğim gibi, Holden'la birlikte hanı yenilemek benim amacım mış gibi geliyordu ve onunla ormanda yürümek, sanat ve hayat hakkında konuşmak ve tüm ağaçlara hayran olmak, o temiz havayı solumak ruhuma iyi geliyordu.

Ya Holden'la dün gece yaptığımız şeyler? Queen's Cove'un sunduğu şeylerin tadını çıkarıyordum. Bir sırtış ağzımı çekti. Tanrım, o dil olayında çok iyiydi.

Willa bana Toronto'da olup biten diğer her şeyi anlatırken onu dinledim, o konuştuğça nostalji göğsümde zirve yapıyordu. Oradaki hayatımı özlemiştim ve şimdi döndüğümde hayalimdeki iş ve hayalimdeki daire sıradaydı, nihayet doğru yoldaydım.

OceanofPDF.com

Sadie

"BUGÜN ÇOK NEŞELİSİN." Olivia o gece barda bana yan gözle baktı.

Yüzüm kızardı ama omuz silktim. "Sen neden bahsediyorsun?"

Kaşlarını kaldırdı. "Neden bahsettiğimi biliyorsun." Holden'ı bu barda ağlarken resmettiğim ve herkesin hayranlıkla bakması için duvarda asılı duran tabloya bakmadan önce yoğun bir bakışla eğildi.

Kahretsin. O biliyordu.

Bakışlarımı ondan ayırmadım. Grant'in nerede olduğunu bilmediğimden emin olmak istediklerinde, dedektiflerle birlikte sorgu odalarına geri dönmüş gibi hissettim.

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye fısıldadım, gözlerim kocaman açılmıştı. Nabzım titredi ve tökezledi.

Omuz silkmeden önce gözlerini bana dikti. "Tamam."

Yavaş bir nefes aldım.

Bütün gün Holden'ın dün gece boşalırken çıkardığı sessiz, gergin iniltiyi tekrarlayıp durmuştum. Gözlerimi kapadım ve bara yaslandım.

İç çamaşırım yine ıslanmıştı. Ağzımı birbirine bastırdım.

Bunu düşünmeyi bırak.

"Hey," diye seslendi Olivia ve Holden'ın her zamanki koltuğuna kaydığını, gözlerini benden ayırmadığını görmek için döndüm.

Bakışlarım kollarının hatlarında gezinirken kadınlık organlarım tahrikle çırpındı. Çok güzel kolları vardı.

"Merhaba." Ona gülümsedim.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu, vücudumu öperken dün gece bana attığı aynı şefkatli ama ateşli bakışı attı.

"Güzel. Katherine'in geri kalan eşyalarını bağışladım ve sonra biraz daha resim yaptım."

Boş zamanlarımda, Katherine'in kıyafetleri ve revize edilen tasarımda yer bulamayacağımızı düşündüğüm bazı mobilyalar da dahil olmak üzere eşyalarını düzenliyordum.

"Kamyonetimle ikinci el mağazasına götürebilirim."

Hâlâ gülümseyerek başımı salladım. "Bugün aldılar. Günün nasıl geçti?"

"Şimdi daha iyi."

"İyi."

"Evet."

Bir an için birbirimize baktık. "Daha fazla gülümsemelisin," dedim ona. Kaşları eğlenerek kalktı. "Öyle mi?"

Sırtışımı bastırarak başımı salladım.

"Merhaba," dedi Olivia yüksek sesle yanımda ve ben sıçradım. "Sadie, depodaki bira fıçısı için bana yardım edebilir misin?"

Onu arka tarafa doğru takip ederken Holden'a göz kırptım. Mağaza odasına adım attık ve o geniş gözlerle etrafına bakındı.

"Siz sikiştiniz."

Nefesim kesildi. "Ne? Kim söyledi sana?"

Bana deliymişim gibi baktı. "İkiniz bana *gözlerinizle* gösterdiniz." İki parmağını gözlerinin olduğu yöne doğru uzattı. "*Merhaba. Merhaba. Nasılsınız? İyiyim. Sen nasılsın?* İkiniz garip davranıyorsunuz. Seks yaptınız."

Bırakmadan önce nefesimi tuttum. "Tamam, yaptık. Tam seks gibi değil ama başka şeyler." Yüzümü buruşturdum. "Yine de kimseye söyleyemezsin."

Burnunu kırıştırdı. "O kadar kötü müydü?"

Güldüm. "Hayır."

Ellerini havaya kaldırdı. "Bilmek istemiyorum. Ben o adamla büyüdüm. Siz ikiniz şimdi çıkıyor musunuz?"

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım. "Kesinlikle çıkmıyoruz. O bir eş istiyor." Gözleri kısıldı.

"Sorun değil. Biz çıkarları olan arkadaşlarız."

Gözlerini kapatmadan önce bir süre bana baktı. "Aman Tanrım."

"Her şey yoluna girecek."

"Mhm." Gülümsedi ve gözlerini açtı.

"Bunun kötü bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

Eğlenen ifadesi düştü ve başını sallamadan önce bir süre beni inceledi. "Hayır, bence bu iyi bir şey. Siz ikiniz birbirinize çok yaklaşıyorsunuz."

Bugün Willa ile yaptığım konuşmayı ve Toronto'da paylaşacağımız daireyi düşündüm. Boğazım sıkıldı.

"Bu geçici bir durum," dedim omuz silkerek. "Biriyle çıkmıyorum."

Gözlerini devirdi ama sıırtmaya devam etti. "Her neyse. Şu fıçıyı taşımama yardım et."

Bara döndüğümüzde Holden'a bir bira doldurdum, yemek siparişini verdim ve bara dönmeden önce diğer tüm masaların ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin oldum. Don bara girdiğinde Holden ve ben yeni yatak odası mobilyalarını nereden alacağımızı tartışıyorduk.

"Selam, Don." Ona neşeli bir el salladım. Ucuzluk mağazasında gönüllü olarak çalışıyordu ve bu sabah onunla birkaç dakika sohbet etmişim. "Bir içki ister misin? İstedığın yere otur."

Plastik torbayı göğsüne bastırdı ve ciddi bir ifadeyle kıpırdandı. "Merhaba Sadie, fazla kalmayacağım. Bugün bağışlamaya çalıştığın eşyalardan birini iade ediyorum."

"Ah. Elbette." Ona kaşlarını çatarak soru sordum.

Gözleri kocaman açılmıştı. "Umarım seni utandırdığımı düşünmüyorsundur." Gözlerimi kıışmışım. Ne?

Çantadan devasa uzaylı dildosunu çıkardı ve Holden birasını yudumlar ken boğuldu. Kalbim durdu ve midem bulandı.

Don özür dileyen bir ifadeyle, "Bunun gibi kişisel nitelikteki eşyaları satamıyoruz," dedi. "Yine de Facebook Marketplace'ten birileri ilgilenebilir."

Yüzüm kıpkırmızı oldu. Kahretsin, poşet çöp kutularının yanındaydı ve bağışların arasına karışmış olmalıydı. "Onu bağışlamak istememişim." Diğer insanlar fark etmeden önce Don'dan dildoyu ve poşeti aldım.

"Um." Olivia, Don ve Holden'ın arkasında durdu, ben onu çantaya tıktırırken gözleri yapay penisin üzerindeydi. "O da neydi öyle?"

"Önemli bir şey değildi," dedim ona. "Hiçbir şey görmedin. O benim değil."

Don başını salladı. "Bunda utanılacak bir şey yok. Herkesin ihtiyaçları vardır."

Holden'in göğsü titrerken yumruğu ağzını kapattı.

"Don, bunun için gerçekten üzgünüm." Çantayı göğsüme bastırdım.
"Lütfen kimseye söyleme."

Don omuz silkti. "Mağazadaki herkes çoktan gördü."

Çantayı arkaya yerleştirirken yüzüm daha çok yandı. Döndüğümde Don gitmişti. Holden ve Olivia kahkahalara boğuldu.

"Gerçekten mi?" Olivia söyledi. "O kadar büyük mü?"

İnledim ve Holden'a bir bakış attım. "Söyle ona."

Birasından bir yudum aldı ve sırtarak başını salladı. "Ben bu işe dahil değilim."

O ve Olivia tekrar kahkahalara boğuldular.

"Bağışlamak istememiştim," dedim bara yaslanırken yüzümü buruşturarak. "Sence herkes biliyor mu?"

Karşılıklı bakıştılar. "Evet," dediler hep bir ağızdan.

Bir iniltiyle alnımı tezgâhın üstüne koydum.

Daha sonra, bar durgunlaştığında Holden'ın yanındaki taburede mola verdim. "Sana bir sorum var." Bütün gün bunu düşünmüştüm.

Birasından bir yudum aldı, bekledi.

"Neden evlenmeyi bu kadar çok istiyorsun?" Bunu düşündü. "Güzel görünüyor."

Kaşlarım kırıştı. "Güzel tanımla."

"Biriyle ilgilenmek, birinin sizinle ilgilenmesini sağlamak. Biriyle bir hayatı paylaşmak. Birlikte bir şeyler inşa etmek. Birini sevmek. Çocuk yetiştirmek." Bana bir bakış attı. "Her gün biriyle uyanmak."

Kalbim küt küt atıyordu. *Çıkarları olan arkadaşlar*, diye içimden geçirdim.

Anlaşmayı biliyordu. Onun ben olmayacağımı biliyordu.

Holden'ın anlattığı bu coşkulu deneyimi gözümde canlandırmaya çalıştım ama tek görebildiğim Grant'in elindeki yüzüktü. Midem çalkalandı. Artık bana aldığı yüzüğü beğenmediğimi bile itiraf edebilirdim. Bana hiç benzemiyordu.

Sodamı yudumladım. "Bu büyük bir taahhüt. Köpek almak gibi bir şey."

Ağzı yukarı kalktı. "Bir köpek alırdım."

Gözlerimi devirdim ama sırttım. "Bunu görebiliyorum. Köpek yolcu koltuğuna oturur ve sizinle her yere gelirdi."

"Kulağa hoş geliyor." Bana baktı. "Evlilik gibi."

Barın üstündeki televizyona baktım. "Bir köpek kulağa o kadar da kötü gelmiyor."

"Katherine keşke evlenseydi," diye mırıldandı, gözleri hokey maçındaydı. "Hayatının aşkını hiç bulamadı. Bana keşke daha fazla çaba gösterseydim demişti. Doğru kişinin zamanı geldiğinde ortaya çıkacağını düşünüyordu."

Onun sözlerini düşündüm. Bana bundan hiç bahsetmemişi.

"Ona deneyeceğime söz verdim," diye ekledi.

Ya ben de Katherine gibi olsaydım? Ya doğru insanla hiç karşılaşmadıysam? Kaşlarımı çattım.

Olivia arka koridordan köşeyi döndü, elinde ceketim vardı. "Artık kurudu. Arka odaya asacağım."

"Teşekkür ederim," diye arkasından seslendim. Holden bana sorgulayan bir bakış attı.

"Bugün orman yürüyüşüne çıktım ama yağmur yağmaya başladı," diye açıkladım. "Burada her şeyin kuruması çok uzun sürüyor ve kokmasını istemediğim için Olivia'ya kurutucunun düşük ayarına koyup koyamayacağımı sordum."

Yürüyüş sakın geçmişti. Sadece ben, ağaçlar ve birkaç sincap. Yağmur başlamadan hemen önce ağaçların arasından sis süzölmüştü ve ben de o anı hatırlamak için hızlıca bir fotoğraf çekmişim.

Kaşlarını çattı. "Daha iyi bir paltoya ihtiyacın var." Omuz silktim. "Paltomu seviyorum. Sıcak tutuyor."

"Yine de su geçirmez değil. Yağmur için bir şeylere ihtiyacın var." Spor ayakkabılarıma baktı. "Senin de daha iyi ayakkabılara ihtiyacın var."

Yürüyüşümün ardından otele döndüğümde ayakkabılarım sırlıklam ve çamurluydu. Haklıydı.

"Fikrini değiştireceğini düşünüyor musun?" Holden sordu, gözleri hâlâ televizyondaydı.

"Hmm?"

"Evlenmek hakkında."

"Hayır." Cevap ağzımdan uçup gitti.

Boğazını temizledi. "Sesin emin geliyor."

"Öyleyim." Başımı salladım. "Her zaman yanlış seçiyorum ve bu sadece bir kağıt parçası."

"Bu sadece bir kağıt parçası değil." Kaşlarını daha da çattı. "Bu bir bağlılık. Birinin seni sonsuza dek, diğer herkese tercih edecek kadar sevmesidir." "Bu bir çapa," diye karşılık verdim. "Hayatının kontrolünü başka birine verir. Neredeyse hiç tanımadığım bir adamla evleniyordum, Holden. Gerçek adını bile bilmiyordum." Keskin bir kahkaha attım.

"Sanırım evliliğimiz

gerçek ismini kullanmasaydı gerçek olabilirdi." İçimi çektim ve şakaklarımı ovuşturdum. "Ne demek istediğini anlıyorum ve bu 'senin için iyi ama benim için değil' şeylerinden biri."

Birbirimizi inceledik.

"Tamam," dedi, ifadesi okunamıyordu.

"Tamam." Omuz silktim.

Kalkıp gitmek istedim, çünkü artık rahatsız oluyordum, ama onunla bu şekilde ayrılmak istemedim.

"Her zaman beni hayal kırıklığına uğratan insanları seçerim," diye itiraf ettim.

Kaşlarının arasındaki kırıksıklıkla yüzümü inceledi, sanki bir şey söylemek ister gibiydi. Midem bulandı.

"Ee," dedim daha rahat bir tonda. "Bahse girerim düşününü planlamışsındır."

Sırıtarak homurdandı ve bakışları bara döndü.

"Bu bir evet demek," diye takıldım. "Mekânınızı şimdiden ayırttınız mı?"

Sırıışı genişledi ve bana bir bakış attı. "Oteller çok kişiliksiz."

Mırıldandım, onu izliyordum. Demek bunu planlamıştı. Evlilik midemi bulandırıyordu,

Peki bunu neden bu kadar sevimli buldum?

"Gri mi, siyah mı, lacivert mi?" Ben sordum.

Gözleri hokey maçından ayrılmadı. "Donanma."

Parmağımı dudağıma götürdüm, onu inceliyordum. Lacivert bir takım elbise içinde çok seksi görünürdü. "Büyük bir parti mi yoksa küçük ve samimi bir parti mi?"

"Büyük parti."

Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi? Partilerden nefret edersin."

Yüz ifadesi yumuşadı ve küçük bir omuz silkmeye bana baktı.

"Tanıdığım herkesin orada olmasını istiyorum." Ağzının kenarları yukarı kalktı.

Çok sevimli. Hem de çok sevimli.

Televizyonun yanındaki duvarda bir şey gözüme çarptı ve onu işaret ettiğimde boğazımdan bir ses çıktı. "Bu oraya nasıl çıktı?"

Yapay penisi televizyonun yanındaki duvara monte etmiş, herkesin görebileceği şekilde asmıştı.

Holden birasından bir yudum aldı. "Sen tuvalete gittiğinde Olivia onu oraya koydu."

Olivia bir tepsi dolusu boş içki ve kocaman bir sırtışıla bara döndü.

"Uzaylı aletini orada bırak yoksa kovulursun."

"Eğer beni kovarsan," dedim ona, "dildomu da yanımda götürürüm." Kaşlarını oynattı. "Yani senin."

Gözlerimi devirdim. "Buradan nefret ediyorum."

"Hayır, yok." Bardakları bulaşık makinesine yerleştirirken gözlerini bana dikti.

İçimi çektim ve Holden'a gülümsedim. "Hayır, özlemiyorum." Toronto'ya döndüğümde burayı özleyecektim.

OceanofPDF.com

Sadie

HOLDEN CUMARTESİ SABAHİ GELMEDEN ÖNCE

Bir kolunun altında kürek, diğerinin altında dev uzaylı aleti ile ormanda başka bir yürüyüş.

Bugün bu şeyden kurtulacaktım. Sürekli bana geri döndüğü için lanetli olmalıydı. Her iki seferde de benim hatam olduğunu kabul ediyorum, ama şansım yaver giderse, çöp toplayıcı onu tekrar çöpe atarsam muhtemelen bulup kapıma bırakacaktı.

Patikanın birkaç yüz metre ilerisinde gömmek için iyi bir yer buldum. Küreğimi toprağa vurdum ve kazmaya başladım. Çalışırken ter alnımdan aşağı yuvarlandı ve terimi başımın üzerinden çekmek için durdum. Küçük bir çukur kazdıktan sonra dildoyu içine attım, iki orta parmağımı uzattım ve üstüne toprak doldurdum.

"İşte," diye oflayıp ellerimi kotuma sildim.

"Merhaba," dedi Holden arkamdan ve ben sıçradım.

"Tanrım." Elim göğsüme geldi. "Burada ne yapıyorsun?"

Şaşkın bir bakışla kaşlarını kaldırdı. "Ben de aynı soruyu sormuştum."

Omuz silktim. "Sadece biraz egzersiz yapıyorum."

Bana baktı. Siyah bir yağmur parkasının içinde seksi görünebilecek biri varsa, o da Holden'dı. Koyu renk gözlerini daha da öne çıkarıyordu. Ve o kirpikler. Hiç adil değil. Saçları nemliydi, sanki duştan yeni çıkmış gibiydi.

Az önce doldurduğum zemini inceledi.

"Yapay penisi gömüyordum," diye açıkladım.

Sırıtarak gözlerini devirdi.

"Bu lanetli, Holden. Ondan kurtulmam gerek. Bu şekilde yüz yıl sonra biri onu bulacak ve uzaylıların Kraliçe'nin Koyu'nda mola verdiğini düşünecek."

"Tamam." Beni izlerken gözleri sıcacıktı. "Sana kahve getirdim. Hanın arkasında."

Ben de neşelendim. "Teşekkür ederim." Ormanın içinden geçerek hana doğru yürüdük. Yağmur yağmamasına rağmen hava nemliydi ve tüm taze orman kokularını yoğunlaştırıyordu. Zemin ayaklarımızın altında yumuşacıktı ve bir sincap bir diğerini ağaca tırmanmak için kovalıyordu. Köknar ağaçları gökyüzüne doğru uzanıyordu, güçlü ve sağlam.

Holden gibi.

"Burası çok güzel," dedim yürürken. "Orman çok huzurlu."

Bana bakarken gözlerinin kenarları kırıştı. "Mhm."

"Bir ormanın yakınında yaşıyorsunuz, değil mi?"

Başını salladı. "Ormanın bir kısmını temizlettim ve ortasına bir ev inşa ettirdim."

Aklıma bir şey geldi. "Nasıl oldu da senin evini hiç görmedim?"

"Ormanın ortasında. Uzun bir yol."

Yürürken onu inceledim. Belki de buraya gelip bir daha gitmeyeceğimden endişeleniyordu. Ya da belki evinde görmemi istemediği bir şey vardı.

"Sırrını biliyorum," dedim kaşlarımı kaldırarak. Sustu ve dikkatli bakışları benimkilere yöneldi. "Biliyor musun?"

Başımı salladım. "Mhm. Garip bir oyuncak bebek koleksiyonun var." Rahatladı. "İşte bu kadar. Beni yakaladın."

"Her gece saçlarını tarıyor musunuz?"

Sahte bir ciddiyet ve soğukkanlılıkla başını salladı. "Hepsi benimle birlikte yatağında uyuyor."

Güldüm, irkildim. "Bu çok garip."

Ormandan çıktık ve çimlerin üzerinden hana doğru yürüdük. "Bugün handa ne yapmak istiyorsun? Yıkabiliriz başka bir duvar." Ona kaşlarımı oynattım.

Gözleri sıcacıktı. Bana böyle şefkatli ve tatlı baktığında, göğsümde bir çarpıntı hissettim.

"Tabii. Büyük dildo enerjini kullanabilirsin."

Kaşlarımı çatarak başımı eğdim ve gülmemeye çalışırken gözleri parladı. "Biz ona öyle demiyoruz."

"Ne, büyük dildo enerjisi mi?"

"Ew. Holden. Bunu tekrarlamayı kes yoksa herkese Lahana Yaması bebeklere sarıldığını ve asla bir eş bulamayacağını söylerim." Kapıyı açtım ve onun için tuttum. "Şimdi, bana nezaketle getirdiğin kahve nerede?"

"İşte." Onu mutfığa kadar takip etmeden önce botlarımızı kuruladık. Tezgâhın üzerinde büyük bir kâğıt torba duruyordu ve onu bana doğru itti. "Sana bir şey getirdim."

Ona meraklı bir bakış attım. "Sen mi yaptın?" "Mhm. Aç şunu." Yüz ifadesi ısındı.

Gülümsedim ve sarı bir yağmurluk çıkarmadan önce çantaya göz attım. Parlak, neşeli ve gülünçtü. Çocuk kitaplarından fırlamış gibiydi ama bana uyuyordu.

"O kabarık paltoyu burada bütün kış giyemezsin," dedi tezgâha yaslanarak. "İyi bir yağmurluğa ihtiyacın var."

"Holden," diye mırıldandım. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

Boynunun arkasını ovuşturdu. "Beğenmediysen iade edebilirim."

"Hayır." Ona gülümsedim. "Bayıldım. Sadece şaşırdım."

"Deneyin."

Fermuarı açıp üzerime geçirirken kollarını göğsünde kavuşturmuş beni izliyordu. Dizlerimin hemen üstüne kadar geliyor ve omuzlarıma tam oturuyordu. Bir adım öne çıktı ve kapüşonu yukarı çekti. Çıtçıtları çenemin altından geçirirken yüzünü inceledim.

Bu adam. Göğsümün içinde patlamak üzere olan bir balon vardı. Yutkundum.

Çantaya uzandı ve bir ayakkabı kutusu çıkardı, çevirerek açtı ve kahverengi bir Blundstone botu yere koydu.

"Bana bot mu aldın?" Tekrarladım.

"Yağmurda spor ayakkabı giyemezsin, ayakların ıslanır." Çömeldi ve eliyle baldırlarımın arkasına dokunarak botları giymemi sağladı. Botları giymeme yardım ederken ellerimi omuzlarına koydum. Bu anın tuhaf samimiyeti boğazımı sıktı.

"Hangi boyutta olduğunu nasıl bildin?"

"Spor ayakkabının içine baktım." Doğruldu. "İyi hissediyorlar mı?"

Başımı salladım, şaşkınlıkla ona bakıyordum. "Bunları benim için mi aldın?" Yüzünde küçük bir gülümsemeyle kapüşonun ipini çekti.

"Evet." "Şehirdeki bir mağazaya mı gittin?"

Alnı kırıştı. "Mhm."

Kalbim boğazıma kadar sıkıştı. Tepki vermemden daha hızlı bir şekilde, gözyaşlarım gözlerimi yaktı ve döküldü. Holden'ın yüzü düştü. Eğildi ve elleri omuzlarıma geldi.

"Neyin var?" Gözleri benimkileri aradı ve kaşları endişeyle çatıldı.

Kollarımı ona doladım ve başımı göğsüne yasladım.

"Teşekkür ederim."

Göğsünden gelen alçak bir onay mırıltısını dinledim. Eli yavaş daireler çizerek sırtımda gezindi. Kapüşonumu indirip başımın tepesine hızlı bir öpücük kondurdu ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Kendimi geri çekmeden önce onun sarhoş edici kokusunu içime çektim.

Ona bu şekilde sarılmak, ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, menfaatleri olan arkadaş sınırını zorluyordu.

"Bir duvarı yıkmaya hazır mısın?" Sesi alçaktı ve okunamayan bir ifadeyle beni izliyordu.

Ellerimi yeni yağmurluğumun üzerinde gezdirdim ve ağzıma bir sırıtış yayıldı. "Yeni eşyalarımı denemek istiyorum. Sence bugün izin alabilir miyiz? Eğer program konusunda endişeleniyorsan demoyu yarın yapabiliriz."

Başını salladı ve gözleri sıcaklıkla doldu. "Program gayet iyi. Hadi yeni botlarını deneyelim."

Sadie

Hanın arazisinin sınırında Holden'ın bakışları ormandaki bazı ağaçlara takıldı.

Kaşlarını çattı. "Bir ağaç dikme uzmanı çağırmalıyım. Fırtına mevsimi yaklaşıyor ve kış aylarında çok fazla devrilen ağaç oluyor. Çok fazla soruna neden oluyorlar." Bana döndü. "Pazartesi günü ararım."

"Aramamı ister misin?"

Gülümsedi ve başını salladı. "Anladım."

Kahvelerimizle kasabaya doğru yürüdük, tanıdığımız insanlara merhaba dedik. Holden, Pazartesi geceleri kızlarla izlediğim reality flört programı hakkında sohbet etmemi dinledi. Hannah'nın bardan arkadaşı Div ve Avery'nin restoranını işleten Max de ara sıra bize katılıyor, böylece onları tanımaya başlıyordum.

"Buraya girebilir miyiz?" Sanat galerisini işaret ettim. "Hediyelik eşya dükkanında sanatla ilgili sehpa kitapları var mı diye bakmak istiyorum. Oturma odasında insanların göz gezdirmesi için güzel olur diye düşünüyorum."

Başını salladı. "Elbette."

"Kahve masası kitapları için genellikle ikinci el mağazalarına giderim ama-" Yüzümü buruşturdum, "-Orada yüzümü gösteremem."

Holden yüz ifadesi ciddileşmeden önce sırtıttı. "Utanılacak bir şey yok," dedi Don'u taklit ederek.

Güldüm. "Ugh. Dur."

İçeri girdik ve ben hediyelik eşya dükkânına doğru ilerledim ama Holden'ın eli koluma dolandı ve hafifçe çekti.

"Hadi biraz dolaşalım," dedi başını galeriye doğru eğerek.

Omuz silkdim. "Tamam."

Bağış kutusuna bir yirmilik attı ve ona geri ödemeye çalıştığımda beni el sallayarak uğurladı. Bir sonraki resme geçmeden önce her bir resmi incelemek için durarak gezindik.

"En sevdiğin hangisi?" Ben sordum. Döndü ve işaret etti. "Şu."

"Vay canına." Gözlerimi kııptım ve kaşlarım havaya kalktı. "Küçük bir kasaba galerisi için oldukça seksi."

Çıplak ve kucaklaşmış, birbirlerine bakan bir kadın ve erkeğin resmiydi. Renkler zengin ve karanlıktı.

Ağzı kıvrıldı. "Herkes senin gibi sapık değil." Omuz silkti. "Bu dürüstçe."

Resmin samimiyeti kalbimi burktu. Kartı okumak için bir adım öne çıktım. Resim, yerel bir ressam tarafından on dokuz ellili yıllarda yapılmıştı. On yıl önce vefat etmişti.

Belki bu onun gerçeğiydi ama kimse bana böyle bakmamıştı. Samimiyet dürüstlük demekti ve Grant'i sevsem bile bu gerçek değildi, çünkü doğru değildi.

Onu sevip sevmediğimi bile bilmiyordum. Sanırım bir nişanlının olması fikrini *onu* sevdiğimden daha çok seviyordum. Midem bulanıyordu. Onu sevmiyordum bile ama *yine* de kolayca kandırılabilirdim.

Holden arkamdan yaklaştı, neredeyse bana dokunacaktı. Kulağıma doğru eğildi ve sesini alçak tuttu. "Bu bir çiftin parçası, ama galeri onu diğer sahibine satmıyor ve sahibi de onunkini vermiyor."

"Belki de sonsuza dek ayrı kalmaya mahkumdurlar." "Ya da ikisi de diğerinin pes etmesini bekliyordur."

Kaşlarımı çatarak gözlerimi ona diktim ve o da kaşlarını geriye d o ğ r u oynattı.

"En sevdiğin hangisi?"

"Hmmm." Bakışlarım galeriyi dolaştı. Emily Carr'ın kendi portresini buldum. "Bu."

Ağzı düğümlendi. "Bu Hannah'nın da favorisi."

"Öyle mi? Buraya gelmeyi sevdiğini bilmiyordum."

Başını salladı. "Bazen. Son zamanlarda hamile olduğu için çok yorgun."

"Evet, geçen hafta bundan bahsetmişti."

Resme başıyla işaret etti. "Neden bu senin favorin?"

Emily Carr mağrur bir ifadeyle bize bakarken onu inceledim, *bana bulaşmayın*. "Otoportreler tam bir akıl tutulması Holden." Alnımı ovuşturarak başımı salladım. "Benimkini teslim etmeyi reddettiğim için üniversitede bir resim dersinden kalmıştım."

"Sen yapmadın mı?"

"Denedim." Hafifçe güldüm. "Bütün yıl denedim. İki dönemlik bir dersti ve kredileri tamamlamak için yazın çömlekçilik dersi almak zorunda kaldım." Ona gözlerimi devirdim. "Çömlekçilik sınıfındaki insanlar tarot kartlarını okumaya çalışıp durdular." Dudağımı ısırdım. "Aslında eğlenceliydi ve dersten havalı bir vazo aldım."

Hediyelik eşya dükkanına doğru yürüdük. "Neden portreyi yapamadın?"

Derin bir nefes alarak düşüncelerimi düzene soktum. "Zordu. Başka birinin resmini yapmak gibi değildi. Bir otoportre dünyaya kim olduğunuzu anlatmanızdır. O adamın resmimle dalga geçtiğini duymuştum ve bunu aklımdan çıkaramıyordum."

Anılar aklıma geldikçe boğazım düğümlendi. Keşke her şey farklı olsaydı ve ressam eski sevgilim Luke'la hiç tanışmasaydım.

Hediyelik eşya dükkanına girdik ve kitap bölümünü bulduk. "Resmi bitiremediğimde kendimi çok başarısız hissettim. Son dersten sonra herkes bir şeyler içmeye gitti ve ben gitmedim çünkü resmi yapmadığımı itiraf etmek istemedim."

"Sen başarısız değilsin." Sesi alçak ve sessizdi ama bana bakışları yoğundu.

"Holden. Tam anlamıyla sınıfta kaldım."

Gözleri benimkilerle buluştu ve içlerindeki sıcaklıktan midem bulandı. "Başarısız değilsin," diye tekrarladı. "Tekrar denemek ister misin? Yapıp yapamayacağını görmek için?"

İçim sanki bekârlar gezisine geri dönmüşüm gibi kıpırdadı. Başımı salladım. "Kendimi boyamaktan hoşlanmıyorum."

"Bir süredir denemedin."

Acı bir gülümsemeye başımı salladım. "Hiç sanmıyorum. Gel hadi." Kolundan çekti. "Restorana gidip Avery'ye merhaba diyelim ve öğle yemeği yiyelim."

Hareket etmedi. Gözleri kaşlarını çatarak yüzümü taradı.

"Holden." Kolunu tekrar çekti. "Hadi gel."

"Yeteneklisin, Sadie."

Dudaklarım ince bir çizgi halinde sıkıştı. Ne söyleyeceğimden emin değildim. "Tasarım işlerinde iyiyimdir, biliyorum."

"Hayır." Gözleri parlıyordu ve sanki görebildiği tek şey bendim. İnsanlar kaldırımında yanımdan geçiyordu ve hareket etmemiz gerekiyordu ama bakışlarındaki yoğunluk beni yerimde sabitledi.

"Tasarımda iyisiniz ama yetenekli bir ressamısınız. Otoportrelerin mükemmel olması gerekmez. Dürüst olmaları gerekir. Mükemmel sanat budur." Elleri çenemi çerçeveledi ve nabzım hızlandı. Bakışlarımı ondan ayıramıyordum. Güçlü ellerinin altında boğazım düğümlendi. "Resimlerin inanılmaz ve bence bir kez daha denemelisin, sonra yakmaya karar versen bile. Siktir git Sadie. Siktir git ve yoluna devam et."

Hala resim yapmaktan mı bahsediyorduk? Hiçbir fikrim yoktu. "Zaten çok fazla şeyi berbat ettim," diye fısıldadım.

"Ve sen iyisin." Kullandığı sert ton kalbime bir şeyler dokudu. Sanki o söyleyene kadar inanmamışım gibi.

Ben iyiydim.

Gözlerime baktı ve parmak uçlarımda yükselip onu öpme isteği duydum ama sokaktaydık ve herkesin içinde arkadaş olmamız gerekiyordu.

"Şimdi seni öpeceğim," dedi bana.

Başımı salladım, yüzüm hâlâ elleriyle çevriliydi. "Holden, yapamayız." "Umurumda değil."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama ağzını benimkine doğru indirdi ve ben de ona doğru iç çektim. Gün soğuktu ve ağzı sıcak, aç ve davetkârdı. Queen's Cove'un ana caddesinde beni öpmesine izin verdim ve dili dilimin üzerinde kayarken içimdeki tüm itirazlar kayboldu. Nefesi tenimde gezindi ve ben onun içinde eridim. Sözleri kafamın içinde dans ediyordu.

İyisin.

Holden Rhodes özel biriydi.

ÖĞLE YEMEĞİNDEN SONRA, gökyüzü hala kapalı ama kuruydu, bu yüzden yeni botlarımı ve yağmurluğumu alıp sahil boyunca yürüyüşe çıktık. Sular çekilmişti ve uzaklarda dalgıç kıyafetli sörfçüler dalgalarla boğuşuyordu.

"Yeterince sıcak mı?" Holden sordu.

Başımı salladım. Ellerimi ceplerime sokmuştum. "Yeni ceketimi çok sevdim. Tekrar teşekkür ederim."

Kuma gülümsedi. "İçinde çok tatlı görünüyorsun."

Bu yorum içimi ısıttı ve karanlık okyanusa doğru gülümsedim. "Onu bulduğunda birini gerçekten mutlu edeceksin," dedim. botlarıma bakarken ona baktım. Sessizdi, ben de ona baktım.

Bir an beni inceledi.

"Sen iyi bir insansın Holden. Harika bir koca olacaksın. Umarım bunu biliyorsundur."

Gözleri yumuşadı. "Teşekkürler, Sadie."

Birini bulmasından bahsederken boğazım düğümlendi. Bir an için ondan nefret ettim, her kimse, çünkü hayatının geri kalanını onun gibi yağmurluk alan, resimleri beğenen ve kendim hakkında düşündüğüm her şeyi sorgulamama neden olan gerçekçi iltifatlar söyleyen bir adamla yaşamak zorunda kalmıştı.

"O pislik o yaz nereye gitti, ha?" Keskin bir kahkahayla sordum. "Bana hortumla su sıkın adam."

Sırıttı. "Bahçeyi suluyordum."

Karnına dirsek attım ve gülerek kaçmak için sarsıldı. "Bahçe verandada değil, sık kafalı."

Kıkırdadı ve yürürken birbirimize sırıttık.

Boğazını temizledi. "Önümüzdeki Pazartesi ailemin yıldönümü partisi var."

Annem senin de gelmeni istiyor."

İşıldadım. "Kesinlikle. Bir şey getirebilir miyim?" Başını salladı. "Sadece kendini."

"Hiçbir şey getiremem. Benden nefret etmelerini istemiyorum." Yüzünü buruşturdu. "Ailem seni seviyor."

Gülümsedim. Bunun beni neden bu kadar mutlu ettiğini bilmiyordum ama ediyordu. "Bir şişe şarap getireceğim."

Bir damla alnıma çarptı ve onu sildim. Bir damla daha elime çarptı.

"Geri dönmek ister misin?" diye sordu.

Suyun üzerinde kara bir bulut belirdi. "Evet. Sanırım en iyisi bu."

Otele geri dönerken yağmur hızlandı ve ön kapıdan geçtiğimizde bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu.

Verandanın basamaklarını tırmanırken "Botlar nasıl?" diye sordu.

"İnanılmaz. Ayaklarım kurudu." Yine de kot pantolonumun dizden bileğe kadar olan kısmı sıırıslıkladı ve yağmurluğumu verandada silkelerken titredim.

Hana adım attık ve dişlerim takırdadı.

"Şu duvarı yıkalım mı artık?" Dişlerim takırdarken ona sordum. "Bu bizi ısıtır."

Kaşlarını çattı. "Donuyorsun."

Başımı salladım. "Uzun sürmez. Bu batı yakası kışları, sıfırın üzerinde ama nedense Toronto'dan çok daha soğuk." Isınmak için kollarımı ovuşturdum. "İyi olacağım."

Üst katı işaret etmeden önce bana baktı. "Banyoya gir, sana çay yapayım."

"Ben iyiyim Holden, söz veriyorum."

"Sadie." Bana sert bir bakış attı. "Git."

"Bana ne yapacağımı söylemeden nefret ediyorum," diye mırıldandım merdivenleri çıkarken. İtiraf etmeliyim ki banyo tam da istediğim şeydi.

"Sonra patron sen olursun," diye seslendi mutfaktan ve ben kendi kendime sıırttım. Bu gece tekrar oynaşabileceğimiz fikri içimde bir heyecan yarattı. Geçen geceden beri hiçbir şey yapmamıştık ve ben de beklenti içinde oyuncağımın pillerini yakıyordum.

Üst kattaki banyomda musluğu açtım ve soyunup suya girmeden önce vücut yıkama şişesinin dörtte birini akıntıya sıktım. Suya girdiğimde sıcaklık tenimi yaktı ama küvet dolduğunda ve musluğu kapattığımda, çatıya vuran yağmur beni sakinleştirdi ve kaslarım gevşedi. Portakallı zencefilli vücut yıkama suyunun kokusunu içime çektim ve gözlerimi kapattım.

Holden'ın siyah yağmur parkasının içinde ne kadar yakışıklı olduğunu düşündüm ve kendi kendime gülümsedim.

Banyonun kapısı açıldı ve Holden gözlerinde ateşli bir bakışla içeri girdi. Kollarımı göğsümde birleştirdim ve tahrik bacaklarımın arasından çekti. Tişörtünü başının üzerinden çekti.

"Çay yapıyorsun sanıyordum," diye nefes aldım, kalbim hızla çarpıyordu. "Fikrimi değıştirdim." Kemerini çözdü.

Sadie

Pantolonunu ve boxer'ını çıkarırken her hareketini İZLEDİM. Gövdesi, göğüs kaslarını, tüm karın kaslarını ve eğimlerini gösteren sert çizgilerden oluşuyordu.

Adamın kafası güzeldi.

Bakışlarım tamamen kalkmış olan sikine kaydı ve banyoda arkama geçip bacaklarını iki yanıma koyarak alçalmadan önce ilerlememi işaret etti.

"Arkana yaslan tatlım," diye mırıldandı kulağıma, beni göğsüne doğru çekerek.

Bir mırıltıyla ona doğru gevşedim. Sert boyu belime baskı yapıyor ve bacaklarımın arasındaki tepe noktası ağrıyordu. Küvet ikimiz için biraz sıkıştı ama büyük kollarını karnımın üzerinde kavuşturdu ve beni hafifçe sıktı. Uzun bir nefes aldım.

"Bu çok güzel." Sesim fısıltının biraz üzerindeydi.

"Mhm." Ses göğsünde gürledi.

Ellerim uylukları boyunca kayıyor, başparmaklarım kaslara giriyordu.

"Buran çok sıkı."

"Dün bacak günüydü."

Bastırdım, gerginliği dışarı ve arkama ittim, derin bir nefes aldı ve bıraktı.

Bu samimiyet karşısında gülümsedim. "Böyle rahat olman hoşuma gidiyor."

Elleri yumuşak dokunuşlarla üzerimde gezindi. "Seninleyken her zaman rahatım." Başparmağı göğüslerimden birinin alt tarafını okşadı ve elleri pazularıma gelip hafif vuruşlar yapmadan önce nefesim kesildi.

"Deniz tuttuğunda ve gemide öğle yemeğimi kaybettiğimde bile mi?"

Alçak sesle kıkırdaması beni gülümsetti. "Senin için endişelendim."

Kalçalarını hızlıca sıktım. "Kendinden başka herkes için endişeleniyorsun."

Hiçbir şey söylemedi ama omzuma bir öpücük kondurdu. Ereksiyonu bana doğru titreşti ve dudağımı ısırdım. Meme uçlarım sıkıştı.

"Bu konuda ne yapacağız?" Mırıldandım.

"Şu anda, sana kendini iyi hissettirmeme izin vereceksin." Dişleri omzumu çizdi ve nefesim tekrar kesildi. Elleri tenimden göğüslerime doğru kayd ve parmakları sert tepeleri buldu. Parmakları çalışıkça başım omzuna yaslandı ve merkezimde sıcaklık birikti. Dişleri kulak mememi çizdi ve ben kıvranarak inledim. Kalçalarını sıktım.

"Kahretsin, çok güzelsin tatlım." Kulağımdaki sesi omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderdi ve gözlerim yarı yarıya kapandı. "O kadar güzelsin ki. Birlikte olduğumuzda gözlerimi alamıyorum." Uzanıp at kuyruğumu nazikçe çekiştirdi ve bacaklarımın arasına kadar indiğini hissettim. Ağzımdan bir inilti çıktı. "Bu şirin atkuyruğunu yumruğuma dolamayı çok düşündüm."

Suyun altında klitorisim zonklıyor, çaresizce ilgi bekliyordu. Hassas meme uçlarıma dokunduğunda yeterince hava almaya çalışarak nefes aldığımı duyabiliyordum. Eli göbek deliğime indi ve küçük bir dokunuş yaptı. Göğsüm kahkahalarla sarsıldı.

"Bu gıdıklıyor," diye fısıldadım.

"Ağzımı üzerine koyduğumda aldırmağın." Sırtarak boynuma öpücükler kondurdu. Kirli sakalı tenimi sıyrırken dudağımı ısırdım. Tanrım, bu hissi seviyordum. "Bunu düşünerek birçok kez mastürbasyon yaptım."

Sıcak elleri göğüslerimi kapladı ve ben zevkle kıvrandım. Alnımdan aşağı ter damlıyordu ve bir şekilde her zamankinden daha rahattım ve aynı zamanda gergindim. Eli karnımdan aşağıya, göbek deliğimin yanından geçerek istediğim yerin hemen üstüne kadar kayd.

"Hadi banyodan çikalım da sana dokunabileyim," diye mırıldandım.

"Daha sonra." Elleri kalçalarımda durdu, kalçamın kıvrımına ulaşana kadar yukarı doğru sürüklendi ve orada yön değıştirdi.

"Şimdi." Tekrar kıpırdandım. Uyarılma karnımda dönüp duruyordu ve banyoda olmasaydık bile sırlıklam olacaktım.

"Dün gece kendimi boşalttığımda ne dediğimi biliyor musun?" Bir eli göğsüme döndü ve diğeri eliyle parmaklarını yaklaştırdı ve

Merkezime daha yakın. İç uyluğumdan yukarı, diğerinden aşağı. Karnımdan aşağı, göğüs kafesimin yanından yukarı.

"Ne?" Nefes aldım.

"*Sadie* dedim. Her boşaldığımda tekrar tekrar söyledim. Yumruğumu sıkıp seni aklımdan çıkarabileceğimi sandım ama yapamadım."

"Holden," diye nefes nefese kaldım, eli *neredeyse* bana dokunacaktı ama son anda uzaklaştı. "Lütfen."

Ağzı şakağıma dayanmıştı. "Patron sensin, unuttun mu?"

Titredim. "Dokun bana," diye fısıldadım.

"Sonra ne olacak?"

"Beni boşalt," diye ısırdım ve eli ateşimi okşarken nefesim kesildi. Arzu beni öylesine sardı ki sırtım kamburlaştı ama göğsümdeki eli beni kilitledi. "Bebeğim," parmaklarını acele etmeden yukarı ve aşağı kaydırırken nefes nefese kaldım. "Beni sakinle boşalt."

"Henüz değil."

Hayal kırıklığı içinde inledim. Hâlâ seks yapmamıştık ve bana doğru bastıran kalın uzunluğun nasıl bir his olduğunu bilmek için çaresizdim. İçimdeyken onun parçalandığını görmek istiyordum. Benimle kontrolünü kaybettiğinde onun tüm gücünü deneyimlemek için çaresizdim.

"Holden," diye inledim, kalçalarını kavrayarak. Klitorisimi döndürürken tırnaklarım içine girdi. Karnımda bir basınç oluşmuştu ama vibratörümü kullandığım zamankinden farklıydı. Daha yavaş, daha yoğun ve daha ağırdı, sanki beni devirecek gibiydi. Hava almak için çırpındım. Arzu kafamı bulandırdı ve kalçalarım onunla daha fazla sürtünme elde etmek için büküldü ama parmaklarını geri çekti.

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Başım ona doğru düştü.

Fırlattı ve dişleri boynumu çizdi. Lanet olsun, bu bile iyi hissettirdi. "Hayır tatlım, seni öldürmeye çalışmıyorum. Oraya nasıl gideceğini biliyorsun."

Hayal kırıklığımanın iniltisini bastırmak için ağzımı birbirine bastırdım.

"Haydi." Sesi alçak ve alaycıydı. "Bana patronluk tasla. Bana ne yapacağımı söyle."

"Beni parmaklarınla becer," diye fısıldadım. "Beni boşalt."

Ellerinden biri kalçamı sıkıp bacağıma üzerine çekerken diğeri içime girdi. Parmakları içimde kıvrılırken ve sadece varlığından şüphelendiğim bir noktayı bulurken inledim.

"İşte böyle," diye mırıldandı ben ona doğru eğilirken.

İçimdeki sinir demetine masaj yaptı ve bir parmağını daha soktu. Gözlerimi kapattım, hâlâ onun kalçalarını sıkıyordum. Elinin topuğu

Parmaklarını içime sokup çıkarırken klitorisimi ovuşturdu. Kanım zevkle akıyordu.

"Nasılım?"

Yayımı daha sıkı sararken "Güzel," diye inledim.

Beni parmaklarıyla becerdi ve içimdeki dalga yükseldi. Nefes alışlarım banyoda yankılandı ve bacaklarımın arasındaki basınç arttıkça kanım kaynadı.

"Seni nasıl memnun edebilirim?" diye kulağıma fısıldadı. Başım dönüyordu ve eli içimde çalışırken düşünemiyordum. "Benim için aklını kaybetmeni istiyorum bebeğim."

"Daha sert," diye homurdandım. "Daha hızlı."

Baskıyı, hızı ve yoğunluğu iki katına çıkardı ve kolunun esnemesini izledim.

"Siktir, boşalmanı izlemeye bayılıyorum. Beklediğimden bile fazla."

Sözleri beni uçurumun kenarına getirdi ve gözlerimin arkasında yıldızlar patladı. Parmaklarının etrafında kasılırken, sıkarken ve kavrarken zevk dalgalar halinde tepeye çıktı, içimde yuvarlandı.

"Geldiğini hissedebiliyorum," diye inledi.

Ona doğru yığılmadan önce orgazmımın son darbeleriyle tutarsız bir şeyler inledim. Holden'ın kolları beni sarıp göğsüne sıkıştırdı ve ben eridim.

Omzumu öptü. "Boşaldığında çok güzel oluyorsun, Sadie. İzlemeyi en çok sevdiğim şey bu."

Ben nefesimi tutarken elim onun kollarından birini sardı. Tekrar yeryüzüne süzülürken vücudumdaki her kas gevşedi. Yer değiştirdim ve kendi uyarılmasının sert uzunluğunu sırtımın alt kısmında hissettim.

"Hadi küvetten çıkalım," dedim usulca, bakışlarıyla buluşmak için dönerek.

Bakışları alev alev yanıyordu. Gözleri karanlıktı ve ağır ağır kapanıyordu ve kendini yukarı kaldırmadan önce çeneme yavaş, zihnimi uyuşturan bir öpücük kondurdu. Suyu boşaltmak için fişi çektim ve ayağa kalktım. Bakışları vücudumdan aşağı süzülen su damlacıklarını takip etti ve onun için tekrar nabzım attı.

Nasıl yani? Tek seferlik bir kadındım ama Holden söz konusu olduğunda hiçbir şey düşündüğüm gibi değildi. Bana bakarken boğazı düğümlendi. İncelemesinin altında tenim karıncalandı.

"Bebek mi?" Ben sordum.

Bakışları benimkine kaydı, ağır ve dalgındı. Yanakları kızardı. Aleti karnına doğru seğirdi ve ucunda bir sıvı damlası belirdi.

"Hmm?"

"Bana bir havlu uzatabilir misin?"

Kabarık beyaz havlulardan birine uzandı ve beni kurulamak için ellerini kumaşın üzerinde gezdirmeden önce onu etrafıma sardı. Bu sevgi dolu an kalbimi sıkıştırdı. İki ay önce Holden Rhodes'un beni banyoda orgazm etmesini ve ardından şımarık küçük bir kraliçe gibi kurulamasını asla beklemezdim.

Dışarı çıktım ve kollarına atıldım. Beni sertçe öptü ve ben de ona doğru iç çektim. Elleri çenemi çevreledi ve beni daha fazla açmak için eğdi.

Ellerim karnına geldi ve onu geriye doğru yürüterek banyodan çıkardım. Dili ağzımı keşfetti, beni tattı ve hafif, düşünce saçan bir basınçla emdi.

Dizlerinin arkası yatağa çarptı ve ben havluyu çıkarırken onu oturmaya ittim. Gözleri göğüslerime kaydı ve elleri de onu takip etti. Sıkıştırıp çekerken dudağımı ısırdım ve yüzümü izledim.

"Dikkatimi dağıtmayı bırak," dedim ve bana midemi altüst eden yavaş, sinsi bir gülümseme verdi. Omuzlarını geriye ittim. "Uzan."

Gözleri üzerimde, göğsü hızla inip kalkarak geriye doğru düştü. Dizlerinin arasına diz çöktüm ve elimi sikinin dibine doladım.

Holden'ın siki muhteşemdi. Kalın, uzun ve bu şekilde tutmak çok tatmin ediciydi. Elleri başının arkasına geldi, dirseklerini açarak onu incelememi izledi. Tabandan uca uzun bir çizgi yalamak için öne doğru eğildim. Gözleri kapandı ve uzun bir inilti çıkardı.

"Sadie," diye homurdandı.

Dilimi diğer tarafında gezdirmeden önce ona gülümsedim. Boyu dilimin altında nabız gibi atıyordu. Dilimi tekrar yukarı çekip ucunda döndürdüğümde nefesi kesildi. Onu dudaklarımın arasına alıp emmeye başladığımda kalçaları titredi.

Karın kasları dalgalanıyordu. "Uzun süre dayanamayacağım."

Boyunu aşağı yukarı hareket ettirdim, acı dolu ifadesini izledim ve sallanırken büyülenmiş bakışlarıyla karşılaştım.

Holden bugün bana karşı çok tatlıydı ve şimdi onunla oynayacaktım. Emme, basınç ve hızı onuncu vuruşa kadar hafif tuttum, burada ruhunu horozundan emmek için yanaklarımı oydu.

İnledi.

Hafif, yavaş ve minimum baskıya geri döndüm ve sert nefes alarak yatağa geri gömüldü. Adam benim iki katımdı ve onun üzerinde tam bir kontrolüm vardı. Onun üzerinde kontrol sahibi olmak hoşuma gidiyordu.

Ben çok beğendim.

"Kahretsin, ağzın sikimin üzerindeyken çok güzel görünüyorsun," diye nefes aldı. "Beni boşaltacaksın."

"Henüz değil." Tabanını sıktım ve ona içi boş iki vuruş yaptım. Kalçaları kıpırdadı. "Bebeğim, kalçalarını benim için sabit tut."

İnançsız bir ses çıkardı, gözleri sımsıkı kapalıydı. Kalçaları gerildi. "Bana ne yapıyorsun?"

Ağzımla yumuşak ve güçlü darbeler arasında gidip gelirken inledi. Elleri başımın arkasına yerleşti.

"Sakin bana saldırmaya kalkma," dedim ona. "Neden ellerini yan tarafına koymuyorsun?"

Kollarını uzattı, parmaklarını açtı ve ağzım çalışırken seğirdi. Bir elim ağzımla onu okşarken diğer elim kesesini okşuyor, masaj yapıyor ve çekiştiriyordu. Pre-cum damlayana kadar onunla oynadım, sert nefes alıyordu ve inlemeleri umutsuz, çılgınca bir kenara sahipti.

Başını kaldırıp bakışlarımla buluştuğunda, "Bekleyemem," diye soludu. Zevk içimde kıvrıldı. "Henüz değil. İşim bitmedi."

İnledi ve başı geriye düştü. Aleti dudaklarımın arasında titriyordu ve ona daha fazla işkence etmek için yavaşladım. Boğazından doğaüstü, acı dolu bir ses çıktı ve yanlarında elleri büküldü.

Alnında boncuk boncuk ter vardı ve gözleri şehvetle bulutlanmıştı. "Siktir, Sadie. Boşalmam lazım. Çok yaklaştım. Lütfen tatlım."

"Evet?" Sikin ucunu emmeden önce sesim yumuşak ve alaycıydı.

Başını salladı, yüzünü buruşturdu.

"Pekâlâ." Ona gülümseyerek başımı salladım. "Gelebilirsin bebeğim." "Sana dokunabilir miyim?" diye nefes nefese kaldı.

Başımı salladım. "Mhm."

At kuyruğumu buldu, bir yumruğuna doladı ve diğer eliyle başımın yanından tutarak kalçalarını hızla ağzımın içine soktu. Bakışlarındaki coşkuyla ağzımı sikerken beni izliyordu. Gözlerimiz kilitlendiğinde vücudumda güç ve uyarılma heyecanları çatırdadı.

Ölene kadar onun huşu dolu bakışını hatırlayacağım.

Boğazımın arkasına sıcak, tuzlu sıvı fışkırmadan önce inledi, gerildi. "Fuuuuuuuck," diye inledi.

İşi bittiğinde öne doğru eğildi ve beni göğsüne çekerek sertçe öptü.

"Lanet olsun, Sadie." Nefesini tutarken alnını bir ter tabakası kapladı. Başı yatağın üzerine düştü ve buğulu gözlerle tavana baktı.

Sırıttım ve alt dudağını ısırdım. Hafif bir inilti çıkardı ve ben de güldüm.

"Bana hortum sıkıdığın için sonunda karşılığını aldım diyebilirdim," diye mırıldandım boynumun kıvrımına, "ama dostum, az önce boğazımın arkasını basınçla yıkadın."

Göğsü kahkahalarla sarsıldı. "Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım." Yüzümde gururlu ve memnun bir sırıtış belirdi.

"Gerçekten mi?"

Saçlarına doğru iç çekti, kollarını bana doladı. "Gerçekten. Yüce Tanrım."

Onu içime çektim ve tenine bir öpücük kondurdum. Göğsü bana doğru yükselip alçaldı ve ben kollarının ağırlığı altında gevşedim.

Gözleri kapandı ve yüzünü inceledim, güçlü burnu, keskin çenesi ve kalın kirpikleriyle çok yakışıklıydı.

Anlaşmamızı hatırladım ve suçluluk duygusu içime işledi. Orada, onun kollarında yatıyor, aşk acısı çeken bir aptal gibi ona bakıyor olmamalıydım. Dışarıda olmalı, ona birini bulmalı, onu daha fazla randevuya çıkmaya zorlamalıydım. Holden'la takılmak çok eğlenceliydi, seksi şeyler yapmadığımız zamanlarda bile.

Suçluluk duygusunu bir kenara ittim ve kendimi onun göğsüne daha fazla gömdüm.

Holden

"TWILIGHT?" Yüzümü buruşturarak sordum.

Yatak odasına yerleşmiştik, çünkü inşaat malzemeleri alt kattaki oturma odasını dolduruyordu ve biz gizli kütüphane girişi üzerinde çalışırken kanepe koridordaydı. Dizüstü bilgisayar bizden birkaç metre uzağa tünemiş, filmle birlikte sıraya girmişti. Yağmur çatıya ve pencereye vuruyor, şöminede yanan ateş odayı ısıtıyordu. Sadie, Avery'nin restoranından aldığımız makarna ile yatak başlığına yaslandı.

Yanına yerleştim ve kaşlarımı çattım. "Bu film genç kızlar için değil mi?" Sadie başını salladı. "Ve şimdi o on üç yaşındaki kızların hepsi yetişkin birer kadın.

Bu film benim yaşımdaki kadınlar için *kritik* bir sinema eseri ve tüm referansları bilmeniz gerekiyor."

Oynat tuşuna bastığında ağzımda bir sırtış belirdi.

Yarım saat sonra, Sadie benim dehşete düşmüş yüz ifadem karşısında kıkırdamaya başladı. Bu film deliceydi, Bella ve Edward arasında uzun uzun bakışmalar, aşırı ergenlik endişesi ve can sıkıcı diyaloglar vardı.

"Bu film berbat," dedim ona.

"Biliyorum," diye nefes nefese kaldı ve daha sert güldü. "Ama yine de seviyorum."

Ekranda, Edward dağa tırmanmadan önce Bella'yı sırtına bindirmişti. Sadie tekrar gülmeye başlamadan önce bana baktı.

Başımı salladım ve sırttım.

Birkaç dakika sonra, filmi izlerken başı omzuma doğru kaymıştı. Başını eğdi ve ben de ona baktım.

"Tekrar yapabildiğimiz için çok mutluyum." Gözleri yumuşak ve sıcaktı.

Kaşım kalktı. "Tekrar mı?"

Başını salladı, yorganın örtüsüyle oynuyordu. "Bizimle birlikte. Queen's Cove'a hiç gelmemiş olsaydım, asla arkadaş olamazdık ve senin gerçekte kim olduğunu bilemezdim."

Göğsümdeki baskı arttı ve istediğim kadar büyük gülümsememeye çalıştım. "Senin yanında daha çok kendim oluyorum," diye itiraf ettim.

"Öyle mi?" Gülümsemesi yükseldi, umutlu ve tatlıydı. "Bu en iyi iltifat." Bakışları benimkilerle buluştu ve boğazı düğümlendi. "Ben de senin yanında daha çok kendim oluyorum. Geçen gün ormanda yürürken sana gizli bar hayallerimden bahsettim, ben, sadece-" Omuz silkti ve bana baktı, aniden utandı. "Sana bunları anlatabilirim."

"Bana bunları anlatman hoşuma gidiyor."

Eski sevgilisiyle olanları itiraf etmesinin benim için ne kadar önemli olduğunu asla itiraf edemezdim. Bana güvenmişti. Göğsüm tekrar sıkıştı.

Parlak gözlerle doğrulup oturdu. "Hayallerimdeki gizli bar için bir Pinterest panosu yaptım. Görmek ister misin?"

Başımı salladım ve öne doğru oturup filmi durdurdu ve bir tarayıcı penceresi açtı. Arkasına yaslandı ve ben de kolumu onun omuzlarına doladım, o renk düzenini açıklayıp bana karanlık ve karamsar duvar kâğıtlarının resimlerini gösterirken. Ana Cadde'deki ağaçlara asılan küçük parıltılı ışıkların resimlerinin önünden geçti.

"Kükreyen Yirmiler'den kalma küçük dekor dokunuşlarını seviyorum," diye açıklıyor piriñ aydınlatma armatürlerini işaret ederek. "İnsanların içkilerini saklayabilecekleri gizli bir kütüphane gibi, gizli kütüphane ile hedeflediğimiz hava da bu."

Duvar kâğıdı olan bir resmi işaret etti. "Bu duvar kâğıdını ben tasarladım."

Kaşlarım havaya kalktı ve resmi incelemek için daha da yaklaştım. Duvar kâğıdı koyu kırmızı şarap rengindeydi ve üzerinde lacivert çizgiler vardı. Altın ve beyaz kuşlar her iki adımda bir süzülüyordu.

"Bu inanılmaz Sadie," diye mırıldandım, bunu kendi evimde hayal ederek.

Küçük bir gülümsemeyle omuz silkti. "O sırada bunu kendi dairem için kullanmayı düşünüyordum. Eğer tasarımı tamamladıysanız kendi duvar kâğıdınızı yapmak oldukça kolaymış." Başını eğdi, gözlerini desene dikti. "Kullanmayı hiç düşünmedim ama her zaman aklımda."

Hüzünlü bir mırıltı çıkardı ve pencereyi kapattı. Bir sonraki pencerede bir dairenin resimlerini içeren bir e-posta vardı.

Sırtımdan aşağı soğuk damlıyordu. "Daire mi arıyorsunuz?" Hafif bir tonda konuştum.

Bana belli belirsiz bir gülümseme attı. "Burası Mart ayında Willa ile birlikte taşınacağım ev." Fotoğraflar arasında gezindi. Eski tarz bir apartman dairesiydi, yani büyük odalar, orijinal parke zeminler ve garip bir yerleşim planı, ama büyük cumbalı pencereler. Bol bol güneş ışığı.

"Harika bir fiyat ve yeniden Willa ile yaşayacağım için heyecanlıyım. En iyi arkadaşımı özledim." Yüzünde bir gülümseme belirdi ve başını salladığında atkuyruğu omzuma değdi. "Sonunda eve döndüğümde işler benim için yoluna giriyor." Omuz silkti ve bana baktı. "Ve hayatta."

Eve gitme fikri göğsümü ağrıttı ama bunu bir kenara ittim. Sadie ne istediği konusunda netti: çıkarları olan arkadaşlar. Bağlılık yok, sadece seks. Boğazımdaki düğümü yutkunarak geçiştirdim ve onun oturma odasının resmine baktım. Onunla ilgili düşünceler gittikçe daha fazla aklıma giriyordu. Her gece onu barda görmek için sabırsızlanıyor, hana dönüp yanımda onunla birlikte çalışmak için geri sayıyordum. Sadie daha açık olamazdı.

Yaşadığım duygular tek taraflıydı. Sadie'nin ayakları yerden kesilmiyordu. Hayatının geri kalanını ülkenin diğer ucunda planlıyordu.

Filmi tekrar açtı ve bana doğru yerleşti, üzerimize bir battaniye çekti ve göğsüme yaslanarak rahatladı. Göğsüme sarıldı ve elim koluna gitti. Saçlarını içime çektim ve o da bana doğru iç çekerek rahatladı.

Ona aşık oluyordum. Ya da belki yıllar önce ona aşık olmuştum ve onu hiç unutamamıştım. Hiçbir kadından ondan hoşlandığım kadar hoşlanmamıştım. O şehirdeyken, kendimi ondan ayırmamın hiçbir yolu yoktu. Çok bağımlılık yapıcı, çok tatlı, aptal, eğlenceli ve ilginçti ve onunla vakit geçirmek beni olmak istediğim ben haline getiriyordu.

Beni kendisi için istemese bile bende özel bir şey gördü.

Çıkar ilişkisi berbat bir fikirdi ama durmayacağımdan emindim.

Sadie

Oturma odasındaki kanepede otururken Elizabeth gülümseyerek, "HOLDEN bana ona Alacakaranlık'ı izlettiğini söyledi," dedi. Anne ve babasının yıldönümü partisiydi ve bu Pazartesi akşamı arkadaşları ve aileleri bir araya geldiğinde evlerini kahkaha ve sohbet doldurdu.

Sırıttım. "O ne derse desin, filmi çok sevdi. Benim yaşımdaki kadınlar o filme bayılırdı. Tüm referansları bilmesi gerekiyor. Ona yardım ediyorum."

Sıcak bakışları bir an yüzümde oyalandı. "Katherine'e çok benziyorsun."

Aydınlandım. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Kasabaya taşındığında senin yaşlarındaydı."

"Ah, evet." Ellerime bakıp gülümsedim. Katherine'in benim yaşımdaki halini düşünmek kalbimi sızlattı.

Elizabeth koltuğa yeniden yerleşti ve çenesini avucuna yasladı. Bakışları uzaklara yöneldi ve gülümsedi. "O yere hemen aşık oldu."

Geçen gün ormanı düşündüm, çok dingin ve sessizdi, cennetten küçük bir parça gibiydi. "Nedenini anlayabiliyorum. On altı yaşındayken anlamamıştım ama şimdi anlıyorum."

"Tadilat nasıl gidiyor?"

"Harika." Saçlarımı parmaklarımın arasında döndürdüm. "Bir projeye hiç bu kadar içli dışlı olmamıştım ve buna bayıldım."

Gözleri parladı. "Holden o balyozla çok güçlü olduğunu söyledi."

İçimden bir kahkaha patladı. "Onu bilemem. Beni oldukça dikkatli bir şekilde denetliyor."

Odanın öbür ucunda Holden'ın bakışları benimkilerle buluştu. Emmett ve babasıyla konuşuyor ama beni izliyordu. Bana bir göz kırptı ve midem bulandı. Midemin içinde bir düzine kelebek uçuştı.

Holden ve benim aramda ilgiyle bakışan Elizabeth'e döndüm.

"Holden değer verdiği insanlarla ilgilenir," dedi. "O her zaman çok ciddi ve sorumluluk sahibi biri olmuştur."

Onu inceledim. Bu gece siyah örgü bir kazak ve kot pantolon giymişti. Saçları, ellerini üzerinde gezdirmiş gibi dağınıktı. Kazağı geniş göğsüne tam oturuyordu ve rengi gözlerini daha da ön plana çıkarıyordu. Bana her bakışında ve bana o sıcak, değerlendirci bakışını attığında, tenim karıncalanıyordu.

"Her zaman o kadar ciddi değildir," dedim onu inceleyerek. Televizyonun yanındaki dildoyu çıkarmak için beni kaldırırken barda gülüşünü düşündüm.

"Bu yüzden ikiniz birlikte çok iyisiniz. Seninleyken daha çok gülümsüyor."

Avery geçen hafta onu gülerken gördüğünü söyledi."

"Her zaman güler." Küçük bir gülümsemeyle hâlâ onu inceliyordum. Eğlenceli yönünü ortaya çıkarmam ve onu güldürmem hoşuma gidiyordu.

Bekle. Elizabeth'e kaşlarımı çattım. "Biz sadece arkadaşız."

Gülümsedi ve gözleri bir sırrı biliyormuş gibi parladı. "Ben de bunu kastetmiştim."

Başımı salladım. "Güzel." Konuyu değiştirmek için boğazımı temizledim. "Kırk yıldır evli olmak nasıl bir duygu?"

Bunu düşünürken parmağını çenesine vurdu. "Dünyadaki en doğal şey gibi. Herkesten çok sevdiğim insanla evlendim. Yıllar boyunca değiştik ve her zaman farklı yönlere gideceğimizden endişelendim ama birbirimizin etrafında büyüdük." Sam'e baktı, el kol hareketleri yaparak oğullarıyla konuştu ve gözleri ısındı. "Ve şimdi benden kurtulamıyor."

"O şanslı bir adam."

Başını iki yana salladı. "Şanslı olan benim."

"Evlendiğinizde kaç yaşındaydınız?" "Yirmi üç."

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Bu çok genç. O yaşta hâlâ Barbie'lerle oynuyormuşum gibi hissediyorum."

Güldü. "O zamanlar liseyi bitirir bitirmez evlenmek pek alışılmış bir şey değildi. Sam ve ben üniversitede tanıştık ve o hemen evlenmek istedi ama ben onu okul bitene kadar beklettim." Nostaljiyle gülümseyerek başını salladı. "Ben hiç evlenmek istemiyordum."

Kaşlarımı çattım. "Neden olmasın?"

"Ailem çok ama çok mutsuzdu," dedi bana. Ağzı buruştu. "Bunu tekrarlamak istemedim."

"Fikrini ne değiştirdi?" Kendimi tuttum ve göz kırptım. "Üzgünüm Elizabeth, seni kızdırmak istememiştim. Beni görmezden gel."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Bu konuda konuşmak benim için sorun değil. Sam için önemliydi ve uzlaşma anlamına gelse bile ayrılmaktansa Sam'i korumayı tercih ederdim. Ve yıllar boyunca pek çok taviz verdik, bu yüzden şimdi ödeştığımızı düşündüm." Tekrar sırtıttı.

"Gülümsediğinde Holden'a benziyorsun," dedim ona.

"Öyle mi?" Bunu söylediğinde yüzü parladı. "Bunu bana söyleyen ilk kişi sensin ve söylediğin için çok mutluyum."

Bir an için birbirimizi inceledik.

"Hayatta pek çok risk vardır," dedi bana, bakışları partide sevdiği tüm insanları tararken başını sallayarak. Ağzı tatlı ve nostaljik bir şekilde yana doğru kıvrıldı. "Sanırım sonunda Sam'le işler kötüye giderse bunu göze alabileceğimi düşündüm, çünkü o buna değerdi. İncinmekten korktuğum için hayattaki iyi şeylere hayır demeyecektim."

Midem tekrar tekrar düğümlendi. Holden bana hiç evlenmek isteyip istemediğimi sorduğunda verdiğim hızlı cevap beni şaşırtmıştı ama bir başkasına güveniyor olsam bile bu yeterli değildi. Kendime güvenmiyordum.

Holden'a baktım, babasının söylediği bir şey karşısında o sakin ve kararlı haliyle gülümsüyordu.

Bunu atlatabilmeyi diledim. Bunu çok diledim.

Elizabeth iç çekerek beni inceledi. "Burada olduğun için çok mutluyum." "Ben de öyle. Beni davet ettiğin için teşekkürler."

Kıkırdadı. "Şehirde demek istedim. Katherine neler yaptığını görse çok heyecanlanırdı."

Dudağımı çiğnedim. Evet, oteli onarıyordum ama Toronto'daki tüm hayatımdan kaçırıyordum. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Yüzümü inceledi. "Evet, biliyorum. Seninle çok gurur duyardı. Yine de," diye devam etti daha parlak bir tonda, "aynı zamanda

parti için gelecek. Holden bizden partiyi Pazartesi gününe almamızı istedi ve bu Avery'nin çalışma programına da daha uygun oldu."

Midem titredi ve sıcaklıkla dalgalandı. "Öyle mi yaptı?"

Sam onun yanında belirğinde başını salladı. "İçkilerinizi yeniden doldurabilir miyim?" diye sordu.

Elizabeth ayağa kalktı ve kolunu onun beline dolamadan önce başını salladı. Adamın kolu da Elizabeth'in omzuna dolandı. "Zaten yemeği kontrol etmem gerekiyor. Sadie, sen bir şey ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır. Ben mutluyum."

Mutfağa girdiler ve ben de odayı gözden geçirdim. Emmett, Hannah ve Wyatt şöminenin yanında konuşuyorlardı. Hannah'nın şişliği artık görünüyordu ve Wyatt'a gülümserken elini şişliğin üzerine koymuştu. Avery, Elizabeth'in birkaç arkadaşıyla birlikte mutfaktaydı.

Bu güzeldi. Boğazım sıkıldı. Bir gün buna sahip olabilecek miydim? İyi bir adam seçmenin sırrını çözebilecek miydim? Elizabeth kulağa çok basitmiş gibi geliyordu ama öyle olmadığını biliyordum. Birine onunla bir hayat kuracak kadar güvenmek büyük bir meseleydi.

Geçen yıl Grant'e evet dediğim zamanki halimi düşündüm. Nasıl bu kadar düşüncesiz olabilmişim? Onunla bir hayat hayal bile etmemiştim. Kendimi kaptırmıştım. Biri benimle evlenmek istediği için o kadar heyecanlanmışım ki, onu isteyip istemediğimi düşünmek için bile durmamıştım.

Grant'in biraz sıkıcı olduğunu fark ettim, burnumu kırıştırarak. Fazla mükemmeldi. Söylediğim her şeye katılıyor ve komik olmasalar bile şakalarım hep gülüyordu.

"Merhaba," dedi Holden, yanımdaki koltuğa oturarak.

"Merhaba." Ona gülümsedim. "Bu kazağın içinde yakışıklı görünüyorsun." Ağzı çarpıldı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Gözlerimi devirdim. "Biliyorsun. Utangaç olmayı bırak. Sana hiç yakışmıyor."

Gözleri parlıyordu. "Eğleniyor musun?"

"Eğleniyorum."

Bu kez, odaya şöyle bir göz gezdirdiğimde, bunun Holden'ın rüyası olduğunu fark ettim. Birbirini seven iki insanın uzun evliliğini kutlayan insanlarla dolu büyük bir ev. Onu kırk yıl sonra burada yüzü olmayan bir kadınla hayal ettim, ona bir içki isteyip istemediğini soruyor ve odanın öbür ucunda ona ateşli, şefkatli bakışlar atıyordu.

İçim kıskançlıkla doldu ve kaşlarımı çattım.

Biriyle tanışacaktı. O bir avdı ve başka bir avla tanışması, ortak bir banka hesabı açmaları ve muhteşem, düşünceli çocuklar yapmaları an meselesiydi. Boğazımda bir yumru oluştu.

Odanın diğer tarafından ismimi duydum. Miri Yang ve Emmett kahkahayı patlatmadan önce onun telefonunu izlediler. Hannah ve Wyatt da eğilip izlediler ve onlar da gülmeye başladılar.

Miri bir şey söyledi ve beni işaret etti. Kaşlarımı çattım ve Holden'la meraklı bir bakış alışverişinde bulundum.

"Sadie," dedi Miri aceleyle. "Bunu görmelisin." Emmett ona geri dönmesi için el salladı. "Bunu televizyona koyalım."

Televizyonu açtı ve ona ekranda nasıl yayın yapacağını gösterdi. Karanlık, grenli video televizyonda belirdi ve mutfaktaki insanlar izlemek için oturma odasına taşındı.

"Bu ayı kamerası," diye açıkladı herkese. "Şu anda kış uykusundalar ve biz de eğitim amaçlı olarak onları canlı yayınlıyoruz."

Ekranda, siyah bir ayı kameranın yanından hantalca geçiyordu. Gece görüşü her şeye yeşil bir renk veriyordu. Elinde bir şey tutan başka bir ayı kadraja girdi. Ayının gözleri kamerayı yakaladığında titriyordu.

Emmett beklenti içinde yumruğunu ısırды. Gözleri parlıyordu. Ayı nesneyi kaldırdı ve diğer ayıya doğru savurdu. "Bu da ne?" Mırıldandım.

"Tanıdık gelmiyor mu?" Avery sırtıttığını gizleyerek sordu.

Gözlerimi kısarak ekrana baktım. Ayı onu tekrar kaldırdı ve nefesim kesildi. Etrafımda kahkahalar patladı.

O benim uzaylı dildomdu.

Yani, *benim* uzaylı dildom değil. Yanlışlıkla bana gönderilen uzaylı dildoydu.

Ayı lastik kamışını savurdu ve diğer ayının suratına bir tokat attı. Bir kahkaha tufanı koptu.

"Bu Sadie'nin!" Miri partiye duyurdu. "Bu Sadie'nin dildosu."

Yüzüm alev alev yandı ve başımı öfkeyle salladım. "O benim değil! Bana kazara gönderildi."

Aman Tanrım. Herkes ya bana bakıp gülüyor ya da ekrana bakıyordu.

"Sadie." Miri'nin eli omzuma geldi ve bana anlayışlı bir ifade verdi. "*Sorun yok*. Kadın cinselliği utanılacak bir şey değildir. Hayatının bu yeni aşaması için hepimiz çok heyecanlıyız."

"Miri, tekrar çal," diye seslendi biri.

"Hayır-" Ben başladım ama Miri telefonunun kilidini açtı ve tekrar oynat tuşuna bastı.

Yanım da Holden kahkahalarla sarsıldı. Ayı diğer ayıyı oyuncakla tokatlarken ellerimle yüzümü kapattım.

"Bunu gönderiyorum." Miri'nin parmakları telefonunda uçtu ve midem tekrar sıkıştı. "Sadie, seni etiketleyebilir miyim?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım ve Holden daha sert güldü.

"Beni etiketleme." Yüzünü buruşturdu. "Zaten yaptım."

"Aman Tanrım." Kanepenin içinde kaybolmak istedim. "Ormandan çıkarmış olmaları?" Holden'a sordum.

Omuz silkti, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Onu barda bırakmalıydın."

Video tekrar tekrar oynatılırken bir kahkaha daha yükseldi ve ben iç çektim.

Holden'a "Bu şey lanetli," diye mırıldandım ve o da sırtarak kolunu bana doladı.

Holden

"BURASI ÇOK GÜRÜLTÜLÜ," diye bağırdım gümbürdeyen müziğin üzerine.

Sadie bana gülümsedi. Kapıdaki kişi şakaklarının her birine birer kelebek resmi çizmişti. Sadie benim de aynısından yaptırmam için ısrar etmişti. Siyah ışıkların altında dişleri bembeyaz parlıyordu.

"Biliyorum." Bakışları yanından geçen, üzeri parlayan boylarla kaplı bir kişiye takıldı. "Queen's Cove sanat dünyasına hoş geldiniz."

Sadie'nin bizi yönlendirdiği tıklım tıklım dolu depoya baktım. Dans pistinde, boya kaplı insanlar ritimle kıvranıyordu. Bir duvar boyunca uzanan barda içki servisi yapılıyordu. Girişin yanında boya kaplı ve fırçalar duruyordu ve insanlar üzerlerine boya fırlatırken dev tuvaler duvarlardan sarkıyordu.

Sadie'nin bana atmaktan çekinmeyeceğim kıyafetler giymemi söylemesine şaşmamalı.

"Hadi gel." Elini benimkinin içine soktu ve beni bara doğru çekti, ben de mini eteğinin içindeki kışına hayranlıkla baktım.

Biri yanımdan geçti, yüzü karanlıkta parlayan bir aslan gibi boyanmıştı. Sadie'ye bakıp ürperdim. "Bunun için çok yaşıyım. Hadi eve gidip başka bir Alacakaranlık filmi izleyelim."

Bu onu güldürdü. "Onları sevdiğini biliyordum." Beni çekmeye devam etti. "Seninle işim bittiğinde Holden, eğlencenin kralı olacaksın."

Sadie bana bu gece beni bir maceraya götüreceğini söylediğinde, bunu asla ama asla beklemezdim.

Kaşlarımı çatarak ona baktım ve gülümsememi gizledim. "Onlardan müziğin sesini kısımlarını isteyeceğim."

Öfkesi neredeyse beni kıracaktı. "Hayır. Huysuzluk ediyorsun."

Ona sııttım.

"Şaka yapıyorsun." Sesi düzdü ama ağzı yukarı kıvrılmıştı.

Başımı salladım, ona gülümsedim ve elini kaldırıp kendi etrafında döndürdüm. "Eğleniyorum ama sadece seninle olduğum için. Bunun bir çılgınlık olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Ağzı açık kaldı. "Ne? Bu bir çılgınlık değil, bir parti."

Elinde bir düzine parıltı çubuğu tutan bir adam yanımızda belirdi. "İki tanesi on dolar."

Sadie'nin gözleri parladı. Para için elini cebine attı ama ben elimi sallayarak adama bir fatura uzattım.

"Bu bir çılgınlık," dedim küçük bir gülümsemeyle boynuna takarken.

Güldüğünde gözleri dans etti. "Haklı olabilirsiniz." İkinci ışık çubuğunu kaldırdı ve boynuma taktı. Parmakları boynuma değdi. ve yanağına bir öpücük kondurma isteğı duydum.

Ben de öyle yaptım.

Eğilip ağzımı çenesinde gezdirdiğimde bana göz kırptı. "Bu ne içindi?"

Omuz silktim, bakışlarını tuttum. "Öyle hissettim."

Eli göğsümde duruyordu. "Seni bir partiye sürüklesem bile mi?"

Başımı salladım ve ona göz kırptım.

Gözlerini kısarak sııttı. "Eğlendiğınızı biliyordum." Barmene döndü ve bizim için sipariş verdi.

Barmene para uzattığımda elimi itmeye çalıştı. "Eşit olmamız gerekiyordu. Yarı yarıya."

Para üstünü bahşış kavanozuna bıraktım ve barmene başımla teşekkür ettim. "Öyleyiz. Burayı bulmak için zahmete girdin." Omuz silktim ve kolumu omzuna attım. "Ve ödemeyi seviyorum. Tamam mı? Seni bana borçlu bırakmak için yapmıyorum bunu."

Gözlerinde tuhaf bir bakışla bir an beni inceledi. "Biliyorum."

Kaşlarını çatarak ona baktım. "Bu bakış ne için?"

Güzel ağzında bir gülümseme belirdi ve omuz silkti. "Sadece senin ne kadar iyi bir insan olduğunu düşünüyordum."

On beş yıl önceki sözlerini hatırladım ve midem bulandı. Artık arkadaşlık, ya da arkadaş gibi bir şeydik ve her şeyin o yazdan farklı olduğunu biliyordum, ama küçük bir parçam hala söylediklerine inanıyordu.

Sadie ile yaşadığım bu şey? Gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Sadie sırtı önüme gelecek şekilde önüme geçti ve selfie'mizi çekmek için telefonunu çıkardı. Kollarımı karnına doladım ve fotoğraf için çenemi omzuna yasladım. Yüzlerimizi boya kaplamıştı ama gülümsüyorduk.

Elimi tutmadan önce bir süre fotoğrafa hayranlıkla baktı. "Hadi gidip etrafa bakalım."

Düşünceleri bir kenara ittim. Bu gece sadece Sadie'yle olmanın tadını çıkaracaktım. Depoda dolaştık, insanların boyalarla oynamasını izledik, dans ettiler ve içtiler. İnsanlar her karanlık köşede öpüşüyor, birbirlerini okşuyor ve tadına bakıyorlardı. İçerideki enerji kaotik, yoğun ve hedonistikti.

"İyi misin?" Sadie gözlerime bakarak sordu. "Bunun senin için çok zor olduğunu biliyorum."

Ona gülümsedim ve elim onun elinin üzerinde sıkılaştı. "Ben iyiyim. Yakınımda kal." Burası karanlıktı ve ona bir şey olması riskini göze alamazdım.

İçkisini bitirdi, bardağı yakındaki bir geri dönüşüm kutusuna attı ve ayak parmaklarının üzerinde yükselip beni öpmeden önce kollarını boynuma doladı.

Siktir. Sikim sertleşti ve kolum sırtına dolanarak onu göğsüme çekti. Dili benimkini okşadı ve ben inledim. Küçük bir sırtıtışla geri çekilmeden önce dudağımı ısırdı.

"Bu ne içindi?" Biraz şaşkınlıkla sordum.

Omuz silktili. "Hadi, oynayalım." Elim tuttu ve beni boyalara ve boya fırçalarına doğru çekti. Daha az insanın olduğu bir alan bulduk ve en yakındaki fırçayı kaptığı gibi parlayan yeşil boya dolu bir tepsiye doğru sürükledi.

"Tişörtünü çıkar," dedi bana.

Tereddüt ettiğimimde, ateşli bir bakışla beni şişledi.

"Holden," diye uyardı hafifçe gülümseyerek. Gözleri alev alev yanıyordu ve ereksiyonum ağrıyordu. "Sana bir daha sormayacağım."

Kahretsin, patronluk taslamasına bayılıyordum. Sırıttım ve tişörtümü başımın üzerine çektim. Gövdemde uzun bir çizgi çizmeden önce bakışlarımı tutarak bir adım öne çıktı.

Gömleği benden aldı ve duvara fırlattı. "Artık buna ihtiyacın yok."

Bana şeytani bir gülümseme fırlattı ve kan aletime hücum etti. Tenime bir darbe daha indirmeden önce gövdemini inceledi, bakışları

Gözlerimden bedenime. Fırçasının elektrik temasını hissettim
Her yerde, derimin üzerinde sıçırıyor ve içime doğru yaylanıyor.

Arkasındaki masanın üzerinde daha fazla fırça duruyordu. Birine uzandım ve çenemi ona doğru eğmeden önce aynı tepside biraz boya aldım.

"Gömlek."

Atletini çıkarmadan önce dudaklarını yaladı. Altına, askıları sırtından çapraz geçen siyah bir spor sütyeni giymişti. Saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve köprücük kemiğine bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce saçlarını yolundan çektim.

Göğsü ağzımın altında hızla inip kalkıyordu. Dudaklarımın olduğu yere bir çizgi çizdim.

Sırtarak beni izlerken boğazı düğümlendi. "Neden senin evine hiç gitmiyoruz?" diye sordu, pazumdan aşağı bir çizgi çizmeden önce beni inceleyerek.

Ciğerlerim sıkıştı. Onu eve davet etmeyi binlerce kez düşünmüştüm. Dışarıdan yemek alırdık, oturma odasında otururduk, bir plak çalarken ateşin yanında bir battaniyenin altına sarılırdık. Ona evi gezdirir, tasarımı ve dekoru ilgiyle incelemesini izlerdim.

Sadie'nin evimde olması fikri çok iyiydi. Çok tatlıydı ve gidiyordu, oraya gidemezdik. Eğer onu misafir etseydim, gitmesine asla izin vermezdim.

Ayrıca, yatak odamdaki tablolar. Onlardan ona hâlâ bahsetmemiştim. Onunla paylaşmaya hazır olmadığım bir parçamı görmeden bu konuyu nasıl açacağımı bilmiyordum.

Sonsuza kadar erteleyemezdim.

"Yakında," dedim, onu döndürdüm ve kayışlardan kaçınmaya dikkat ederek omzundan aşağı bir boya çizgisi okşadım. Dokunuşumun altında titredi.

Eğildim, böylece ağzım kulağından bir santim uzaktaydı. "Üşüdün mü?"

Tekrar titredi ve başını salladı, bana döndü ve takdirle vücudumu inceledi.

"Tanrım, Holden, çok güzelsin," diye nefes aldıktan sonra fırçasına daha fazla boya topladı ve karın kaslarım boyunca yatay bir çizgi çizdi. "Çok muhteşemsin. Sen bir başyapıtsın."

Zevk ve sıcaklık göğsümde zonkluyordu ve boyum fermuarıma doğru uzanıyordu. Etrafımızda partiye katılanlar dans ediyor, resim yapıyor ve öpüşüyordu ve biz kendi mahrem baloncuğumuza bırakılmıştık.

Boynunun narin sütununa üç nokta atmadan önce fırçama biraz daha boya eklemek için uzandım. "Sadie, seninle tanışana kadar güzelliğin ne olduğunu bile bilmiyordum."

Bakışları benimkilere kaydı ve bakışlarının ardında umutlu ama dehşete kapılmış bir şey gördüm. Boğazı düğümlendi ve bakışları yüzümde gezindi. Boynuna çizdiğim noktalardan birinin yanında nabızı titriyordu. Kolum sırtına dolandı, sıcak tenini kendime bastırdım.

İçimdeki istek yırtıldı ve onun parlak gözlerini izleyerek hava almaya çalıştım.

Dişleri alt dudağını çizdi ve alnı endişeyle kırıştı. "Bu hâlâ çıkar ilişkisi mi?"

Göğsüm gerildi ve parmaklarımı ensesindeki saçlara geçirmeden önce boya fırçasını yakındaki bir masanın üzerine bıraktım.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim.

Bu anlaşma. Bu aptal, lanet anlaşma. Bana birini bulmasına izin verdiğim için kendimden nefret ediyordum.

İtiraf edemesem de her zaman oydu.

Bir işi, bir dairesi ve tüm arkadaşları olan daha iyi bir hayata dönecek olsa bile, onu istiyordum.

Birbirimizi izlerken aramızda bir şeyler geçti. Gözlerinde arzu parlıyordu ama daha fazlası vardı. Özlem dolu, tatlı ve hüzünlü bir şey.

Ciğerlerim sıkıştı ve hava almak için çırpındım.

"Holden, yapmamalıyız." Bakışları benimkilere kilitlenmişti. O bunu istiyordu. Ben de bunu istiyordum.

"Neden olmasın?"

Alnı daha da kırıştı. "Çünkü sana verebileceğimden daha fazlasını istiyorsun." Başını iki yana salladı. "Ya da öyle olman gerekiyor."

"Umurumda değil." Başparmağım kulağının altındaki deriyi okşadı ve yine dudağını ısırıldı.

"Yapmalısın," diye ısrar etti ama başparmağım ileri geri hareket ederken bakışları odaklanmadı.

"Burada seninle olmak istiyorum. Tek istediğim bu."

Beni izlerken boğazı düğümlendi, gözlerinde kırılganlık parlıyordu.

"Holden, lanet olası kalbimi kıracaksın."

Nabzım kulaklarımda hızla atmaya başladı ve başımı sertçe salladım.

"Asla, Sadie. Seninkini kırmadan önce kendiminkini kırarım. Sana asla zarar vermem."

Ağzını yuvarladı ve gözleri göğsüme düştü.

"Hey." Diğer elim çenesini çerçevelemek için geldi ve yüzünü kendime doğru eğdim. "Bana bak, tatlım."

Gözleri benimkilerle buluştu, endişe doluydu. Benim Sadie'm, adım atmaktan çok korkuyordu. Bir flaş ışığı patladı ve görüntüsünü binlerce flaşa böldü.

"Bana güveniyor musun?"

Başını salladı, yüzünü buruşturdu. "Sorun da bu zaten. Sana güveniyorum. Sana herkesten daha çok güveniyorum."

Yüzüm kulaktan kulağa bir gülümsemeye dönüştü. Göğsümde sıcak, enerji ve ışık dolu bir şey patladı. "Sana bunu kanıtlamama izin ver."

Dudaklarını yaladıktan sonra başını salladı ve bana belli belirsiz bir gülümseme sundu. "Seni böyle gülümserken görmeye bayılıyorum." Başını sallayarak dudağını ısırıldı. "Tüm yüzünü kaplıyor."

"Mhm." Onu öpmek için eğildim, fırçayı elinden aldım ve masanın üzerine koydum. Dudaklarını kendi dudaklarımla araladım ve tadına baktım. Ağzımın içinde inledi ve at kuyruğunu yumruğumun etrafına sardım. Elleri boynuma dolandığında ihtiyaç kanıma karıştı ve onu en yakın duvara doğru yürüttüm.

Ağzıma karşı bir kahkaha attı. "Sırtımda boya var."

Arkasına baktım. Onu doğrudan bir tuvalin içine sokmuştum. "Özür dilerim."

"Tamam," diye mırıldandı, elleri saçlarıma geldi ve başımı tekrar ağzına doğru çekti. Dudakları içimi yakıyordu, çok tatlı ve yumuşaktı ve ona doyamıyordum. Onu becermek istediğim gibi dilini okşadım. Onu acele ettirmek istemediğim için bunu henüz yapmamıştık ama yine de geçen ay boyunca her on iki saniyede bir aklıma geliyordu.

Farkında olmadan kalçalarımı onunkilere doğru kaydurdım ve onu tuvale sabitledim. Sert uzunluğumu merkezine doğru salladığımda nefesi kesildi. Bakışları parladı ve sütyeninin kumaşının arasından meme uçları sıkıştı.

"Gidelim," diye mırıldandı, gözleri bana dikilmişti, karanlık ve sersemlemişti. Küçük bir şeytan gibi sırıttı.

Başımı salladım, elini tuttum ve onu oradan çıkardım.

Kamyona vardığımızda, ben kapıyı açarken durakladı. Yanakları kızarmıştı ve gözlerinde o sevimli, seksi, odaklanmamış bakış vardı.

"Kamyonuna boya alacağız."

"Umurumda değil," diye homurdandım. "Eve gitmek istiyorum, böylece seni boşaltabilirim."

Hafif bir kahkaha attı ama bakışları parladı. "Tanrım, çok pis bir ağzın var."

Onun üzerinde yükselmek için bir adım öne çıktım.

"Ağzımı seviyorsun." Başını salladı, sırtışı genişledi.

"Seviyorum."

Kıçına sert bir tokat attım. "Atla."

Zıpladı, kapıyı arkasından kapattım ve sürücü tarafına tırmandığım anda orta konsolu yukarı çevirdi ve kendini kucağıma bıraktı, karanlıkta bana sarıldı.

Çıplak göğsümü okşadı ve gözlerindeki ihtiyaç beni daha da sertleştirdi. Bana karşı sallanırken ağzım açık kaldı ve düşüncelerim dağıldı.

"Ah, kahretsin, bebeğim," diye inledim taşaklarım ağrırken. Eli kemerimi karıştırdı. "Bunu yapıyor muyuz?" Kalçalarını kavradım.

Elleri saçlarıma gömüldü ve içimi bir ürperti kapladı. "Uh- huh."

"Burası mı?" Sesim düzensizdi.

Başını salladı ve beni sertçe öptü. "Tam burayı."

OceanofPDF.com

Sadie

Onun kalın boyuna tekrar yaslandım ve başım geriye düştü.

Artık beklemek yok. Bir gün Holden'la geçirdiğim bu zaman uzak bir anı olacaktı. Evli, bir avuç çocuğu, merdivenlerden inip çıkan bir köpeği ve gözlerinde yıldızlarla baktığı bir karısı olacaktı.

Peki ya ben? Her şey koca bir boşluktu. Toronto'da, muhtemelen Willa ile **t a k ı l ı y o r** , mimoza içiyor ve bir TV programı hakkında gülüyor olurdum.

Bu gece söylemişti. *Burada seninle olmak istiyorum.*

Saçlarını çekştirip ağzını tekrar benimkine yönlendirdiğimde Holden inledi.

Sikini klitorisime bastırdı ve karnımdaki basınç azaldı. "Yavaşlamak ister misin?" diye mırıldandı.

"Hayır. Seni istiyorum. Şimdi istiyorum." Başım dönüyordu ama içeride sadece bir içki içmiştim. Uyarılma külotumu ıslatmıştı. Holden'ın erkeksi kokusu etrafımı sarmış, benimle dalga geçiyor, beni sarhoş ediyordu ve tenime değen sıcaklığı beni uyuşturuyordu.

Ağzı bana dönerken başını salladı. "Sana ihtiyacım var, bebeğim." Eli kemerinde çalıştı ve bir saniye sonra siki serbest kaldı. Kalın uzunluğuna sarıldım, okşadım ve bir boğuk inilti daha çıkardı. Sert ve sıcaktı ve elimde kalın ve ağır hissetmeyi *seviyordum*.

Bacaklarımın arasında tahrik girdapları dönüyordu. "Prezervatif," diye sordum ve cüzdanını çıkarmadan önce başını salladı. Folyo paketi çıkardığında, onu bıraktım ve uzunluğundan aşağı yuvarlarken hayranlıkla izledim.

Aman Tanrım. Holden'ın siki çok büyüktü. Bunu biliyordum, haftalardır ellerimiz birbirimizin üzerindeydi, ama ona binme düşüncesi?

İçimden bir heyecan ve zevk dalgası geçti ve gözlerim onunkilerle buluşmadan önce genişledi. Dudağımı ısırdım.

Eteğimi yukarı doğru sıyırırken gözleri karanlıktı ve benimkileri arıyordu. Kendimi kaldırırken bana destek oldu, bir eliyle boynunun arkasına sarıldı, bir eliyle de külotumu yana kaydırarak girişime yerleştirdi.

Holden'ın sikinin üzerine kaydım ve etrafında gerilirken inledim.

"Aman Tanrım," diye göğsüne doğru inledim. "Bebeğim."

"İçinde çok derindeyim." Sesi zımpara gibiydi. Zevk dalgaları uzuvlarımda dalgalandı ve tırnaklarım kollarına battı. "İnanılmaz hissettiriyor."

Aman Tanrım. Bacaklarımdaki uzunluğu çok iyi yanıyordu ve nefes alamıyordum, his çok yoğundu.

"Tamam mı?" diye mırıldandı, elleri sırtımı bir aşağı bir yukarı okşuyordu. Alnını bir ter tabakası kaplamıştı ve ona doğru çöktüğümde keleşbeğı şakağına bulaştırmıştım.

Hava almak için başımı salladım. "Sen çok şeyisin."

"Bir şeyin yok," dedi alçak bir sesle ve içimde boşalma isteğı uyandırdı. Eli sırtımı aşağı yukarı okşayarak beni bir zevk ve sıcaklık bulutunun içine soktu. "Bunu kaldırabilirsin."

Kalçalarımı onunkilere doğru kaydırđım. Aleti beni boşaltmak istediğinde çalıştığı noktaya çarptı ve göğsüne doğru inledim.

"Hayal ettiğimden bile daha iyi." Sesi kulağıma sert geliyordu.

Holden'ın elleri kıcıımı kavradı, çıplak tenime dokunabilmek için külotumun altından kaydı ve beni sikinin üzerinde yukarı aşağı kaldırdı. Uzunluğu vücudumdaki her sinire çarptı ve titremeye başladım.

Isı omurgamın tabanını sıkıştırdı ve bacaklarımdaki arasında biriken ısıyla gözlerim açıldı. Yapamazdım. Yapamazdım. Hiç boşalmadım. Seks sırasında boşalmadım. Diğer insanlar boşalırdı ama ben boşalmazdım. Hareketlerini daha da yavaşlattı ve ben zevkten kıvrandım.

Her şeyi hissedebiliyordum. Parmakları kıcıımın ve kalçalarımın derisini kazıyordu. Aramızdaki kaygan teri. Dizlerim onun koltuğunda. Ben öne doğru sallanırken teninin klitorisime sürtünmesi.

Oh.

Ağzım açık kaldı. Vay
canına.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, gözlerimi sıkıca kapattım ve beni uzunluğunda yukarı ve aşağı sallarken başımı göğsüne yasladım. Kukumun içinde uyarılma nabız gibi atmaya başladı ve çırpınmalar başladı.

"Şimdiden mi?" diye sordu inanamayarak.

Başımı salladım, baskı arttıkça ne diyeceğimi bilemiyordum. Kollarını sıkıca kavradım, alnımı göğüs kaslarına bastırdım ve o noktaya vurdukça inledim. Nefesim kesilmişti.

Bir eli hâlâ kıcımda, beni desteklerken, önüme uzandı ve sütyenimi aşağı çekti, göğüslerimi serbest bıraktı ve büyük eliyle birini örttü. Sıcaklığı beni aklımı kaçırmaya doğru bir adım daha itti ve ona baktım, bakışlarına kendi bakışlarımla yapıştım. Bacaklarımın arasına baskı uyguladı ve ben devrilmeye başladım.

"Çok vahşisin." Kıcıma sert bir tokat attı ve ben de onu sıkarak inledim. "Kamyonetimde sikime böyle biniyorsun, her tarafın boya içinde. Böyle şeyler yapmak istememe neden oluyorsun Sadie. Sana ihtiyaç duymamı sağlıyorsun."

Çaresiz ve muhtaç bir halde ona başımı salladım ve meme uçlarımı çimdiklediğinde, enerjinin cızırtısı beni orgazma doğru daha da itti. Eli bacaklarımın arasına düştü ve klitorisimin üzerinde hızlı daireler çizmeye başladı.

Bir an için zihnim durdu, teninin her santimetresinin onunkine değdiğinin, her kasının onun etrafında gerildiğinin ve her nefesinin göğsüme çarptığının farkındaydım.

Sertçe boşaldım, gözlerim kapandı, Holden'ın göğsüne kıvrıldım, sarsıldım, dalga içimde yuvarlanırken ona tutunmak için çırpındım.

"Sikimi çok sert sıkıyorsun," diye inledi. "Oh, siktir, Sadie, bebeğim, evet. *Siktir*." Kollarını bana doladı ve dudaklarını ayırarak gerilirken kulağıma doğru inledi. Yüzündeki odaklanmış, kararlı inançsızlık ifadesi beynimi dağladı. İniltisi hayatımda duyduğum en ateşli sestti. Ereksiyonu içimde titreşti ve orgazm olmasına rağmen içimde okşarken göğsüne öpücük üstüne öpücük bastırdım.

"İnanılmaz," diye fısıldadı alnıma doğru. "Benim için hiç böyle olmamıştı."

Başımı salladım, hâlâ nefes almaya çalışıyordum. Ben de öyle.

Hanın dışına park ettikten sonra Holden ön koltuktan bana baktı. O bir şey söyleyemeden çenemi hana doğru eğdim ve kamyonetten inerek beni içeri kadar takip etmesi için elimi uzattım.

Onu merdivenlerden yukarı, iki duş başlığı olan yeni duşlardan birine çektim.

Duş seksi için, aramızdaki her şey farklı olmadan önce ofisinde ona söylediğimi hatırlıyorum. Gözlerinin nasıl yuvalarından fırladığını hatırladığımda ağızda bir gülümseme oluştu.

Banyonun sıcak ışığında, ikimizin de saçları darmadağın olmuş, boya bulaşmış ve çizgiler halinde delirmiş gibi görünüyorduk. Duş başlıklarını açtım ve sonra gözlerim Holden'da, spreyin altına girmeden önce sütyenimi, ardından eteğimi çıkardım.

Gözleri beni yuttu.

Bana katıldığında, geçen gün buraya sakladığım sabuna uzandı, güçlü elleri kaslarımı çalıştırırken cildimi sabunladı ve boyayı temizledi. Saçlarımı nazik ve dikkatli bir şekilde yıkadı ve kendimi ne kadar değerli hissettiğimi görünce kalbim sıkıştı.

Ellerime şampuan sıktım ve saçlarına sürmek için uzandım. Gözleri kapandı ve ben kafa derisine masaj yaparken rahatlayarak iç çekti ve şefkat beni boğazımdan yakaladı.

Durulandık ve Holden duştan çıkıp cüzdanına uzandı, beni fayanslara doğru geri götürmeden önce bir prezervatif daha çıkardı, bacağıma kalçasına doladı ve alnı benimkinin üzerindeyken beni yavaşça ve derinlemesine becerdi. Göğsünden aşağı sıcak su damlıyordu ve gözleri karanlık, sıcak ve tüketici bir şekilde yanıyordu.

"Ben..." O beni daha sıkı sararken ben de kendimi bıraktım.

Başını salladı, aç bakışları üzerimdeydi. "Yap hadi. Gelirken adımı söyle."

Holden içime girerken defalarca inledim, beni zevkin sınırına çekti ve boşaldığında beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi sıkıca tuttu.

Duştan sonra onu yatağıma çektim. Bana dikkatli ve sorgulayan bir bakış attı ama ben ona gülümsedim ve başımı salladım.

Tüm olanlardan sonra onu kovamazdım. İstesem de istemesem de Holden Rhodes'a aşık oluyordum.

Holden

İkinci Alacakaranlık filmini ayrı yerlerde izlerken Sadie kulaklığımın içinden kulağıma "BU BÖLÜMÜ SEVİYORUM" dedi.

Filmi daha iyi görebilmek için dizüstü bilgisayarımın ekranını eğdim. "Bu kötü peruk da neyin nesi?"

Bir kahkaha attı ve göğsüm ısındı. "Fark edeceğini biliyordum. Başka bir film için saçlarını kestirdi, bu yüzden çekimler için ona bir dolar dükkanı peruğu taktılar."

Otel odasındaki yatağa uzandım ve onun Alacakaranlık hakkındaki konuşmasını dinledim.

Filmler umurumda değildi. Sadece onun sesini duymak hoşuma gidiyordu. Yapabileceğim her şekilde ona yakın olmak istedim.

Haftayı Vancouver Adası'nın en büyük şehri olan ve Queen's Cove'dan arabayla üç saat uzaklıkta bulunan Victoria'da geçirmiştım. Queen's Cove'a komşu kasabalarda bir düzine apartman inşa etmek isteyen potansiyel bir müşteriyle günlerce süren görüşmeler yapmışım. Büyük bir işti ve alacakmışız gibi görünüyordu. Daha fazla iş alma fikri göğsümde endişeyi alevlendirdi ama onu bir kenara ittim.

Bütün hafta Sadie'yi özledim. Toplantılar Pazartesi sabahı başladı, bu yüzden Pazar öğleden sonra ayrıldım ama birlikte geçirdiğimiz günü kısa kesmek zorunda kaldığım için pişman oldum.

Kamyonetimin ön koltuğunda seviştiğimizi hayal ettim ve iç çekerken gözlerim kapandı. Sikmek. Her gece, ıslak amcığı sikimin etrafında çırpınırken onun bana bindiğini, nefesini tutup göğsüme gömüldüğünü hayal ettim.

Kamyonetimin ii boyayla kaplıydı ama koltukların üzerindeki o renk sıçramalarını her gördüğümde sırtıyor ve orada neler yaptığımızı düşünüyordum. Hiçbir şekilde detaylı bakım yaptırmıyordum.

"Otel odanızdaki yatak nasıldı? stnde zıpladın mı?"

Gülümsedim. "stnde zıplasaydım kırardım sanırım."

"O zaman senin için

atlardım." "Seni de

getirmeliydim."

Hayal ettim. Birlikte akşam yemeğine çıkabilir, hri keşfedebilir, kk bir İtalyan restoranı bulabilir ve bir şişe şarap sipariş edebilirdik. Ara sokaklardan otele doğru yryebilirdik. Belki elini benimkinin içine sokardı.

Kalbim sıkıştı.

Belki onu otele geri götürürdüm ve duşta tekrar sevişirdik.

Pantolonumun içinde sertleştim.

"Ama Olivia'yı bütün hafta barda kim rahatsız edecek?" diye

sordu. "Eminim onu rahatsız edecek birini bulabiliriz."

Konuşmadan önce bir duraksama oldu. "Bu hafta seni çok özledim."

Otel odamda içtenlikle gülümsedim. "Ben de seni özledim, tatlım."

Kahretsin, bunu ona söylemek iyi hissettirdi. Ona söylemek istediğim ama kendimi tuttuğum binlerce şey vardı. O sanat partisindeki konuşmamız bazı şeyleri değiştirmişti ama onu acele ettirmek istemedim. O gece kalmama izin vermişti. Bu onun için büyük bir olaydı.

Aklım ertesı sabaha gitti. Onun yanında uyanmak cennet gibiydi. Ona sarılmak için yatağa girmeden önce kahve ve kahvaltı almak için erkenden dışarı çıkmıştım. Uyandığında beni görünce yüzünde beliren şaşkın glmsemi ve ardından göğsümde rahatlaması bana dünyada her şeyin yolunda olduğunu ve tam da olmam gereken yerde olduğumu hissettirdi.

Göğsüm ılık ve baygın bir şeyle çarpıyordu. Bu o

olmalıydı, değil mi? Bu aşktı.

Sadie'ye aşkıttım.

Endişe midemde dalgalanıp duruyordu. Gidiyordu, bu yüzden bir şey söylemenin anlamı yoktu.

Onun gitme düşüncesi beni hasta ediyordu, bu yüzden bunu düşünmemeye çalıştım. "Ailem Noel yemeğine gelmeni istiyor," dedim ona. "Tatil için ne yapacağından emin değildim, uçup umayacağından ev ya da değil."

"Ben burada kalıyorum. Ailem kış için Meksika'da kalıyor ve Willa da bir sanat inzivasına çekiliyor. Açık olan bir yerden yemek sipariş edecek ve film izleyecektim."

Ben ailemin yemek masasında oturup herkesle konuşup gülerken, onun tek başına oturduğunu, yatağında kıvrılıp paket yemek yediğini ve Noel filmleri izlediğini hayal ettim.

Bu geceyi yalnız geçirmesine imkân yoktu.

"Akşam yemeğine gel."

"Bu bir aile meselesi. Zorlamak istemiyorum."

"Değilsin." Ses tonum sertti. "Seni orada istiyorum. Geliyorsun ve gerekirse seni omzumun üzerinden atıp oraya götüreceğim. Boxing Day'de film izler ve paket yemek yeriz."

Güldü ve bu ses beni gülümsetti. "Pekâlâ. Kulağa harika geliyor." Bir an tereddüt etti. "Geçen gün Katherine'in bir portresini yaptım."

Kaşlarım kalktı. "Sen mi yaptın?"

"Evet." Mutlu, mırıltılı bir ses çıkardı. "Bunu annene ben verdim. Katherine'i böyle hatırlıyordum, gülümsüyordu ve bütün gün bahçede çalıştıktan sonra bronzlaşmıştı."

Sadie'nin şövalesinin başında oturup resim yaptığını ve kendini iyi hissettiğini düşünerek göğsümü ovuşturdum.

"Burada resim yapmak daha kolay." Hafif bir kahkaha attı. "Queen's Cove'da sorunlarımı unutuyorum."

Boğazım düğümlendi ve tüm varlığımla bunda bir payım olmasını umdum. Hayatını daha iyi hale getirdiğimi, sorunlarını arka plana attığımı.

Sadie için o adam olmak istedim.

Babamın yıldönümü partisinde söylediklerini düşündüm. Evliliğinin ve ailesinin en büyük başarıları olduğunu ve her şeyin bizden sonra geldiğini söylemişti. Sevdiği insanlar dışında hiçbir şeyin önemi yoktu ve hepimizi tanıdığı için minnettardı.

O konuşurken Sadie'yi düşündüm. Onun güzel yüzünü inceledim, babamı dinlerken dudakları yukarı kalkmıştı. Bakışları benimkine kaydı ve bakışlarımız birleştiğinde gülümsemesi daha da arttı, sanki bana bakmak onu mutlu ediyordu.

Eğer babamın konuşmasında bahsettiği şeyleri istiyorsam, bir değişiklik yapmam gerekiyordu. Gerginlik göğsümü sarmış, beni boğuyordu.

Ben. Onun için bile olsa, kontrolü bırakma fikri beni hâlâ hasta ediyordu.

Sadece nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Onu daha da çok özleyerek iç çektim ve elimi tekrar saçlarımın arasından geçirdim. "Keşke burada olsaydın. Keşke benimle gelseydin."

Güldü. "Sadece azmışsın."

"Öyleyim. Bütün hafta yumruğumu sikip durdum, kafamı bacaklarının arasına sokmayı düşündüm."

"Holden," diye azarladı ama edepsiz sözlerim karşısında sırttığını duyabiliyordum. "Ne giyiyorsun?"

Güldü. "Doksanlardaki bir telefon seksi reklamında oynar gibi ne giydiğimi sormuyorsun. Gerçi sesinle o iş için biçilmiş kaftan olurdun."

Sırttım. "Sesimi seviyorsun."

"Biliyorsun. Ve kıçım çıplak, sarı yağmurluk giyiyorum." Göğsüm kahkahalarla sarsıldı. "Keşke."

Homurdandı. "Bana verdiğinden beri hiç çıkarmamışım gibi hissediyorum."

Bu kış canımı sıkıyor dostum." "Orada

hâlâ yağmur yağıyor mu?"

İç çekti. "Her gün. Bütün gün. Bardaktan boşanırcasına. Arazi bataklık gibi. Yine de orman yürüyüşleri yardımcı oluyor. Ormanın sisli ve ürkütücü olduğu zamanları seviyorum."

Katherine'in arazisi çevrenin alçak bir noktasındaydı, bu nedenle tüm yağmur suları bahçeye akardı. Yazın çimler yemyeşildi ve ciddi bir kuraklık yaşamadığımız sürece sulamaya ihtiyaç duymazlardı ama kışın çamura batmadan birkaç adım bile atamazdınız.

Sadie'nin keskin nefes alışını duydum.

"Ne?" diye sordum. Kaşlarımı çatarak sordum.

Bir an sessiz kaldı, dinledi. "Hiçbir şey duymadım. Bir ses duydum. Acaba rakunlar yine çöplerimi mi karıştırıyor? Evet, ayı ininden benim aptal dildomu almışlar," dedi sinirli bir ses tonuyla.

"Senin olmadığınızı sanıyordum?"

İnledi. "Başlama, pislik."

Yıldönümü partisinde ayının dildoyu sallamasını izlerken yüzünün kıpkırmızı olduğunu hatırlayarak sırttım.

"Geçen gün park bekçisi bara geldi ve onu geri alacağıma dair bana güvence verdi. Ona istemediğimi söyleyip durdum, o da bana

utanılacak bir şey yok." Sadie güldü. "Buranın nesi var böyle?"

"Herkes kendinizi rahat hissetmenizi ister. Seni seviyorlar." "Burası çok tuhaf Holden."

"Yine de hoşuna gitti mi?" Pencereden dışarı, karanlık gökyüzüne baktım ve onun cevabını dikkatle dinledim.

"Evet." Sesi yumuşaktı. "Anlıyorum. Neden gitmediğini anlayabiliyorum." Boğazından bir ses çıkardı. "İşte yine o ses." Hıştırlar duyabiliyordum. "Pencereden kontrol edeceğim."

İçimi bir endişe kapladı ve kaşlarımı çattım. "Sadie, pencereye gitme."

"Bir saniye bakacağım."

Bir anı bana doğru koştu. Ormanda yeni devrilmiş bir ağaç. Ona hanın etrafındaki ağaçları kontrol etmesi için bir ağaç dikme uzmanı çağıracağımı söyledim.

Unutmuşum. Lanet olsun. Sarsılarak doğruldum. Otel ve iş arasında o kadar meşguldüm ki ve onunla hayatımın lanet olası zamanını geçirirken, ağaç dikme uzmanını aramayı unutmuştum.

Nabzım hızlandı. "Sadie, yatağına dön."

"Bana patronluk taslama," diye şaka yaptı. "Hiçbir şey göremiyorum-" Kulakları sağır eden bir çarpışma olmadan önce nefesi kesildi.

"Sadie? Sadie!" Bağırdım. "Neler oluyor?" Nabzım dehşet içinde atıyordu.

Yemin etti. "Pencere. İçine bir ağaç düştü." Sesi titriyordu. "Aman Tanrım."

"Kımıldama," dedim. "Cama basacaksın ve ayaklarını keseceksin. Olduğun yerde kal." Kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyordu ve ben çoktan ayağa kalkmıştım. "İyi misin?"

"Ben, um." Zor nefes alarak sözünü kesti. "Ben iyiyim. Oh. Kolum. Kolum. Kanıyor."

"Ne kadar sert?"

"O kadar da kötü değil." Sesi sessizdi. Şoka girmiş olabilir. "Bana bir fotoğraf gönder. Hemen şimdi."

"Ağaç pencereden nasıl düştü?" Sesi kaybolmuş ve kafası karışmış gibiydi.

Nasıl olduğunu çok iyi biliyordum. Bütün hafta fırtına vardı, zemin yumuşaktı ve rüzgârla birleşince bazı yaşlı ağaçlar buna dayanamadı. Her

Bu yıl, bir avuç dolusu ağaç devrildi. Elektrik hatlarına, bahçelere, sokaklara ve nadiren de olsa evlerin ve arabaların üzerine düştüler.

Vücudumdaki her içgüdü bana *oraya gitmemi* söylüyordu. Sadie'ye gitmemi, hemen şimdi. Bu benim hatamdı. Ağaç uzmanını çağırmadım. Bu engellenebilirdi. Ona zarar gelebilirdi. Midem endişeyle burkuldu.

Eşyalarımı toplamaya başlarken hoparlörü açtım ve sahip olduğum her şeyi umursamadan çantama attım.

"Sadie, bana kolunun fotoğrafını gönder," diye bağırdım. "Tamam."

Birkaç saniye sonra telefonum mesajla çaldı. Fotoğrafi inceledim. Ön kolundan bir damla kan akıyordu ama ciddi bir yara gibi görünmüyordu.

Utanc ve öfke beni boğazımdan yakaladı. Bu *benim hatamdı*. Bunu önleyebilirdim ve şimdi benim tatlı, güven dolu Sadie'm incinmişti.

Ona zarar görmesine izin vermeyeceğimi söyledim.

Boğazımdaki bıçakları yuttum. "Tatlım, seni alması için Emmett'i arayacağım." Wyatt şehir dışındaydı.

"Neden?"

"Bu gece orada kalamazsın." Omuzlarım gerginlikten kırılanaşsa da ses tonumu sakın ve güven verici tutmaya çalıştım. "Yatak odanızda bir delik var ve başka bir ağaç daha düşebilir. Önündeki zeminde cam parçaları mı var?"

"Uh-huh."

Seçeneklerimi tarttım. Olduğu yerde kalırsa bir ağaç daha devrilebilirdi ama aynı yere düşme ihtimali düşüktü. Pencereden uzaklaşırsa cama basabilir ve ayağını kesebilirdi.

"Kımıldama, tamam mı? On dakika boyunca orada durabilir misin?" "Sanırım kalabilirim."

"Eğer o sesi, gıcırdama sesini bir daha duyarsan, ayağını kessen bile mümkün olduğunca çabuk kapıya ulaşmanı istiyorum. Anladın mı?" Banyo malzemelerimi banyo tezgahından çantama süpürdüm.

"Uh-huh." Sesi şaşkındı ve kalbim burkuldu.

"Tekrar et lütfen." Nabzım kulaklarımda atıyordu. Benim hatamdı. Bunu ben yaptım.

"Gürültüyü duyana kadar burada kal, duyarsam da kapıya git."

"Tamamdır, bebeğim." Çantamın fermuarını çektim. "Emmett seni onların evine götürecektir, ben de seni oradan alacağım."

"Geri mi dönüyorsun?"

"Emin ol öyleyim. Bu gece yalnız uyumana asla izin vermeyeceğim."
Rahat bir nefes aldı ya da belki de bu benim hüsnükuruntumdu. "Tamam.
Yakında görüşürüz. Dikkatli sür, tamam mı?"
"Emmett'lere gittiğinde beni ara. Güvende olduğunu bilmem
gerek." "Arayacağım."
"Hoşça kal, tatlım."
Hoşça kal dedi, telefonu kapattık ve ben Emmett'i aradım.
"Hey," diye cevap verdi ikinci zil sesinde. "Neler oluyor?"

OceanofPDF.com

Sadie

HOLDEN, Avery ve Emmett'in evinin ön kapısından içeri daldı. Gözleri beni şöminenin önünde otururken buldu. Kulaklıklarım hâlâ takılıydı. Beni yoldan aramış ve ben uyuklarken telefonda kalmam için ısrar etmişti.

Yanıma gelmeden önce rahat bir nefes aldı. Ayağa kalktım ve beni göğsüne çekti, içimdeki hayatı sıkarak çıkardı.

"Tatlım," diye saçlarımı okşadı. "Bebeğim. Çok özür dilerim." "Ne için?" Gözlerimi kapatarak göğsüne doğru nefes aldım.

Ona tekrar kavuşmak çok güzeldi. Kollarım parkasının altından beline dolandı ve tişörtünü düzeltti. İçimi ona doğru çektim.

"Ağaç dikme uzmanını haftalar önce aramalıydım ama unuttum."

"Senin hatan değildi." Kokusunu içime çektim ve ne kadar güzel koktuğunu görünce ürperdim. "Hatırladığımdan daha iyi kokuyorsun."

"Kolun nasıl?"

Emmett ve Avery'nin bir arkadaşı olan Dr. Beck Kingston'ın Avery ve Emmett'in mutfağında uyguladığı bandajı göstermek için belinden çözdüm.

Gözleri benimkileri aradı. "Acıyor mu?" "Biraz."

Kaşlarını çattı. Çenesi çok gergindi ve parmaklarımı gergin kasların üzerinde gezdirmek için uzandım.

"Sakin ol," diye fısıldadım. "Ben iyiyim. Her şey yolunda."

Göğsü hava almak için inliyor ve gözleri belirsizlikle titriyordu. "Yaralanmış olabilirdin."

"Ama ben değildim."

"Eğer sana bir şey olursa, kendimi asla affetmem."

Parmaklarımı saçlarının arkasına doladım. "Çeneni kapatıp beni öpecek misin artık?"

Ağzı benimkini kapladı ve yaşamak için ihtiyacı varmış gibi ağzımı alırken hayal kırıklığını, endişesini ve açlığını hissettim. Diliyle dilimi okşadı ve ben de ona doğru iç çektim. Elleri çenemi çevreledi ve beni açarak yutmaya başladı.

Koridorda bir ses duyuldu ve Emmett ışıktan gözlerini kısarak göründü.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Seni uyandırdık mı?"

Gülümsedi. "Sorun değil. Holden'ın sağ salim döndüğünden emin olmak istedim."

Holden doğruldu. "Onu aldığın için teşekkürler. Onu evime götüreceğim."

Ona göz kırptım. "Ne?"

Emmett omuz silkti ve döndü. "Pekâlâ. İkinize de iyi geceler." El sallayarak koridorda gözden kayboldu.

Holden'a, "Senin evinde kalmamam gerektiğini düşünüyorum," diye fısıldadım.

Bana ters ters baktı. "Sormuyorum. Handa kalamazsın. Güvenli değil."

Dudağımı çiğnedim. Beklentiyle göğsümde kıvılcımlar patladı ve fokurdadı.

Evine giderek Holden'ın hayatının bir santim daha derinliklerine gömüldüm ve kendimi oradan çıkarmam çok daha zorlaştı.

"Çantam zaten onların misafir odasında."

Yutkundum. Kaşlarını çatarak bana baktı. "Hayır."

Sert ve talepkâr ses tonundan ürperdim.

Evini merak ediyordum. Ne zaman konuyu açsam ya konuyu değiştirdi ya da Wi-Fi'sinin kötü olduğunu söyledi.

"Peki," diye fısıldadım, ağır bakışlarını tutarak. "Ama sadece bu gece için."

Başını iki yana salladı. "Han onarılana ve ağaç dikme uzmanı her ağacı kontrol edene kadar."

Gözlerimi devirdim. "Çok inatçısın."

Gözlerimin içine bakmak için geri çekilmeden önce ağzıma sert bir öpücük bıraktı. "Evet, çok inatçıyım ve senin incineceğini düşünmek beni delirtiyor, o yüzden tartışmayı bırak, eşyalarını topla ve şu lanet arabaya bin ki seninle ilgilenebileyim."

Holden'ın bu öfkeli, otoriter, korumacı versiyonu bana şimdiye kadar olan tüm kötü şeyleri unutturdu.

Başımı salladım ve dudağımı ısırdım, bakışları ağzıma kaydı.

Bir araba yoluna girmeden önce dağlara doğru daha da yükseldik. Ağaçların arasında bir ev duruyordu ama ayırt edici özelliklerini seçemeyecek kadar karanlıktı ve ışıkları da açık bırakmamıştı.

Kamyonetten inip yağmur altında koşarak ön kapıya vardığımızda, modern kütük kabin mimarisini ve büyük pencereleri inceledim. Kapıyı kilidini açmadan iterek açtı.

"Sen de kapını kilitlemiyorsun," diye belirttim.

Beni içeri kadar takip edip ışığı yakarken yüzünde alaycı bir ifade vardı.

"Oh." Ağzım bir karış açık kaldı ve bakışlarım fuayede gezindi.

"Holden.

Bu oldukça güzel."

Ahşap zeminler fuaye boyunca uzanıyor ve tonoz ahşap tavanlı açık konsept oturma odasına giriyordu. Dev pencereler yerden tavana kadar uzanıyordu. Bir düğmeyi daha çevirdi ve oturma odası sıcak bir ışıkla aydınlandı. Mobilyalar yüzyıl ortasından kalma modern mobilyalardı ve içlerinde bin dokuz yüzlü yılların başlarından kalma antika parçalar ve modern vurgular vardı. Oturma alanı televizyonun etrafında dönüyordu ama tuğla şömine dikkatimi çekti. Bir duvar boyunca yükselen gömme kitap rafları kitaplarla, resim çerçeveleriyle ve birkaç dekor biblosuyla doluydu.

Oturma odasının zeminine İran tarzı desenli koyu kırmızı bir halı serilmişti ve benzer bir yolluk koridordan mutfak olduğunu tahmin ettiğim yere kadar uzanıyordu. Sanırım merdivenler yatak odalarına çıkıyordu. Yanımızdaki masada birkaç kitap, kahverengi cam bir kâse ve Holden kapının yanındaki düğmeye bastığında yanan kısa bir lamba vardı.

Holden'ın evi de kendisi gibiydi; sıcak, davetkâr ve inanılmaz derecede rahat.

Karakter açısından zengin, sevgi ve şefkatle parlıyor.

Ve tablolar. Antrede durduğum yerden üç tanesini fark ettim. Bir tanesi antrede duvarın büyük bir kısmını kaplıyordu, yeşil, mavi ve kahverengilerin sıçraması, ünlü bir yerel sanatçının tarzına çok benziyordu. Bir diğeri koridorun sonunda mutfığa doğru uzanıyordu; sarsıcı şekil ve renklere sahip modern bir eserdi ama yolluk halısının renk paletine uyduğu için bir şekilde mekâna uyum sağlamıştı. Bir başka tablo da oturma odasında asılı.

Nefes nefese kaldım ve tabloyu gösterdim. "Holden, bu diğer resim, galerideki gibi."

Tuvalin üzerinde, yüzleri birbirlerinin boynuna gömülü, çıplak bir çift kucaklaşıyordu.

Başını sallamadan önce bir süre beni izledi. "İşte bu kadar."

Parçanın samimiyeti beni büyüledi ve bakışlarımı üzerinde tuttu. Bunu oturma odasına koymuştu. Her gün ona bakardı. Baş bacaklarımın arasına gömülmüşken onu düşündüm ve içim titredi.

İçimi çektim. "Eviniz çok güzel. Eski bir kütüphane gibi."

Anahtarlarını, telefonunu ve cüzdanını kâsenin içine bıraktı. "İnşaat işindeyim," dedi, sanki evinin nasıl bu kadar güzel ve özenle dekore edildiğini açıklarmış gibi. "Hadi gel."

Çantamla merdivenleri çıkmaya başladı ve ben de tek kelime etmeden peşinden gittim, çıkarken fotoğrafları incelemek için durakladım. Kardeşleriyle çekilmiş fotoğrafları. Aynı düşünceli ifadeye sahip genç bir Holden, kirli sakal için çok gençti ama parmaklarımı geçirmeye bayıldığım o gür, siyah saçları vardı. Ağzımı bir gülümseme kapladı. Gençken bile huysuz biriydi. Holden'ın bakışları fotoğraftan bana sabitlenmişti, kaynamış ve düşünceli, yutkundum.

Tam arkamda boğazını temizledi. Çenesini merdivenlere doğru eğmeden önce onun ve ailesinin incelediğim fotoğrafına baktı. "Eşyalarını üst kata koydum ve" bakışları benimkilere kaydı, "sana banyo yaptırdım."

Ona göz kırptım. "Özür dilerim. Ne dedin?"

Kaşlarını daha da çattı ve eli dirseğime geldi. "Titriyorsun." Göğsüm titreyerek sarsıldı. Tişörtüm, kot pantolonum ve çoraplarım sıırılsıklam olmuştu.

Saçlarım enseme yapıştı.

Beni üst kattaki banyoya götürdü ve orada tanıdık ve rahat bir şeyler vardı. Sanki orada yaşıyordum. Sanki bunu yüzlerce kez yapmıştık. İçimde sıcak ve özlem dolu bir şey parıldadı.

Kafamı banyoya soktum. Elbette burası da çok güzeldi. Dev bir seramik leğen şeklindeki bağımsız, modern küvet büyük bir pencerenin altında duruyordu. Perde, panjur ya da buzlu cam yoktu ama evi dağların ortasındaydı, bu yüzden sadece ayılar ve rakunlar içeriye gözetliyordu. Zemini koyu kehribar rengi fayanslar süslüyordu. Cesur bir seçim.

Holden kollarını kavuşturarak kapıda durakladı. Az önceki endişe hâlâ gözlerinden okunuyordu. "Ben aşağıda olacağım. Ya da yorgunsan yatağına gidebilirsin." Alanıma girdi ve önce kapüşonumu, sonra da tişörtümü başımın üzerinden kaldırdı. Gözleri çıplak göğsüme kaydı ve meme uçlarım diken diken oldu. Ağzı gerildi ve çeneme bir öpücük kondurmak için eğildi, elleriyle pijamalarımı aşağı kaydırды.

Yere düştüklerinde içlerinden çıktım ve bedenim beklentiyle titredi. Bana bakmak için doğruldu ve dudagımı ısırdım.

"Şimdi olmaz," diye mırıldandı ve beni tekrar öptü. "Banyoya gir. Donuyorsun."

Banyoda köpükler yüzüyordu ve salatalık kokusu alabiliyordum. Tezgâhın üzerinde bir şişe vücut yıkama suyu duruyordu. Ağzım bir gülümsemeye dönüştü. Muhtemelen elindeki tek şey buydu.

Holden üşüdüğümü fark etmiş ve bana banyo yaptırmıştı. Boğazım düğümlendi ve gözlerim yaşardı.

"Tatlım," sesi kadife gibi yumuşaktı. "Neyin var?"

Ona hiç kimsenin benimle onun gibi ilgilenmediğini söyleyemezdim. Kimse gecenin bir yarısı üç saat araba kullanmamış, bana banyo yaptırmamış ya da bana sevdiğim aptal bir yağmurluk almamıştı.

Ona söyleyemezdim. Bu bir şeyleri değiştirirdi. Bir anlamı olurdu. Bu yüzden başımı salladım. "Sadece yorgunum."

Başıyla onayladı. "Bir banyo yap, sonra seni yatıracağım." Sessizce güldüm. "Her zaman benimle ilgileniyorsun."

"Mhm. Her zaman." Yanağıma bir öpücük daha kondurdu ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı.

Küvete girdiğimde utanç verici bir inilti çıkardım. Holden ve ben yatak odamdayken ağzımdan çıkan inlemeye benzer bir inleme. Su mükemmel sıcaklıktaydı, sadece biraz fazla sıcaktı ve üşüyen ayaklarımı acıtıyordu. İçimi çektim ve su saçlarıma değene kadar aşağı kaydım. Saç bağımlı çıkarıp yere attım, gözlerimi kapatıp temiz salatalık kokusunu içime çektim.

Banyo fanı açık olsa bile, yağmurun çatıya vurmaya devam ettiğini duyabiliyordum. İşaret parmağımla küvetin kenarlarında gezinerek küçük odayı inceledim.

Holden Rhodes'la ilgili çok daha fazla şey vardı ve hepsini ortaya çıkarmak, sahilde güzel taşlar toplar gibi bilgileri parça parça incelemek istiyordum. Çevirdiğim her taş, Holden hakkındaki her yeni bilgi beni ona daha çok aşık ediyordu.

Burada, onun muhteşem evinde olmamalıydım. Tıpkı kalmasına izin vermemem gerektiği gibi. Yine de kendime engel olamadım.

Holden özeldi ve eve dönme vakti geldiğinde, ondan topladığım her parça bana ağırlık yapacak ve ayrılmamı zorlaştıracaktı.

İlk defa, kalabilmeyi diledim.

Sadie

BANYOMDAN sonra aşağıya indim ve mutfağıa girdim. Pikapta bir plak dönüp duruyordu. Holden bir yandan su ısıtıcısına su doldururken bir yandan da oturma odasındaki televizyonda spor karşılaşmalarının tekrarlarını izliyordu. Bakışları önce bana, sonra çıplak ayaklarıma kaydı, sonra da tezgahın üzerindeki kumandaya vurup televizyonu kapattı.

"Sorun değıl, kendi televizyonunu izleyebilirsin."

Başını iki yana salladı. "Sadece sessizliğı dolduruyorum." Çenesini karşıındaki bar taburesine doğıru eğdi. "Yatağına gitmek ister misin?"

Belki de daha önce damarlarımda dolaşan adrenalinden ya da Holden'ın evinde olmanın verdiği uyarılmadan kaynaklanıyordu ama içimde ürkek bir kıpırtı vardı.

Başımı salladım. "Henüz değıl."

Ben taburenin üzerine kaydım, o da dönüp bir dolabı açtı. Bir teneke kutuya uzanırken sırt kaslarını ve büyüleyici hareketlerini inceledim.

"Holden," diye başladım.

Döndü ve iki fincan almadan önce tenekeyi önüme koydu. "Eviniz çok güzel." Çenemi avucuma yasladım. Saçları kurumaya başlamıştı. Parmaklarım seğırdi, elimi içinde sürüklemenin nasıl bir his olduğunu hatırladım. Dudaklarımı birbirine doladım ve onu izledim.

Ellerini karşıındaki tezgâhın üzerine koydu ve okunamayan bir ifadeyle beni izledi. "Nane mi papatya mı?"

"Naneli."

Teneke kutudan iki paket çıkardı, yırtıp açtı ve çay poşetlerini boş kupalara attı. Birinin üzerinde *Queen's Cove Muhasebecileri - paranız kuruş kazanacak!* yazıyordu. Diğer Disneyland içindi. Holden'a meraklı bir gülümseme atmadan önce tekrar okumak için muhasebe kupasını yaklaştırdım.

"Oraya gidersen para kaybedeceğini mi söylüyorlar?"

Yüzünü buruşturdu. "Kelime oyunu yapmaya çalışıyorlardı. Kimsenin onlara söyleyecek yüreği yoktu."

Kupaya doğru daha geniş sııttım. Bakışları tenimde gezindi ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. Bakışlarımız tekrar buluştuğunda karnım öne doğru yuvarlandı.

Hava çatırdadı, tıpkı sanat partisinde öpüşmeden önceki an gibi.

Çaydanlığın düğmesi açıldı ve Holden gözlerini kırıştırarak fincanların her birine kaynar su doldurmadan önce onu almak için döndü.

"Çorapların nerede?" Sesi alçaktı ve bardakları doldururken bakışları bardaklarda kaldı.

"Onları handa unuttum."

Çaydanlığı bıraktı ve aniden mutfaktan çıktı. Bir süre sonra elinde bir bohçayla döndü ve önümde diz çöktü.

"Ayak." Bakışları benimkilere yöneldi ve gözlerinin ardında bir şey vardı. Sıcak, sıvı bir sıcaklık. Tatlı bir şey de. Şefkatli ve rahat. Boğazım sıkıldı ve tek kelime etmeden ayağımı uzattım.

Nazikçe ve yavaşça ayağıma bir yün çorap geçirdi. Parmakları ayağımın yan tarafına dokundu ve ben seğirdim. Bakışları benimkilere kaydı.

"Özür dilerim. Gıdıklanıyorum."

Gülümsedi ve kalın çorapları ayağıma geçirmeye devam etti, ayak bileğimi geçti, taytımın üzerinden baldırlarımın yarısına kadar çıktı. Dokunuşu çok yumuşak ve dikkatliydi ama bacaklarımdan yukarı, kalçalarımın arasındaki noktaya kadar hissettim. Kalbim bacaklarımda atıyordu. Bakışları ona ve ellerine kilitlendi. Uzuvarımda ısı dalgaları dolaştı ve tenim elektriklendi.

Holden'ın çoraplarını giymesi bu kadar seksi olmamalı.

Diğer çorabı da giydirmeyi bitirdi ve doğruldu. "Ayaklarının üşümesini istemedim."

"Teşekkürler," diye fısıldadım ve etrafımızda daha fazla çatırtı duyuldu.

Çay bardaklarımızı alıp başını oturma odasına doğru eğmeden önce bana kısa bir selam verdi. "Gel bakalım."

Beni oturma odasına kadar takip etti. Döndüm ve bakışları kıcımdan kalktı.

"Kıcıma mı bakıyordun?"

Gözleri arsız bir alaycılıkla parladı. "Evet."

Güldüm ve kanepeye oturup bacaklarımı altına aldım. Bardakları önümdeki sehpanın üzerine koyduktan sonra odanın diğer ucundaki sepetten bir battaniye aldı. Üzerime örttü. Krem rengi, örgü ve lezzetli bir şekilde ağır ve sıcaktı.

"Sana bir şey getireyim mi?" Yanımdaki kanepeye yerleşirken sesinin alçak tınısı beni yeniden ürpertti.

Başımı salladım ve çayıma uzanıp buharını üfledim. "Benimle ilgilenmene gerek yok."

"Seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor."

Gülümsememi bastırdım ve göğsümdeki sıcak kızarmayı görmezden geldim. "Benim de hoşuma gitti."

Bunu söylediğimde gözleri ısındı ve daha da rahatladı. Bakışları üzerimde kaldı.

"Seni burada seviyorum. Gitmeni istemiyorum."

Bu geceden sonra ya da hiçbir zaman gitmemi istemediğini mi kastetmişti? Nabzım hızlandı, göğsümde sertçe atmaya başladı.

Yutkundum. Yüzeyi görebiliyordum ama daha derine battım ve en kötüsü de burayı *seviyordum*. Sadece evinde değil, hayatında da. Panik kafamın içinde dönüyordu.

Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı.

"Bir fikrim var." Kupamı bardak altlığına geri koydum.

"Battaniye kalesi." Gözlerini kırıştırdı ve yüzünden şaşkınlık geçti.

"Çocukken," diye açıkladım, "fırtına sırasında korkardım ve battaniyeden kaleler yapardım." Ayağa kalktım, odayı inceledim. "Biz de bir tane yapmalıyız. Battaniyeleriniz nerede?" Benim battaniyemi çıkardığı sepeti buldum. İçinde üç tane daha vardı.

Holden sandalyede donmuş bir şekilde oturmuş, başını bana çevirmiş, sepetten battaniyeleri çıkarmamı izliyordu. "Battaniye kalesi," diye tekrarladı.

"Rahat ve eğlenceli olacak," dedim ona. Uzandım ve ağzının kenarını dürttüm. Gözleri parmağımı takip etti ve dudağına dokunduğunda köşesi sıçradı. Bir gülümseme belirdi. Nefesim kesildi. "Eğlenmekte gittikçe daha iyi oluyorsun Holden."

OceanofPDF.com

Sadie

Battaniye kalesi büyük bir hataydı.

Battaniye ve yastıklardan oluşan kozanın içine önce ben girdim ve Holden'ın şöminenin yanındaki düğmeye basmasını izledim. Alevler canlandı ve bir an sonra candan sıcaklık yayıldı.

Tek koklayabildiğim Holden'dı. Buranın her yerindeydi. Battaniyelerde. Yastıklarda. Erkeksi, temiz, keskin, sarhoş edici kokusu burnuma ve kafama doluyor, düşüncelerimin uçuşmasına neden oluyordu. Kanımı kaynatıyordu. Bacaklarımın arasının ağrımına neden oldu.

Holden battaniye kalesinin içine kaydı ve kolu benimkine değdi. Bu dokunuş ayak parmaklarıma kadar kıvılcımlar saçtı. Yüzüstü yatıyordum ve meme uçlarım sıkıştı. Nefesimi tuttum.

Yan tarafına kaymış, dirseğine dayanmış, beni izliyordu. Yüzümü ona dönmek için yanıma kaydım ve uzanıp tekrar ağzının kenarına dokundum.

Ağzının köşesi tekrar yukarı doğru çekildi ama ben geri çekilmedim. Parmağımı dudağının çenesiyle birleştiği çizgide gezdirdim, usulca iz sürdüm. Bakışları ısındı.

"Bütün yaz benden neden kaçtığını bana hiç söylemedin," dedim usulca.

Boğazı çalıştı ve burnundan nefes verdi ve nefesi elimin arkasını gıdıkladı. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu.

"Sen mükemmelsin." Dudakları parmağıma değdi. Bakışları beni sabitledi, kaydadı ve sıvı ısı ile doldu. Boğazı düğümlendi. "Mükemmeldin ve gidiyordun ve sana çok yoğun bir şekilde aşıktım. Hâlâ da öyle."

Eli bileğime dolandığında nefesim kesildi. Elimi öne doğru çekti ve nabız noktama yumuşak, kalıcı bir öpücük kondurdu. Kirli sakalı hassas derimi sıyırdı ve kanım beynimde eridi. Nabzım bacaklarımın arasında atıyordu. İç çamaşırım nemliydi.

"Kirpiklerine haksızlık ediyorsun," dedim çünkü ağzı bileğime değdiği anda beynim kısa devre yapmıştı.

Bileğime bir öpücük daha kondurmadan önce o adaletsiz kirpiklerinin arasından bana baktı. Göz kapaklarım yarı yarıya kapandı ve uzun bir nefes verdim.

"Öyle mi?"

Başımı salladım, ağzımı birbirine bastırdım. Meme uçlarım sıkışıyor ve hassas bölgelerim ağrıyordu.

Koyu renk gözleriyle bileğimin iç kısmını ısırdı ve ben de üzerine çıkmadan önce yumuşak bir inilti çıkardım. Bir elimi omzuna bastırdım ve sırt üstü düştü, o ateşli, aç bakışıyla beni izliyordu. Vücut ağırlığım onunkinin üzerine yerleşti ve onu öpmek için eğildim.

Dudaklarım dudaklarına değerken Holden'ın eli belime dolandı. Kirli sakalı çenemi sıyırdı ve rahatlatarak iç çektim. Diğer eli nemli saçlarıma geldi ve beni daha fazla kendine çekmek için elini başımın arkasına bastırmadan önce parmaklarını içeri soktu.

Boğazından alçak bir inilti çıktı ve dilini ağzımın dikişine doğru kaydırды.

"Siktir, Sadie." Mırıltısı doğruca bacaklarımın arasındaki noktaya gitti ve ben de yer değiştirerek onun üzerine çıktım. Dirseklerim başının yanında yerdeydi, kendimi destekliyor ve onu hapsediyordum.

Başımı eğdim ve ağzının içine girdim. Dili benimkine karıştı ve ben tekrar nefes verdim. Ağzı çok muhtaç ve açtı. Ağzımı ezberler gibi inceliyor, beni tadıyor ve dilimi beynimi sersemletecek şekilde okşuyordu.

Dilini emdim ve o da acı ve inançsızlık dolu bir ses çıkardı. Dilimi emdi ve bedenim onunkine karşı seğirdi. Bacaklarımın arasında bir sürtünme sarsıntısı oldu ve kolu belimden aşağı kayarak kıcıımı avuçladı. Keskin tokadı hissetmeden önce beni sıktı. Ağzının içine küçük bir kahkaha attım ve gözlerimi açtım.

Gözleri parlıyordu. Klitorisim zonkladı ve derin bir nefes çektim. Eli tekrar kıcıımı sıktı ve ben hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedim. Bakışlarımız

kilitlenmiş, battaniye kalemizde zamanın içinde asılı kalmıştık. Şömineden çıkan alevler gözlerinden yansıyor.

"Arabamın boyasını her gördüğümde seni becerdiğimi düşünüyorum." Alçak sesi göğsümde gürledi ve o geceyi düşünerek meme uçlarım diken diken oldu.

Ellerimden biri saçlarını buldu, yumuşak tellere dolandı ve hafifçe çekti. Gözleri yarı yarıya kapandı ve kontrolünü kaybetmemekte zorlanıyormuş gibi kesik kesik bir nefes verdi.

"Ne zaman duş alsam senin sikini düşünüyorum," diye mırıldandım. Kalçalarımı oynattım ve sert boyu bacaklarımın arasına girdi. Tekrar bana odaklandı, sıkılmış bir çeneyle beni izliyordu.

Eğildim ve ağzımı kulağının altındaki tenine değdirdim. Ağzıma değen kirli sakalı omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderdi. Gözlerim kapalıydı ama sertliğin yumuşaklığa karşı verdiği keskin hisle geri yuvarlandılar.

"Beni düşünürken kendine dokunduğunu söyle. Oyuncağınla boşalırken adımı söylediğini söyle."

Kulak memesini dişlerimin arasına aldım ve acı dolu bir inilti çıkardı. İçimdeki şeytan sıırttı. "Kendime dokunurken seni düşünüyorum. Vibratörümle boşalırken senin adını inliyorum."

"Siktir." Göğsü inip kalktı ve gözlerini kapattı. Boğazı çalıştı ve derin bir nefes aldı.

"Rahatla," diye fısıldadım kulağına. Dişlerim kulak memesine geri döndü ve dişlerimi nazikçe aşağıya doğru sıyırdım. Yumuşak bir inilti çıkardı.

"Bana işkence ediyorsun."

Sürtünme arayışıyla kalçalarımı onunkilere doğru kaydardım ve o da inledi. Yanağına karşı gülümsedim. "Güzel. Çok ciddisin. Biraz işkenceye ihtiyacın var."

"Buraya gel." Saçlarımı avuçladı ve ağzımı tekrar alabilmek için başımı eğdi; ağzını benimkini açmaya ikna ederken inledim. Dili nefesimi keserek benimkiyle oynadı. Onun içinde boğuldum, başım dönüyordu ve bu ölmenin en iyi yoluydu.

Holden'ı öpmek coşku vericiydi.

Grant ile ilgili istenmeyen bir anı aklıma geldi. Bir etkinlikten sonra sarhoş olmuştu ve birlikte yaşamaya başlamadan önce onun dairesine geri dönmüştük. İğrenç bira nefesi ve pasaklı ağzıyla beni öpmeye çalışmıştı, ben de kendimi iyi hissetmediğimi bahane edip eve kadar eşlik etmişim.

Grant ile yatarken kendimi hep yalnız hissetmişim, sanki orada olup olmamam umurunda değilmiş gibi.

Holden'la olduğu gibi değil. Alt dudağımı hafifçe ısırarak beni şimdiki zamana geri çekti.

"Nereye gittin?" diye mırıldandı ağzıma karşı, saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırarak. Çekiş, kafa derimin kıvılcımlanmasına ve karıncalanmasına neden oldu. Gerildim ve göğsümü onunkine bastırdım.

"Hiçbir yerde."

Parmaklarıyla kafa derime masaj yaptı ve ben de onun karşısında eridim. "Benimle kal, tamam mı?"

Ağzına karşı başımı salladım. İç çamaşırım nemliydi. "Bu gece bana patronluk taslayacak mısın, tatlım?"

Sözlerindeki alçak, alaycı ton beni ürpertti. Ağzına karşı bir kahkaha attım.

"Eğer istediğin buysa."

"Öyle." Eli tozluğumun üzerinde hafif daireler çizdi. Çok hafifti. Elinden daha fazla baskı almak için kalçalarımı oynattım ama elini kaldırdı. "Bana karşı otoriter olman hoşuma gidiyor." Eli taytına geri döndü, üzerimde alaycı daireler çizdi. "Bence sen de bundan hoşlanıyorsun."

Başının bacaklarımın arasında olduğunu ve elimin başının arkasında onu daha da ittiğini düşündüm. Göbeğim zonkladı ve ona karşı tekrar seğirdim.

Eli yukarı doğru kayarak kazağımın içine girdi ve çıplak sırtımı sıyırdı. Elinin sıcaklığını üzerimde hissedebiliyordum ve elini omuzlarımın arasına doğru kaydırırken ağzına doğru iç çektim. Boğazından boğuk bir ses çıkardı. "Sütyen yok."

"Seni ağzımda öyle bir boşaltacağım ki," diye kulağıma fısıldadı ve ben ürperdim. Sırtımda kışkırtıcı, sıcak daireler çizdi ve battaniye kalesindeki loş ışık, şöminenin sıcaklığı ve kalp atışlarının benimkine karşı hafif gümbürtüsüyle birlikte beni mutlu bir baş dönmesine sürükledi.

"Buna ihtiyacım var," diye mırıldandı. Merkezim ağrıyordu.

"Tamam," dedim boynuna doğru.

Beni sırtüstü çevirdi ve şaşkınlıkla irkildim. Kalede diz çökmek için fazla yeri yoktu, bu yüzden üzerimde durdu ve yüzümü izledi.

eli taytımı yukarı sürükledi. Bel bandına uzanırken bakışları karanlıktı.

"Kıçın bu taytların içinde harika görünüyor."

Gülümsememi geri çektim. Eli uyluğumun iç kısmında gezindi ve ürperdim. İç çamaşırım ıslanmıştı. Ellerini ve yüzünü hayranlıkla izledim. Başparmağı kalçamla amımın arasındaki kıvrımı buldu ve taytımın üzerinden okşadı.

Göbeğim yeniden zonklamaya başladı. Kara gözleri beni izlerken yüzünde kendini beğenmiş bir ifade belirdi.

Eğildi ve beni klitorisimin üstünden öptü. Kalbim kulaklarımda atıyordu ve bakışlarımı Holden'dan ayıramıyordum. Kapüşonumun eteklerini yukarı kaydırmadan önce taytımın beli ile kapüşonumun arasındaki çıplak teni öptü. Kapüşonumu göğüslerimin üzerine itip, kısıtılmış bir tepe noktasını ağzına çekene kadar daha yukarı, daha yukarı öptü.

Birlikte inledik. Ağzının emişi sırtımı kamburlaştırdı. "Holden," diye nefes nefese kaldım.

"Mhm." Dudakları bir tepe noktasında, parmakları ise diğerinde çalışıyordu.

Uzuvlarımda elektrik parıldarken inledim. Dişleri bir tanesini sıyırdı ve bacaklarım sarsıldı. Diğer eli tozluğumun üzerinden klitorisimi o kadar nazikçe okşadı ki zar zor hissedebildim ama yine nefesim kesildi.

"Holden!"

"Mmm?"

"Benimle dalga geçiyorsun."

Dilini tekrar o noktanın üzerinde gezdirdi ve diğer göğsümü yoğurdu. Tekrar zonkladım ve karnımdaki basınç azalırken inledim. Parmağı bacaklarımda arasındaki dikişe tekrar dokundu, ortasına doğru yavaşça bir sürüklemeye yaptı ve ben de kıpırdandım.

"Olamaz," diye mırıldandı göğsüme karşı. "Yine ıslanmışsın." Güçlü bir parmağını bu kez daha sert bir şekilde aşağıya indirdi ve gözlerim kapandı.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Hiç bu kadar kaygan ve boş hissetmemiştim. Hiç kimseyi bu kadar çok istememişim. Vücudum ihtiyaçla uğulduyor ve vızıldıyordu. Beynim başka bir yerdeydi.

Yaptığımız şeyi yapmamamız için tek bir neden bile düşünemiyordum.

Bir kahkaha attım. "Bana aklımı mı kaybettirmeye çalışıyorsun?" "Tam olarak istediğim de bu. Bana ne istediğini söyle, bebeğim."

"Dokun bana."

Parmağını dikiş yerimde gezdirdi, hâlâ çok nazikti. "Daha sert," diye ısırdım.

Buna mecbur kaldı ve dudaklarıyla çekerken meme ucuma karşı sırttı. Parmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi ve birkaç sert daire çizerek beni daha da yukarı kaldırdı.

"Tekrar."

Daha fazla parmak ve daha fazla yüzey alanı ekleyerek klitorisimi tozluklarımın üzerinde birkaç kez çalıştı. Hassas sinir tomurcuğuna her dokunduğunda inliyordum.

Vay canına, bu işte iyiydi. Çok iyiydi. Bağımlılık yapıyordu ve bu battaniye kalesinden ayrılmayı düşünemiyordum bile.

Saçını çekiştirdim. "Daha fazla."

Gözleri sırlı ve karanlıktı, şehvetle bulanıklaşmıştı ve bu manzara beni daha da tahrik etti.

Elleri taytımın bel bandına geldi. "Kalçalarını kaldır," diye mırıldandı.

Taytımı ve iç çamaşırımı aşağı kaydırды, ayaklarımın üzerine çekmeye özen gösterdi. Kazağımı başımın üzerine çektim ve işte oradaydım, Holden Rhodes ile battaniyeden bir kalede çırlıçıplaktım.

Bakışlarım geniş omuzlarında gezindi. "Gömleğini çıkar."

Başıyla onayladı ve başının üzerinden çekti. Kolları hareket ettikçe kasları dalgalanıyordu ve ben onları hayranlıkla inceledim.

"Pantolon."

Elleri kemerine gitti ama gözleri bende kaldı.

Ona ne yapması gerektiğini söylemek ve emirlerime uymasını izlemek hipnotize ediciydi. Bu koca adam üzerindeki gücüm beni sarhoş etmişti. Yutkunurken boğazım çalıştı, kemerini çıkarırken bakışlarım ona kilitlendi. Pantolonunun önü ereksiyonuyla gerilmişti. Onu görünce dudağımı ısırdım.

Kemerini çıkardı ve ben de sinsi bir gülümsemeyle elimi kaldırdım.

"Daha yavaş."

Gözlerindeki kendini beğenmiş bakış daha da yoğunlaştı. Bakışlarımla karın kaslarını, göğüs kaslarını, omuzlarını ve bicepslerini izledim. Kemer battaniyenin üzerine bırakıp fermuarıyla uğraşırken ön kol kasları hareket ediyordu.

Gözleri bedenimi taradı ve tenim karıncalandı. Pantolonunu çıkardı, bacaklarından aşağı indirirken oturmak için geriye kaydı ve yalpaladı. Ayağı battaniyeye dolanıp omzunun üzerine devrildiğinde kendini beğenmiş ifadesi kayboldu.

İçimden bir kahkaha patladı. "Onları tamamen seksi bir şekilde çıkarman gerekiyordu."

Bana inanmayan bir bakış fırlattı ama ağzından bir sırıtış çıktı. "Bu battaniye kalesi bir Thumbelina için tasarlandı."

Pantolonunu ayaklarının üzerinden çekip kalenin dışına fırlatırken göğsüm kahkahalarla sarsıldı ve elleri kollarıma gelip beni öne doğru çekti.

"Boxer da var," dedim ağzına karşı, onu öptüm ve dar alanda manevra yapmaya çalışırken ağzına karşı güldüm.

"Bu berbat bir fikirdi." Ağzımı ağızla öperken güldü.

Boxerını çıkarır çıkarmaz sikine uzandım. Parmaklarım etrafını sardı ve keskin bir nefes aldı. Geçen haftaki bu anı tekrar tekrar oynatmış, onu okşarken yüzündeki şaşkınlığı ve zevki hayal etmişim. Elime boşalırken yüzündeki acı ifadesini hayal ettim. Onu okşadım ve inledi. Alnı benimkine doğru düştü.

Kolları beni sardı ve bana yaslandı. Kıpırdamadan oturuyorduk, ben okşarken ve ağızlarımız birbirine dolanırken bacaklarım beline dolanmıştı. Elleri kalçalarımı, sırtımı ve göğüslerimi ovuyordu. Her yerde vardı.

Ben onu işledikçe siki elimde daha da şişti. Pre-cum ucunda toplandı ve başparmağımı içinden geçirdim. Sarsıldı ve ağzıma karşı nefesi kesildi. Elleri bileklerimin etrafında kilitlendi ve beni uzaklaştırdı. Bir protesto sesi çıkardım ve dudağını ısırdım.

"Bana seni becermemi söyle." Dudağımı ısırdı. "Seni tekrar tatmak istiyorum. Çıkardığın o sesleri düşünüyordum. Onları tekrar duymaya ihtiyacım var." Bakışları benimkilerle buluştu, karanlık, aç ve yalvaran. "Sana kendini iyi hissettirmeme izin ver." Boğazı düğümlendi.

Yavaşça başımı salladım. Tenim yanıyordu. Bu battaniye kale cehennemin derinlikleri kadar sıcaktı.

Eli köprücük kemiğime geldi ve ben uzanana kadar beni nazikçe geriye itti. Dizlerim alışkanlıktan birbirine kenetlendi ve derin bir nefes alarak battaniye kalesinin tavanına, ince gri çizgileri olan beyaz bir çarşafa baktım. Yutkundum ve nefesimi dışarı verdim.

"Sadie."

Gözlerim onunkilerle buluştu ve bakışlarından şefkat geçti. "Şimdi ciddi olan kim?"

Parmaklarını kalçamda aşağı yukarı gezdirirken sesi çok nazik ve yumuşaktı. Bakışlarını benden ayırmadan dizime bir öpücük kondurdu ve ben de onu bir canı salı gibi tuttum. Elime uzandı ve hazır olda duran sikine doğru çekti. Onu kavradım ve elimde zonklamaya başladı. Dudaklarım ayrıldı, kalın uzunluğundan büyülenmişim.

Holden kaşlarını kaldırdı ve elimi kendi boyunun üzerinde tuttu. "Tamam mı?"

Ne sorduğunu biliyordum. Geçen seferkiyle aynıydı. *Aminı yeme fikrinin beni ne hale getirdiğini gördün mü? diye sormuştu.*

Diğer eli uyluğumda aşağı yukarı hareket etti ve dizlerimin birleştiği yere yakın olan dizime bir öpücük daha kondurdu. "Açıl," diye mırıldandı ve dizlerimi birbirinden ayırdım. "Teşekkür ederim."

Ona *teşekkür* ederken kendi kendime gülümsedim.

"Orada tuhaf bir şey mi var?" Diğer eli bacaklarımın arasındaki muhtaç kısma gittikçe yaklaşırken ağzını bir dizinin iç kısmına sürttü.

"Hayır," diye nefes aldım, bana dokunduğu her yerin aşırı farkındaydım.

"Güzel. Bunda komik bir şey yok." Dişleri diğer dizimin derisini sıyırdı, nazik ve yavaş ama çok lezzetliydi. "Bu çok ciddi bir iş. Bunu çok ciddiye alıyorum."

İçimden bir kıkırtı koptu ve sırtışıma kendi sırtışıyla karşılık verdi. Gözleri arzu ve sıcaklıkla parlıyordu ve o sırtış yüzünü aydınlatıyordu. Bana gülümserken muhteşemdi. Bunu tekrar tekrar görmek için her şeyi yapardım.

Dizlerimi birbirinden ayırdı ve başı bacaklarımın arasına düştü.

Sadie

"SİKTİR, EVET," diye mırıldandı, diliyle bir çizgi daha çizdi. Dizlerim titredi ve ağzım açık kaldı. "Çok iyisin tatlım."

İnledim.

"Bunu duymak hoşuma gidiyor."

Sesi ılık bir sıvıydı, üzerimden akıyor ve üzerimde birikiyor, tenime batıyordu. Dilini klitorisime doğru itti, düz, ıslak ve sıcaktı ve kalçalarım battaniyeden kalktı. Beni tutmak için kolunu üzerime kilitledi ve acı dolu bir ses çıkardım.

"Neymiş o?" Ses tonu alaycıydı. "Bunu yakalayamadım."

Klitorisimi emdi ve kalçalarım tekrar kalkarak ön koluna doğru itti. Sırtım sertçe kavislendi ve dudagımı ısırarak iki yanımdaki battaniyeyi kavradım.

"Kelimelerini kullan,
tatlım." "Siktir."

Güldü. "Bu da işe yarıyor." Dilinin ucunu klitorisimin etrafında gezdirdi, dokunmadı, beni çılgına çevirdi. Diğer eli kalçalarımın bir göğsüme doğru hareket etti, meme ucunu yuvarladı ve benden bir nefes daha çekti. Dili klitorisime her yaklaştığında geri çekiliyordu. Tekrar inledim ve utanmadan kalçalarımı ağzına doğru ittim ama gözlerinde alaycı bir bakışla geri çekildi.

"Seni bağlamam mı gerekecek?"

Göbeğim zonkluyordu. Bu fikir umurumda değildi. Hem de hiç. Yutkundum. "İstersem yaparsın."

Gözleri beni alev alev yaktı. "İstediğin her şeyi yaparım," diye ısırdı. "Her şeyi."

Bakışları bacaklarımın arasına kaydı ve alaycı ifadesi geri döndü. Ağzının köşesi kalktı. "Hadi," diye fısıldadı.

O anda dünyadaki tek insanlar bizdik. Bana yalvaran, cesaretlendiren ve aç bakışları beynimde çatırdadı. Dudaklarımı sıkıca kapattım.

"Söyle."

Göğsüm inip kalkıyordu. Kukum ağrıyordu, sıırılsıklamdı. Beni boşaltmasını ne kadar çok istediğim için yüzümün buruştuğunu hissedebiliyordum.

"Boşalmam gerek," diye inledim.

Gözlerinden ateş fışkırıyordu. "Nasıl. Nasıl gelmek istiyorsun?" Sormadı, belirtti.

"Beni ağzınla boşaltmanı istiyorum. Hızlıca. Sert. Şimdi."

"İşte böyle." Başını eğdi ve ağzı klitorisime geri döndü. Bu sefer hiç tereddüt etmedi. Emdi, yaladı, diliyle ve dudaklarıyla klitorisimi işledi. Ağzının çalıştığı yerden omurgamın tabanına kadar düz bir çizgi vardı, sıkıyordu. Kanım kaynıyordu. Bir şey söylüyordum ama ne söylediğimden emin değildim.

Holden. Tekrar tekrar *Holden* diyordum. Ellerim saçlarındaydı ve boğazından inilti çıkarıyordu. Kalçamın dış tarafına dokundu ve kalçam mıknatıs gibi başının etrafına dolandı. İnledi ve ağzını daha derinlerime gömdü. Dili içimde, klitorisimde, giriş yerimde, kıvrımlarımda, her yerde çalışıyordu. Düşüncelerim birbirinin üzerine düşüyor, birbirine karışıyor, takılıyor ve kabarıyordu.

Klitorisimi daha sert emdi ve ben boğuk bir ses çıkardım. Karnımda bir sıcaklık birikti. "Holden."

"Mhm."

Parmağı içimde çalıştı. "Sikeyim. Parmağımın etrafında çok sıkı duruyorsun. Çok ıslaksın, tatlım." İkinci bir parmak daha ekledi ve etrafındaki kaslarımın lezzetli gerginliği karşısında inledim. O *noktay* buldu - o *noktay*

-Ve masaj yaptı.

Kıpırdandım ve görüşüm bulanıklaştı. "Bırak beni."

Başımı salladım, nefes nefese kaldım, saçlarını çektim ve bir dahaki sefere klitorisimi emdiğinde düştüm.

"Geliyorum," diye nefes nefese kaldım. "Holden, beni boşaltıyorsun."

Ağzının altında titriyordum, yıldızlar görüyordum ve adını tekrar tekrar söylüyordum, *evet* ve *aman tanrım* ve *kutsal* ile birlikte ve *aynen böyle*. Uzuvarım sıkıca çekildi ve zevk dalgaları içimde yuvarlanırken donup kaldım. Holden da benimle birlikte zevk alıyordu, ben onu sıkarken parmakları içimde çalışıyordu, diğer eli göğsümü örtüyordu.

Battaniyeye geri döndüm, göğsüm hava almak için kabarıyor ve üzerimizdeki çarşafa bakıyordum. *Bu aktivitenin bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim*.

Ama Holden'ın sikinin ön sperm sızdırmasından ve bakışlarının beni yiyip bitirmesinden anlaşıyordu. Hoşuna gitmişti. Gururlu, kendini beğenmiş bir sırıtış ağzını çekti. Ben nefesimi tutup ona bakarken eli baldırılarımda sakinleştirici hareketlerle gezindi.

Bana bakışlarından ürperdim. Aleti karnında zonkluyordu.

"Yukarı çıkmak ister misin?" Gözleri benimkileri aradı. Kalbim sıkışmıştı.

Üst kat gerçektir. Holden her gece orada uyuyordu. Farklıydı. Bunu açıklayamazdım. Ama burada, bu battaniye kalesinde? Bu, üst kattaki tüm o ciddi şeylerle her neyse onun arasında bir araftı.

Artık çıkarları olan arkadaşlar değildik. Çok, çok daha fazlasıydık ama Holden'ı birkaç ay içinde arkamda bırakacağımı düşünsem ağlamaya başlardım.

Onun evinde kalıyordum. Gerçekler yüzüme bir ton tuğla gibi çarptı.

Bu battaniye kalesinden ayrıldığımız an her şey değişecekti. Bu düşünce göğsümde ağır bir yük oluşturunuyordu. Bu kolaydı. Çarşafların ve battaniyelerin altında bunu yapabiliirdim.

Bakışlarından etkilenererek başımı yavaşça salladım.

Kendini üzerime doğru alçalttı, böylece ağzı benimkinden birkaç santim uzaktaydı. "Beni burada becermek için mi bu battaniye kalesine çektin?"

İçimden bir kahkaha patladı. "Niyetim bu değildi."

Gözleri ısındı. "Ne istersen yapmak için seninim."

Ben seninim. Kelimeler kalbimde eridi ve ben onları silkelemeden önce kan dolaşıma karıştı.

Beni öpmek için eğildi. Ağzının sıcaklığı beni beynimdeki tüm küçük endişe verici düşünceleri unutmaya davet etti. Dilinin benimkinin üzerinde her kayışında onları bir kenara fırlattı. Dudaklarımız birbirine kenetlenmişken omzumun üzerinden uzandı ve el yordamıyla pantolonunu aradı. Cüzdanını açarken bir hışırtı ve deri bir tokat sesi duyuldu.

prezervatifi çıkardı. Ambalajı yırttı ve aynı anda alt dudağını ısırıldı.

Prezervatifi taktığında gözleri benimkilerle buluştu. Bacaklarımın arasına yerleşti ve bir bacağına yukarı çekti. Sikini girişime dayadı ve eğilip dizimin iç kısmına tekrar bir öpücük kondurdu, gözleri hep üzerimdeydi.

"Bundan sonra ne olacağını unuttum." Alçak sesi içimin beklentiyle sıkışmasına neden oldu. "Neden bana hatırlatmıyorsun?" Ağzında arsız bir gülümseme belirdi.

Altında kıvrandım, kalçalarını karşılamaya çalıştım ama beni tekrar bastırdı. Hayal kırıklığı içinde homurdandım. "Şimdi, geçen hafta sonundan beri ikimizin de düşündüğü gibi beni becer."

Sikini içime soktu ve ikimiz de inledik. Vücudum onun etrafında en iyi şekilde gerildi ve sırtım tekrar yükseldi.

"Vay canına," diye mırıldandım.

Parmakları kalçalarımın saplandı. Uzun ve yavaş nefes alışını duyabiliyordum. Çenesi gergindi. Hareket etmedi, sadece başını geriye attı ve acı dolu bir ses çıkardı.

"Lanet olsun, Sadie."

Kaslarımı onun etrafında sıktım ve pazuları ve göğüs kasları esnedi.

"Holden." Nefes nefese kalmıştım, gergin ve gergindim ama sesim alaycıydı. "Bir dakika tatlım." Burnundan nefes alıyordu.

Acıdan başı hâlâ geriye düşmüştü, sonra kaldırıp bana baktı, boğazı çalışıyordu.

Bir santim dışarı çekti ve tekrar içeri itti ve gözlerim dolgunluktan kapandı. Onları açtığımda, bakışları sahipleniciydi, üzerimde geziniyor, yavaşça içeri ve dışarı iterken beni inceliyordu. Sürtünme sarhoş ediciydi. Beni tekrar sıkıca sardı, ayak parmaklarımın kıvrılmasına ve sırtımın eğilmesine neden oldu. Alnında boncuk boncuk ter vardı ve çenesi titriyordu.

"Cennet gibi hissediyorsun," diye homurdandı. "Çok sıkı, ıslak ve inanılmaz."

Biraz daha sert iterek içimde dibe vurduğunda inledim. Vücudumda bir titreme oldu ve gözleri parladı. Gözlerindeki açlık daha da arttı ve kalçalarının ritmini yavaşlattı. Ellerim göğsüne geldi.

Isı tekrar sıkı, içimde bir dalga gibi dalgalandı ve Holden'ın sırlı ifadesi şeytani bir hal aldı. Biraz daha yavaşladı ve parmaklarını sinirlerimin üzerinde gezdirdi.

Sarsıldım ve inledim ve gözleri beni yaktı.

"Daha hızlı, Holden."

"Hayır." Klitorisimin üzerinde daha fazla daire çiziyor, sert ve yavaş, ıslaklığımı lezzetli bir sürtünmeyle üzerime sürüklüyor.

"Eğer yavaşlamaya devam edersen, ben-" Parmakları çalışırken sözlerim kesildi.

Çenesi sıkıştı ve boynundaki kaslar gerildi. "Biliyorum. Yapmanı istiyorum," diye homurdandı.

Beni sikerkenki yavaş temposu dayanılmazdı. Acımasız gerilme ve çekme düşüncelerimi dağıttı. Isı sıkıca sıktı ve çekirdek kaslarım dalgalandı.

"Sana ne yapacağını söylememden hoşlandığını sanıyordum." Sesim yüksek ve gergindi.

"Seni boşaltmayı daha çok seviyorum." Bana dik dik baktı, kaşları çatık ve odaklanmıştı. "Bunu her şeyden çok seviyorum."

"Holden," diye tekrarladım,
faydasızca. "Sadie."

Adımı tatlı bir şekilde söylemesi ve gözlerindeki hırçın, sahiplenici bakış beni kaybetmeme neden oldu. İkincisi içimde yarıştı, beni sertçe becerirken, klitorisimi çalıştırırken beni büktü, büktü ve kıvırdı. Kalçalarını oynatıp öne doğru düşerken inledi ve ben onun sıkı omzuna doğru nefes nefese kaldım.

Vücudum sikini kavrarken, "Siktir, Sadie," diye homurdandı. "Kendimi tutamıyorum."

İniltiyle sertçe başımı salladım. "Benimle gel," diye inledim, son orgazmım beni sıkarken dişlerimi omzuna bastırdım.

Kolları etrafımda kaydı ve yüzünü boynuma gömdü, kalçalarıyla hızlı, sert bir ritim buldu. Beni sıkıca çekerek inledi ve daha da şişerken tüm vücudu gerildi. Ellerimden biri tekrar saçlarına dolandı ve diğeri tırnaklarımı sırtına geçirdi.

"Sadie," diye nefes nefese saçlarıma sarıldı, beni ağırlığıyla ezmeden önce hava almak için çırpınıyordu.

Üzerimdeki ağırlığı inanılmazdı. Nefeslerimizi tuttuk ve kalbim kulaklarımda hızla çarpmaya başladı.

Çekip üzerimden yuvarlanmadan önce bir nefes aldı. Bakışları tenimde gezindi, gözlerimin üzerinde durdu. Ruhunu söküp almışım gibi bitkin görünüyordu. "Siktir, bebeğim. Bana ne yapıyorsun?"

Nefes nefese bir kahkaha attım. "Sana patronluk taslamak."

Bir kahkaha attı ve prezervatifle uğraşmak için dışarı çıkmadan önce bana hızlı bir öpücük vermek için eğildi.

Orada uzanmış, nefesimi tutmuş, kalbimin kulaklarımda çarpmasını dinliyordum. Holden beni hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşaltmıştı. Bana tatlım dedi ve dizlerimin içini öptü. Benim için endişelendiğinde beni kontrol etmeye gelirdi ve şimdi onun evinde kalıyordum.

Aptalca ve çocukça olmasına rağmen benimle battaniyeden bir kale yaptı. Bana tatlım dediğinde, onun için eridim.

Toronto'ya dönersem onu özleyecektim. Onunla geçirdiğim altı ay birden çok kısa gelmeye başladı.

Ve bittiğinde? Onu sonsuza dek besleyebilsin diye başka birine mi vereceğim?

Kesinlikle olmaz.

Çarşafın üzerindeki ince gri çizgilere göz kırparken bu düşünceler kafamın içinde dönüp duruyordu.

Bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

OceanofPDF.com

Holden

Gurneet ertesi sabah, "BARNFIELD TOPLUM MERKEZİ projesi Aralık ayı başında tamamlanacak," diye devam etti. On beşimiz konferans masasının etrafında oturmuş, tüm projelerimizin durumunu gözden geçiriyorduk.

Ona gülümsedim. "Harika. İyi iş çıkardın." Bana şaşkın bir ifade takındı. "Ne?"

"Gülümsedin," dedi Zara, gözlerini bana dikerek. "Neyin var senin?" Güldüm. "Ne demek istiyorsun?" Herkes birbiriyle bakıştı.

"Sen ve Aiden vücutlarınızı mı değiştirdiniz?" diye sordu biri ve herkes güldü.

Gözlerimi devirdim ama sırtışıam devam etti. Aklım Sadie'yle geçirdiğim dün geceye her gittiğinde göğsüm ısınıyordu.

Dün gece hayatım değişti.

Konferans odasının kapısı hafifçe vuruldu ve Emmett sırtarak kafasını içeri attı.

"Hey, millet. Neler oluyor?"

"Holden insanlara gülümsüyor," diye yanıtladı Zara.

Emmett güldü. "Tuhaf. Kalmamın sakıncası var mı?" diye sordu ve oturdu.

Başımı salladım. "Hepsi değil." Muhtemelen toplantıdan sonra benimle bir konu hakkında konuşmak istiyordu.

Bir sonraki proje yöneticisi projesini gözden geçirirken başımı iki yana eğip boynumu gerdim. Dün gece Sadie ve ben battaniyenin içinde uyuyakalmıştık.

Uyandığımda göğsüme sarılmıştı, usulca nefes alıyordu ve bir melek gibi mükemmel görünüyordu. Yerde uyumaktan boynum ve sırtım tutulmuştu ama hiçbir şeyi değıştirmezdım. Yukarı odama çıkmayı önerdiğimde gözlerindeki tereddüt titreşimini gördüm. Her seferinde bir adım.

Dün gece onunla vakit geçirmek, yalnız ve sessiz evimi kendi dünyamız gibi hissettirdi. Onun orada olmasını sevdim.

İçine gömüldüğümde boşalmadan önceki ifadesi kafamda tekrar oynadı ve bir iniltiyi ısırdım. O kadar *mükemmeldi* ki. Her yönüyle benim için yaratılmıştı ve umarım ben de onun için yaratılmışımdır. Onunla geçirdiğim dün gecedен sonra samimiyeti anlamıştım.

"Holden?" Emmett'in sesi beni hayallerimden uyandırdı ve gözümü kırptım. "Hmm?"

Bana sırtıttı ve masanın etrafını işaret etti. "Bu sabah aldığımız haberi duyuracak mıydın?"

Midem gerildi. Emmett hâlâ zaman zaman e-postalarını kontrol ediyordu ve tüm iş geliştirme e-postaları otomatik olarak ona kopyalanıyordu. Henüz herkese söylemeyi planlamıyordum çünkü bu konuda ne yapacağıma karar vermemiştim. E-postayı okuduğum anda içime bir korku düştü.

"Hepinizin bildiği gibi, geçtiğimiz hafta adadaki uygun fiyatlı konutlara katkıda bulunacak on iki apartman binası için görüşmelerde bulunmak üzere Victoria'daydım." Boğazım düğümlendi. "Sözleşmeyi bu sabah teslim aldık."

"Bu harika bir haber," dedi Aiden gülümseyerek. "Bu proje çok büyük." Midem mutsuzlukla çalkalandı.

Gurneet, "Onları şaşırtmış olmalısın," diye ekledi.

"Bir şekilde onları büyüledi." Emmett sırtıttı. "Proje önümüzdeki dört yıl için iş güvencesi sağlamalı."

Heyecanlanmalıydım. Şirket için dört yıllık çalışma, personel için daha fazla güvenlik anlamına geliyordu. Toplum için uygun fiyatlı, çevreye duyarlı konutlar düşük gelirli ailelere fayda sağladı. Dairelerin güvenli ve yüksek kalitede olması için işimiz olağanüstü idi.

Bu iş herkese fayda sağladı. Her yerde iyi şeyler oldu.

Peki neden bu aylardır başıma gelen en kötü şeymiş gibi görünüyordu?

Bana çarptı. Sadie yüzünden.

Artık hafta sonu maceraları yok. Artık handa zaman geçirmek, ona duvarları yıkmayı öğretmek ve Katherine'in eski yan masasını nasıl çevireceğini bulmak yok.

bir banyo makyajına. Artık orman yürüyüşü yok.

Bu çok fazla iş demekti. Zaten dolu bir tabağım vardı. Otel ve işi dengelemek zaten zordu, bu da dengeyi bozacaktı. Bir şeyler vermek zorundaydım.

Hanın üzerine ağaç devrilmeden hemen önce Sadie ile yaptığım telefon görüşmesi aklıma geldi. Hayatımda iyi şeyler için yer açmak istiyordum. Bir değişiklik yapmak istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Belki de böyle oldu. Masanın karşısında Emmett'le sohbet eden Aiden'a baktım. Bu büyük sorumluluğu ona verme fikri beni paniğe sürükledi.

Aiden her zaman küçük projeleri sorunsuz bir şekilde yürütürdü. Güvenlik prosedürlerimizin önemini anlıyordu ve bunları göz ardı etmesiyle ilgili hiçbir sorun yaşamadım. İşini ve ekibini önemsiyordu. Ona hiç büyük projeler vermezsem kariyerinde nasıl ilerleyecekti?

Bu proje şimdiye kadar üstesinden geldiği her şeyden daha büyüktü ama Aiden beni asla hayal kırıklığına uğratmadı. Ayrıca, şirketin kontrolünü bırakmıyordum. Projenin yolunda gittiğinden emin olmak için her gün onu kontrol etmeye devam edecektim. Düzenli saha ziyaretleri yapacaktım.

Sadie'yle sadece birkaç ayım kalmıştı ve onunla geçireceğim zamanı en iyi şekilde değerlendirmek istiyorsam, beni dehşete düşürse bile yapmam gereken buydu.

Herkes ayağa kalkıp gitmeye başlarken Aiden'a "Hey," diye seslendim. "Bir saniyen var mı? Senin de," diye ekledim Emmett'e.

"Emin olabilirsiniz." Aiden meraklı bir ifadeyle tekrar yerine oturdu.

Derin bir nefes aldım, dar ciğerlerime hava girmesi için zorladım. Emmett arkasına yaslandı ve ilgiyle izledi.

"Yeni projeyi senin yürütmeni istiyorum," dedim Aiden'a. "Eğer ilgileniyorsan."

Kocaman, ısıltılı bir gülümsemeyle arkasını döndü. *Ken bebek*, dediğini hatırladım Sadie'nin ve ağzım seğirdi.

"Evet." Gözlerini kırıştırdı. "Çok isterim."

Bir kez başımı salladım. "İyi iş çıkarıyorsun."

Öğle yemeği için dışarı çıkmadan önce birkaç dakika proje, kullanmak istediği ekip ve program hakkında konuştuk. Emmett sandalyesini ileri geri hareket ettirerek beni inceliyordu.

"Ne?" Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve ayağa kalktım.

Sırtışı bozuldu ve sandalyesinde geriye yaslandı. "Bu beklenmedik bir şeydi."

"Aklına bir şey gelmesin. Hala bir ortak getirmekle ilgilenmiyorum."

İçinden keskin bir kahkaha patladı. "Evet, tahmin etmiştim. Sen inatçı bir kontrol manyağısın." Aklına bir şey gelmiş gibi başını eğdi. "Ama sanırım bu Sadie'den önceydi."

Kalbim sıkışmıştı. "Evet." Omuz silktim. Neden saklayayım ki, özellikle de Emmett'ten. "Artık her şey farklı." Boğazımı temizledim. "Dün gece onu aldığın için teşekkürler."

Bana el salladı. "Önemli bir şey değil. İyi olduğuna sevindim."

Başımı salladım ve olanları hatırlayınca göğsümde oluşan gerilimi görmezden geldim. "Evet. Ben de öyle."

"Yani." Kaşlarını kaldırıp bana baktı, gözleri parlıyordu. "Artık seninle mi kalıyor?"

Sırttım ve kaşları yukarı kalktı.

"İlginç," dedi bana gülümseyerek. "Çok, çok ilginç. Bugün oldukça iyi bir ruh halindesin."

Omuz silkerek ona gülümsedim. "Sadece güvende olduğu için mutluyum." "Eminim öyledir."

Gözlerimi devirdim ama yüzümdeki sırtışı silemedim.

"Seni böyle görmek hoşuma gidiyor," dedi Emmett, çenesini ovuşturarak ve beni inceleyerek. "Ben de Sadie'den hoşlanıyorum. Herkes sever. Senin saçmalıklarına katlanmıyor."

Alay ettim. "Ne saçmalığı?"

"Akşamları Ana Cadde'den geçerken ofisinizin ışığının yandığını görmüyorum."

"O kapanana kadar bara gidiyorum. Bazı akşamlar hala evde çalışıyorum."

Başını öne eğdi. "Eskisi kadar çok mu? Her hafta sonunu onunla geçiriyorsun."

"Eskisi kadar değil," diye itiraf ettim. "Handa çalışmayı seviyorum. Bana eski günleri hatırlatıyor."

Yüz ifadesi ciddi ve suçlu bir hal aldı. "Ben ayrılmadan önce."

Başımı salladım. "Sen gitmeden çok önce. Şirkete ilk başladığımızda. Yaptığımız ilk evi hatırlıyor musun?"

Sırttı ve başı geriye düştü. "Oh, Tanrım. Bu proje."

Sorun üstüne sorun çıkmıştı. Duvarlarda asbest olduğu ortaya çıktı. Temel çatlamıştı. Ellili yıllardan kalma sürpriz bir yağ tankı vardı.

arka bahçeye gömülmüş, toprağa zehirli yağ sızdırıyor.

Yine de proje bittiğinde ve içeride dolaşırken, tüm tavan pencereleriyle iç mekanın ne kadar aydınlık olduğunu fark ettiğimde, yeni pencerelerden ve balkondan manzarayı hayranlıkla seyrettiğimde, her şeye değdi.

Aile tekrar taşındığı için çok heyecanlıydı. Proje kişiseldi.

Emmett'i inceledim. "İstediğin şeyin peşinden gittiğin için kendini suçlu hissetmeni istemiyorum."

Öne doğru eğildi, yüzünün her yerinde endişe vardı. "Aynı şey senin için de geçerli.

Ne istiyorsun?"

Tereddüt ettim.

"Sadie," diye itiraf ettim. "Sadie'yi istiyorum." Uzun bir nefes verdim. "O...?" Emmett sözünü kesti, bekliyordu.

"O ne?"

Sözlerini tarttı. "İkiniz aynı fikirde misiniz?"

Başımı salladım. "Aynı kitapta bile değiliz. Toronto'da onu bekleyen yepyeni bir hayatı var. Burada kalmayacak."

Kaşlarını çattı. "Kahretsin."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Onun gideceği düşüncesi içimi burktu.

Emmett pencereden dışarı bakıp düşünüyordu. "Bu ona bunun nasıl bir şey olduğunu gösteremeyeceğin anlamına gelmez." Bana çapkın bir sırıtış fırlattı.

Sadie kalırsa her şeyin nasıl olabileceğine dair binlerce görüntü bir anda kafamda uçtu. Birlikte ormanda yürürken, ben sırtımda şu bebek sırt çantalarından biriyle bir bebek taşırken. Victoria'da bir hafta sonu tatiliyle yıldönümümüzü kutlamak. Oturma odasında ateşin önünde bana sarılmış, çay içip müzik dinlerken.

Sadie bağlılık konusunda emin değildi, bu yüzden ona birlikte yaşamamızın ne kadar iyi olabileceğini göstermek için elimden gelen her şeyi yapmalıydım.

Sadie

"Gıcırdama sesini duydum ve sonra pencereden içeri girdi." Bar müşterilerine omuz silktim. "Biraz korkutucuydu."

"Ve sen de tam yanında mı duruyordun?" Miri gözlerini kocaman açarak sordu. Başımı salladım. "Rakunların geri döndüğünü sanıyordum."

"Çok şanslıydın." Ben konuşurken Don bir not daha karaladı. Kolumdaki bandaja baktı. "Kurbanda küçük kesikler oluşmuş." Yüzümdeki şaşkın ifadeyi görünce, "Bunu Queen's Cove Daily'ye ekleyeceğim," diye açıkladı.

Arkasında Holden beni izliyor ve dinliyordu, gözleri hep üzerimdeydi ve eğlenen bir gülümsemesi vardı.

Gözlerimiz buluştu ve nabzım tökezledi.

Bardan sonra onun evine dönmek için sabırsızlanıyordum. Birlikte ne kadar iyi olduğumuz akıllara durgunluk veriyordu. Holden'ın bana dokunması DNA'mı değiştirdi. Beni her boşalttığında, beni parçalara ayırıyor ve eskisinden daha iyi bir şekilde yeni bir formasyonda tekrar bir araya getiriyordu.

Barda, önündeki tezgâha yaslanmadan önce başka içki isteyen olup olmadığını kontrol etmek için bir tur daha attım.

"Merhaba," dedim ona gülümseyerek.

"Merhaba tatlım," dedi o alçak sesiyle. Gözleri sabit ve sıcaktı.

"Bugün ağaç dikme işiyle nasıl gitti?"

"Önümüzdeki Pazartesi çıkacak. İhtiyacınız olan her şeyi otelden aldınız mı?"

"Evet." Arabamı, bir çanta dolusu giysi ve tuvalet malzememi almam için beni otele bırakmıştı. Önümüzdeki bir hafta boyunca Holden'ın yanında kalacağım düşüncesi beynimi karıncalandırdı. Evi çok güzeldi ve eşikten adımımı attığım anda kendimi oraya ait hissettim.

Bugün Willa ile telefonda konuştuğumda, yeni daire için hangi mobilyaları saklayacağımıza karar verdik. Çok heyecanlıydı.

Ne kadar istesem de Holden'ın evine ait değildim. Toronto'ya aittim. Bir sanatçı olarak kariyerine devam edebilmesi için bunu Willa'ya borçluydum. Grant gittiğinde beni nasıl desteklediğini gördükten sonra, onu böyle yüzüstü bırakamazdım.

"O projeyi aldık." Holden'ın ağzı yukarı kalktı. "Apartmanlar."

Nefes nefese kaldım,
aydınlandım. "Öyle mi?" Başını
sallayarak daha geniş
gülümsedi.

"Holden." Kollarımı boynuna dolayarak sarılmadan önce barın etrafından dolaşarak ona doğru yürüdüm. "Tebrikler."

"Teşekkürler tatlım," dedi saçlarıma doğru. O kadar sıcak ve katıydı ki, ona doğru batabilirdim. "Bunu Aiden'a verdim."

Onu incelemek için arkama yaslandım. "Aiden."

Başını salladı, gözlerinin arkasında tatlı ve ilgili bir şey büyüyordu.

"Bu projeyi senin yürüteceğini sanıyordum."

Boğazı düğümlendi ve ensesini ovuşturarak derin bir nefes aldı. "Azaltmaya çalışıyorum. İstesem de sonsuza kadar böyle çalışmam..." Omuz silkmeden önce sözünü kesti. Dikkatli bakışları benimkilere döndü. "Eğer başka şeyler istersem."

Dudağımı çiğnedim. Eğer bir eş ve aile istiyorsa.

İş yerindeki o devasa projeyi devrettiğine göre bunları gerçekten istiyor olmalıydı. Boğazım düğümlendi ve nedenini bilmiyordum. Bunları istediğini biliyordum. İlk günden beri açık açık söylemişti.

Öyleyse neden onlara doğru adım attığını duymak kalbime bir bıçak gibi saplandı?

Çünkü onun beni istemesini istedim.

Ugh. Sadie. Seni zavallı aptal.

Hedefleri değişmemişti. Burada odağını kaybeden, gizli kütüphanelere ve sarı yağmurluklara kapılan bendim.

Onu inceledim, parmaklarımı ensesindeki saçların arasından geçirdim ve en büyük kusurunun ne olduğunu merak ettim. Kendimi hayal etmeye çalıştım

kalmak ve Holden'ın Grant'in yaptığı gibi hayatımı mahvetmesi.

Hiçbir şey bulamadım. Onun içinde yoktu. Bana getirdiği çaylarla beni boğardı, çok fazla orgazm olduğum için felç geçirirdim ya da kaybolurdum çünkü yirmi yıl sonra hala onunla ormanda el ele tutuşarak yürüyorduk.

Bir müşteri dikkatimi çekti ve Holden'a hızlı, sıkı bir gülümseme sundum. "Hemen döneceğim."

"Burada olacağım."

Siparişlerini almak için müşteriye doğru yürürken iç geçirdim.

Neden berbat olmasın ki? Neden sümsük, şovenist ve kibirli olamıyor? Neden istikrarlı, nazik, düşünceli, koruyucu ve cehennem gibi yakışıklı olmak zorundaydı?

Kendimi test ediliyor gibi hissettim ve doğru cevabın ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

"Sadie," dedi bir müşteri birkaç dakika sonra. "Ağaca olanları duydum. İyi misin?"

Gecenin geri kalanında ağacın düşme hikâyesini en az bir düzine kez anlattım. Herkes duymuştu ve bar her zamankinden daha kalabalıktı.

"Kolun ağrırsa bana haber ver, tamam mı?" Olivia daha sonra söyledi. Bu gece çalışmamı istememişti ama ben iyi olduğum konusunda ısrar etmiştim.

Ayrıca, bu gece barda olmazsam Holden'ın evinde olacaktım, bu da onun da orada olacağı anlamına geliyordu ve bu riskliydi. Sıcak, davetkâr ve süper tehlikeli. Onun muhteşem evinde tek başıma olma fikri çok hoşuma gitmişti.

Elizabeth Holden'ın yanına oturdu ve bana el salladı. Aceleyle yanına gittim ve vardığımda ayağa kalkıp bana kocaman sarıldı.

"İyi olmana çok sevindim," dedi beni sıkarak ve gözlerim yaşlarla doldu. Gözlerimi olabildiğince hızlı kırıştırdım. Elizabeth çok iyi biriydi. Bana Katherine'i özletti.

"Ben iyiyim," dedim hafifçe gülerek. "Tamamen iyiyim."

Gözlerime bakmak için geri çekildi. "Biliyorum. Olanları duyduğumda çok endişelendim." Bakışları koluma kaydı. "Yaralanmışsın."

"Hayır." Gözlerimi devirdim ve güldüm. "Ben iyiyim. Söz veriyorum. Lütfen oturun. Bir kadeh şarap ister misin?"

"Bu çok hoş olurdu." Endişesi gözlerinden okunuyordu.

"Ben iyiyim," dedim vurgulayarak. "Holden'a sor. O sana söyler."

"Oh, evet," dedi ona gülümseyerek. "Duydum."

Barın üstündeki televizyonu izliyormuş gibi yaptı ve ben de gülümseyerek Elizabeth'in içkisini almak için oradan uzaklaştım. Şarabı bulup ona bir bardak doldururken, herkesin benim için ne kadar endişelendiğini düşünerek kalbim sıkıştı. En az iki düzine insan merhaba demek ve iyi olup olmadığımı sormak için bara uğradı. Kolum tamamen iyiydi ve kesik önemsizdi ama insanlar bana günlerdir mahsur kalmışım ve kendi kolumu kesmek zorunda kalmışım gibi davrandılar.

Bunun saçmalığına homurdandım. Burada insanlar birbirini önemsiyordu. Bu kasaba tuhaftı ve garip bir şekilde *benim* uzaylı dildoma takıntılıydı -benim uzaylı dildoma değil- ama birbirleriyle ilgileniyorlardı.

Holden'in ailesi bana kendilerinden biriymişim gibi davrandı. Emmett ve Avery dün gece aceleyle otele geldiler ve sanki hiçbir şey olmamış gibi, sanki gecenin bir yarısı değilmiş gibi evlerine gelmem için ısrar ettiler. Benim için endişeleniyorlardı ve güvende olduğumdan emin olmak istiyorlardı, tıpkı Holden gibi.

Bunun ne kadar nadir olduğunu ve bu küçük sevgi ve sıcaklık baloncğunu bir daha bulma olasılığımın ne kadar düşük olduğunu biliyordum.

Queen's Cove'da nerede çalışabilirim ki? Barda çalışmayı seviyordum ama iç mekan tasarımı özlemiştim. Han şu anda benim için bu boşluğu dolduruyordu ama bittiğinde, zamanımı doldurmak için yaratıcı ve zorlayıcı bir şey isteyecektim. Bar eğlenceliydi ama sonsuza kadar sürecek bir şey değildi.

Ne yaptığımı fark ettim ve önümdeki şarap bardağına kaşlarımı çattım. Vay anasını. *Buraya taşınmayı* mı düşünüyordum? Yıllardır Claire için çalışmak istiyordum ve şimdi en iyi arkadaşımı mahvederken bundan vazgeçiyor muydum?

Onun için olacaktı. Kendimi azarlarken gözlerimi sıkıca kapattım. Yine yapıyordum. Gittikçe daha derine batıyordum. Onunla kalıyordum. Nefesimi içime çektim ve endişe ciğerlerimi daralttı.

Buraya taşınmıyordum. Bir adam için tüm hayatımdan vazgeçmeyecektim, ondan ne kadar hoşlansam da. Böyle bir şey olmayacaktı. Kendimden başka suçlayacak kimsem yoktu ve o günlere geri dönmeyecektik.

Elizabeth'in içkisini getirmeden önce derin bir nefes daha aldım.

"Teşekkür ederim, tatlım," dedi ve ben de elimde olmadan

Onu. Beni iyi bir ruh haline soktu. Bakışları arkamdan bir müşteriye bir tabak kanat götüren Olivia'ya takıldı. "Merhaba tatlım," dedi Olivia'ya.

Olivia kaskatı kesildi ve ona temkinli bir bakış fırlattı. "Merhaba."

Elizabeth çenesini avucuna dayadı ve Olivia'nın omuzlarına dökülen pembe saçlarını inceledi. "Saçların çok güzel görünüyor. Yakın zamanda mı boyattın?"

Olivia, Elizabeth'in bakışları altında kıvrandı. "Evet. Bunları bir masaya götürmeliyim."

Elizabeth başını salladı. "Tamam. Hoşça kal tatlım."

Olivia, Elizabeth'ten uzaklaşmak için sabırsızlanıyormuş gibi aceleyle uzaklaştı ve kaşlarını çattı.

Birkaç dakika sonra Olivia'nın arka odadan bir fiçı daha çıkarmasına yardım ederken durakladım. "Elizabeth'e karşı neden bu kadar tuhaftın?"

Olivia bakışlarına karşılık vermedi. "Ben değildim."

Gözlerim kısıldı. Onları daha önce hiç etkileşim halinde görmediğimi fark ettim. "Evet, öyleydin."

Boğazı düğümlendi ve omuz silkerek ojesini karıştırdı. "Bilmiyorum. Sürekli benimle konuşmaya, sohbet etmeye falan çalışıyor."

"Ne kötü bir kaltak," diye mırıldandım.

İç çekti ve gözlerimle buluştu. Ağzını sıkı bir çizgiye bastırdı ve kalbim burkuldu. Kaşları endişeyle çatılmıştı.

"Neyin var?" Fısıldadım.

Bir dakikalığına gözlerini kapattı. "Bu konu hakkında kimseyle konuşma, tamam mı?"

Başımı salladım. "Tabii ki."

"Sanırım Elizabeth hala Finn ve benim..." Sustu ama ben anlayışla başımı salladım. Tekrar yutkundum.

"Ah." Holden'ın sakın, kararlı doğasını çağırmaya çalıştım. "Ve bu olmayacak."

Ayaklarımızın dibindeki fiçıyı inceledi ama aklının çok uzaklarda olduğunu hissettim. "Hayır."

"Tamam." Doğrudum. "Benden ne istiyorsun? Oraya gidip onu tokatlamamı mı istiyorsun?"

Olivia homurdandı ve ben de ona sııttım.

"Ben yaparım. Holden'ın annesi olması fark etmez." Olivia güldü. "Barımda insanları tokatlamak yok."

Ellerimi kaldırdım. "Adil. Patron sensin. Fikrini değiştirirsen bana haber ver."

"Bu gece onun siparişlerini halledebilir misin?"

"Elbette."

"Teşekkürle

r."

Gözlerimiz buluştu ve kadın arkadaşlığının tatlı kıvrımının boğazımda yükseldiğini hissettim. Olivia'dan gelen bu küçük kırılmalı dilimi arkadaşlığımızı bir kademe daha derinleştirdi.

"Kalmalısın," dedi aniden. Kaşlarım havaya kalktı. "Ha?"

Omuz silkmeden önce beni izleyerek başını salladı. "Yani, eğer istiyorsan. Burada kalmalısın. Sonsuza kadar barda çalışmak istemediğini biliyorum ve sen bir iç mimarsın, ama bir şeyler bulabilirsin."

Kekeledim. Aklımı okuyabilir miydi?

"Okuyamam." "Neden okuyamıyorsun?"

Buradaki hayatımın gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu nasıl açıklayabilirdim? Sonsuza dek süremeyeceğini, bir şeylerin ters gitmesinin kaçınılmaz olduğunu ve benim tüm işaretleri kaçırdığımı? Eğer kalırsam, hiçbir garanti olmadan çok şeyden vazgeçmiş olacaktım. Bu çok riskliydi.

"Toronto'da beni bekleyen koca bir hayat var," dedim ona.

"Doğru." Beni izledi. "Gittiğinde seni özleyeceğim."

Duygu beni ciğerlerimin üzerinde sıkıştırdı ve bu gece ikinci kez gözümü kırıştırdım. Ayaklarımızın dibindeki fıçıyı işaret ettim.

"Fıçıları taşımana yardım etmemi özleyeceksin."

Homurdandı. "Evet. O da var."

Olivia ve benim bundan on yıl sonra barda takıldığımızı hayal ettim ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Çok gerçekçi ve kusursuz hissettirdi.

"Ben de seni özleyeceğim," dedim ona.

Sadie

"EVİN SENİN GİBİ KOKUYOR," dedim Holden'a o gece ön kapıdan içeri adımımızı atarken ve o da botlarını çıkarırken gülümsedi.

Battaniye kalesi hâlâ oturma odasıdaydı. Ona doğru bir adım attım.

"Pekâlâ," dedim el sallayarak, sanki kale benim yatak odammış gibi. "İyi geceler."

Benimle dalga geçerek bir kaşını kaldırdı ve bekledi.

Ağzımı bir çizgi haline getirdim ve ona baktım. Kalp atışlarım hızlandı ve sinirlerim tepemde dolaşmaya başladı.

"Hadi yukarı çıkalım." Gözleri yumuşacıktı ve bana doğru bir adım attı. Ben geri adım attım. "Kanepede uyuyabilirim."

Bana doğru bir adım daha attı ve ben de duvara doğru geri çekildim. "Tekrar senin yanında uyumak istiyorum tatlım ve bu gece kanepede uyumak istemiyorum."

Kaşlarının arası endişeyle çatıldı. Buraya taşınma fikri çoktan kafamın içinde yer etmeye başlamıştı. Dudağımı ısırdım ve merdivenlere baktım. Bugün üst kata çıkmamıştım çünkü kendimi ayartmak bile istemiyordum.

Benim alanıma girdi ve eli kolumda gezinerek tenimi ürpertti. "Odamın neye benzediğini merak etmiyor musun?"

Çenemin yan tarafını öpmek için eğildi ve ciğerlerimdeki tüm hava dışarı fırladı.

"Evet," diye fısıldadım. "Bana tarif et."

"Gel kendin gör."

Bir tereddüt sesi çıkardım.

Gözleri eridi, kadife gibi yumuşadı. "Neden endişeleniyorsun bebeğim?"
"Seveceğimden," diye itiraf ettim.
Gözlerime bakmak için geri çekildi. "Bunun nesi kötü olabilir ki?"
Boğazım çalıştı. Çünkü sonsuza kadar kalacaktım.
Cevap vermeyince ağızma yumuşak bir öpücük kondurdu. Tereddütüm geçti.

Dudaklarıma bir öpücük daha kondurmadan önce "Patron sensin," diye hatırlattı. "Eğer kanepede uyumak istersen, uyuyabiliriz."

Eminim odası çok güzeldi ve yatağı onun gibi kokuyordu.

Bir geceden zarar gelmez.

"Boynun ağrıyor mu?" diye sordum.

Yüz ifadesi hüzünlü ve biraz da mahcuptu.

"Sanırım otuz dört yaşındasın," dedim burnumu kırıstırarak ve o da bana gözlerini devirdi. Onun ne kadar cömert ve tatlı olduğunu düşündüm ve bu sevgiye karşılık verme isteği duydum. "Daha iyi ov mama ne dersin?"

Gözleri karardı. "Bu hoşuma giderdi."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Ona başımı sallamadan önce merdivenlere baktım.

Elimi tuttu ve beni üst kata çıkardı. Koridorun sonuna geldiğimizde kapısından içeri adım attım ve elim ağızma gitti.

Katherine'in yıllar önce benden aldığı tabloydu. Bakışlarım Holden'inkine kaydı ve o da bir sırrı ifşa etmiş gibi başını sallayıp iç geçirdi.

Ağızım açık ona bakarak resmi işaret ettim. "Evet," dedi.

"Sen nasıl...?"

Yanımda durmuş, düşünceli bir ifadeyle tabloyu inceliyordu. "Bu tabloyu hep sevmişimdir. Beni sürekli ona bakarken yakalardı ve sonra seni düşünüp senden bahsederdi." Omuz silkti. "Senden bahsetmesi hoşuma gidiyordu ve ben bunun farkında bile değildim."

Midem büyük bir hisle sarsıldı. Holden yıllar önce yaptığım aptal bir resme bayılmıştı.

"Sana izleyip izlemediğini sordum ve sen hayır dedin." Kızgın değildim, sadece kafam karışmıştı.

Beni dikkatle izledi. "Ondan ayrılmaya hazır değildim. Hâlâ da değilim." Şaşkınlıkla başımı salladım. "Bunu bana neden söylemedin?"

"Çünkü o zaman bilirdin."

Sözleri bana bir ton tuğla gibi çarptı. Gözlerimi kırptım ama çıldırmadan önce diğer iki resmi gördüm.

"Holden!" Handa yaptığım, Katherine'in ofisinin penceresinden okyanusa bakan berbat resimleri işaret ettim. Onun ağladığı resmin yanında asılıydılar. "Bu küçükleri dışarı attım."

"Biliyorum. Çok güzeller, Sadie. Çöp değiller."

Başımı salladım ve ellerimi yanaklarıma koyarak her şeyi anlamaya çalıştım.

Holden beni severdi.

Kelimeler kan dolaşıma karıştı, içimde dolanıp durdu, beni ısıttı ve göğsümün derinliklerinde genişledi.

Holden bana aşıktı ve her parçamı seviyordu, hatta pratik yapmak için bir hevesle yaptığım bu aptal küçük resimleri bile.

Çıldırıyor olmalıydım. Hemen arabama koşup doğruca Toronto'ya gitmeliydim. Bunun yerine, görüldüğümü hissettim, Holden için önemliymişim gibi. Sanki her şey yoluna girecekmiş gibi.

İyisin, demişti bana haftalar önce sahilde.

Seni asla incitmeyeceğimi söylemişti bana sanat partisinde.

Belki de Holden'ın hayatının derinliklerine düşmeme izin verirsem iyi olurdu. Onun yatağına. Ailesine, evine ve aşkına. Sadece biraz daha derine. Bir tat daha.

Yatak odasının duvarındaki resme baktım ve kalbim küt küt attı. Yine aklımda kalma düşüncesi belirdi.

Peki ya tüm borçlarım ne olacak? Holden'a bir eş bulamazsam, en başa dönecek ve on yıl boyunca hatamın bedelini ödeyecektim. Bencilce nedenlerle en iyi arkadaşımı mahvetmiş olacaktım. Claire'in ilk dersine girdiğimden beri arzuladığım kariyer fırsatını geri tepmiş olacaktım.

Bu kararı şu anda veremezdim. Bu gece için, Holden'ın hayatına bir adım daha gömülmemeye izin verecektim.

"Resimlerimi sakladın," dedim ona doğru adım atıp kollarımı boynuna dolamadan önce.

Bana başını salladı, gözleri şefkatle parlıyordu. Onu öpmek için öne doğru eğildim.

Holden

Beni öptüğü an, kontrolümü kaybettim. Onu istediğim gibi, kendimi tutmadan öptüm. Dilim ağzına girip onunkinin üzerinde süzülürken boğazından küçük inilti döküldü. Alt dudağını ısırdım ve küçük bir nefes verdi.

Elleri gömleğimin eteklerine geldi ve başımın üzerinden çekebilmesi için öpüşmeyi kestik. Gömleğini çıkarmasına yardım ettim, sütyenini çözdüm ve onu yatağa geri itmeden önce bir kenara attım. Dengesini sağladığında göğüsleri zıpladı ve bana tembel bir sırıtış attı.

Siktir. Aletim zonklamaya başladı ve bakışlarımı ondan ayırmadan kemerimi çözdüm. Dirseklerinin üzerine eğilmişti, saçları omuzlarına dökülmüştü, ateşli bakışları gözlerim ve kemerimdeki ellerim arasında gidip geliyordu.

"Odamda olman hoşuma gidiyor," dedim ona. *Bizim* odamız olmasını istiyordum.

Kemerimi ilmeklerinden çekip çıkardım ve pantolonumu ve boxerımı indirmeden önce yere attım. Sikim serbest kaldı ve bakışları ona kaydı, gözlerinde ateş parlıyordu. O yumuşak alt dudağını ısırdı ve aletim karnımda zonklamaya başladı.

Kirpiklerinin arasından tekrar bana baktı. "Burada kalmam hakkında konuşmalıyız." Boğazı düğümlendi ve gözlerinde endişe titreşti. "Ve bunun ne anlama geldiğini."

"Hayır."

Hazır değildi ve bana ne kadar geçici olduğumuzu söylemesini istemiyordum. Henüz değil.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve kot pantolonunu çıkardım. Kalçalarına dokunduğumda onları kaldırdı ve ben de onları kaydırarak çıkardım, böylece benim için çıplaktı.

"Siktir," diye nefes aldım, kalçasının iç kısmına öpücükler kondurdum. "Bütün gün bunu düşünüyordum."

"Ben de." Dişlerim kalçasında daha yukarılara tırmanırken nefesi kesildi. Beni izlemek için başını kaldırdı ve bakışlarımız birleştiğinde ona göz kırptım ve o mükemmel göğüslerinden birini avuçlamak için uzandım.

Bütün gün, dün geceyi tekrarlayıp durdum. Dilimi onun amına soktuğumu düşünmeden edemiyordum. Onun içine daldığımda çıkardığı yumuşak inilti kafamda yankılandı. Sikim bütün gün yarı sertti. Bu gece onu çalışırken izlemek tatlı bir ıstıraptı. Gitmeye hazır olduğunda, Olivia'ya veda ederken onu elinden tutup sürükleyerek barın kapısına geldim.

Bütün gün hayalini kurduğum bir şey vardı. Durakladım, bacaklarının arasında diz çöktüm.

Sadie'nin gözleri kısıldı, zor nefes alıyordu. "Bu bakış da ne?" Ağzım düğümlendi. "Bir şey denemek istiyorum."

"Ne oldu?" Dudağını çiğnedi, gözlerinde tereddüt parlıyordu.

Daha geniş sırtarak yatakta onun üzerine süründüm. Burnunu burnumla dürttüğümde gözleri kocaman açılmıştı. "Göreceksin. Hoşuna bile gidebilir." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim, yumuşak ve tatlıydı. "Tanrım, çok güzelsin. Bunu sana hiç söylemiş miydim?"

Güldü. "Sadece bin kere."

Onu tekrar öptüm. "O zaman yeterli değil," diye mırıldandım gülümseyen dudaklarına karşı.

Tekrar güldü. "Bu kadar yeter. Denemek istediğin şey neydi?"

"Bir saniye bekle. Beni acele ettirme."

Bir dirseğime yaslandım, diğer elim saçlarının arasına girdi ve ağzına mükemmel açıyı yakalamak için başını eğdim. Dillerimiz birbirini okşadı ve nazikçe emdim, boğazından yumuşak bir ses çıkarıp doğrudan sikime doğru koştu. Karnına karşı, uzunluğum pre-cum damlattı. Onu öperken düşüncelerim kafamın içinde yavaşça hareket etti, onun tadıyla ve göğüslerinin göğsüme bastırmasıyla sarhoş oldum. Kalçalarımı kaydırdım, ağrıyan uzunluğumu onun merkezinde yukarı ve aşağı kaydırdım.

"Tanrım," diye ısırdım ıslaklığı bana dokunduğu anda. "Benim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum." Bir parmağımı onun üzerinde gezdirmek için uzandım ve elime doğru eğildi. Ben onu okşarken gözleri kapandı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Çenesinden aşağıya doğru öptüm, yumuşak derisini ısırdım ve parmaklarım onu okşarken yüzündeki acı dolu zevk ifadesini izledim. Bir parmağımı içine soktum ve nefesi kesildi. İç kasları parmağımı sıktı ve bir saniye daha ekledim. Nefes aldı ve nefesini uzun bir inilti olarak dışarı verdi, eli göğsüme geldi. Şakağını öptüm.

"Seni böyle yatağıma gelmeye çok yakın görmek hoşuma gidiyor," diye mırıldandım. Bir kahkaha attı ama başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdiğimde gülmeyi bıraktı. "Oh," diye nefes nefese kaldı. Ben onu gerdikçe gözleri tekrar kapandı.

Parmaklarım.

Kolumu sırtının altından geçirdim ve bizi ters çevirdim, böylece ben sırtüstü yatıyordum, o da bacaklarını açmış üzerime uzanıyordu. Elim kalçalarının arasına geri döndü, sıırıslıkla amının içinde kayarak o hassas noktayı aradı.

Sarsıldı ve inledi. "İşte," diye göğsüme doğru soludu. Ağzım titredi. Buldum.

Onun bu halini seviyordum, çaresiz, zevkli ve bana karşı nefes nefese. Saçları her tarafına, tenime dökülüyordu. Kıvranıyor, nefessiz ve üzerime örtülmüştü. Elleri omuzlarımı kavıyor, tırnakları batıyor, doğrudan sikime elektrik veriyordu.

Kasları beni tekrar sıktı ve sırtı kamburlaştı.

"Holden," diye soludu, parmağım G-noktasında çalışırken yüzünü buruşturdu. "Ne kadar süre kalacağımı konuşalım."

"Bunun seni elimle boşaltmamla ne alakası var?" Başparmağım klitorisini döndürdü ve kalçaları sarsıldı. Elim kıcını avuçladı, sıktı, yoğurdu ve kalçalarını parmaklarıma doğru eğerken ona rehberlik etti. Başparmağımı sinir tomurcuklarına bastırdığımda tekrar inledi.

G noktasına masaj yaparken, daha yumuşak dokunuşlarla geri çekilmeden önce onu çalıştırmak için sertçe ovuştururken "Ben sadece-um," diye nefes aldı. "Vay canına. Bu çok iyi hissettiriyor. Um. Ne diyordum ben?"

"Ne kadar iyi hissettirdiğiyle ilgili bir şey." Kıçına bir tokat daha attım ve haykırdı. Ağzım açık kaldı.

"Farklı şeyler istiyoruz." Gözleri sımsıkı kapalıydı ve ben üçüncü bir parmak daha ekledim. Gözleri açıldı ve sırtı tekrar dikleşti. "Aman Tanrım." Başını salladı ve buğulu gözleri benimkilerle buluştu.

"Çok güzel."

"Ve seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum." Başı göğsümün üzerine düştü.

"Beni *asla* hayal kırıklığına uğratmazsın, tatlım," diye homurdandım. "Asla." "Buraya taşınamam."

Donup kaldım, parmaklarım içine gömülmüştü, elim kıcının yumuşak kıvrımındaydı. Uzuvarları her yerdeydi. Islaklığı elimi ve altındaki karnımı kaplamıştı. Sikim o kadar sertleşmişti ki canımı acıtiyordu. Taşaklarım onun için ağrıyordu. Boşalmasına bir dakika vardı ve bizi ayırmak için her şeyini ortaya koyuyordu.

Göğsümden istenmeyen bir şey geçti. Sadie yatak odamda bana doğru geliyordu, şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha doğru. Hayatımdaki eksik yapboz parçası gibi. Battaniyeden kaleler yapan ve beni gülümsetmek için ağzımı dürtmeye çalışan hayalimdeki kız, bu odada adımı haykırıyordu.

Bizim odamız olmasını istedim.

"Patron sensin, tatlım." Parmaklarımla onu uzun ve yavaş bir şekilde okşadım, başı göğsüme düştü ve titreyerek kesik kesik bir nefes verdi. "Ne istiyorsun?"

Cevap vermedi, sadece ben onu okşamaya devam ederken inledi. Bunu istiyordu ama korkuyordu çünkü aramızdaki her şey büyük, yoğun ve gerçektir.

Bir şey kalbimin etrafını sardı. Ben de korkmuştum.

Hızlı bir hareketle onu kaldırdım ve yataktan aşağı kaydım, böylece amı ağzımdan birkaç santim uzaktaydı. Onun inanılmaz, misk kokusu beni daha da sertleştirdi ve kıvrımları uyarılmışlığıyla parladı. Parmaklarım kalçalarına saplandı ve onu kendime doğru çekerek dilimi ıslak girişine doğru sürdüm.

Birlikte inledik ve dilimin etrafında titredi.

"Holden," diye soludu, kıpırdanmaya çalışarak. "Seni ezeceğim."

"Öyleyse ez beni." Dilim kıvrımlarında aşağı yukarı çalışarak klitorisini döndürdü. Mükemmel kıcını sıktım, avuçladım ve yoğurdum, onu ağzıma daha da çektim. "Beni bu inanılmaz amcığıyla öldür. Son nefeslerimi hayatımın en güzel anları yap."

Üstümde, elleri yatak başlığına geldi, sırtı kamburlaştı ve göğsü inip kalkarken göğüsleri kabardı.

"Hayatımın geri kalanında yüzüme binişini görmek için elimi beceriyor olacağım," diye homurdandım dilimi üzerinde döndürmeden önce.

Dudaklarıma yapıştı, muhtaç ve çaresizdi. Klitorisini emdim ve o da kıpırdandı.

"Kalmayı düşündün mü?" Parmaklarımla amını okşayarak sordum.
"Hayal ettin mi?"

İçindeki o noktaya dokunduğumda sırtını kamburlaştırarak
ofladı. "Yaptın mı?" Isırdım.

"Evet," diye inledi. "Tamam mı? Evet, hayal ettim."

Elimi ve ağzımı kullanmasını izlerken yavaş, tembel bir sırıtış ağzımı
çektı. Tüm evrendeki en iyi manzaraydı.

"Çıkarları olan arkadaşlığımız bitti," dedim ona. Biz arkadaştan başka
her şeydik. Dilime sıvı doldu ve şişmiş dudaklarına karşı sırıttım. "Mart
ayına kadar benimle kalacaksın."

İnledi ve alnını yatak başlığına yasladı, ben klitorisini emerken saçları
bir perde gibi aşağı sarkıyordu.

"Hâlâ her şeyi anlamaya çalışıyorum." Kelimeleri kekeleyerek ve soluk
soluğa çıkıyordu.

"Tadın çok tatlı." "Ciddi bir
şey yapamam."

"Bu seninle tanıştığım gün ciddiydi. Benim için gel, tatlım. İhtiyacım
olduğu gibi ağzıma gel."

"Holden." Kasları öylesine kaygandı ki, ben ön duvarında çalışırken ilk
çırpınışlarla parmaklarımı sıkıyordu. "Lütfen, Holden."

"Yalvarması gereken benim."

Bir kahkaha attı, gözleri hâlâ kapalıydı ve yüzü yatak başlığına dönüktü.
Daha fazlası için henüz hazır değildi ama o hazır olana kadar sabırla
bekleyecektim,

Hayatını sikip atıyor ve vücudunun derinliklerinden zevk alıyordu. "Holden,
patlayacağım."

Holden

"BIRAK, TATLIM."

İnledi.

"Anlat

bana."

"Holden," diye başardı. "Beni boşalt."

Klitorisini sertçe emdiğimde nefesi kesildi, G noktasını daha sert çalıştırdı ve orgazm onu yırttı. Bacakları başımın yanlarına kenetlendi ve ona her şeyi vererek tatlı merkezime doğru inledim. Cennetteydim, kendini gıcırdatıyor ve böyle haykırıyordu. Tenim ihtiyaçtan yanıyordu ve o başlığa karşı adımı tekrar tekrar söylerken, bu odayı *bizim* olarak meshederken sikim karnımın her tarafına pre-cum sızdırdı.

Benim. Sadie benimdi. DNA'ma yazılmıştı, kanımda dolaşıyordu, görüntüsü beynime kazınmıştı.

Parmaklarımın etrafındaki titremeler yavaşladı ve emişi her seferinde bir parça azaltarak onu yumuşak ve kolay bir şekilde aşağı indirdim. Yatak başlığına yığıldı ve ben de onu vücudumdan aşağı kaldırdım, böylece nefesini tutarken başı göğsümde dinlenebilecekti.

Hava almak için kasıldı, göğsüme yaslandı. Kaya gibi sertleşmişim, o kadar tahrik olmuşum ki canım yanıyordu ama bu ana, onun bana sarıldığı gibi sarıldım.

"Ne istersen," diye mırıldandım saçlarının tepesine doğru.

Başını kaldırdı, gözleri uyuşturulmuş gibi donuktu, ağzı açıktı ve zor nefes alıyordu. Saçları darmadağındı. Şoktaymış gibi başını salladı.

"Uh-huh," dedi.

Göğsümdeki sıcaklık arttı ve ağzım düğümlendi. "Tatlım, berbat durumdasın."

Utanç dolu bir kahkaha attı, saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve dudaklarını göğsümün ortasına bastırdı. Kalbim onun dudaklarına çarptı ve gözleri benimkilerle buluştu. Aramızda bir şeyler geçti.

"Ciddi değilmiş gibi davranabilirsin ama biz gerçeği biliyoruz." Bakışları benimkileri tuttu ve dudağını çiğnedi.

Bunu istiyordu, istediğini biliyordum. Bunu gözlerinin ardında görebiliyordum, uzun zamandır yanımda taşıdığım aynı özlemi.

"Onun yaptığını asla yapmayacağım," dedim ona, ellerimi saçlarında gezdirip gözlerini inceleyerek. "Seni asla incitmeyeceğim. Beni herkesten daha iyi tanıyorsun."

Boğazı düğümlendi ve beni öpmek için eğilmeden önce başını salladı.

Bana inanması için göğsüm gerildi. *Bize* inanması için.

Komodine uzanıp çekmeceyi açmadan önce ellerim kalçalarında kenetlendi. Ben gerinirken bakışları kolumun uzun çizgisini takip etti ve elleri göğsümde gezindi.

"Mükemmel miktarda göğüs kılına sahipsin." Yumuşak parmak uçları göğüs kaslarımı sıyırdı.

Paketi yırtıp açtım ve boyumdan aşağı yuvarladım. "Sen de öyle."

İçinden bir kahkaha patladı ve üzerimde titremesine neden oldu. Gözleri ışıkla doldu ve teni parladı. Saçları vahşi ve asiydi ve eminim benimkiler de öyleydi.

Onu böyle sevdim. Hayalimdeki kızı. Bana gerçekten gülümsüyor, gülüyor, çıplak ve bana karşı açık. Onu memnun etmeme ve onun için çalışmama izin veriyordu.

Onun için çalışırdım. Onun için çok çalışırdım.

"Holden?" Bana bakarken gülümsemesi soldu. Yutkundü. "İyi misin?"

Adımı söylemesi her zaman hoşuma giderdi ama bu seferki ağzından çıkıp göğsüme süzüldü ve hayatımın sonuna kadar kalacağı yere, kalbime battı.

Başımı salladım, boğazım düğümlendi ve burnumdan bir nefes çektim.

"Güzel," diye fısıldadı, kalçalarını kaldırmadan önce, parmaklarını sikimin etrafında dolaştırdı ve beni girişine doğru itti. Kalçasını kavradım, ona rehberlik ettim, ağır bakışlar onunkilere kilitlendi. Uzunluğumun etrafında gerildi, çok sıcak ve kaygan, yumuşak ve sıkı. Gözleri kapandı ve inledi.

"Fuuuuuuuck." Sesim hırıltılıydı. Midemde ısı ve basınç oluştu ve sert nefes alarak dişlerimi birbirine kenetledim. Parmaklarım kalçalarının yumuşak tenine saplandı ve ben kabzasına kadar içine girene kadar aşağı kaydı.

Onu üzerimde tuttum ve bakışlarımı vücudunda gezdirdim, geniş gözlü bir zevk ifadesiyle üzerimde oturuyordu. Gözlerini kırıştırdı ve burnundan nefes aldı.

"O kadar iyi ki acıtıyor," diye fısıldadı. Elleri göğsümde genişçe açıldı ve parmakları tenime doğru esneyerek aynı anda amcığı beni sıkıştırdı. "Çok, çok iyi, Holden."

"Biliyorum, bebeğim." Basınç omurgamın tabanını sıkıştırdı. Başım kanla dövülüyordu. Onun içinde olmak çok güzeldi. Tenim yanıyordu, elektrik damarlarımdan geçerken yanıyordu. İlkel, sahiplenici, umutsuz bir sevişme ihtiyacı içimde yükseldi ve göğüslerini avuçlamak için hareket ettiğimde ellerim titredi.

"Çok sert gideceğim," diye idare ettim. Kaşlarımın çatıldığını ve yüzümdeki çaresiz ifadeyi hissedebiliyordum. "Kendimi kaybedeceğim."

"Kaybol o zaman." Gözlerinde güç titreşti ve alt dudaklarını ağzına götürdü.

Gözlerim kapandı, beynim kısa devre yaptı. Onun içinde titreşiyordum. "Sadie." "Holden." Sesi alaycıydı.

"İhtiyacın olanı al," diye nefes nefese kaldım. Görüşüm bulanıklaştı ve bir nefes daha çektim. Yaramaz bir bakışla sikimi sıktı ve taşaklarım vücuduma doğru çekildi. "Lütfen."

Kalçalarını oynattı ve ben inledim. Ayağa kalktı ve sikimi aşağı kaydırды, böylece kabzasına kadar içindeydim. Zevk ve şehvet beynime baskı yapıyordu.

"Böyle mi?" Tekrar yaptı, gözleri parlıyordu. Göğüsleri hareketiyle birlikte zıpladı.

"Aynen böyle."

Öne doğru eğilip sikimi bacaklarının arasına alırken elleri göğsümde düzleşti ve ağzı açıldı. Bu manzara ciğerlerimdeki nefesi söküp aldı.

"Çok güzelsin amına koyayım." Akıl sağlığımın ve kontrolümün son kırıntılarına tutunurken sesim pürüzlüydü. "Bir melek."

Bakışları bana çevrildi ve sikimin üzerinde biraz daha hızlı zıplarken yüzünde kendini beğenmiş bir ifade belirdi. Ellerim göğsümde onunkileri örttü. Nabzım kalınlaştı ve içimde sıcaklık birikti.

Karnım. Karın kaslarım gerildi ve alnımda ter birikti. Vücudumdaki her kas gerilmişti.

Henüz değil henüz değil henüz değil henüz değil bir dakika daha lütfen lütfen lütfen böyle bir an daha.

Etrafımda esnedi, ben de nabız attım. Gözleri şaşkınlıkla benimkilerle buluştu. "Oh." Birkaç santim geriye yaslanırken başı yana eğildi ve gözleri daha da büyüdü. "Oh," diye soludu, bu sefer farklıydı. Şaşkın ifadesi yerini zevke bıraktı ve dudaklarını ısırdı. "Tam orası." Daha hızlı hareket etti ve nefesini içine çekti.

Ellerimden biri onun klitorisini okşamak için altından kaydı.

Sinirlerin sıkı tomurcuğuna dokunduğumda sarsıldı ve beni sıktı. Vücudum gerildi ve alnımdan ter boşandı ama her şeyimle ona tutundum.

"Bir tane daha," diye ısırdım.

Klitorisini hafifçe okşadım ve uzun, alçak bir inilti çıkardı, başı geriye düştü. Ağrıyan sikimin üzerinde yükselip alçalırken göğüsleri zıplıyordu. Uzun, narin boynunu bana doğru uzattı. Elleri aceleyle göğsüme bastırdı, parmaklarım sıırıslıklam amının içinde her okşayışında gerildi. Başparmağımın pedini klitorisinin üzerinde hızlı daireler çizerek döndürdüm ve titremeleri başladı.

"Evet, evet, evet," diye ısrar ettim. "Haydi."

Tekrar tekrar başını salladı ve kalçalarım onunla buluşmak için yukarı kalktı, ona daha sert vurdum. Haykırdı.

"Adımı söyle." Dikişlerimden ayrılıyor, aletimin etrafında daha sert çırpınırken sahip olduğum her şeyle tutunuyordum.

"Holden." Nefes nefese kaldı, gözleri kapalıydı. Göbeği beni sıkıca kavradı ve sahip olduğum her şeyle onu aşağıdan sertçe becerdim. Sarsıldı ve beni sıkı bir yumruk gibi kavradı. Nefesim kesildi, bana verdiği her şeyi içime çektim.

"Benimle gel." Kelimeleri inilti halinde döküldü. "Lütfen. Benimle gelmeni istiyorum."

Ateş omurgamdan beynime sıçradı ve sertçe boşaldım, bir çığlıkla içindeki her şeyi serbest bıraktım. Bakışlarımız kilitlendi ve gözlerinin yosun yeşili beynimi ikiye böldü ve sonra tekrar ikiye böldü. Bedenim ona doğru eğildi, gözlerinde kayboldum, ait olduğum yere, onun derinliklerine gömüldüm.

Doğru. Bu çok doğruydı. Hiçbir şey Sadie'nin aletimin üzerinde oturup ruhumu işlediği bu an kadar güzel olamazdı.

sikimi. Hiçbir şey.

Kan hala kulaklarımdan akıyor ve kalbim göğsümde çarpıyordu, bitkin bir halde yastığa geri düştüm. Sadie memnun bir iç çekiş yaptı ve öne doğru eğildi. Onu kendime doğru çektim, nefesimi tutarken bir elim sırtında, diğeri de saçlarında kilitliydi. Göğsüm terden kayganlaşmıştı ama o bunu fark etmedi ya da umursamadı.

"Holden," diye iç geçirdi göğsüme karşı. "Seninle seks yapmak şimdiye kadar yaşadığım en güzel şey. Böyle olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Bunu söylediğinde kalbim *küt küt atmaya* başladı. Saçlarına gülümsedim, kalp atışlarım yavaşladı. Orgazm sonrası uyku hali beynimi sis gibi kaplamıştı.

"Seni becermek için yaratılmışım," dedim saçlarına doğru.

Hafifçe güldü ve kalbim bu sesle burkuldu. Ezberlemek için gözlerimi kapattım.

Birkaç dakika sonra, prezervatifi halledip üzerine bir bez örttüğümde, utanmış gülümsemesine sırtarak onu yorganın altına ve göğsüme çektim.

Uyku gözlerinin kenarlarına sinmişti ama bana bakıyor, izliyordu. Eli göğsümde düzleşti ve hafifçe okşadı.

Sanki gezegendeki tek insanlar bizmişiz gibi bana baktı. Onu seviyordum.

Göğsümde çiçek açtı, sıcak ve sıkı. Sadie Waters'a sıırıslıklam *aşıktım*, gözlerimde yıldızlar vardı, başım bulutların üzerindeydi.

Bir şeyi fark ettim. Benden önceki tüm o adamlar, ondan farklı şekillerde almışlardı. Ona kalması için yalvarmak bencillik olurdu.

Toronto'da beklediği her şey yerine beni seçmesini isteyemezdim. Bu onun kararı olmalıydı.

Birkaç dakika öylece uzandık, kalplerimiz birbirine çarpıyordu, yatağa gömüldük ve birbirimizin nefesini dinledik. Başucu lambasını kapatmak için uzandım.

Derin bir nefes aldı ve serbest bıraktı, söndü ve bana karşı rahatladı. Başının üstüne bir öpücük kondurdum ve saçlarını içime çektim. Göğsüme karşı boğuk bir *mmm* sesi çıkardı ve ben de gülümsedim.

Ona botları ve yağmurluğu hediye ettiğimde, Sadie'den mutluluk yayılmıştı, sanki birinin onun için bunu yaptığına inanamıyordu.

Kafamda bir fikir oluştu. Sadie'ye onu sevdiğimi söylemek zorunda değildim. Ona gösterecektim.

OceanofPDF.com

Sadie

İKİ PAZAR SONRA, Holden ve ben komşu kasabanın sahilinde yürüyorduk. Öğleden sonra yağmur dinmişti ve Holden'ı Pazar maceramızı yaşamak için dışarı sürüklemekten önce sabahı yatakta geçirmiştik.

Sahilde dolaşırken elimi onun elinin içine soktum ve dalgaların kıyıya vuruşunu izledim. Bana baktı ve gülümsedi.

"Bu hafta resim nasıl geçti?" diye sordu.

Ağzım buruştu ve omuz silktim. "İyiydi."

Holden'da kalmaya başladıktan birkaç sabah sonra, boş odalardan birinin önünden geçerken onu şövalemi ve resim malzemelerimi kurarken buldum. Sabah ışığı ağaçların arasından parlıyor ve odayı aydınlatıyordu. Bazen pencereyi açıp kuş cıvıltılarını dinliyordum.

Holden'ın sanat galerisindeki sözleri hakkında düşünüyordum, başka bir otoportre yapmayı denemek hakkında. Yıllardır aklımın bir köşesine itmişim ama bu fikir bir hışımla geri dönmüştü. Holden'ın beni cesaretlendirmesi ve bana inanması bunu yapmak istememi sağladı.

Ne zaman boyalarımı hazırlayıp boş tuvale baksam, hiçbir şey bulamıyordum. Nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

Sanki kendime olan kızgınlığımı hissetmiş gibi, ağır kolu omzuma dolandı ve beni sabitledi.

"Her şey yoluna girecek," diye mırıldandı kulağıma. "Biraz zaman ver." Şakağıma bir öpücük kondurdu ve ben de göğsüne yaslandım.

Holden'la birlikte olmak çok kolaydı. Her gün, neden yapmamamız gerektiğine dair başka bir nedeni unutuyordum. Menfaatleri olan arkadaşlar olayı çok uzaktaydı ve ben

ne olduğumuza dair hiçbir fikrim yoktu.

Her şeyi geri alacak bir şey ortaya çıkarırız diye bu konuyu açmaktan kaçındım. Her şeyin çözülmesine hazır değildim.

"Ağaç dikme uzmanı bir şey buldu mu?" Ona sordum.

Başını salladı, gözleri okunamayan bir ifadeyle üzerimdeydi. "Yine de hana geri dönmeyeceksin. Benim evimde kalman hoşuma gidiyor."

Kalbim zevkle çarpıyordu. Bu korkunçtu ve bunun korkunç olduğunu, onun bu saldırgan, korumacı yanından hoşlandığımı biliyordum. Bir gülümsemeyi gizlemek için dudaklarımı incelttim.

"Peki," dedim, sanki bu beni heyecanlandırmamış gibi. Sırtışıma gizledim.

Telefonu çaldı ve bana dönmeden önce kimin aradığını okudu. "Buna bakmam gerek. Hemen döneceğim." Telefonunu kulağına dayayarak uzaklaşmadan önce yanağıma hızlı bir öpücük kondurdu.

Gözlerimi kısarak ona baktım. Rahatsızlık midemde dalgalandı ve battı.

Holden son iki haftadır garip davranıyordu. Kötü bir gariplik değil, sadece... farklı. Telefon konuşmalarını diğer odada yapıyordu. Hırdavat dükkanının sahibi barda onunla sohbet ediyordu ve ben uğradığımda sanki benim hakkımda konuşuyorlarmış gibi konuşmayı aniden bitirdi. Holden'ın gününün nasıl geçtiğini ya da o gün ne yaptığını sorduğumda bazen belirsiz cevaplar veriyor ya da konuyu değiştiriyordu.

Benden bir şey saklıyordu.

Sahilde bir kütüğün üzerine oturdum ve telefonda konuşmasını izledim. Dinlemeden ve başını sallamadan önce bir şeyler söyledi. Bakışları bana kaydı ve gülümseyerek bana göz kırptı.

Midem sıkışmıştı. Yine oluyordu.

O Grant değil, diye kendime hatırlattım. Grant'in ailesini hiç tanımadım. Grant ile asla Holden ile kurduğum gibi bir bağ kuramadım. Holden bana tüm hayatını açmıştı, tam tersi değil. Beni önemsiyordu. Bende onun istediği ne vardı? Hiçbir şeyim.

Holden beni seviyordu. Söylememişti ama sevdiğini biliyordum. Her bakışında ve parmaklarının tenimde gezdirdiği her fırçada bu vardı.

Grant beni hiç sevmemi. Diğer adamların hiçbiri sevmemi. Sorun yoktu. Sadece birkaç telefon görüşmesiydi.

Ama neden benim duymamı istemedi? Grant olayından kısa bir süre sonra okuduğum, korku içgüdüleriyle ilgili bir kitabı düşündüm. O kitapta

Milyonlarca normal etkileşim yaşadığımızı ve içgüdülerimizin bir şeylerin doğru olmadığını her zaman bildiğini söyledi.

Holden'ın telefonda konuşurken çekip gitmesi garipti.

Midem gerildi. Beklerken çenemi avucuma yasladım ve onu izledim.

Telefonu kapattığında bana doğru yürüdü, elleri ceketinin cebindeydi ve sıcak bakışlarıyla beni izliyordu; ona hayranlıkla bakarken omuzlarım gevşedi. Bir rüzgâr saçlarını geriye savurdu ve ben hayranlıkla iç geçirdim.

O kadar yakışıklıydı ki.

Elini uzatarak, "Öğle yemeği yiyelim," diye önerdi.

Ayağa kalktım ve ceketimdeki kumu kütükten fırçaladım.

Kendime bir şey olmadığını söyledim. Holden, Grant'ten daha farklı olamazdı.

Kasabanın ana caddesine yöneldik ve suşi restoranına giderken mağazaların önünden geçtik. Holden'ın eli benimkine sarılmış, soğuk günde beni sıcak tutuyordu. Bir kuyumcunun önünden geçerken durdu.

Bakışları vitrindeki yüzüklerin üzerinde gezindi. Bana baktı ve başını mağazaya doğru eğdi. "Hadi içeri girelim."

Penceredeki bir şey gözüme çarptı ve midem bulandı.

Benim yüzüğümdü. Ya da eski yüzüğüm. Gerçek eski yüzüğüm muhtemelen hala Toronto'daki rehin dükkanında duruyordu, ama aynı tasarımdı, gümüş yerine altındı.

Vitrinde camın altında pırıl pırıl duruyordu. Grant onu bana sunduğunda, huşu ve zevk içinde nefes nefese kalmıştım. Hayatımda gördüğüm en güzel mücevher parçasıydı.

Ona baktım, midem bulanacakmış gibi bulanıyordu. Dudağım kıvrıldı. Gözlerimi acıttı.

O yüzük bana evlenerek içine girebileceğim her şeyi hatırlattı. Grant'e tüm hayatımı emanet edecek kadar aptal olduğuma inanamıyordum.

"Acıktım," diye yalan söyledim, ona bakarak. "Hadi yemek yiyelim."

Holden benim iğrenmiş ifadem karşısında kaşlarını kaldırdı. "Sadece bir dakika sürecek."

Vücudumdaki her hücre karşı çıktı. Elimi çekiştirdi ama ben yerimde sabit kaldım. Ciğerlerim sanki biri göğsüme oturuyormuş gibi daraldı.

İçimden bir alarm geçti ve midem küçük bir topa dönüştü.

"Sen içeri gir, ben dışarıda bekleyeceğim." Sesim boğuk çıkmıştı.
Bana baktı, gözleri kısılmıştı. Ona söylemek istedim ama yapamadım.
Kelimeler ağzımda şekillenmiyordu.

Başımı salladım ve yere baktım. "Mağazaya girmek istemiyorum."
"Neden?" Bana doğru bir adım attı.

"Çünkü ben bilmiyorum!" Gözlerimi kocaman açarak patladım.
Bakışlarım etrafta gezindi ve bir nefes aldım. Yeterince hava alamıyordum.
Yüzüğe tekrar baktım.

O aptal yüzükten nefret ediyordum. Temsil ettiği her şeyden nefret ediyordum. Aptallığımı. Saflığımı. İçinde bulunduğum tüm borçlardan. O yüzük bana bir zamanlar büyük hayallerim olduğunu ama şimdi hiçbir şeyim olmadığını hatırlatıyordu.

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştirdim, hâlâ ona bakıyordum.

"Tatlım." Holden beni dükkândan uzaklaştırdı ve ben de ona izin verdim.

"Konuş benimle.

Neler oluyor?"

Dükkândan uzaklaştıkça nefes almak daha da kolaylaşıyordu. Suşi restoranına vardığımızda, o panik ve titreme hissi hala kanımda dolaşıyor olsa da, neredeyse tekrar tam nefes alabiliyordum.

"Sadie." Holden'ın elleri omuzlarımda durdu ve bana baktı. Gri gözleri parlak ve endişeliydi.

"Oraya girmek istemiyorum," dedim kısık bir sesle.

Kaşlarını çattı. "Bana nedenini söyleyebilir misin?"

Bakışlarına karşılık verdim ve dudaklarımı incelttim. "Penceredeki yüzük, bana verdiği yüzükle aynı tasarıma sahipti."

Anlayışla yavaşça başını salladı. "Anladım."

"Çıldırıldım."

"Fark

ettim."

"Özür

dilerim."

Omuzlarımı nazikçe sıktı, yüz ifadesi çok acılıydı. "Tatlım. Üzülme. Her şey yolunda." Beni kucakladı ve ben de göğsüne gömüldüm, başımı ona yasladım ve bir an için gözlerimi kapattım. Yavaş ve sabit hareketlerle sırtımı ovarken göğsümdeki ve karnımdaki gerginlik azaldı.

"İyisin," diye mırıldandı ve başımın tepesine bir öpücük kondurdu.

Ona karşı başımı salladım.

Nabzım normal hızına düşene kadar bir dakika daha öylece durduk.

Sadie

ÖĞLE YEMEĞİNDEN SONRA, el ele arabaya doğru yürüdük ve bir açık ev tabelası dikkatimi çekti.

"İçeri girmek ister misin?" Dudağımı ısırarak sordum. Omuzlarımı silkerek kaldırdım. "Bazen eğlenmek için evlere gitmeyi seviyorum, sadece her şeyin nasıl düzenlendiğini görmek için. Fikir edinmeme yardımcı oluyor."

Ağzı sıcak bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Hatırlıyorum. Hadi yapalım şu işi."

Doğru ya. Bunu ona aylar önce Juicy Taco gecesinde söylemiştim. Onu tanımadan önce.

Ön kapıda emlakçı bizi karşıladı ve evi gezmeden önce bize bir broşür verdi.

Ev yetmişli ya da seksenli yıllarda inşa edilmişti. Oturma odasına adım attık ve aklıma bir sürü fikir geldi.

"Ne düşünüyorsun?" Ajan duymasın diye sesimi alçaltarak Holden'a mırıldandım. "Maun ağacı mı? Ya da daha hafif bir şey." "Bence daha hafif." Kaşlarını çatı, odayı inceledi. "İçeride yeterince ışık yok. karanlık bir odun için."

"Birkaç gökyüzü ışığı ekleyebilirim." Homurdandı ve ben de ona sııttım. "Gökyüzü ışıklarımı sevdiğimi biliyorsun," dedim ona.

Mutfğa adımımızı atar atmaz, kocaman gözlerle kolunu tuttum. "Bu muşamba gitmeli," diye fısıldadım ve o da bana başıyla onay verdi. Evin ana katı eski evlerde olduğu gibi odalara bölünmüştü, aynı handa olduğu gibi.

"Mutfak ile oturma odası arasındaki duvarı kaldırabilir miyiz?" Fısıldadım. "Bu alanı çok açacaktır."

Duvarı inceledi. "Destekliyor gibi görünmüyor."

Mutfağın ortasını göstererek, "Bu mutfak tam buraya bir ada ile harika olurdu," dedim. "Havalı sarkıt lambalar ve şurada bir raf depolama alanı." Kahvaltı alanının yanındaki duvarı işaret ettim.

Holden sürgülü cam kapıdan arka bahçeye baktı. "Bahçe bir güverte için yeterince büyük."

"Doğru. Ailenin evindeki gibi."

Başını salladı. Düşünürken gözleri kısıldı.

Bu eski evi nasıl güncelleyebileceğimize dair fikirleri ileri geri savururken günün erken saatlerindeki tüm endişeler arka planda kaldı.

"Gel hadi." Ona gülümsedim. Karnım heyecanla çırpınıyordu. "Hadi banyolara bakalım," diye fısıldadım seksi bir sesle.

Kaşlarını oynatarak bana doğru yürüdü. "Belki fayanslar *kahverengi*."

Sahte bir boynuzlulukla nefesimi tuttum. "Herkesin içinde beni tahrik etme."

Homurdandı ve koridorda yürürken kolunu omuzlarıma doladı.

Oradan ayrıldıktan sonra, caddede yürürken elini sıktım. "Eğlenceliydi." Yaratıcı kaslarımı esnetmek ve Holden'la fikir alışverişinde bulunmak adımlarımı hızlandırmıştı.

Başını salladı ve bana gülümsediğinde gözlerinin etrafındaki çizgiler kırıştı. "Reno fikirleri bulmakta iyiyizdir."

Başımı salladım ve omzumla ona çarparak bir kez daha sıktım. Bakışları benimkilere takıldı ve kalbim sıkışmaya başladı.

Eve dönerken Claire ile yaptığım iş aklıma geldi ve pencereden dışarı bakarken dudağımı çiğnedim. Otelde o kadar zaman geçirdikten sonra, restoranları ve otel lobilerini yeniden tasarlamak artık o kadar da muhteşem görünmüyordu. İnsanlar orada yaşamıyordu, onlar sadece birer işletmeydi. Hanın olduğu gibi kişisel değillerdi.

Kendimi tuttum. Claire benim akıl hocamdı. Her şeyi eğlenceli ve heyecanlı hale getirirdi. Yaptığı her şeye tutku ve amaç katardı.

Yine de restoranlar ve otel lobileri *benim* tutkum ve amacım mıydı? Onun coşkusu benim için yeterli olur mu?

Willa'ya handan bahsederken, *bu benim amacımış gibi geliyor*, demiştim.

Kaşlarımı çattım. Han neredeyse bitmişti. Zeminleri ve gizli kütüphane girişini dün bitirmiştik. Bir haftamı duvar kâğıtlarını kazıyarak geçirmiştim.

yatak odasının duvarlarına astım, ama iğrenç olmasına rağmen tamamen kaldırmaya kıyamadım. Her odada resim çerçevesi boyutunda bir kare bıraktım. Üzerine bir resim çerçevesi monte ederdim.

Katherine seçti. Hatırasının o rüküş duvar kağıdıyla kalması hoşuma gitti. Ayrıca, bunun komik olduğunu düşünürdü.

Han neredeyse bitmek üzereydi, öyleyse neden onu yenilemenin benim amacım olduğu fikrine tutunuyordum?

Kamyonun ön koltuğunda, gözlerinde uzaklara dalıp gitmiş gibi bir ifadeyle arabayı süren Holden'a baktım.

Queen's Cove'dan ve Holden'dan ayrılmak istemediğimi kendime itiraf etmenin zamanı gelmişti. Gerçek ortaya çıkınca dizlerim zıpladı.

Eğer kalırsam, ne iş yapacağım?

Aramızdaki bardaklıkta Holden'ın telefonu çaldı ve görmezden gelmeden önce arayan kişiye bakmasını izledim.

"İstersen bunu alabilirsin," dedim yüzünü dikkatle izleyerek.

Başını iki yana salladı. "Onları yarın tekrar ararım." Bana baktı. "Gelecek hafta, duvarcılar birkaç günlüğüne otele geri çağırمام gerekiyor."

Kaşlarımı çattım. "Alt kat için mi?"

Başını salladı ve ön camdan dışarı baktı. Gözlerinde bir parıltı vardı. "Üst kattaki pencere için. Çatlıyor ve yeniden yapmalarını istiyorum. Yeterince desteklediklerini sanmıyorum." Boğazını temizledi ve yola geri dönmekten önce bana hızlıca bir bakış attı. "Bu yüzden onlara çalışmalarını için biraz yer vermelisin. Pazartesi'den Çarşamba'ya kadar orada olacaklar." Yutkunurken boğazı düğümlendi.

Midem yine bulandı. "Tuhaf davranıyorsun."

Bakışları benimkilere kaydı, gözleri irileşti.

"Öyle mi yapıyorum?"

"Bir sürü telefon görüşmesi yapıyorsun ve sanki benim duymamı istemiyorsun." Ciğerlerime hava çekerek başımı salladım. Gerginlik beni tekrar sıkıştırdı. "İçimde kötü bir his var." Ellerim yanaklarıma geldi ve yüzümü buruşturdum. "Sanki Grant'i yeniden yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Holden, çıldırıyorum. Kendimi deli gibi hissediyorum."

Nefesini dışarı üfledi. "Kahretsin. Tamam. Düşünmüyordum. Evet, duymamı istemediğim telefon görüşmeleri yapıyordum." Bana kaçamak bir bakış attı. "Sana bir sürprizim var ama henüz hazır değil."

Oh. Midemdeki birkaç düğüm gevşedi. Bir sürpriz. Ona sııttım. "Yüz binlerce dolar çalacağın için mi

Ben mi?"

Adam homurdandı. "Hayır. Bana zaten hiç paran olmadığını söylemiştin." Güldüm. "Yok."

Gözleri bana sıcacık bakıyordu. "Tatlım. Bu güzel bir sürpriz, söz veriyorum. Bana güveniyor musun?"

Uzun bir nefes aldım, gözlerimi açmadan önce bir anlığına kapattım. Bakışları benimle yol arasında gidip geliyordu. Midemdeki gerginlik yarı yarıya çözüldü. "Evet."

Uzandı ve elimi sıktı. "Güzel."

Gördün mü? Kendime söyledim. Aşırı tepki veriyordum. Yanmıştım ve şimdi Holden'da Grant'i arıyordum, oysa Holden ondan daha farklı olamazdı.

Holden elimi tekrar sıktı ve ben de geri sıktım. Bir sürpriz, ha? Karnımda kelekler uçuşurken heyecanla dudağımı ısırdım.

"Bana bir ipucu verebilir misin?" Ona sordum. Güldü. "Hayır."

İçimi çektim. "Denemek zorundaydım."

Sürprizimin ne olabileceğini merak ederek pencereden dışarı gülümsedim.

Holden

Ön kapımın önünde durdum, elimde buket, nabzım kulaklarımda atıyordu.

İşte başlıyoruz. Bu, haftalardır bir araya getirmeye çalıştığım geceydi. Ondan bir şeyler saklamaktan nefret ediyordum, özellikle de geçen hafta sonu arabası bozulduğunda ve ondan bir şeyler sakladığım için ne kadar stresli olduğunu görebiliyordum.

Yine de yüzündeki ifade buna değecekti.

Bu gece Sadie'ye nasıl hissettiğimi söyleyecektim. Kalmasını istemeyecektim ama ona gerçeği söyleyecektim.

Kapıyı çaldım ve bekledim. Ayak sesleri yaklaştı ve kapı açıldı. Sadie şaşkınlıkla bana göz kırptı.

"Merhaba." Çiçeklere baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Randevumuz için seni almaya geldim." Ona buketi uzattım ve gözlerini kırıştırdı. Güzel yüzünde bir gülümseme belirdi ama ağzı açık kaldı. "Film izleyeceğimizi sanıyordum."

Cevap vermedim, sadece gülümsedim ve antreden içeri adım atıp paltosunu aldım ve ona uzattım. Kollarını paltosunun kollarına soktu ve ben de omzunun üzerinden eğilip yanağına bir öpücük kondurdum.

"Planladığın gizemli *sürpriz* bu muydu?" "Belki."

Gözleri parladı ve alkışladı. "Evet. Sonunda."

Güldüm. "Hadi ama."

Çantasını aldı ve botlarını giymeden önce durakladı. "Güzel bir şeyler giymeli miyim?"

"Hayır. Sıradan."

"Güzel. Bu botları giymeyi seviyorum."

Bunu söylediğini duymak göğsümü sıkıştırdı. Ona aldığım hediyeleri sevdiğini görmek ve onunla ilgilenmek içimde uzun zamandır huzursuz olan bir şeyi yatıştırdı.

Hayalimdeki kız.

Beni araba yoluna kadar takip etmeden önce ön kapıyı arkasından kapattı. Zümrüt yeşili Porsche'yi gördüğünde kısa bir süre durdu.

Islık çaldı. "Güzel sürüş."

Bu gece babamdan arabayı ödünç istediğimde hiç tereddüt etmeden anahtarları verdi. Geçen yıl, Wyatt Hannah'yı almak için arabayı ödünç aldığımda, hayatımda randevulara çıkmak, sevgi ve ilgi yağdırmak istediğim birinin olmasını o kadar çok dilemişim ki.

Şimdi, onu yakalamıştım. Başından beri Sadie'ydi.

Kapıyı onun için açık tuttum ve içeri girdi.

"Hâlâ *bana güvenme meselesindeyiz*, değil mi?" Ona sordum.

Kaşını kaldırdı. "Evet mi?"

"Sesin pek emin gelmiyor." Ağzımın kenarı kıpırdadı ve o da güldü.

"Bunu bu şekilde teyit etmeniz beni biraz kuşkulandırıyor."

Yüzümü buruşturdum ve koltuğumun altından atkıyı çıkardım. "Gözlerini bağlamanı istiyorum."

Kaşları yukarı kalktı ve bana şaşkın bir gülümseme sundu. "Bu bir seks olayı mı?" Kaşlarını aşağı yukarı oynattı.

"Hayır," dedim gülerek. "Doğru ana kadar görmeni istemiyorum."

Eşarbı inceledi. "Peki," dedi iç çekerek. "Umarım bu içimdeki hiçbir şeyi uyandırmaz."

Eşarbı gözlerinin etrafına bağlarken sııttım, saçlarını koparmamaya dikkat ettim.

Ormanın içinden geçip Queen's Cove'a doğru ilerlerken içimde gergin bir bekleyiş vardı.

Bütün bunlar kafamın içinde ne vardı? Panik içimi burktu. Ya Sadie'nin tanıştığı herkesle pırıl pırıl, sıcacık bir bağı varsa ve ben o kadar yalnızsam, ona bir cankurtaran salı gibi sarıldıysam ve bir psikopat gibi kafamda onunla koca bir hayat yarattıysam?

Yolcu koltuğunda, gözleri bağlı bir şekilde sabırla oturmuş, müzik eşliğinde mırıldanan ona baktım.

Durumun böyle olduğunu düşünmüyordum ama eğer öyleyse, bilmeden gitmesine izin vermektense ona söylemediğim için pişman olurdum.

Otele vardığımda arabayı park ettim ve inmesine yardım etmek için kapısını açmadan önce arabadan indim.

"Kolumu tut," dedim ona, elini pazuma dolayarak. "Düşmeme izin verme."

"Taşımayacağım, söz veriyorum. Seni taşımamı ister misin?" Güldü. "Yürüyebilirim."

Onu ormana, patika boyunca parıldayan ışıklara doğru götürdüm. Geçtiğimiz üç gün boyunca ailem ve kasabadan bir düzine kişi bu şeyi bir araya getirmek için çabalarken Hannah da Sadie'yi bebek odasını dekore etmekle meşgul etti.

"Neredeyiz biz?" Hâlâ gözleri bağlı olan kızın başı döndü. "Ormanda mıyız?"

"Göreceksin." Kolunu sıktım.

Patikadaki dönemeci döndük ve patikanın önünde durduk. "Pekala, Sadie." Ellerim göz bağına geldi ve onu çektim.

"Bakabilirsin."

Gözleri açıldı. Görmek için boynunu eğdiğinde gözlerinde pırıltılı ışıklar parlıyordu.

"Oh, Holden," diye nefes aldı. "Hoşuna gitti mi?"

Yüzünü bana çevirip başını salladı ve gözlerindeki ifade istediğim her şeydi.

Sadie

Parıldayan ışıklarla çevrili ormandaki ağaç eve BAKAKALDIM. Kalbim göğsümde sertçe atıyor ve gözlerim ağlayacakmışım gibi acıyordu. Metal bir merdiven ağacın etrafını sararak yirmi metre yükseklikteki platforma çıkıyordu.

"Nasıl yaptın...?" Her şeyi kavradığım için çenem gevşedi.

Holden elimi tuttu ve beni merdivenin dibine doğru çekti. "Hadi gel."

Beni dolambaçlı basamaklardan yukarı çıkardı, platforma ulaşana kadar ayak seslerimiz metale çarptı, kapıyı açtı ve ben de içeri girdim.

Nefesim kesildi. Burası *benim* ağaç evimdi, ormanda dolaşırken ona bahsettiğim ev. Tezgâhın etrafında dört bar taburesi vardı ve barın arkasında, ormana ve küçük, ısıltılı ışıklara bakan bir pencere duvarı vardı. Barın üzerinde küçük antika bir avize asılıydı ve bir plak dönerken her şeyin üzerine yumuşak bir parıltı yayıyordu. Pikap duvarın içine yerleştirilmiş bir rafın üzerinde duruyor ve tavana yerleştirilmiş hoparlörlerden gizli caz müziği çalıyordu. Diğer raflar çok renkli içki şişeleri ve kokteyl bardaklarıyla doluydu.

Bakışlarım duvar kağıdına takıldı ve kalbim durdu. Elimle ağzımı kapattım.

"Holden," dedim parmaklarımın arasından. "Bu benim duvar kâğıdım."

Kırmızı şarap ve lacivert çizgiler, her adımda altın ve beyaz kuşlar yüzüyor. Yıllar önce tasarladığım.

Ağaç ev çok güzeldi, masallardan fırlamış gibiydi, sihir ve tuhaflıklarla doluydu. Kalbim doğum günü pastasının üzerindeki bir maytap gibi parladı.

Ve bu benim içindi. Holden bunu benim için yaptı.

Tıkladı. Benim duymamı istemediği telefon konuşmaları. Alçıpancıların bir günde halletmeleri gereken bir pencereyi üç günde tamir etmeleri. Artık her şey anlamlıydı.

"Neden?" Kelime ağzımdan çıkar çıkmaz cevabı biliyordum.

Yoğun ve ciddi bir ifadeyle bana baktı ve elim otomatik olarak koluna gitti.

"Çünkü seni seviyorum," dedi basitçe. "Her zaman sendin Sadie ve şimdi bunu biliyorum. Burada Toronto'dan bir parça istedin ve ben de seni mutlu etmek için her şeyi yapardım."

Sözleri göğsümdeki telleri kopardı, kalbimi doldurdu. Bu kelimeleri duymayı bu kadar çok istediğimi hiç bilmiyordum. Boğazım duygularla düğümlendi ve ona göz kırptım.

"Bir şey söylemek zorunda değilsin." Gözlerimi aradı. "Bunu söylememin nedeni bu değil. Mükemmel ve tanıdığım en inanılmaz insan olduğunu ve seninle ilgili her şeyi sevdiğimi bilmeni istiyorum."

"Tuhaf şişme bebek şakalarını bile mi?" Bir damla gözyaşı yanağımdan süzülürken fısıldadım.

Yüzümü ellerinin arasına aldı, bana daha önce hiç görmediğim bir şefkatle baktı ve mutluluktan ölebilirdim.

"Evet Sadie, benimle ve o aptal bebekle ilgili şakalar yaptığında bile seni seviyorum." Ağzıma bir öpücük kondurdu ve ben de iç çekerek onu öptüm.

Alanı tekrar incelemek için geri çekildim. "Yemeğe gitmek istemiyorum," diye itiraf ettim gülerek. "Burası cennet gibi."

Yüz ifadesi ısındı. "Zorunda değiliz." Barın arkasına geçti ve kahverengi bir kâğıt torbayı tezgâhın üzerine kaldırdı. "Avery burada yiyebilmemiz için akşam yemeğini bıraktı."

Yiyecekleri paketinden çıkardı ve ben de bar taburesine zıpladım, bakışlarım hâlâ etrafta dolaşıyor, her ayrıntıyı inceliyordu.

Bakışlarım Holden'ın üzerine düşmeden önce mutlulukla iç çektim. "Holden. Bu çok güzel. Bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

Yüzündeki gururlu ve sıcak ifade bana son bir yılda olan tüm kötü şeyleri unutturdu. "Senin için her şeyi yaparım."

Barın etrafından dolandım, ellerimi göğsüne koydum ve gömleğinin içinden kalbinin atışını hissettim. Holden Rhodes mükemmeldi ve ben burada bir sonraki adımda ne yapacağımı düşünüp duruyordum.

Toronto'da hayalimdeki işi bulmuş olsam da, Willa'yla şehirdeki en iyi ve en ucuz daireye taşınıyor olsak da, Holden'la ona bir eş bulacağıma dair bir anlaşma yapmış olsam da, bunu yapamazdım.

Holden Rhodes gibi başka bir adam bulamazdım.

Elizabeth'le yıldönümü partisinde yaptığımız konuşma ve onun risk almakla ilgili söyledikleri kafamda tekrar canlandı.

Gözlerimden bir damla yaş süzüldü ve onu sildim. Cevap çok açıktı.

"Neden ağlıyorsun?" diye sordu usulca, eliyle saçlarımı okşayarak. Burnumu çektim ve bir gözyaşı daha döküldü. "Çünkü seninle çok mutluyum.

Seni seviyorum ve ayrılmak istemiyorum." Vay be. İşte oradaydı, açıktaydı.

Gözlerimi aradı. "Beni seviyor musun?"

Başımı salladım, gözlerinin içine baktım. "Çok fazla. Herkesten daha fazla." Yüzümden daha fazla gözyaşı süzüldü. "Ve sana aptal bir eş bulmak istemiyorum."

Bir kahkaha patlattı ve ben de kıkırdadım. Kolu beni sararak göğsüne çekti ve ağzını dudaklarıma yaklaştırdı, dudaklarımdan bir santim uzakta durarak beni izledi.

"Sadie, kötü haberlerim var."

Kaşlarımı çattım. "Neymiş o?"

"Seni çöpçatanım olarak kovuyorum."

Yüzümde bir gülümseme belirdi ve onu öpmek için eğildim. Kirli sakalının tenime sürtünmesi beni rahatlattı ve tadıma bakmak için ağzımı açmaya ikna ettiğinde, ona doğru iç çektim.

"Benimle kal," diye mırıldandı öpücüklerinin arasında dudaklarıma karşı. "Mutlu olmaya devam edelim." Bakışları beni yaktı, çok yoğundu. Gözleri benimkileri ararken elektrik çarpıyordu. "Her şeyi çözeceğiz."

Kafamda uzun bir soru listesi vardı. Claire ne olacak? Willa ne olacak? Borcum ne olacaktı? İş için ne yapacaktım?

Yine de umurumda değildi. Dediği gibi, bir yolunu bulurduk. Sadece onunla mutlu olmaya devam etmek istiyordum.

Kalmazsam pişman olacağımı biliyordum. "Tamam," diye fısıldadım.

"Tamam mı?" Alnı endişeyle kırıştı. "Emin misin? Bu senin kararın olmalı."

Başımı salladım ve bir damla gözyaşı daha döküldü. Başparmağıyla sildi. "Bu benim kararım. Seninle kalmak istiyorum. Her şeyi çözeceğiz ve her şey yoluna girecek."

Bana attığı o gülümsemeyi ölene kadar hatırlayacağım, aramızdaki belirsizliğin ortadan kalkmış olmasından duyduğum hayranlık, rahatlama ve sevinç dolu bakışı. Eğilip beni sertçe öptü ve ellerim saçlarına dolandı.

"Bunu söylemeni umuyordum," dedi bana öpücükler arasında. "Bunu o kadar çok umuyordum ki. Seni çok seviyorum, Sadie."

İçimdeki baraj yıkıldı ve ağzına karşı rahatlayarak güldüm. Onun sevgisine yaslanmak ve bunun olmasına izin vermek çok *iyi* hissettirdi. İçimi çektim.

Geri çekilip bana sırtımdan önce son bir öpücük kondurdu. "Hadi yiyelim."

Bar tezgahına oturduk ve Holden bana ağaç evi inşa etme sürecini anlatırken makarnayı dağıttık. Babasının ve hırdavatçı dükkanının sahibinin yardımıyla tasarlamış. Panelleri yerel bir şirkete imal ettirmiş ve her şey Rhodes Construction'ın deposunda depolanmış. Avery, Elizabeth ve hatta Olivia gün boyunca duvar kâğıtlarını asmak ve cam eşyaları düzenlemek için yardım ettiler. Herkesin benim için bu evi inşa etmeye yardım etmesi fikri beni çok mutlu etmişti. Sanki onlar için özel biriymişim gibi.

"İşe gitmedin mi?" Ona sordum.

Başını iki yana salladı. "Üç gün izin aldım." Ona bakakaldım. "Sen de kimsin?"

Yüzündeki gurur ifadesi beni ayak parmaklarıma kadar ısıttı.

Sandalyesine oturup düşünmeye başladı. "Azaltmaya çalışıyorum. Hafta sonlarımı seninle geçirmeyi seviyorum."

Ona yumuşak, hüzünlü bir gülümseme sundum. "Hafta sonu maceralarımızı seviyorum." "Güzel." Kaşları yukarı kalktı. "Bunları yapmaya devam edelim."

Ona gülümsedim ve bir lokma makarna yedim. "Anlaştık."

Yemeğimizi bitirdikten sonra, parıldayan ışıklara bakarak mekâna son bir kez daha göz attım. Bahse girerim o yaşlı ağaçlar hayatları boyunca *böyle* bir şey görmemişlerdi.

Holden sevmeye başladığım o gülümsemesiyle beni izledi.

Aklıma bir fikir geldi ve ağzım açık kaldı. Holden kaşlarını çatarak bana baktı.

Son birkaç haftadır resim yapmakta zorlanıyordum ama şimdi ilham bana bir yük treni gibi çarptı.

"Holden, eve gittiğimizde senin resmini yapabilir miyim?" Uzun bir süre sessiz kaldı.

"Bu geceyi sonsuza dek hatırlamak ve portreni yapmak istiyorum." Yüzünü inceledim. "Lütfen mi?"

Bana çarpık bir sırıtış fırlattı. "Sadie, sormana bile gerek yok. Ben seninim, ne istersen yapabilirsin."

"Güzel," diye fısıldadım.

Bu gece Holden Rhodes'a onu sevdiğimi gösterecektim.

OceanofPDF.com

Holden

SADIE ön kapıdan içeri adımını attığında ışığı yaktı ve bunun tanıdıklığı, elektrik düğmesine uzanması, nerede olduğunu bilmesi kalbimi sızlattı. Kapıyı kapattım ve ona uzandım, onu kendime doğru çektim, sırtı kapıya dönükken boynundan aşağıya doğru yavaşça öptüm. Başı geriye düştü ve gözlerini kapattı, onaylayarak mırıldandı. Elleri saçlarımı buldu ve iç çekti.

Beni seviyordu ve kalıyordu. Onu daha sert öptüm. Onu asla ama asla bırakmayacaktım.

Onu duvara yasladığımda "Dikkatimi seni boyamaktan alıkoymaya mı çalışıyorsun?" diye mırıldandı.

"Asla." Onu yavaş, yumuşak ve tembelce öptüm, çünkü bütün gece bizimleydi ve ben onun tadını çıkarmak istiyordum. "Üst kata mı?"

Başını salladı, bakışları benimkilere kilitlenmişti. Parmakları ensemdeki saçları okşadı ve bu his omurgamda karıncalanmalara yol açarken gözlerim yarı yarıya kapandı.

"Şöminenin önünde." Boğazı düğümlendi ve bakışları ağızıma kaydı. "Işık daha iyi." Parmak uçlarına doğru eğilerek ağızıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Öylece kaldı ve ben de onu içime çektim, kendimi Sadie'nin ezici parlaklığıyla doyurdum.

"Hemen döneceğim. Üstümü değiştireceğim." Göz kırptı ve elimin altından kayarak merdivenlerden yukarı koştu, koridorda kaybolmadan önce omzunun üzerinden arsız bir sırtış fırlattı.

Orada durup gidişini izledim, içimden onu takip edip kıyafetlerini çıkarmasına yardım etmek geldi.

Yine de resim yapmasını istiyordum ve onu resim yaparken izlemek istiyordum. Resim malzemelerini getirmek için onun peşinden yukarı çıktım.

Oturma odasına döndüğünde ben çoktan koltuğa yerleşmişim. Sehpanın üzerinde iki fincan hibiskus çayı buğulanıyordu. Şömine açıldı ve alevlerle dans ediyor, yumuşak ışıklandırmayla birlikte odaya sıcak bir parıltı yayıyordu.

Bakışlarım taytının yapıştığı her yeri taradı. Uyluklarının kıvrımlarını. Baldırlarının şekli. Narin ayak bileklerinin üzerindeki etek. Parlak altın cilalı ayak parmakları.

Kapüşonlusu. Birkaç yıl önce bir golf turnuvasında bir müşterimden aldığım kapüşonluydu. Ona çok büyük gelmişti. Kolları kıvrılıyor ve kalçalarına kadar sarkıyordu.

"Lanet olsun, bunun içinde çok tatlı görünüyorsun."

Bana açıkça gülümsedi, kupasını kaldırdı ve buharını üfledi. Öne doğru eğildim, dirseklerimi dizlerime dayadım ve dudaklarının hareketini izledim.

Bana göz kırptı ve daha da geniş sırttı. "Sakin ol, kaplan. Sen rahatına bak, ben de biraz müzik açayım."

O oturma odasında dolaşırken ben olduğum yerde kaldım. Bir plak çıkarmadan önce parmakları plakların üzerinde gezindi. Fleetwood Mac'ten *Rumors*.

Plağı çıkarıp çalara yerleştirirken, narin hareketleri beni büyüledi, etrafımda bir büyü döndürdü, beni içine çekti ve tüm odağımı kendine çekti. Parmaklarının hareketi. Albüm kapağını masanın üzerine koyarken yaptığı hareketler. Gözlerimiz her buluştuğunda ağzının nasıl gülümsediğini. Tekrar yutkundum.

Pikabı açtı ve Stevie Nicks'in sesi kısık bir sesle odaya yayıldı. Bana doğru bir adım attı, yüzünde düşünceli, lanet olası sevimli bir ifadeyle sandalyedeki pozisyonumu değerlendirdi.

"Biraz yana kayar mısın?" diye sordu eliyle işaret ederek. Ben söyleneni yaparken alt dudağını kaşıyarak beni inceliyordu.

"Bana ne yapacağımı söylemene bayılıyorum," diye fısıldadım, gülümsemeye karşı koyarak. Bunu beklemekten ve artık *evimiz* gibi hissettiren evimde olmanın samimiyetinden zaten sertleşmişim.

Sessiz bir kahkaha atarak sözünü kesti. "Çok güzelsin Holden. Sen tanıdığım en güzel adamsın."

Nabzım kulaklarımda atıyordu. Sadie Waters'ın oturma odamda, kapüşonlu tişörtümü giymiş, yüzünde benim ne düşündüğüm önemliymiş gibi açık bir ifadeyle durduğunu asla unutamazdım.

Sırıttı ama gözleri ereksiyon halime takıldı. Kaşları kalktı.

Elimi saçlarımda gezdirerek ona alaycı bir gülümseme gönderdim. "Benim kapüşonumu giyiyorsun. Beni nasıl suçlayabilirsin ki?"

Daha geniş gülümsedi. "Tabii ki, kapüşonunu giymişken, seni nasıl böyle kızdırabilirim?"

Hafifçe güldü ve fırçalarını yerleştirip onları incelemeye başladı. Şömineye bakan tarafım ısındı ve uzun bir nefes alarak sandalyede rahatladım.

Elimi tekrar saçlarımda üzerinde gezdirip düzelttim. "Saçların iyi görünüyor mu?" Bakışları bana döndü. "Saçlar mükemmel görünüyor, bebeğim."

Bana böyle demesi beynimi eritti. Boğazımdaki bir kayayı yuttum.

"Gerçek Holden'ı istiyorum," dedi, gözleri boyalarında, yüzünde küçük bir gülümseme. "Asi saçları ve her şeyiyle." Bakışları tekrar benimkilere kaydı ve kalbim göğsümde genişledi.

Beni çizmeye konsantre olurken kaşlarının arasında çok tatlı bir çatıklık belirdi. Müzikle birlikte mırıldandı. Kalemimin tuvalin üzerindeki hızlı sıyrıkları tüylerimi diken diken ediyordu. Bakışları benimle tuval arasında gidip gelirken, kalemi hızla hareket ederken gözlerinin ardında başka bir yere gitti. Sessiz, düşünceli ve odaklanmış bir yere gitti.

Gözlerimi ondan alamıyordum.

Çizimini inceliyor, başını eğiyor ve dolgun alt dudağını çiğniyordu ve yanıma gelip onu omzuma almak, öpmek, dokunmak, nefesi kesilene kadar okşamak yerine olduğum yerde kalmak için her şeyimi harcadım. Renkleri seçip paletine sıkmadan önce konsantre bir şekilde dudağını çiğnedi.

Bu daha iyiydi. Onun çalışmasını izlemek, fırçasına boyayı almasını ve ilk boya darbesini tuvaline sürüklerken ışıldamasını izlemek. Rahatlamasını, ritmine kapılmasını izlemek. Bana bakıyor, tuvale dönüyor, vuruyor. Bana bak, tuvale dön, vur.

Etrafımda ördüğü büyü yoğunlaştı, kafamın içinde dolaştı ve şimdi denesem bile hareket edemezdim.

Onun resim yapmasını, gözlerinin tuvalden bana kaymasını, bakışlarımız her buluştuğunda ağzının içgüdüsel olarak kıvrılmasını izleyerek yeni bir memnuniyet seviyesine ulaştım. Şöminenin yumuşak ışığı tenine vuruyordu. Makyajsızdı, saçlarını yüzünden çekmişti, kazak ve tayt giymişti.

Lanet olsun, muhteşemdi. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Onu böyle, kendi halinde ve rahat tutmak için her şeyi yapardım. O çalışırken çayına dokunulmadan sehpanın üzerinde duruyordu.

O çalışırken, birlikte yaşayacağımız hayatı düşündüm. Lanet olsun, onunla evlenmek istiyordum. Onu o kadar çok istiyordum ki, paylaştığımız bir evde bu şekilde resim yapmasını, bana güvenmesini, bana yaslanmasını ve bana sahipmiş gibi patronluk taslamasını.

Bir an gözlerimi kapattım ve yutkundum.

Bana sahipti. Bana sonuna kadar sahipti. Hazır olduğunda evlenecektik. Aklıma büyükannemin babama miras kalan yüzüğü geldi. Yüzüğü yıllardır görmemiştim çünkü bir kasada kilitliydi ama ortasındaki sarı elmasın parlak, büyüleyici ışıltısını asla unutmadım.

Eğer isterse Sadie'ye vermek istedim. Doğru zaman geldiğinde.

"Benden bu kadar."

Ağzı yana doğru kıvrıldı, benimle tablo arasında gidip gelirken belirsizlikle dudağını ısırıp çiğniyordu. Ona sorgulayıcı bir bakış attım.

Sinirli bir kahkaha attı. Alnı sıkıştı ve gözlerinden korku aktı.

"Tatlım." Sesim alçaktı.

Derin bir nefes alırken göğsü inip kalkıyordu. Cesareti kalbimi sızlattı.

"Sana aşığım," dedim ona. "Resmettiğin her şeyi seveceğim, çünkü o senin bir parçan."

Başını salladı ve sözlerimin içine işlediğini ve onlara inandığını görebiliyordum. Ayağa kalktı ve ıslak boyayı bulaştırmamaya dikkat ederek tuvali çevirdi.

O bendim, ama benim onun versiyonumdu ve onu gördüğümde Sadie Waters'ın da beni sevdiğini anladım. Gözlerimdeki yumuşak şefkat, dikkatli ve ciddi bir dikkatti. Aşık olmayı her düşündüğümde kalbimdeki özlem, tuvaldeki ifadem her yerine yazılmıştı.

Göğsüm ağrıyordu ve resmi inceledim. Kollarımın ve bacaklarımın uzun çizgileri. Saçlarımın dağınıklığı. Tişörtümün göğsümün ve omuzlarımın üzerindeki çekişi. Kaşlarım kalktı ve gözlerimi ona diktim.

"Bana fazladan kas verdin."

Güldü ve başını salladı. "Söz veriyorum yapmadım. Sen çok güzel bir adamsın Holden Rhodes."

Kendi resmime bakarken boğazım düğümlendi. Sadie ruhumu yakalamış ve bu tuvale resmetmişti.

Bakışlarına karşılık verdim ve kulaklarımla nabzımı dinledim.

Gözleri değişti. Yumuşaklığı dehşetle birleşti ve kaşları kalktı ama bakışları benimkilere kilitlendi, sanki bırakamıyormuş gibi.

"Hâlâ korkuyorum," diye fısıldadı.

Başımı salladım. "Ben de korkuyorum bebeğim. Artık sana sahip olduğuma göre, seni kaybetmek istemiyorum."

Boğazı düğümlendi ve kollarını kendi etrafında kavradı.

Kollarımı uzattım. "Buraya gel."

Yanıma geldi ve onu kucağıma çektim. Kalçalarımın sarıldı ve ellerim yavaş ve sabit bir şekilde sırtını aşağı yukarı ovarken başım sandalyeye yaslandı.

Kucağımdaki ağırlığı inanılmazdı ve sikime kan hücum etti. "Hadi yatağa gidelim."

Ağızma tatlı bir öpücük kondurmadan önce başıyla onayladı.

Beni merdivenlerden yukarı, paylaştığımız yatağa götürdü, daha hızlı hareket etmem için küçük bir gülümsemeyle elimi çekti ama merdivenleri birer birer, yavaşça çıktım, çünkü sonsuza kadar varken neden acele edelim ki? Yatak odasında birbirimizin kıyafetlerini çıkardık ve ağzım ve parmaklarım sıkışmış tepe noktalarını buldu.

"Bunca zamandır sütyen giymediğini bilseydim," dedim dilimle bir sütyen üzerinde çalışırken, o yumuşak nefesler verirken.

Eli saçlarımı çekiştirdi ve ben cümlelerin ikinci yarısını unutarak inledim.

Ellerim kalçalarına geldi, taytını ve iç çamaşırını çıkardı, ıslak merkezini buldu, çok yumuşak ve yavaşça okşadı.

Klitorisini okşadığımda "Holden," diye nefes nefese kaldı.

Dizleri yatağa değene kadar onu geri götürdüm. Kendini aşağıya bıraktı ve ben de dizlerini ayırdım. Bu sefer her şey daha yavaştı. Onun her saniyesini istiyordum.

Dilim içine girdiğinde nefesi kesildi. Ellerim uyluklarının üzerindeydi, pürüzsüz tenini sıyrıyor, her yerine dokunuyor, onu ezberliyordum. Dilimle ortasına bir çizgi çektim, tadına ve kalçalarının altımda gerilme şekline bakarak inledim.

"Bana işkence ediyorsun."

"Bu sefer farklı." Kısa bir süre klitorisini emdim. "Öyle değil mi?"

Dilim klitorisine masaj yaparak çalıştı. "Evet," diye nefesini tuttu. "Bu farklı."

"Ne farkı var?" Onun söylemesini istedim.

Klitorisini dişlerimin arasına alırken tekrar inledi, bu kadına karşı çok nazik, çok nazik ve dikkatliydim. "Holden."

"Söyle, tatlım."

"Bu farklı çünkü seni seviyorum."

Onu dilimle becerirken, parmaklarımı içine sokarken ve saçlarımı çekene, adımı tekrar tekrar söyleyene ve başımı kalçalarıyla sıkıp ağzımın ve parmaklarımın altına gelene kadar ön duvarı çalıştırırken nabzım kafamın içinde dövüldü. Dalgalar içinden geçerken beni öyle sert sıktı ki. Gurur göğsümde kabardı.

Orgazmı yatıştırdığında, üzerine doğru ilerledim, havada asılı durdum ve muhteşem, sırlı gözlerini inceledim. Kapüşonu çıktığında at kuyruğundan dökülen dağınık saçlarını. Nefesini tutarken göğsü inip kalkıyordu.

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin," dedim ona.

Ağzımla buluşmak için yukarı kalktı, beni sertçe öptü ve ağırlığım onu kaplayana kadar beni aşağı çekti.

Birkaç dakika sonra, folyo paketi yırtıp açtımda ve prezervatifi taktığımda kırıştı ve yavaşça ve sabit bir şekilde kabzasına kadar içine kaydım.

"Kahretsin," diye inledim saçlarına doğru, ısı sikimi ve omurgamı sıkarken karmakarışık düşüncelerimi toplamak için bir an ayırdım. "Tanrım, Sadie."

Elleri saçlarımdaydı, okşuyor ve omurgamdan aşağı elektrik gönderiyordu. İçinde titreşiyordum ve ağzından bir inilti döküldü.

"Çok mükemmelsin," diye homurdandım geri çekilirken ve bir iniltiyle tekrar içeri girerken. O beni sıkarken kalçalarım sarsıldı. "Eğer beni istiyorsan seninin tatlım."

"Seni istiyorum," diye nefesini tuttu. "Seni çok istiyorum." Yüzünü buruşturdu ve inledi, gözleri kapandı.

Yavaş bir ritim bulduğumda nefesim sığlaştı ve daha derine inmek için bacağına yukarı kaldırdığımda yüksek, nefes nefese bir inilti çıkardı. Kasları etrafımda dalgalanmaya, beni sıkmaya ve uzunluğumu kavramaya başladı. Basınç arttıkça gözlerimi kırıştırdım. Arzu, şehvet, ihtiyaç, aşk, hepsi beynimi farklı açılardan kesiyordu ve loş ışıktaki bile altımda o kadar parlaktı ki, kalbini avucumun içinde tutuyormuşum gibi nefes nefese gözlerime bakıyordu.

Boşalırken ağzı açık kaldı ve göz kapakları yarıya kadar düştü, altımda kasıldı ve tırnaklarını sırtıma geçirdi. Tam arkasıdaydım, sikimi sıktıkça inliyordum. Gözlerimin arkasında beyaz ışık patlamadan önce onun boşalmasını, altımda çözülmesini izledim ve boynuna doğru inledim, kendimi ona boşaltırken onu bana karşı sertçe tuttum.

"Sadie," diye boynuna doğru nefes aldım, çünkü o anda hatırladığım tek kelime buydu.

OceanofPDF.com

Sadie

BİRKAÇ SABAH SONRA, son kitabı da gizli kütüphanedeki rafa yerleştirdim.

"Sadie." Bordo kadife sandalyelerden birine otururken Holden'ın gözlerinde eğlence titreşiyordu. "On dakikadır o kitapla uğraşıp duruyorsun."

Sırıttım, başımı eğdim ve kitaplığı incelemek için geri çekildim. "Biliyorum ama mükemmel olmasını istiyorum."

Kolları belime geldi ve beni kucağına çekti. "Yarattığın şeye bakmak için bir saniyeni ayır."

Dudağımı çiğnedim ve mekânı inceledim. Bakışlarım Holden'ın yaptığı tavandan tabana kitaplıklar, duvar apliklerinden gelen yumuşak aydınlatma ve sandalyelerin üzerinde yaylanan okuma lambaları üzerinde gezindi. Odaya son rötuşları yaparken pencereden ve açık bıraktığımız kapıdan içeri doğal ışık süzülüyordu. Bordo, lacivert ve krem rengi bir İran halısı parke zemin üzerinde uzanıyordu. Derin bir nefes aldım ve odanın sıcaklığının tadını çıkardım.

"Bayıldım," diye iç geçirdim. "Bu çok havalı."

Aralık ortasıydı. Mutfağı, yemek odasını ya da yatak odalarını bitirmemiştik ama burada ve oturma odasında bir Noel partisi ya da tüm arkadaşlarımız ve Holden'ın ailesiyle bir Yeni Yıl partisi verebilirdik.

İçim gerildi. Yeni yıl arifesini hep Willa ve arkadaşlarımızla geçirirdim. Tatil boyunca Queen's Cove'da kalacağımı biliyordu ama sonsuza kadar kalacağımı bilmiyordu. Ona söylemeyi erteliyordum çünkü nasıl söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Beni göğsüne daha da bastırarak endişelerimden uzaklaştırdı. "Kendini tutmadığında neler yapabileceğini gördün mü?" diye mırıldandı kulağıma.

Kalbim sıkışmıştı ve bakışlarıyla buluşmak için döndüm. "Sen inşa ettin.

Ben sadece çizdim

o."

Ağzı sıcak bir gülümsemeye dönüştü. "Bunu birlikte yaptık." Sıktı Kalçalarım. "Biz bir takımız."

Başımı salladım ve boğazım düğümlendi. Hayatım onunla o kadar güzeldi ki. Neredeyse gerçek gibi görünmüyordu. Uzanıp alnındaki saçlarını taradım ve yakışıklı yüzünü inceledim.

"Bunlar hayatımın en güzel üç ayı oldu," dedim ona sessizce. Bakışları eridi. "Ben de tatlım. Seni seviyorum."

Sıcak, tatlı duygular göğsümde büküldü. "Ben de seni seviyorum." Pencereye doğru döndü. "Sadie, bak."

Dışarıda, ormanın üzerine yumuşak, yavaş ve nefes kesici bir kar yağmaya başladı. "Vay canına," diye nefes aldım. "Buraya çok sık kar yağmadığını sanıyordum."

"Olmaz. Genelde çok sıcak olur." Ağaçları kaplayan kabarık beyaz pulları izlerken alçak sesi omzumda gürlledi.

"Bu bir işaret gibi."

Omzuma bir öpücük kondurdu. "Ne demek istiyorsun?"

Katherine'in diğer bordo kadife sandalyede oturduğunu ve bizimle birlikte pencereden dışarı baktığını hayal ettim.

"Olmam gereken yerdeyim."

O öğleden sonra, Holden'ın evindeki resim odamda şövalemin önüne oturdum ve derin bir nefes aldım.

Eğer nefret etseydim, atar ve yeniden başlardım, dedim kendime.

Kendini tutmadığında neler yapabileceğini görüyor musun? O gün erken saatlerde sormuştu.

Elizabeth'in risk almakla ilgili sözlerini düşündüm. Gizli kütüphaneyi ve ormandaki barı ve Holden onları gerçeğe dönüştürene kadar bu fikirlerin ne kadar imkânsız görüldüğünü düşündüm.

Holden'la her şeyi yapabilirdim ve burada, Queen's Cove'da artık o kadar da başarısız değildim.

Yutkundum, boş tuvale bakıyordum.

Berbat olsa bile Holden muhtemelen onu çöpten çıkarır ve yerel bir galeride sergilerdi. Bu düşünce karşısında gülümsedim ve gözlerimi devirdim. Şu adam.

Bilincimin kenarında, *yeterince iyi değilsin* düşünceleri pusuya yatmış, atlamak için fırsat kolluyorlardı ama ben onları tuttum. Holden'ın sözlerini yüzüncü kez düşünüyordum.

İyisin.

Sevdiğim insanların resmini yaptığımda, bu ilişkimizi güçlendirirdi. Katherine'in resmini yapmak bana onda sevdiğim her şeyi hatırlatmıştı. Kendimi ona çok bağlı hissetmemi sağladı. Holden'ı resmetmek aramızda dini bir deneyim gibi olmuştu. Kendime onu açıkça inceleme ve tuvale aktarma, ona ne kadar değer verdiğimi ve onu gerçekten nasıl gördüğümü bildiğim şekilde gösterme izni verdim.

Hâlâ beş parasızdım ama üç ay içinde burada Katherine'in benim yaşımdayken yaptığı gibi bir hayat kurmuştum ve bir zamanlar Grant'ten duyduğum utancın yakıcı acısını hissetmiyordum.

Kendimi affetme zamanıydı.

Artık iyi olma zamanıydı ve bunu bir otoportre ile yapacaktım.

Kalemimi tuvalin üzerinde sürükledim, figürüm tuval üzerinde şekillenene kadar gevşek çizgiler ve şekiller çizdim. Sırada arkamdaki manzara vardı. Çalıştıkça zihnim duruldu. Karışımlara tonlar eklerken içgüdülerimin ön plana çıkmasına izin vererek eskiz yaptım ve renkleri karıştırdım.

Birkaç saat sonra Holden'ın kamyonunun dışarıda durduğunu duydum ve arkama yaslanıp boyadığım şeyi inceledim.

Ağzım yumuşak bir gülümsemeyle kıvrıldı. Sarı yağmurluğumla sahilde durmuş, gülümseyen resmimi incelerken boğazım düğümlendi. Saçlarım rüzgârda uçuşuyor, gökyüzü bulutlu ve karamsar. Üzerimde yükselen ağaçlar, karanlık okyanusa doğru uzanan kumlar, kıyıya vuran dalgalar.

Buradaki hayatım çok güzeldi ve ben iyiydim.

Holden memnun bir gülümsemeyle kapı çerçevesine yaslanarak, "Merhaba," dedi. "Merhaba." Elimle tabloyu işaret ettim. "Ben yaptım."

"Kesinlikle yaptın, tatlım." Yanıma geldi ve beni arkamdan kucakladı. Onun sert göğsüne yaslandım. "Henüz bitmedi."

Bakışları bana düşmeden önce uzun bir süre resme baktı. Ellerini omuzlarıma koydu ve ben de gözleriyle buluştum.

"Ne değişti?" diye sordu alçak bir sesle.

Yıllar öncesini düşündüm, kendi portremi çizmeye başlamaktan bile korktuğum zamanları. Ciğerlerimi doldurdum ve nefesimi bir iç çekiş olarak dışarı verdim.

"Sanırım artık kim olduğumu biliyorum. Ve burada seninle olduğum kişiyi seviyorum."

Omuzlarımı sıktı. "Hiçbir şey beni bunu duymaktan daha mutlu edemez, tatlım." Yanağıma bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Ben de," diye fısıldadım.

OceanofPDF.com

Holden

Birkaç akşam sonra ebeveynlerimin evine uğradığımda, testerenin sesini garaja kadar takip ettim. Babamın dikkatini çekmeden önce işini bitirmesini bekledim.

"Hey, Holden." Geri çekilip maskesini ve koruyucu gözlüklerini kaydırıldı.

Ka

pal "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

1. E ğ i l d i ve kerestedeki kesikleri inceledi. "Annen Toplum merkezindeki bankın biraz eski püskü görüldüğünden bahsetmiştim, ben de bir tane daha inşa edeyim dedim."

Babam onun için hep böyle şeyler yapardı. Belki de oradan öğrenmişimdir.

Bunu uzun süre istedikten sonra, bana Avery ve Hannah'nın Emmett ve Wyatt'a baktığı gibi bakan birini diledikten sonra buna sahip olduğumu bilmek göğsümü sıkıştırdı.

"Uğrayacağını bilmiyordum."

Elimi saçlarımın arasında gezdirdim, aniden gerildim. "Son dakika kararıydı."

Babam çalışma masasına yaslandı. "Sadie ağaç evdeki barı beğendi mi?"

Onun adını duyunca rahatladım. Yüzündeki hayranlık ifadesi zihnimde belirdi ve tabağıma gülümsedim. "Bayıldı. Yardımlarınız için teşekkürler."

Gözleri parlıyordu. "Memnuniyetle. Bunu biliyorsun." Başımı salladım.

Babam gülerek ellerini havaya kaldırdı. "Holden, kes şunu. Hadi ama, beni geriyorsun."

"Yüzük için buradayım," dedim aceleyle. Tepkisini ölçmek için bakışlarım onunkilere kaydı.

Kaşları kalktı ama gülümsemesi devam etti. Başını öne eğdi. "Gerçekten mi?"

Tekrar başımı salladım. "Gerçekten." Boğazımı temizledim, nabzım kulaklarımda atıyordu. "O kalıyor." Gülümsemesi genişledi ve sandalyesinde geriye yaslandı, kollarını kavuşturdu. "Bu harika."

Aklım yarım kalan işlere takıldı. Hanın tadilatı Şubat başına kadar devam edecekti ve sonra iç tasarım alanında bir iş bulmak isteyecekti. Adanın bu tarafında çok fazla tasarım firması yoktu ve çok uzak olduğu için Victoria'da çalışmak isteyeceğinden şüpheliydim.

Rhodes İnşaat'ta mimarlarımızla birlikte bir pozisyon yaratacaktım ama onun benim için çalışmak istemeyeceğini biliyordum.

Bir yolunu buluruz. Kariyerini sevmesi ve burada mutlu olması için bir yol bulacağız.

"Ve ona evlenme teklif edeceksin," diye ekledi babam hafifçe, beni inceleyerek.

"Henüz değil. Ama bir gün."

Daha ailesiyle bile tanışmamıştım. Sadece birkaç haftadır benimle kalıyordu. Ben bile bunun çok hızlı ilerlediğini biliyordum.

Sadie'nin büyük büyükannemin yüzüğünü taktığını hayal ettim ve göğsüm gururla gerildi. Benim Sadie'm.

Henüz evlenmeye hazır değildi. Bunu defalarca söylediğini duymuştum. Yine de bir gün. Bir gün sıçrama yapmaya hazır olacaktı.

Kendi portresini çizmişti ve bu çok güzeldi. Daha da iyisi, kendini böyle gördüğünü biliyordum; güçlü, mutlu ve kaygısız.

Bir gün hazır olacağını biliyordum. Geçmişini geride bırakıyordu. Burada benimle mutluydu. Bunu bana kendisi söyledi. *Burada seninle olduğum kişiyi seviyorum.*

Hazır olmaya çok yakındı. İstedğim her şeye sahip olmaya çok yakındım. Yüzüğü görmek ve tutmak istiyordum. Doğru zaman gelene kadar onu evimde güvenli bir yerde saklamak istiyordum.

Babam bana alaycı bir sırıtış fırlattı. "Peki neden kardeşlerin yerine sana vereyim?"

Boğazım düğümlendi. "Emmett ve Wyatt zaten evli. Ve Finn'in bunu istediğinden şüpheliyim. O ve Olivia asla-"

"Bunu bilmiyorsun," diye araya girdi, kaşlarını kaldırarak. "Bir yıl önce nerede olduğuna bir bak."

İçimi çektim ve garaj kapısından sokağa baktım. "O yüzüğü çok seveceğini biliyorum ve bu onu ailemizin bir parçası yapmak gibi hissettiriyor."

Ona bakmak için döndüğümde yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Hüzünlü ve gururlu.

Başını salladı ve ayağa kalktı. "Biliyorum.

Pekâlâ, gidelim." "Nereye?"

"Bankaya. Yüzük her zaman senindi Holden, eğer istersen. Bankadaki kasada."

OceanofPDF.com

Sadie

"SADIE."

Doldurduğum bira taşınca başımı kaldırdım.

Olivia ellerimdeki birayı yıkayışımı eğlenerek izledi. "Ne hakkında hayal kuruyorsun?"

Holden. Dün gece Holden'la yaptığım akıl almaz seksi düşünüyordum.

Hiç kimseyle böyle hissetmemiştim. Böyle olabileceğini hiç fark etmemiştim. Sadece seks değildi. Her şeydi.

Holden'a aittim ve buraya, Queen's Cove'a aittim.

Dün gece boşalırken yüzünde beliren acı dolu ifadeyi düşündüm ve bacaklarımın arasına bir sıcaklık yayıldı. Ağzım bir gülümsemeye dönüştü.

"Sadie!"

"Evet?" Başımı kaldırdığımda Olivia'nın limon keserken bana güldüğünü gördüm.

"Vay canına."

"Özür dilerim," dedim ona. "Ne diyordun?"

"Handa ne durumda olduğunuzu soruyordum. Neredeyse bitirdiniz mi?"

Onun üzerinde, bana ayrılan tek dekorasyon olan barın üzerinde çok renkli tatil ışıkları asılıydı.

"Hâlâ mutfağa yeni dolaplar koymamız ve yatak odalarını döşememiz gerekiyor." Göğsüm gurur ve heyecanla kabardı. "Ve birkaç son dekor malzemesinin gelmesini bekliyoruz ve sonra işimiz bitecek."

"Bu bakış da ne?" Olivia bir içki karıştırırken sordu.

"Bitmesini istemiyorum," diye itiraf ettim mahcup bir kahkaha atarak. "Holden bunu söylediğimi duysa beni öldürür. Buraya o kadar emek verdi ve orada o kadar çok zaman geçirdi ki." Beynim onunla birlikte handa geçirdiğimiz anılar arasında gidip geliyordu; konuşup gülüyor ya da duvar kâğıdı üzerine tartışıyorduk. Nalburda fayans seçerken. Bir duvarı yıktığımda yüzündeki gurur ifadesini gördüm. Gizli kütüphanede kar yağışını izlerken.

Katherine, hanını parlatmamıza bayılırdı.

Han, Holden'a aşık olduğum yerdı. Bu düşünce kalbimi sıkıştırdı.

"Bu süreçten keyif aldım," dedim ona. "Bu bana tasarımcı olmanın nesini sevdiğimi hatırlattı."

Olivia'nın kararsız bakışları benimkilere yöneldi. "Kaldığın için mutluyum," diye ekledi sessizce, sonra da beni kocaman bir kucakla sardı.

"Aw." Ben de onu sıktım. "Ben de seni seviyorum. Bu daha fazla süsleme ekleyebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Hayır. Sarılma bitti."

Ben gülerken o çekildi ve aceleyle uzaklaştı.

Aklım önce hana, sonra da Claire'le olan işime gitti. Kafamın içindeki küçük bir ses, öğrendiğim onca şeyden sonra bir erkeği işe tercih ettiğim için aptal olduğumu söylüyordu ama onu duymazdan geldim.

Sadece bir adam seçmiyordum. Bir kasabayı, bir grup insanı seçiyordum ve mutlu olmayı seçiyordum.

Gerisini ben hallederim.

Ezici borcum ya da hanın kaderi konusunda ne yapacağımdan hâlâ emin değildim. Yaşadığımız onca şeyden sonra Holden'dan beni satın almasını istemek garip hissettiriyordu. Onun evinde yaşıyordum. *Senin ve sonsuza kadar* kelimelerini kullanmıştık. Bu kısmı nasıl atlatacağımdan emin değildim.

Bu muhtemelen daha yüksek maaşlı bir tasarım işi bulmamın zamanıydı, böylece borcun üstesinden gelebilirdim. Hafta sonları bar işime devam edecektim.

Otelden ekstra gelir elde edebiliriz. Bir personel tutabiliriz. Katherine buranın boş kalmasını istemezdi. Sevilmesini isterdi. İnsanların ziyaret etmesini ve Queen's Cove'un güzelliğini görmesini isterdi.

Dudağımı çiğnedim. Vermem gereken bir sürü karar vardı.

Olivia keskin bir kahkaha attı ve ben de kendimi şimdiki zamana geri döndürdüm. Holden gelmişti, bakışları benimle televizyon arasında gidip geliyordu. Olivia arkasında durmuş, yüzünü ekrana dönmüştü. Etrafta birkaç kişi toplanmıştı.

Onlar. Olivia kahkahalarla sarsıldıktan sonra uzaktan kumandayı almak için tezgâha uzandı ve sesi açtı.

"Viral video Queen's Cove vahşi yaşamı koruma derneği tarafından çekildi," diye açıklıyor muhabir, "kış uykusu aylarında ayı ininden canlı yayın yapıyorlar."

Karnım yere düştü. "Aman Tanrım."

İzlemek için Holden'ın arkasına geçtim. Ekranda, ayının diğer ayıyı dildo ile tokatladığı bir klip oynuyordu. Ellerim ağzımı kapattı ve gözlerim büyüdü.

"Yerel koruma görevlileri ayıların oyuncakla saatlerce oynadıklarını, birbirlerine vurduklarını ve etrafa fırlattıklarını söylüyor. Yerel bir öğretmen ve hayırsever olan Miri Yang, oyuncağın yerel barmen ve iç mimar Sadie Waters'a ait olduğunu söylüyor."

O ilk sabah, dildo yerdeyken hanın dışındaki görüntüm ekranda belirdi. Gözlerimden biri kapalıydı, saçlarım taranmamıştı ve üzerimde eşofman vardı, sütyenim yoktu.

"Hayır!" Etrafımda kahkahalar yükselirken çığlık attım. Olivia gülerek iki büklüm oldu ve Holden'ın kolu bana sarıldı. "Miri'yi öldüreceğim."

Video Miri ile yapılan bir röportaja kesildi.

Queen's Cove marinasının önünde duran muhabire "Evet, dildo Sadie Waters'a ait," dedi. "My Ferocious Alien serisinin bir parçası." Ciddi bir ifadeyle kameraya baktı. "Kadın cinselliği çok önemli ve Queen's Cove kasabası Sadie Waters'ı tüm cinsel keşiflerinde destekliyor. Bunda utanılacak bir şey yok."

Yüzüm o kadar sıcaktı ki derimin eriyeceğini sandım. Hareket edemiyordum.

Ekran, kahkahalarını tutmakta zorlanan iki muhabirin görüntüsüne dönüştü.

"Bu şey çok büyük!" dedi içlerinden biri diğerine. "Videonun milyonlarca kez izlenmesine şaşmamalı."

Yüzümü Holden'ın omzuna gömdüm ve o da hâlâ gülerek sırtımı ovdu.

Barın ön kapısı açıldı ve koruma memurlarından biri olduğunu anladığım bir kadın içeri girdi.

Elindeki çantayı gördüğümde "Hayır," diye mızımızlandım. Bana kocaman bir gülümseme attı.

"Sadie Waters?"

Gözlerim kısa bir an için kapandı. Etrafımdaki herkes nefeslerini tutarak sessizliğe gömüldü.

"Evet mi?" Pişman olacağımı bildiğim halde söyledim.

Çantaya uzandı ve diş izleriyle kemirilmiş ve çukurlaştırılmış uzaylı dildosunu çıkardı.

Barda alkış tufanı koptu ve tüm aşağılanmışlığıma rağmen kahkahalara boğuldum.

"Sanırım bu size ait," dedi ve uzattı. "Bu değil-" diye başladım.

Bar müşterileri s ö z ü m ü kesti. "*O benim değil!*" diye bağırdılar ve ben oyuncağı kabul ederken tezahürat yapıp alkışladılar.

Olivia'ya bakarak iç çektim ve başımı salladım. Yüzüm yanıyordu ama elimde olmadan herkesle birlikte güldüm. "Burası çok garip bir yer."

"Bayılıyorsun," diye karşılık vererek bar tezgahının arkasına döndü. Holden'ın bakışları benimkilerle buluştu ve ona başımı salladım. "Gerçekten seviyorum."

Sadie

Telefonum cebimde çaldığında barda son görüşmeyi yapıyorduk.

Numaraya baktım ve kaşlarımı çattım. Arayanı tanımıyordum ama saat neredeyse gece yarısıydı.

"Alo?" Arka odaya giden koridora adım atarak sordum.

Diğer uçta gürültü vardı. İnsanlar konuşuyor, müzik çalıyordu.

"Sadie."

Midem bulandı. Grant. Ya da Jason. Onun sesiydi. Ağzım açılıp kapandı ama hiçbir kelime çıkmadı. Orada öylece durdum, donmuştum, göz kırpyordum ve bunun gerçek olup olmadığını merak ediyordum.

"Sadie?"

"Um," dedim aptalca. Kalbim göğsümde çarpıyordu. Düşünemiyordum.

"Beni neden arıyorsun?"

İlişkimiz bitmişti. Olan her şey geçmişte kalmıştı ve ben hayatıma devam ediyordum. Neden arayıp bunu bozuyordu?

"Seni düşünüyordum, Sadie."

Yüzümde tiksiniş bir ifade belirirken dudağım kıvrıldı. "İyi olduğundan emin olmak istedim," diye geveledi.

"Sarhoş musun sen?" Tısladım.

"Her şey kontrolden çıktı," diye devam etti sanki ben hiçbir şey söylememişim gibi. "Seni aramamam gerekiyordu ama ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim bebeğim."

İçgüdüsel olarak dişlerimi gösterdim. "Bana öyle deme." Çenem sıkıştı ve gözlerimi kapattım. "Üzgün olsaydın, parayı geri verirdiniz."

Yüksek perdeden bir inançsızlık sesi çıkardı. "Yapamam. Oops, üzgünüm," dedi diğer uçtaki birine. "Seni sevdim, Sadie."

Midem Holden'ın teknesine geri dönmüşüm gibi bulandı. Hasta olacaktım. Başımı salladım. "Hayır, yapmadın."

"Yaptım bebeğim, *yaptım*." Kelimeleri birbirine karıştı. "Seni çok sevdim ve her şeyden vazgeçmek zorunda kaldım."

Kalbim göğsüme çarptı, sertçe atıyordu. Sözlerini özümsedim, kafamda evirip çevirdim.

"Madem gidecektin, neden bana evlenme teklif ettin?" Fısıldadım.

Pişmanlık dolu bir ses çıkardı. "Bunu yapmamalıydım. Kalmak istedim. Seni gerçekten sevdim."

Kafa karışıklığı ve hayal kırıklığı midemi burktu. Telefonu tutan elim titrerken, bir kolum karnımı çaprazlayarak kendime sarıldı.

Artık onunla konuşamıyordum.

Queen's Cove'daki güzel, sakın hayatıma geri dönmek istedim.

"Şimdi kapatıyorum," dedim titrek bir sesle. "Beni bir daha arama."

Aramayı sonlandırdım.

Birkaç dakika koridorda durdum, konuşmayı kafamda tekrar canlandırdım ve nabzımın normale dönmesine izin verdim. Yarın dedektiflerle temasa geçecek ve aramayı onlara bildirecektim.

Ugh. Alnımı ovuşturdum ve onun sözlerini tekrar tekrar duyarken gözlerimi kapattım.

Beni seviyorsa nasıl böyle incitebilir?

İstenmeyen bir farkındalık beynimi delip geçti ve midem tekrar gerildi. Kendime Holden'ın beni asla incitmeyeceğini, çünkü beni sevdiğini söylemişim.

Şimdi ne düşüneceğimi bilemiyordum.

"Hey," dedi Olivia koridora adım atarken. Bana temkinli bir bakış fırlattı. "Neler oluyor? Tuhaf görünüyorsun."

"Um." Kendimi silkeledim, ayıltıcı bir nefes aldım. "Yok bir şey. Ben iyiyim."

Telefonumu arka cebime attım ve konuşmayı kafamdan uzaklaştırmaya çalıştım.

Bir saat sonra, eve döndüğümüzde ve ışıklar kapalıyken yatağımıza kıvrıldığımızda, istenmeyen gerçek düşüncelerime geri döndü.

"Ne düşünüyorsun?" Holden, kolu etrafımda sıkılaşıırken mırıldandı.
"Kırpiklerinin göğsümde hareket ettiğini hissedebiliyorum."
"Özür dilerim," diye fısıldadım.
"Sorun yok. Neyin var?"
Başımı salladım. "Hiçbir şey."
Kendimi Holden'ın Grant'ın tam zıttı olduğuna ve beni asla Grant gibi incitmeyeceğine ikna etmişim.
Şimdi o kadar emin değildim.

OceanofPDF.com

Holden

Apartman projesinin ilk aşaması için inşaat alanına yanaştığımda kamyonumun lastiklerinin altındaki çakıllar çatırdıyordu. Şantiye, temel hazırlıkları nedeniyle hareketliydi. Kamyonumdan inmeden önce telefonumda mesaj olup olmadığını kontrol ettim.

Sadie dün gecedan beri garip davranıyordu. Sessiz ve içine kapanıktı, sanki endişeliydi.

Kaşlarımı çatarak göğsümü ovuşturdum. Önemli bir şey değildi. Muhtemelen Willa ve Claire'e bu haberi nasıl vereceği konusunda endişeleniyordu. Parmaklarımı direksiyona vurdum ve bu sabah ona veda öpücüğü verirken yüzünde beliren mesafeli gülümsemeyi düşündüm.

Aramızdaki her şey çok sağlamdı. Neredeyse fazla iyiydi. Bir keresinde teyzesine benim hakkımda söylediklerini düşündüm. Tereddütleri mi vardı?

İnşaat alanındaki bir bağırış dikkatimi çekti ve birkaç kişinin vincin tabanına doğru koşuşunu izledim. İçim sıkıştı ve kamyonetinden dışarı çıktım. *Birisi ambulans çağırın* diye bağırdı ve ben koşarken kalbim çarpmaya başladı.

İnşaat sorumlularından biri olan Robert yerde yatarken, ilk yardım görevlisi başında durmuş ona sorular soruyordu. Kolu göğsünde asılı duruyordu ve yüzü solgundu.

Kan basıncım fırladı. "Neler oluyor?" diye sordum.

Aiden yanımda belirdi, kederli görünüyordu. Onu hiç gülümsemezken görmemiştim. Bana dönmeden önce ilk yardım görevlisine "Ambulans yolda," dedi. "Temel için inşaat demirlerini kaldırıyorlardı ki

kayışlar koptu. İnşaat demiri kayarak Rob'a çarptı. Kolunun kırıldığını ve beyin sarsıntısı geçirmiş olabileceğini düşünüyoruz."

Dehşet yemek borumu kaydattı ve bir elimi yüzüme sürdüm. Lanet olsun. Beyin sarsıntıları ciddiye. Zihnimde, ağacın altında yerde yatan Finn'in bembeyaz yüzünü gördüm.

Yere saçılmış inşaat demirlerine baktım. Bu çubuklar ağır ve keskindi. Eğer aç farklı olsaydı, onu ciddi şekilde yaralayabilirlerdi. Ayağı kayıp boynunun ya da sırtının üzerine düşseydi ölebilirdi.

Kulaklarımda kan uğuldadı. Bu projeyi devretmek benim açımdan büyük bir hataydı.

"Kayışı göreyim," diye tersledim.

Biri onu öne doğru getirdiğinde, ters çevirip inceledim. "Bu eski bir kayış mı?" Aiden'a sordum.

Başını iki yana salladı. "Her asansörden önce onları kontrol ederiz. Mükemmel durumdaydı."

"Ve ağırlık-"

"Sınırlar dahilinde," diye ekledi. "Güvendeydik Holden. Her şeyi kontrol ettik."

"Belli ki değil."

Utanç yüz hatlarını kapladı.

Ambulans yanaştı ve sağlık görevlileri bir sedyeyle aceleyle yanıma geldiler. Herkes onlara yer açmak için geri çekildi ve Rob'u ambulansa yükleyip uzaklaşmalarını midemde bir taşla izledim. "Soruşturma tamamlanana kadar iş sahası kapalı," diye anons ettim ve Aiden küfretti.

Kollarımı kavuşturdum, burun deliklerim açıldı. "Ben tekrar proje."

Yüzü hayal kırıklığı ve savunmayla parladı. "Her türlü güvenlik protokolüne uyduk. Bu önlenemezdi."

"Bu tartışmaya açık bir konu değil," diye tersledim ve yere serilmiş inşaat demirlerini gösterdim. "Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun. Bu benim hatam." Kavganın bir kısmı beni terk etti, geriye sadece utanç kaldı. "Sen hazır olmadan bunu senin omuzlarına yüklememeliyim."

Hastaneye gitmek için kamyonetime doğru yürüdüm. Kafamın bir köşesinde Aiden'ın haklı olduğunu biliyordum. Adam her zaman titiz güvenlik prosedürlerimiz için bir titiz olmuştu. Bu onun hatası değildi.

Yine de, eğer yetkili ben olsaydım, bunun olmayacağı düşüncesinden kurtulamıyordum.

Onun yerine ormanda ağaç evler inşa ediyor ve barda Sadie'yi izliyordum. Midem bulandı. Bu şekilde seçim yapmaktan nefret ediyordum. İş yerinde bazı şeyleri olurluna bırakmaya çalışmışım ve bu yüzümde patlamıştı.

Başka seçeneğim yoktu. Pişmanlık göğsümde kaynadı ve dişlerimi sıktım.

Öğleden sonra ve akşamın geri kalanını hastanede Rob ameliyattan çıkana kadar bekleyerek geçirdim. Odasının önünde ailesine tam maaşla izinli olacağını ve eve gitmeden önce ihtiyaç duyduğu kadar fizyoterapiye erişebileceğini söyledim.

Ön kapıdan içeri adımımı attığımda göğsümdeki gerginlik bir nebze olsun gevşedi. Cehennem gibi bir günün ardından tek istediğim Sadie'yi görmektir.

Botlarımı tekmelerken "Hey," diye seslendim. Saat gece yarısından hemen önceydi ve tüm ışıklar hâlâ açıktı.

"Ben buradayım." Yumuşak sesi oturma odasından geliyordu; şöminenin önünde oturmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş alevlere bakıyordu.

Bir adım öne çıktım ve yanağına bir öpücük kondurdum. "Tanrım, seni gördüğüme çok sevindim."

Dudaklarım yüzüne değdiğinde kaskatı kesildi ve kaşlarımı çatarak doğruldum. Bakışlarıma karşılık vermedi. Ateşe bakarken kaşlarının arasında bir kırıksıklık oluştu.

"Sorun nedir?" Ben sordum.

Sehpaya bir göz attı.

Babamın bana verdiği yüzük krem rengi kadife kutunun içinde duruyordu, açıktı ve ateşin ışığını yakaladıkça parlıyordu. Bakışları benimkilere yöneldi ve gözleri acı, öfke ve ihanetle parladı.

O gün ikinci kez midem bulandı.

Sadie

"Bir çift çorabını BORÇ ALIYORDUM," dedim ona, yüzüğe bakarak. Midem tekrar tekrar düğümlendi. Alt dudağımdaki bir deliği çiğnedim.

Bunun bir açıklaması olmalıydı. Lütfen, lütfen o yüzüğün onda olmasının bir nedeni olsun.

Bütün çoraplarım çamaşırhanedeydi. Haftalar önce bana ödünç verdiği rahat kayak çoraplarını bulmak için çorap çekmecesini açtığımda, işte oradaydı. Küçük krem rengi bir kutu, çekmecenin köşesinde duruyordu.

Alyans.

Lanet bir alyans mı?

Kulaklarımda kan hücumunu duydum. Bakışlarım onunkilere kaydı. Yüzü çizilmişti ve bitkin görünüyordu. Suçluluk duygusu kaburgalarımı sıkıştırdı çünkü cehennemden bir gün geçirdiğini biliyordum ama bunu onunla konuşmadan yatağa gidemezdim.

"Tamam, bir saniye bekle." Holden kanepede yanıma oturmak için hareket etti ve ellerimi tuttu. "Düşündüğün gibi değil."

Paniğimin sınırında bir rahatlama belirdi. Belki de yüzüğü biri için saklıyordu. Emmett'ten Avery'ye ya da Wyatt'tan Hannah'ya bir hediye idi.

"Henüz evlenmeye hazır olmadığını biliyorum," dedi alçak ve dikkatli bir sesle.

Kaşlarım birbirine çarptı. "Henüz mi?"

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Baskı yok, Sadie. İstedğin kadar zamanın olabilir. Seni acele ettirmeyeceğim."

Çekmecesindeki yüzük bir yanlış anlaşılma değildi.

"Hâlâ evlenmek istiyorsun," dedim çaresizce, panik kulaklarımda çınılıyordu.

Alay etti. "Tabii ki istiyorum, ama sen hazır olmadan olmaz."

Aman Tanrım. Midem serbest düşüşteydi. Bana çarptı. Bunca zamandır aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum. Evlenemeyeceğimi biliyordu. Masanın üzerindeki yüzüğe baktım ve midem yine düğümlendi.

"Birbirimizi seviyoruz," dedi Holden, başparmağını elimin arkasına yavaş vuruşlarla sürterek. "Queen's Cove'da kalıyorsun. Birlikte bir hayat kuruyoruz. Belli ki bir gün evleneceğiz."

İçgüdüsel olarak ellerimi geri çektim ve başımı sertçe salladım. Bunca zamandır bir planı vardı. İlk günden beri evlenmek istiyordu ve ben her nasılsa bu çok önemli ayrıntıyı aptalca unutmuştum. Nabzım kulaklarımda atmaya başladı ve kollarımı karnıma dolayarak havayı dar ciğerlerime çektim.

"Evlenmek istemiyorum," dedim ona bir bakış atarak. Şaşkınlıkla bana baktı. "Asla."

İnançsız bir kahkaha attı. "Böyle söyleme. Bir ya da iki yıl sonra nasıl hissedeceğini bilmiyorsun."

"Hayır," diye ısrar ettim, kollarımı birbirinin altına sokup kendime daha sıkı sarıldım. Başımı ona doğru salladım. "Asla. Asla evlenmek istemiyorum."

Kafamın arkasındaki küçük bir ses hala tüm bunların gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünüyordu ve şimdi nedenini biliyordum.

Boğazından hüsrana dolu bir ses çıkardı. "Birbirimizi seviyoruz. İnsanlar birbirlerini sevdiklerinde böyle yaparlar, Sadie."

Ellerim titredi. "Her zaman değil," diye karşı çıktım. "İnsanların evlenmek zorunda olduğunu söyleyen bir yasa yok. İnsanlar sonsuza kadar birlikte yaşasa ve bu yeterli olsa olmaz mı? Neden yasal bir sözleşme olması gerekiyor?"

Çenesi gerildi. "Çünkü bu, Grant'in yaptığı gibi sana kazık atmayacağım konusunda bana güvendiğin anlamına geliyor."

Sözleri ciğerlerimdeki havayı alıp götürdü. Nefes almaya çalıştım ama göğsüme bir ağırlık çöktü. Ellerim şakaklarıma geldi ve gözlerimi kapatıp düşünmeye başladım.

Ağzım kurudu. Oturma odası çok küçük geldi.

"Anlamıyorum." Elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bu saçmalığı aştığını sanıyordum. Eğer birlikte mutluysak, bunun ne önemi var?"

Öfke kanıma karıştı. "Aynen öyle. Eğer birlikte mutluysak, evlenip evlenmememiz neden önemli olsun ki?"

"Çünkü bunun bir anlamı var Sadie! O kişiyi seçtiğin anlamına geliyor." Yumruğu sıkıldı. "O pisliğin yaptığı şey yüzünden beni cezalandırmayı ne zaman bırakacaksın?"

Ondan uzaklaşmak için ayağa kalktım. "Şu anda Grant'ten pek *de farklı* görünmüyorsun."

"Bizim evde onun adını ağzına alma," diye çıkıştı. "*Senin* evin Holden. Ben burada yaşamıyorum."

"Evet, biliyorsun." Bana ters ters baktı. "Ve biz evleneceğiz. Belki yakında değil ama bir gün evleneceğiz."

Vücudumdaki her hücre buradan gitmek istiyordu.

"Kontrolcü davranıyorsun," dedim ona kollarımı kavuşturarak. Son birkaç ayı düşündükçe midemde sefalet kaynıyordu. Bu tartışma boyunca anılarım yeni bir ışık kazanmıştı.

Onu şimdi gördüm. Holden hayatında, şirketinde ve şimdi de ilişkimizde kontrolü elden bırakamazdı.

Yağmurluk. Botlar. Ağaç ev. Kahveler, kruvasanlar ve zümrüt yeşili fayanslar.

"Bunca zamandır bunun -" Aramızda bir işaret yaptım, "- gerçek olduğunu sanıyordum ama sen sadece aptal evlilik hedefinle ilgili fikrimi değiştirmeye çalışıyordun."

Aylardır merak ettiğim büyük kusuru mu? Bunca zamandır gözümün önündeydi.

Tanrım. Kendimi çok aptal hissettim.

Bunu nasıl kaçırabilirdim? Yüzü düştü.

"Hayır, tatlım, öyle değil."

Ona göz kırptım. "Bana öyle deme."

Evlilik konusundaki fikrini değiştirmedigini bildiğim için bu sevgi gösterisi beni yaktı. Her zaman bir gündemleri vardı, öyle değil mi? Ve ben yine yanlış adamı seçmiştim.

Bu sefer kendimden başka suçlayacak kimsem yoktu. Beni sevmesi önemli değildi.

Şimdi ayağa kalktı. "Yani bunca zaman sonra, aramızda olan onca şeyden sonra hâlâ boyun eğmiyorsun, öyle mi? Bu mudur yani?" Gözleri hayal kırıklığı ve incinmişlikle parlıyordu.

Dişlerimi sıktım. "Beni köşeye sıkıştırıyorsun."

Ellerini havaya kaldırdı. "Ne köşe ama Sadie. Bu hayat o kadar kötü mü?" Etraftaki evi işaret etti. "Sana banyo yaptırmam ve handa birlikte çalışmamız mı? Her gece gelmeni sağlamak mı? Ben böyle bir

Beni istemene rağmen hala yapmadığın kötü bir seçim mi?"

"*Sen değilsin*, Holden-"

"İşte bu," diye karşılık verdi. "Teyzene benim hakkımda söylediklerini duydum, Sadie."

Beynim durdu ve gözlerimi kısarak ona baktım, başımı salladım. "Sen neden bahsediyorsun?"

Hava almak için çırpınırken göğsü sertçe inip kalktı. Gözleri benimkilere kilitlendi ve bakışlarının ardında acı parladı. "Ona neden birinin kardeşlerim yerine beni seçtiğini sordun." İçindeki mücadele tükenmişti ve şimdi sadece yorgun görünüyordu. "Ve sen haklıydın."

Kafam karışıklık içinde yüzüyordu. "Hayır Holden, çünkü o yaz bana tam bir pislik gibi davrandın."

Omuzları bir kez kalktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yine de haklıydın, değil mi? Sana her şeyi teklif ediyorum ve sen hâlâ istemiyorsun. Beni istemiyorsun."

Omuzlarımdaki kaslar gerginlikten gerildi ve boğazımdaki bıçakları yutmaya çalıştım. Titrek bir hayal kırıklığı kanımda dolaştı ve başım yaklaşan bir baş ağrısıyla çarptı. Derin bir nefes aldım ve farkına vardığım şey zihnime süzülürken yavaşça dışarı verdim.

Onunla evlenemezdim. Bunu yapamazdım ve buna saygı duyacak birini istiyordum.

Holden evliliği benden daha çok istiyordu.

Bu işin bizimle yürümeyeceğini anlayınca kalbim göğsümde sıkışıp kaldı ve gücümü toplamak için kısa bir süreliğine gözlerimi kapattım.

Başka bir hayatta aramızdaki ilişki yürüyebilirdi ama bu hayatta değil. Evlenme fikri bilincimin kenarında titreşiyordu, hastalıklı, acı verici ve ıstırap doluydu ve asla ama asla bununla ilgili bir şey yapmak istemiyordum.

"Bu konuda asla anlaşılamayacağız," dedim kısık bir sesle.

Bana sessizce baktı, yakışıklı yüzünde kaşları çatılmıştı. O da bunun farkındaydı.

Gözlerim yaşlarla doldu. "İkimiz de her zaman diğer kişinin fikrini değiştirmesini bekleyeceğiz."

Bakışlarının ardında bir şeyler karardı. Son üç ay boyunca büyüyen tüm ılık ve sıcaklık yok oldu.

"Evet." Kabullenmişlik ve pişmanlık dolu bir ifadeyle yere baktı. Eminim hanı bana hiç miras bırakmamış olmayı dilemiştir. Acı kalbimi burktu ve bir damla g z y a ř ı d kld. Görmemesi için arkamı döndüm ve boğazımı temizledim. Ayak sesleri yaklaşmadan önce botlarını giydiğini duydum. "Bu gece Emmett'lerde kalacağım." Sesi alçaktı. Durakladı. "Hoşça kal, Sadie."

Kalbim ikiye bölündü. Küçük bir parçam pes edeceğini düşündü. Fikrini değıştirecek kadar beni seveceğini.

"Hoşça kal Holden," diye fısıldadım. Arkamı dnemezdim, yoksa fikrimi değıştirirdim.

Hıkırıklarımı tuttum ve kapı kapandığında yüzümü ellerimin arasına gömüp hıkırıklarımı serbest bıraktım.

Holden ve ben ayrılmıştık ve eve gitme vaktim gelmişti.

Holden

Banka çalışanı iki gün sonra, kendisine uzattığım kâğıtla yüzüm arasında endişeyle bakışarak, "Bunu yapmak istediğinize emin misiniz?" diye sordu. "Bu çok fazla para."

İki gece Emmett'lerde kaldıktan sonra bu sabah eve döndüğümde evin boş olması beni şaşırtmadı. Kendimi her odayı kontrol etmeye zorlayarak evimin içinde dolaştım ve her şeyin bittiğini kendime gösterdim. Onunla tanışmadan önceki halime geri dönmüştüm. Banyodaki çıplak tezgahı görünce göğsüm boşlukla sızladı.

Mutfakta bazı evrakları unutmuştu, ben de onun eski bir banka kredisi ekstrelerini bulup bankaya götürdüm.

Para önemli değildi. Anlaştığımız hanın ekstra mülkiyetini bile istemiyordum. Mülkiyetinin bir kısmını devretmek avukatlar ve toplantılar demekti ve ben bunun yapılmasını istiyordum.

Sadie Waters'ın hayatımdan çıkmasını istedim.

Evleneceğimizden bahsettiğimde yüzünde beliren tiksiniş ve dehşete düşmüş ifadeyi hatırlayınca göğsümde bir acı hissettim. Sanki daha kötü bir şey hayal edemezmiş gibi.

Kendisine sahte bir isim veren bir adamla evlenmeyi kabul etmişti ama *benimle* evlenme fikri masadan kalkmıştı?

Midem bulanıyordu ve kendime kafa sallama isteğimle savaştım. Bunu bilmem gerekirdi. Ona kızgın bile değildim. Bana nasıl hissettiğini söylemişti ama ben dinlememiştim. Güzel gülümsemeleri, kahkahaları ve hafta sonu maceralarıyla beni benden almıştı.

Beni isteyeceğini düşündüğüme inanamıyordum.

Kardeşlerimin sahip olduğu ve benim de çok istediğim her şey elimin altındaydı ama gerçek değildi. Aylar önce şüphelendiğim gibi, o şeylere asla sahip olamayacaktım.

Kimse beni seçmezdi.

Göğsüm yine ağrıyordu ama banka çalışanına başımı salladım.
"Eminim. Tutarın tamamını ödemek istiyorum."

şimdi Sadie Waters'ı unutabilirim.

OceanofPDF.com

Sadie

WILLA'nın ön kapısı açıldı ve bavulunu içeri taşıdı. "Tatlım, ben geldim," diye seslendi.

"Selam." Kanepeden el salladım ve ayakkabılarını tekmeleyerek çıkarmasını izledim. "Dönüş yolculuğu nasıldı?"

Yanıma geldi ve iç çekerek kanepeye çöktü. "Uzun. Hatırlat da Noel ve Yeni Yıl arasında asla seyahat etmeyeyim."

Homurdandım. "Yeğenlerini görmek istemiştin."

Yüz ifadesi yumuşadı ve başını salladı. "Onları görmek çok güzeldi. O küçük veletleri özledim." Bana baktı, yüzümü inceledi. "Sen nasılsın?"

Ona gülümseyerek başımı salladım. "Güzel."

Her şey berbattı. Son iki haftayı kanepede oturup Grey's Anatomy izleyerek ve bitmek bilmeyen saç ve yüz maskeleri yaparak geçirmiştım.

O bez yüz maskelerinden birini taktığımda mendile ihtiyacım olmuyordu çünkü maske gözyaşlarımı emiyordu.

Evet. İşler böyle gidiyordu.

Borcumu ödemişti ve telefonumu açıp teşekkür etmek için onu aramayı ya da mesaj atmayı o kadar çok istiyordum ki, ama bunu yaparsam hüngür hüngür ağlamaya başlayacağımı ve ikimizden birinin kendini uçakta bulacağını ve ikimiz de fikrimizi değiştirmeyeceğimiz için aynı karmaşanın içinde olacağımızı biliyordum.

Günün her saniyesi Holden'ı özlüyordum. Aklım onda dolaşıyor, işlerin nasıl gittiğini ve hâlâ handa çalışıp çalışmadığını merak ediyordum. Akşamları hâlâ bara gidip gitmediğini.

Toronto'ya döndükten sonra, Willa Noel'de yalnız kalmamı istemediği için eve dönüş yolculuğunu iptal etmek üzereydi. Onu ikna etmek için ne kadar iyi olduğuma dair büyük bir gösteri yapmak zorunda kaldım.

O yokken beni her gün aradı. Holden'la olanları ona anlatmadım. Tekrar hatırlayamazdım, hâlâ çok tazeydi, henüz kabuk bağlamamış bir sıyrık gibi, keskin ve yakıcıydı.

Queen's Cove'la ilgili sevdiğim diğer şeyler de düşüncelerime karıştı. Olivia ve bar. Elizabeth ve Holden'ın ailesinin geri kalanı. Han. Işıl ışıl ağaç ev barımla orman. Kasaba hakkındaki güncellemeler için Queen's Cove Instagram hesabını takip ettim. Olivia'yla birkaç mesajlaştık ama ben karşısında olmadan pek konuşkan değildi, bilgiyi ondan alıyordum.

Kendime defalarca her şeyin farklı sonuçlanabileceği bir senaryo olup olmadığını sordum.

Yoktu. Açık ve netti. Evlenmek istiyordu ve zamanla, boyun eğmediğim için bana kızmaya başlayacaktı. Bunu biliyordum ama yine de onun anılarıyla kendime işkence ediyordum.

"Grey's Anatomy'nin kaçınıcı sezonundasın?" Willa sordu.

Düşünürken gözlerim kısıldı. "On, sanırım? İzini kaybettim."

Sırıttı ve ayağa kalktı. "Duş alıp tüm uçak mikroplarını temizleyeceğim ve sonra," kaşlarını heyecanla oynattı, "tüm mobilyalarımızı senin tasarım programında düzenleyeceğiz."

Tereddüt içimde dalgalandı ve nefesimi içime çektim. Willa durmadan Mart ayında taşınacağımız daire hakkında konuşuyordu. Şimdi erken dönmüştüm, onun yerine Şubat başında taşınacaktık. Beni neşelendirmeye ve dört gözle bekleyeceğimiz heyecan verici bir şey olduğunu hatırlatmaya çalıştığını biliyordum ama o daireyi her düşündüğümde Holden'la yaşamayı düşündüm.

Holden'ı düşündüğümde, Willa ağladığımı görmesin diye tuvalete koşmak zorunda kaldım.

Onu aklımdan çıkarmaya çalıştım. Hayatıma devam etme zamanıydı.

Yirmi dakika sonra Willa ıslak saçları ve pijamalarıyla dans ederek mutfığa girdi ve kocaman bir gülümsemeyle tezgahın üzerine bir bilet attı.

"Sana bir sürprizim var," diye şarkı söyledi. "Sarah torpil yaptı ve yılbaşı balosuna yedek bir bilet aldı." Tepkimi izlerken gözleri parlıyordu. "Artık sen de katılabilirsin."

İçten içe hayal kırıklığına uğradım. O akşam Netflix'te hayali doktor arkadaşlarımla takılmayı dört gözle bekliyordum. Giyinip kuşanmak, dışarı çıkmak, hayatımın en güzel anlarını yaşıyormuş gibi yapmak düşüncesi beni çoktan yormuştu. Herkes batı yakasında geçirdiğim zamanın nasıl geçtiğini soracaktı ve benim ne diyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

"Bebeğim." Willa önüme geçti ve omuzlarımı tutarak gözlerimin içine baktı. "Gitmek istemediğini biliyorum ama saçını yıkaman gerekiyor."

Homurdandım.

"Cidden," dedi gülerek. "Giyinip kuşanmak, herkesi görmek, birkaç kadeh içki içmek ve erkeklerle flört etmek? Bu seni daha iyi hissettirecek. Bunu biliyorum."

Ağzım alaycı bir gülümsemeye dönüştü ve başımı salladım. "Evet. Belki de haklısın."

Holden Rhodes'u unutmak istiyorsam sonsuza kadar oturup üzülemezdim.

Holden

"DILDO'YA BAKMAYI BIRAK," dedi Olivia, tezgahın üzerinden bana bir bira uzatırken. "İnsanları korkutuyor."

Kaşlarımı tekrar çatmadan önce gözlerimi devirdim. "Televizyona bakıyorum." Yanındaki duvara monte edilmiş, ısıruk izleriyle kaplı dildoyu işaret ettim. "Neden onu kapının üstüne taşıyorsun?"

Kafamda Sadie'nin Olivia'ya tuvalete giden koridorun üzerine monte etmesini önerdiği anı çınladı.

"Ökseotu gibi bir şey olabilir," demişti gülerek. *"Ökseotu mu?"*

Göğsümdeki boşluk tekrar içeri girmeden önce bir homurtu çıkardım. Yarın yeni yıl arifesiydi. Willa ve tüm arkadaşlarıyla dışarı mı çıkacaktı? Şimdiden Willa'yla yaşamaya geri mi dönmüştü?

Noel'de ne yaptı? Benim onu özlediğim gibi o da beni özledi mi?

Saat gece yarısını vurduğunda, başka birini öpecek miydi? Onu başka biriyle düşünmek bile kıskançlıktan göğsümü sıkıştırıyordu.

Aklıma bir düşünce geldi. Belki de tüm bu evlenme olayının bir önemi yoktu. Bininci kez, onun gitmesine izin vererek büyük bir hata yapıp yapmadığımı merak ettim.

Yıllar önceki sözlerini tekrar duydum ve irkildim. Beni seçmemiştii ve bunun peşini bırakıp bırakamayacağımdan emin değildim. Her zaman aklımın bir köşesinde duracaktı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve hokey röflelerine kaşlarımı çatarak ona ağaç evdeki barı gösterdiğimde yüzünün nasıl aydınlandığını düşündüm. Oturma odasında beni boyarken yüzündeki yumuşak şefkati.

Gece. Hayatıma nasıl da uyum sağlamıştı ve şimdi gitmiş olsa da onu unutamıyordum.

Evimde kaldığı birkaç haftadan sonra, onu düşünmeden evin tek bir santimetrekaresine bile bakamaz olmuştum. Eve dönmekten korkuyordum.

"Hey," dedi Olivia arkamdaki birine.

Emmett yandaki tabureye kaydı. "Nasılsın Olivia?"

Omuz silkti ve bana bir bakış attı. Bu konuda konuşmamıştık ama Sadie'yi uzaklaştırdığım için bana kızgın olduğunu biliyordum. Bunu bana attığı somurtkan bakışlardan anladım. Sadie buradayken olduğu kadar gülmüyordu.

İkimiz de yapmadık.

"İyi," diye cevap verdi ona her zamanki düz tonuyla.

"Bira?" Adam başıyla onayladı. "Evet, lütfen."

O doldururken bana döndü. "Peki sen nasılsın?"

"İyiyim." Bakışlarım televizyonda kaldı.

Olivia birasını tezgâhın diğer tarafına kaydırды ve Emmett başını duvarda eskiden ağırlarken resmimin asılı olduğu boş alana doğru eğdi.

Çenesini arka odaya doğru salladı. *Arkada*, diye mırıldandı, bana bir bakış attı.

Emmett anlayışla başını salladı. "Anladım."

Arka tarafa yakın bir masaya doğru yürüdü ve Emmett birasından biraz içmeden önce içini çekti.

"Geçen gece aile yemeğini kaçırdın."

Boğazımdan bir onaylama sesi çıkardım, gözlerim hâlâ televizyondaydı. Orada oturup herkesin istediğim şeye sahip olmasını izleyemezdim. Onlar mutluluk saçarken ben o somurtkan pislik olmak istemiyordum.

"Sadie'ye ne oldu?"

Yer değiştirdim. "Biz farklı şeyler istiyoruz." Emmett bana *devam eden* bir bakış attı.

"Evlenmek istemiyor." Gittiğinden beri ilk kez bu kelimeleri yüksek sesle söylerken içim burkuldu. Boğazım düğümlendi ve nefesimi içime çektim.

"Doğru. Ve sen biliyorsun."

Bakışlarım temkinli bir şekilde onunkilere kaydı. Bana alaycı bir gülümseme verdi.

"Hadi ama dostum," dedi. "Herkes senin karanlık sırrını biliyor. Sen lanet olası bir romantiksin."

Göğsüm ağrıyordu. Bana çok iyi gelmişti.

"Neden evlenmeyi bu kadar çok istiyorsun?" Arkasına yaslandı, beni

inceliyordu.

Ona döndüğümde yüzümdeki ifade inanılır gibi değildi. "İnsanlar birbirlerini sevdiklerinde evlenirler." Sesim savunmacı çıkmıştı. "Sen ve Avery'ye bak. Hannah ve Wyatt. Annem ve babama." Burnumun kenarını ovuşturdum. İçimdeki öfkenin bir kısmı süzüldü ve söndü. "Benim onu istediğim kadar onun da beni istemesini istedim."

Emmett bir an için bunu düşündü ve çenesini ovuşturdu. "Kampanyam için hazırladığım o aptal plan olmasaydı, Avery ve ben evlenemeyebilirdik."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Ne?"

Omuz silkti. "Eninde sonunda onu kazanabilirdim. Hâlâ ortak olurduk ama tüm o töreni, evlilik cüzdanını falan yapar mıydık bilmiyorum."

Gözlerimi ona diktim. "Sen neden bahsediyorsun?"

Sırıttı. "Holden, bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama bu gerçekten de sadece bir kâğıt parçası. Herkese uyan tek bir çözüm değil. Bizim için mesele hiçbir zaman kâğıttaki imzalar olmadı." Avery'yi düşünüyormuş gibi sırtışı yumuşadı. "Her gün birlikte uyanmak, ona yemek yapmak ve gününü anlatmasını dinlemek, verandada oturup birlikte geleceğimizi hayal etmek. Sahilde piknikler. Evlenmek, ne yaparsan o olur."

Orada oturup sözlerini düşündüm. Kulağa çok basit geliyordu.

Emmett içini çekti. "Anlamıyorsun. O zaten seni seçti, göt herif." Hayal kırıklığı içinde ofladı. "Aman Tanrım, her durumu kontrol etmen gerekiyor, değil mi? Senin evinde kalarak seni seçti. Seni sevdiğini söyleyerek seni seçti. Tüm hayatını *senin için* Queen's Cove'a taşıyarak seni seçti."

O sesini yükseltince insanlar ona baktı. Emmett pek sık sinirlenmezdi.

Kalbim göğsüme çarptı. "Benimle evlenmek istemiyorsa, bu bana güvenmediği anlamına gelir."

Dirseğini tezgâha dayayarak öne doğru eğildi. "Bak, sen benim kardeşimsin. Seni seviyorum ve mutlu olmanı istiyorum ve hayatının geri kalanında oturup üzülmeyi izlemeyeceğimden eminim, o yüzden beni iyi dinle. Her şeyi mahvettin Holden. Elindeydi ve sen mahvettin." Doğruldu, göğsü kabardı ve elleri kalçalarında. "Şu anda sana bakamıyorum bile," dedi ve cüzdanını çıkarıp tezgâha bir banknot bıraktı. Birası yarıya kadar doluydu.

Bakışlarımı karşılamak için başını eğdi. "Gururunu bir kenara bırak, ona güven ve doğru kararı ver. Bunu berbat etme."

Başka bir şey söylemeden barın kapısından çıkıp gitti.

Mideme kötü bir his yayıldı, sanki çok büyük bir hata yapmışım gibi.

O zaten seni seçti, pislik.

Benim için hayalindeki işi bırakacaktı. Benim için en yakın arkadaşına onunla yaşayamayacağını söyleyecekti. Burada yepyeni bir hayata başlamaya hazırdı.

Benim

için.

Sikeyi

m.

Emmett kulağa basitmiş gibi *geliyordu* çünkü çok basitti.

Her durumu kontrol etmeniz gerekiyor, değil mi?

Midem bulandı, çünkü haklıydı. Kontrol bana bir güvenlik hissi veriyordu ama geri tepmişti. İnatçı, kontrolcü bir pislik olarak Sadie'yi kendimden uzaklaştırmıştım.

Yeni bir bakış açısıyla seçeneklerimi tarttım: inatçı düşünce tarzıma tutunup onsuz yalnız ve sıkıcı bir hayat mı yaşayacaktım, yoksa kendimi aşıp ondan af dileyerek ve hayatımın geri kalanında her günümü onunla mı geçirecektim?

Cevap çok açıktı. Evlilik meselesi önemli değildi ve keşke Sadie'yle yaptığım bu aptalca anlaşma yerine bunu aylar önce fark etseydim, ama o zaman onu tanıyamaz ve ona aşık olamazdım.

Bunu düzeltmek zorundaydım.

Ertesi sabah, adadan kalkan ilk uçağa yetişmek için kamyonuma bindim.

Sadie

"MERHABA, SEVGİLİM." Willa dans etmekten yanakları kızarmış bir halde yanımdaki koltuğa oturdu. Elbiselerimden birini giymişti, tarçın rengi saten bir elbise, uzun, koyu sarı saçları bukleler halinde sırtından aşağı dökülürken inanılmaz görünüyordu. Gözleri kalabalığı dolaşırken bir kadeh şampanya yudumladı.

"Merhaba güzelim," diye karşılık verdim ve ona küçük bir gülümseme gönderdim. "Bu elbise sana çok yakışmış."

Alaycı bir ifadeyle kendini yelpazeledi. "Dur, durma." Homurdandım.

Üstümüzde disko toplarından oluşan bir bulut asılı duruyor, kulübün ve arkadaşlarımla yüzlerine ışık saçıyordu. Ses sistemi ABBA çalarken partiye katılanlar dans ediyor, bir yılın daha sonuna kadeh kaldırıyor ve özçekim yapmak için toplanıp gülüşüyorlardı. Yere kadar uzanan elbisemde kocaman işlemeli çiçekler, korsajda sinsin kesikler ve bacaklarımla etrafında salınan yumuşak bir etek vardı. Saçlarımla şık bir at kuyruğu şeklinde toplamıştım çünkü dağınık ve dalgalı bırakacak enerjim yoktu ve makyajımı Willa yapmıştı. Minimum çabama rağmen harika görünüyordum.

Bok gibi hissediyordum.

Daha mutsuz olamazdım, ki bu çılgıncaydı, çünkü güzel elbiseler giymeyi, arkadaşlarımla dışarı çıkmayı ve ABBA'yı seviyordum. Olivia ne zaman barda müziğin kontrolünü devretse onları çalardım.

Batı yakası Toronto'dan üç saat önceydi, yani orada saat sadece sekiz buçuktu. Çoktan orada, barda oturmuş, gözleri televizyonda mıydı? Yoksa ailesi bu gece bir şey yapıyor ve onu da katılmaya mı zorluyordu?

O da benim gibi boktan hissediyor muydu? Umarım hissetmemiştir.

Umarım onun da göğsünde benim gibi bir sızı yoktur ve her gün bir öncekinden daha kötü değildir.

Ugh. *Sadie, çok zavallı davranıyorsun.*

Willa bana gülümsedi. "Bu gece hazırlanmak eğlenceliydi. Sanki üniversiteye geri dönmüşüz gibi."

Ben de ona gülümsedim ve başımı salladım. "Evinizde bu kadar uzun süre kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Yüzümü buruşturdum. "İdeal olmadığını biliyorum."

Başını eğdi ve bana sert bir bakış attı. "Bana bunu yapma. Seninle yaşamayı sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca," diye ekledi elbisesini işaret ederek ve kaşlarını oynatarak. "Eğer benim evimde kalmasaydın, bunu asla denemezdin."

Başımı salladım. "Doğru. Sana çok yakıştı."

Willa etrafına bakındı. "Sunucuyu gördün mü? Canım atıştırmalık bir şeyler çekiyor." Gözleri parladı. "Tacos! İşte istediğim bu. Yanında da guac."

Aklıma Holden'ı sürüklediğim Juicy Taco gecesi geldi. O gece birbirimize laf atmadığımız, gerçek bir sohbet yaptığımız ilk geceydi. Aşık olacağım adamın bir parçasını gördüğüm yerd. İlk günlerde aptalca bir fıkra anlattığımda gülmek için kendini zor tuttuğunu, ağzının nasıl seğirdiğini hatırladım.

Tanrım, gülmesine bayılıyordum.

Gözlerim acıdı ve gözlerimi kırıştırarak derin bir nefes aldım ve anıyı uzaklaştırdım.

"Bu konuda konuşmaya hazır mısınız?" Willa dikkatli bakışlarını üzerimde gezdirerek sordu. Boğazımdaki bir düğümü yutkunarak geçiştirdim. "Burada mı?"

Omuz silkti. "Neden olmasın?"

Çünkü ağlamaya başlardım, bu yüzden olmazdı.

Bakışlarım partiyi dolaştı, herkes giyinmiş, gülüyor ve en iyi zamanı geçiriyordu, ben ise geçmişte takılıp kalmıştım. Bir yıl önce ben de dans pistine çıkmış, eğlenen ve arkadaşlarımla fotoğraf çektirip önümüzdeki yıla kadeh kaldıran insanlardan biri olurdum.

Ancak bu yıl, burada olmak tamamen yanlış hissettirdi. Sadece kulüpte değil, Toronto'da da. Willa ile yaşamak. Sanki başka bir insana dönmüş gibiydim.

Ayağa kalktım. "Sanırım ben gideceğim." Willa'nın yüzü düştü. "Hayır."

"Evet." Ona karşı yüzümü buruşturdum. "Serseri olmak istemiyorum. Gerçekten. Bu topukluları çıkarıp yatağına gitmek istiyorum."

Bakışları tekrar etrafı taradı. "Sadece birkaç dakika daha. Gece yarısına kadar kal." Kaşları kalktı ve gözleri yalvarır gibiydi. "Benim için mi?"

Tekrar oturmadan önce tereddüt ettim. Willa benim en iyi arkadaşım ve birbirimiz için her şeyi yapardık. Gece yarısına kadar burada kalmamı istiyordu, ben de mutlu bir surat takınıp yarım saat daha dayanacaktım.

"Artık buraya sığmıyorum," dedim ona.

Başını sallamadan önce düşünceli bir ifadeyle beni inceledi. "Evet. Biliyorum."

Midem bulandı. "Öyle mi?"

"Eskiden burada yaşamayı severdin ama şimdi aklın başka yerde." Ağzında hüzünlü bir gülümseme belirdi.

Söndüm. Bu kadar açık mıydı? Düşüncelerim Queen's Cove'a geri döndü ve orada geçirdiğim zamanlardan kalma anılarımı karıştırdım. Holden. Bar. Olivia. Han. Holden. Avery. Hannah. Elizabeth. Holden.

Willa içkisini yudumladı. "Geceleri ağladığımı duyabiliyorum." Bakışlarım onunkilere kaydı, utanmışım. "Özür dilerim."

Gözlerinde hüzünlü bir ifadeyle başını salladı. "Onu unutmadın, Sadie."

Pişmanlık ve acı göğsümde alevlendi ve yere bakarak iç çektim. "Hiç olacak mıyım bilmiyorum."

"O kadar iyi, ha?"

Ona döndüm ve başımı salladım. "En iyisi, Will. Tanıdığım en iyi adam." Bir daha asla onun elini tutarak ormanda yürüyemeyeceğimi düşünerek ağzımı sıkı bir çizgi haline getirdim. "Evlenmek istiyordu. Henüz değil, ama bir gün, ve ben hayır dedim." Yutkundum. "Asla evlenmek istemediğimi ve beni sevseydi beni zorlamayacağını söyledim."

Holden bir keresinde bana onun için birini bulabileceğimi düşünüp düşünmediğimi sormuştu ve ben de bulacağıma dair ona güvence vermişim.

Sonra da kalbinin üzerinde tepindim.

Willa gözlerini kırıştırdı. "Vay be. Bu çok fazla." Yüz ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Aman *Tanrım*. Sana evlenme mi teklif etti?"

Bulduğum yüzük aklıma geldi.

Çok güzeldi. Hiç böyle sarı bir taş görmemiştim, ıslıl ıslıl ve pırıl pırıldı. O kadar eşsizdi ki. Aklım sürekli ona ve Holden için ne anlama geldiğine gitti.

Queen's Cove'dayken neden düşünmek için bir gün ayırmadım? "Neden bir şey söylemedin?" Willa sordu.

Midem sinirden yuvarlandı ve kelimeleri kafamda toparlayarak dudağımı çiğnedim. İşte buradaydı, onunla asla ama asla yapmak istemediğim konuşma.

"Daire. Yıllardır birlikte yaşamak istiyorduk."

Bana düz bir bakış attı. "Gıcırdayan eski bir dairede birlikte yaşayabilmek için hayalindeki erkekten vazgeçmek üzere olduğunu söyleme bana."

Ona başımı salladım. "Bundan çok daha fazlası var. Sen her zaman benim yanımda oldun ve ben de senin resim yapmaya devam edebilmen için fazladan zamana ve paraya sahip olmanı istiyorum."

Bana deliymişim gibi baktı. "Sadie. Fikrini değiştirirsen diye kaç kişinin benimle birlikte o daireye taşınmak istediğini biliyor musun?"

Plak çizik. "Ne?"

Başını salladı, partinin etrafını işaret etmeden önce geniş gözlerle bakışlarımı tuttu. "Arkadaşlarımızın en az yarısı."

"Oh."

Küçük bir gülümsemeyle başını salladı. "Evet."

Bir süre hiç konuşmadan oturduk ve müziği dinledik.

"Onu bir daha göremeyeceğim düşüncesi kalbimi kırıyor," dedim ona, "ve şimdi her şeyi bir hiç uğruna mı mahvettiğimi merak ediyorum." Gözlerim tekrar acıdı ve yüzümden bir damla yaş süzüldü. "Sanırım yaptım. Sanırım sonunda onunla birlikte olacağım anlamına geliyorsa, tüm bu evlilik meselesi umurumda değil."

Daha fazla gözyaşı dökülürken göğsüm sıkı, gergin bir enerjiyle çarptı ve kalbim boğazıma sıkıştı.

"Harika." Gözlerimi devirdim, güldüm ve sildim. "Şimdi ben o Partideki kız, yeni yıl arifesinde bekar olduğu için ağlıyor."

Willa bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Ama çok daha fazlası yüzünden, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet." Burnumu çektim. "Tamam, şimdi gerçekten gitmem gerekiyor. En azından sakinleşmek için tuvalete."

"Bekle." Willa'nın eli benimkine geldi. Bakışları omzuma takılmadan önce odanın içinde gezindi. Dudağını çiğnerken gözleri parlıyordu. "Kızma, tamam mı?"

Kaşlarımı çattım. "Neden?"

Sinirleri yüzünde parladı. "Eve geldiğinden beri ne kadar mutsuz olduğuna bakarak birkaç varsayımda bulundum."

Ona baktım. "Tamam mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Bana söylemesen bile ona aşık olduğunu ve onu özlediğini biliyordum. Bütün o ağlamalar yüzünden."

"Doğru." Bu iş nereye varacaktı? Nabzım hızlandı.

"Ve ben düşündüm ki..." Bakışları tekrar omzumun üzerinden geçti.

"...ikinizin konuşması gerektiğini."

Gözlerimi kırptım. Soyadını bile bilmiyordu. Nasıl olur da-

"Bana Instagram'dan mesaj attı," diye devam etti endişeli bir ifadeyle.

"Ya da Olivia yaptı çünkü onun sosyal medyası yok."

Çenem düştü. "*Sana mesaj mı attı?*" Yüzlerce kez gözümü kırptırdım, bunu algılamaya çalışıyordum.

"Ona bu gece için bir bilet aldım ve buraya uçtu."

"Aman Tanrım." Bilgi bombalarına karşılık söyleyebildiğim tek şey buydu. "*Bu* yüzden mi odayı tarıyordun-"

Bakışları tekrar omzumun üzerinden geçti ve yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ortaya çıkacağını biliyordum."

Kafamı çevirdiğimde Holden'ın smokin giymiş bir şekilde on adım ötemde durduğunu gördüm.

Holden

RÜYA GIBİ GÖRÜNÜYORDU.

Beni gördüğünde gözleri kocaman oldu ve gerçek olduğuma inanmıyormuş gibi bana baktı.

Kalbim göğsümde sertçe çarptı ve kendimi reddedilmeye hazırladım. Büyük bir hamle yapıyordum ve iyi gitmeyebilirdi. Ya Willa yanılıyorsa ve beni özlemediyse?

Belki de beni geri istemedi.

Muhteşem meleğim ayağa kalktı ve tam önümde durana kadar yavaşça bana doğru yürürken bakışlarımı üzerinde tuttu. Gözleri smokinimde, ellerimde, saçlarımda, günlerdir tıraş olmadığım için kirli sakallarla kaplı yüzümde gezindi. Saçımı kestirmem gerekiyordu ve saçlarım darmadağındı. O gittiğinden beri iyi bir uyku çekememiştım ve bok gibi görünüyordum.

Önümde durmuş, yüzünde okunamayan bir ifadeyle bana bakıyordu ve onu kendime çekmemek, öpmemek ve bir daha asla bırakmamak için tüm kontrolümü kaybettim.

"Merhaba," dedi dudaklarını bir çizgi haline getirerek. Kaşlarının arasında bir kırıksıklık oluştu.

Gözyaşlarına boğuldu ve içim parçalandı.

"Buradan nefret ediyorum." Burnunu çekti. "Eve dönmek ve seninle evlenmek istiyorum."

Ağzım çoktan onunkinin üzerindeydi ve onu sertçe öpüyordum. Bir kolum onu göğsüme çekmek için omuzlarına dolandı, diğeri boynunun dibindeki saçlara gömüldü, şık at kuyruğunu mahvetti ama umurumda değildi.

"Bebeğim," diye nefes aldım, onu ikna ederek açtım ve tadına baktım. Elleri her tarafımdaydı, saçlarımda, göğsümde, ceketimin içinde, çenemi avuçluyordu.

Biri bize doğru ılık çaldı. Dili benimkine karşı sıcak ipek gibiydi ve göğsüm rahatlatma, arzu ve bu kadına duyduğum aşkla açıldı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı öpücüklerin arasında. "Çok üzgünüm." "Hayır. Asıl üzgün olması gereken benim. Biz evlenmiyoruz." Şaşkın bir ifadeyle geri çekildi. "Ne?"

Ellerim yüzünü çevreledi ve iç çekerek alnımı onunkine yasladım, başparmaklarımla gözyaşlarını sildim. "Sadie."

Ohhhhh, kahretsin, onun adını tekrar yüksek sesle söylemek güzeldi. Gözlerinin içine bakmak, ona dokunmak ve onu öpmek. *Doğru* hissettirdi. Doğru kararı verdiğimden hiç şüphem yoktu.

"Evlenmek istemiyorum," dedim ona. "Aşık olmak için evlenmemize gerek yok. Sana güveniyorum ve seni yapmak istemediğın bir şeye zorlamak istemiyorum. Eğer Toronto'da kalmak istiyorsan, senin için buraya taşınırım. Senin için her yere taşınırım."

O çok özlediğim yosun yeşili gözlerine baktığımda, onu neredeyse bir daha hiç görmediğime inanamıyordum, çünkü bu küçük şeyi atlatamıyordum. Göğsüm çok yaklaştığım için ağrıyordu.

Ona başımı salladım. "O yüzüğü ailemden asla almamalıydım. Bu hayatımda yaptığım en aptalca şeydi. Hiç düşünmemiştim."

"Hayır," diye nefes aldı. "Korktuğım için çıldırdım. Sensiz olmak berbat bir şey ve artık bunu yapmak istemiyorum." Derin bir nefes aldı ve kalbim sıkıştı. Korkmuştu ama yine de bunu yapıyordu. "Sana güveniyorum. Eve gelip seninle yaşamak ve sana aşık olmak istiyorum. Toronto'da yaşamak istemiyorum. Queen's Cove'u seviyorum."

"Fikrini ne değıştirdi?"

"Sen," dedi. "Hiçbir şey seninle yaşadığım hayat kadar güzel değil."

Kalbim aşk ve özlemle çarpıyordu. Tekrar öpüştüğümüzde içimde eridi ve rahatlayarak iç çektim.

"Seni seviyorum," dedi parmaklarını saçlarıma geçirerek.

Gece yarısı yaklaşırken etrafımızdaki insanlar "*On, dokuz, sekiz,*" diye bağıırıyordu.

Bana gülümsedi ve kalbim göğsümde genişledi. Mutluluğımın yüzümden okunmasına izin verdim.

"Ben de seni seviyorum. Gelecek yılı sensiz geçirmeyeceğim." "*Üç, iki, bir!*"

Gözleri yumuşak ve şefkat doluydu. "Bana uyar. Mutlu yıllar Holden."

"Mutlu yıllar, Sadie."

OceanofPDF.com

Holden

Loş sabah ışığı otel odasının pencerelerinden yatak odasına süzülüyordu. Sadie ve ben son üç günü yatakta çıplak yatarak ve birbirimize fısıldayarak geçirmiş, ayrı kaldığımız zamanları telafi etmiştik. Her gece, eve koşmadan önce akşam yemeği için dışarı çıktık, böylece adımı inletebildim.

Dün gece yatağa giderken perdeleri kapatmayı unutmuştuk. Sadie yanımda uyuyordu, yüzü yastığa gömülmüş, yan tarafına kıvrılmış, eli koruyucu bir şekilde pazuma dayanmıştı. Saçları arkasındaki yastığın üzerine dökülmüştü.

Yılbaşı gecesı söylediği sözleri hatırladım.

Fikrini ne değiştirdi? Sen.

Güzel yüzünü, elmacık kemiğinin kıvrımını ve dudaklarının bir kısmını incelerken kalbim göğsümde daha sert atıyordu. Bu, onu sevmemin birçok yolundan biriydi; rahat ve huzurlu.

Evlenme konusunda anlaşamadığımız için tüm bunlardan nasıl vazgeçebilirdim ki?

Eli kolumda sıkılaştı. Dün gece boşalıırken göğsüme doğru inleyişi zihnimde yeniden canlandı. Çıplak, uykulu bir Sadie'ye, yumuşak bir tene, kıvrımlara ve sahiplenici dokunuşlara uyanmak hiç de şaşırtıcı değildi.

Elim saçlarını düzeltti ve yumuşak bir ses çıkardı, gözleri göz kapaklarının arkasında titriyordu. şakağınını öptüm, onu içime çekmeden önce

Çenesini öptüm, parmaklarımla izini sürdüm. Mırıltılı bir ses çıkardı ve gülümsedi.

"Çok güzelsin," diye fısıldadım ve o da iç çekti. "Seni çok seviyorum ve sana sahip olduğum için çok şanslıyım."

Ağzının köşesi yukarı doğru çekildi ve bir gözünü araladı. "Çok romantiksin."

Ona sıırttım, bunu sevecen bir şekilde söylediğinde kalbim göğsümde yerinden fırlayacak gibi oldu. Kolumu ona doladım ve onu göğsüme çektim, öpmek için eğildim. Ereksiyonum karnına baskı yaptığında nefesi dudaklarıma çarptı.

"Bekle." Dik oturdu ve çarşafı yukarı kaldırdı. "Bir şey yapmam lazım." Bacaklarını savurdu ve zıplayarak yataktan çıktı.

"Yatağına dön," dedim ama güldü ve kapı kapanmadan banyoya girdi. "Ne yapıyorsun sen?"

"Sana söylemişim," diye seslendi kapıdan. "Bir şey yapmam lazım. Sadece bir saat sürer."

"Bir *saat* mi?" Bu ne lan? "Ben de seninle geliyorum." "Burada kalmalısın."

Sesi bu kadar mutlu çıkmasaydı gerilirdim ama heyecanı ilgimi çekiyordu. Yatağına geri döndüm ve onun hazırlanma seslerini dinledim.

Birkaç dakika sonra saçlarını at kuyruğı yapmış ve makyajsız bir şekilde banyodan çıktı ve olabildiğince hızlı bir şekilde giyindi.

Ceketini giydi. "Kahve ister misin?" "Seni çıplak ve yatağına geri istiyorum," diye ısrar ettim.

"Sana bir kahve getireyim." Yatağına doğru eğilip ağzıma bir öpücük kondurmadan önce bana alaycı bir gülümseme attı. Onu yatağına geri çekmeye çalıştım ama bana tokat attı ve gülerek kıpırdanarak uzaklaştı.

Ben de ona sıırttım. "Neyin peşindesin?"

Omuz silkti, gülümsemesini geri çekti. Gözleri muziplikle parladı ve kalbim sıkıştı. "Göreceksin." Bana bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum tatlım."

Bir buçuk saat sonra kapı bip sesi çıkararak açıldı ve ben de telefonumdan haberleri okuyarak koltuktan kalktım.

Yanakları ve burnu soğuktan pembeleşmişti ama heyecanlı ve sevimli bir şekilde bana bakıyordu ve kalbim mutluluktan yerinden çıkacak gibi oldu. Tekmeledi

botlarını çıkardı, yürüdü ve önündeki sehpayı bir kahve koydu ve yüzündeki ifade beni duraklattı.

Gözlerinin ardında bir parça sinirle birlikte heyecan parıltıyordu. Kaşlarımı çattım.

"Holden," dedi.

"Sadie." Gözlerimi ona diktim.

Elini ceketinin cebine attı ve küçük siyah bir kutu çıkardı. Kalbim yere düştü. Kanepede yanıma oturdu ve kutuyu açtı. Kutunun içinde büyük gümüş bir yüzük duruyordu. Bakışlarım yüzükten gözlerine kaydı.

"Holden Rhodes, benimle evlenir misin?" Yüz ifadesi dikkatli ama umutlu bir hal aldı.

Gözlerimi kırptım. "Sadie, ben ciddiydim. Evlenmeme gerek yok. Sen bana yetersin."

"Biliyorum." Hüzünlü bir gülümsemeyle omuz silkti, gözleri parlıyordu. "Ama ben de yanıldım ve sana güvendiğimi göstermek istiyorum. Bunu çok uzun zamandır istiyordun ve ben bunu senin için yapmak istiyorum. Beni mutlu ettiğin kadar seni de mutlu etmek istiyorum. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istediğime hiç şüphem yok. O muhteşem evine taşınmak, büyük yatağında uyumak ve seninle birkaç çocuk yapmak istiyorum."

Konuşurken gülümsemesi yumuşadı.

"Şöminenin yanında oturup müzik dinlemek, bir yandan da kucığına oturup gözlerindeki saçları taramak istiyorum. Holden, sana aşık olana kadar aşkın ne olduğunu bile anlamamıştım."

Kalbim boğazıma tırmandı ve göğsümden fırlayacak sandım, o kadar sert atıyordu ki.

Gözleri parladı ve yaşlar birikti. "Sana çok aşığım ve seninle evlenmekten korkmuyorum. Hem de hiç."

Bir damla gözyaşı döküldü ve başparmağımla sildim. "Ağlama, tatlım."

Güldü. "Ağlıyorum çünkü mutluyum. Burada olduğun ve seni kaybetmediğim için delicesine mutluyum."

Başımı salladım, parmaklarımı saçlarına geçirdim ve o çok sevdiğim koyu yeşil gözlerine baktım. "Beni hiç kaybetmedin."

"Yani, yapacak mısın?" Kaşları umutla kalktı ve göğsümden bir şey yerine oturdu, tıpkı bir döşeme tahtasının yerine oturması gibi. Mükemmel bir uyum ve şimdi her şey kusursuzdu.

"Bir kalp atışında." Kelimeler ağzımdan kesin ve güçlü bir şekilde döküldü. "Eğer istediğin buysa."

Başını salladı ve gülümsedi. "Öyle."

Beni öpmek için öne eğildi ve yumuşak, sıcak ağzının benimkine temasıyla inledim, çok tatlı, sevimli ve bağımlılık yapıcıydı.

"Holden," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "En çılgın rüyalarım da bile seni bulacağımı hayal etmemiştim."

Alnımı onunkine yasladım. "Uzun zamandır seni hayal ediyordum ve ortaya çıktığında hayal ettiğimden bile daha iyiydin."

Gülerken gözlerini devirdi. "Tanrım, ne *kadar* romantiksin." "Birimiz öyle olmak zorunda."

Onu kollarımla sardım ve hayatımın aşkını öptüm.

OceanofPDF.com

Sonsöz - Sadie

"ÇOK SESSİZ," dedim Holden'a, bir sonraki yılbaşı gecesi kulağımı hanın kapısına dayayarak.

Arkamda durdu ve elini belime koydu. Elbisemin ince ipeğine rağmen eli içimi ısıttı.

"İçeri gir." Sesi alçaktı.

Omzumun üzerinden takım elbisesinin içinde ona baktım ve iç geçirdim. "Holden, o takımı çok iyi giyiyorsun."

Ağzının kenarı kasıldı ve bakışları ısındı. "Bundan bir ya da iki kez bahsetmiştin."

Döndüm ve ellerimi göğsüne dayayıp başparmaklarımı yakalarında gezdirdim. "Takım elbise içinde ne kadar iyi görüldüğünü bilseydim, seninle evlenmeyi daha önce kabul edebilirdim."

Bir kahkaha attı ve gözleri beni ayak parmaklarıma kadar ısıttı. "Hayır, yapmazdın."

Başımı salladım. "Hayır, yapmazdım."

"Buraya gel."

Kollarımı boynuna doladım ve beni kendine çekti, ağzını ağzıma indirdi ve beni yumuşak ve tatlı bir şekilde öptü. Kirli sakalı çeneme değdi ve ben nefesimi içime çektim. Holden beni öperken başım dönüyordu. *Kocamın* beni öptüğü gibi. Bu kelime ağzımda komik duruyordu ama kötü bir komiklik değildi. İyi bir komiklik. Yeni, ilginç ve meraklı. Daha fazlasını keşfetmek için heyecanlandığım bir şey.

"Siktir, karımı seviyorum," diye homurdandı Holden, beni kapıya doğru bastırıp boynumdan aşağı öptü. "Seni daha sonra anlamsızca becermek için sabırsızlanıyorum."

Gözlerim kapandı ve kulağımın altındaki hassas deriyi emerken nefesim kesildi. "Holden."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. *Karım* demesi çok hoşuma gitmişti. Sahiplenici ve talepkâr. Tekrar söyleyene kadar bekleyemedim.

"Farklı hissediyor musun?" Ona sordum.

Başını öne eğdi. "Hayır." Eli çıplak sırtımda yavaş ve sarhoş edici daireler çizerken ağzından şakacı bir gülümseme yayıldı. "Muhtemelen bunu yapmamıza bile gerek yoktu."

Başımı öfkeyle ona doğru salladım. "Aman Tanrım. Seni öldüreceğim."

Güldü ve yanağımdan öptü.

Belediye binasında evlenmiştik. Tören sırasında Holden küçük, odaklanmış bir gülümsemeyle beni izledi, sanki bizden başka hiçbir şey yokmuş gibi. Sanki istediği her şey benmişim gibi. Sanki bunun gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi. Sanki benim için her şeyi yapabilecekmış gibi.

Hayatımda Holden Rhodes'a evet demekten daha iyi bir karar vermemiştim.

Tören çok hızlı geçti. Emmett'in söylediği kelimeleri tekrarladığımı bile hatırlamıyordum ama Holden'la birbirimize sanki özel bir şakanın içindeymişiz gibi komik küçük gülümsemelerle baktığımızı hatırlıyordum. Aile yüzüğünü parmağıma taktı ve nefesim kesildi.

Bayıldım. Bana Holden'ı düşündürdü.

Ve böylece evlenmiştik.

Doğru kişiyle bu kadar kolay olacağını bilseydim, asla buna karşı bu kadar kararlı olmazdım.

Holden verandada ağzımın içine bakarak, "Düğünü unut," dedi. "Hadi eve gidelim."

Güldüm ve alt dudağımı ısırdım. İnledi.

Kapı arkamdan hızla açıldı ve Holden beni kendisine doğru tutmasaydı yere düşecektim.

"Sürpriz!" diye bağırdı herkes hanın fuayesinden.

Holden'ın eli belimde sıkılaştı ve iç çekti. "Şimdiden pişmanım."

Ona güldüm ve ağzının köşesini dürttüm. Ağzı açıldı ve kalbim takla attı. "Eğleneceksin. Söz veriyorum."

Emmett bizi hanın içine çekti ve herkes bir tebrik ve kucaklaşma korusuyla etrafımızı sardı. Hanın tamamını rezervasyon yaptırmıştık.

Parti başlamıştı ve her yer tıklım tıklımdı. Birisi müziğin sesini açtı ve barmen oturma odasının köşesinde içkileri karıştırırken sunucular da ordövrlerle etrafta dolaşıyordu. Tanıdığımız ve sevdiğimiz herkes buradaydı, sohbet ediyor, gülüyor ve şık giyinmişlerdi. Don kamerasıyla etrafta dolaşıyor, kahkahaların, hikâyelerin ya da kucaklaşmaların ortasında insanların fotoğraflarını çekiyordu. Wyatt, Hannah'yı oturma odasındaki derme çatma dans pistine çekerken, Elizabeth ve Sam sevimli torunları Cora Nielsen Rhodes'u seviyorlardı. Emmett, Avery ve Finn gizli kütüphaneyi keşfederken Willa ve Olivia pencere kenarındaki koltukta sohbet ediyordu. Willa geçen yaz birkaç haftalığına ziyarete gelmiş ve ikisi arkadaş olmuştu.

Geçen Ocak ayında Queen's Cove'a döndükten kısa bir süre sonra Holden ve ben, Katherine'in odasında yaşayacak ve hanı işletecek bir yönetici tutmadan önce tadilatı bitirdik. Amelia otuzlu yaşlarının ortasında yeni boşanmış bir kadındı ve buraya British Columbia'nın bir başka küçük kasabası olan Nelson'dan taşınmıştı. Görüşme için hana adımını attığı anda gözleri parlamıştı ve ben onun bu iş için doğru kişi olduğunu içten içe biliyordum. Misafirperverlik konusundaki engin tecrübesiyle, kaleyi koruması için ona güvendik.

Geçtiğimiz Mayıs ayında Grant, Kaliforniya sınırını geçmeye çalışırken tutuklandı. Benden çaldıklarının yaklaşık yarısını harcamıştı ve birkaç ay önce geri kalanı banka hesabıma yatmıştı.

Benim için yaptıklarından dolayı o adama bir teşekkür notu göndermeliydim. Grant olmasaydı, Holden'ı asla tanıyamazdım.

Otelin yenilenmesi tamamlandıktan sonra Holden ve ben kendi şirketimiz Waters-Rhodes Design'ı kurduk. Aiden'ı ortaklığa terfi ettirdi ve iş kısmını yürütmesi için başka bir kişiyi işe aldı. O ve Emmett yönetim kurulunda yer aldılar ama günlük işlere karışmadılar. Ayrıca, yakınlarda bir ev tadilatıyla meşguldü. Gizli kütüphanemizi görmüşler ve kendilerine ait bir kütüphane istemişlerdi.

Şirketimizin dışında, Nisan ayında Queen's Cove sanat galerisinde açılacak bir sergi için bir koleksiyon üzerinde çalışıyordum. Holden'ın galeriye satmayı reddettiği tablo mu? Şimdi, geçen Ocak ayında bağışlanan diğer yarısının yanında asılı duruyordu. Artık ona ihtiyacı olmadığını söylemişti.

Handa Holden'ın eli benim elime kaydı ve üzerinde samosa olan bir tabak uzattı. "Yemelisin, tatlım." Başımı salladım ve bir ısırık aldım. Biri yaklaşmaya çalıştı ve Holden kaşlarını çatarak onlara başını salladı. "Yemek yiyor," dedi onlara.

Güldüm ve gözlerimi devirerek ona baktım. "Çok huysuzsun."

Bana bir bakış attı, ağzının köşesi sevdiğim gibi seğiriyordu. "Seni bir dakikalığına kendime istiyorum."

"Yüz otuz yaşında uykumuzda huzur içinde ölene kadar bana sahip olacaksın."

Gülümsedi ve kolu tekrar belime dolandı. Yanağıma bir öpücük bıraktı.

Etrafımızda, sevdiğimiz tüm insanlar en iyi zamanlarını geçiriyorlardı. Hayat ve kahkaha Katherine'in hanını ağzına kadar doldurmuştu. Peri ışıkları herkesin üzerinde yumuşak bir parıltı yaratıyordu ama sıcak enerji ışıklardan değil, insanlardan ve hanın kendisinden kaynaklanıyordu. Sevgi hanı doyuruyordu. Katherine buraya hayatını vermişti ve Holden ile ben bu çatı altında birbirimize aşık olmuştuk.

Kalbime bir şey çarptı ve elimi göğsümün üzerine koydum.

"Neyin var?" Holden sordu.

"Onu burada hissediyorum." Yüzümde yumuşak, hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Biliyorum bu bir büyü ve bunu açıklayamam ama..." Omuz silktim, kendi kendime gülümsedim. Göğsüm sıkıştı, basınçla uğuldadı. "Bu çok garip bir şey."

Holden başını salladı. "Ben de hissediyorum."

Gözlerimi ona diktim. "Sanki biliyor gibiydi."

Başını sallamadan önce uzun bir süre beni izledi. "Sanırım öyle yaptı."

Katherine bizim bilmediğimiz bir şeyi biliyordu. Birbirimiz için mükemmel olacağımızı biliyordu, tamamen zıttık ve bu yüzden mükemmel uyum.

"Sadie." Elizabeth beni buldu ve nefes alamayana kadar sarıldı, kulağıma benimle ne kadar gurur duyduğunu, Holden'la birbirimizi bulduğumuz için ne kadar mutlu olduğunu ve bu halimle ne kadar mükemmel olduğumu fısıldadı. Sanki bir çocukmuşum gibi yanaklarımı coşkulu öpücüklerle kapladı ve kalbim göğsümde takla attı.

"Anne, sarhoş musun?" Finn sordu.

Kadın onun koluna vurdu. "Ben *mutluyum*."

Sırıttı ve ikimize başıyla selam vermeden önce birasından bir yudum aldı. "Tebrikler, ikinize de." Dövmeleri görünüyordu, gömleğinin kolundan dışarı fırlamışlardı.

"Burada olduğunuz için teşekkür ederim," dedim ona. "Whistler'dan uzun bir yol olduğunu biliyorum."

Bir kayak sezonunu daha orada geçirmeye karar vermişti. Olivia, Finn'in burada olacağını öğrendiğinde, onu düğüne götürmek için benim açımdan ciddi bir ikna süreci gerekmişti. O adamla hiçbir şey yapmak

istemiyordu ve

onunla aynı binaya adımını bile atmazdı. Evet demesi için önümüzdeki yıl boyunca haftada bir gece barda çalışmayı kabul etmek zorunda kaldım.

Sanki bu adil bir anlaşmaymış gibi. Oradaki herkesle sohbet etmeyi, konuşmayı ve gülmeyi seviyordum ve Holden'ın gözlerinin beni takip etmesini seviyordum.

"Bir içki daha ister misin?" Holden boş şampanya kadehimi aldı ve ben de başımı salladım. Yanağıma bir öpücük bıraktı. "Hemen döneceğim," diye kulağıma fısıldadı.

"Sadie, Holden'ın başyapıtını gördüm."

"Oh." Kaşlarım kalktı. "Hangisini?"

Finn'in ağzında çapkın bir gülümseme belirdi. "Hepsi. Ağlayan bir tabloya ihtiyacım var Sadie. Herkeste bir tane var ve bana kendilerininkini satmıyorlar."

Gülmekten kendimi alamadım. "Sana bir tane çizeceğim."

Yüzü sıcak bir sırtışla aydınlandı. "Sen en iyisisin."

"Bazı insanların sana neden şeytan dediğini anlamaya başlıyorum."

Başını salladı ve gözlerini kıstı. "Peki Olivia *nasıl*?" İfadesi çok rahattı ama gözlerinden ilgiyi uzak tutamıyordu.

"O iyi."

"Öyle mi? Ne kadar iyi."

"Finn, onu gözetliyor musun?"

Masum bir ifade takındı. "Hoş bir sohbet yapıyorum."

"Onun hakkında seninle konuşmamalıyım."

"Size söz veriyorum, kalbimde sadece onun iyiliği var."

Finn'in gözlerindeki bir şey, çok üzgün ve ciddi ama kararlı, ağzımı tekrar açmama neden oldu. "Okula geri dönmeyecek."

"Vancouver'da bir iş mi buldu?"

Başımı salladım. "Bildiğim kadarıyla, öngörülebilir gelecekte burada kalacak. Barı babasından devralmak istiyor."

Çenesi gerilmiş, sıkılmıştı ve bana Holden'ı hatırlatıyordu. Bira şişesini arkaya yatırdı ve uzun bir yudum aldı. İçini çekti ve başını hafifçe salladı.

Uzun bir süre birasına baktı. "Bu yaz eve dönüyorum."

Kaşlarım havaya kalktı ve bakışları kısa bir an için benimkilerle buluştu. "Ve bunu ona söyleyebilirsin," dedi sessizce.

Olivia bundan hoşlanmayacaktı.

Miri hızla yanımdan geçti ama beni görünce durdu. "Merhaba güzelim! Aman Tanrım." Elbisemi işaret etti. "Şu haline bak."

"Merhaba, Miri." Ona parlak bir gülümseme verdim. "Süslemeleri hazırladığın için teşekkürler."

Bir el salladı. "Bayıldım." Finn'in yanımda durduğunu görünce ağzı açık kaldı. "Şeytanın ta kendisi değil mi bu?"

"Selam, Miri. Güllerin nasıl?"

"On beş yıl önce bisikletinle içinden geçtikten sonra bir daha asla toparlanamadılar." Kollarını kavuşturdu ama gülümsüyordu.

Olivia kapı aralığında belirdi ve Finn'in bakışlarıyla karşılaşınca donakaldı. Yüzündeki muzip ifade kayboldu ve garip bir şekilde şaşırmış görünüyor. Olivia dondu ve geldiği yöne doğru gözden kayboldu.

Miri'nin kaşları, nefesi kesilmeden önce saç çizgisine gelmişti. Önce Finn'e, sonra da elinde şampanyayla yaklaşan Holden'a baktı. Sonra kolunu Avery'ye dolamış olan Emmett'a ve Hannah kocaman, sevgi dolu bir gülümsemeyle yüzünü silerken kızına gülümseyen Wyatt'a.

"Dört erkek kardeş," diye fısıldadı Miri, kaşlarını çatarak, gözleri parlayarak. "Dört düğün."

Finn dondu kaldı. "Hayır."

Miri'nin bakışları onunkilere kaydı ve yüzünde tuhaf bir gülümseme belirdi. "Evet," diye fısıldadı başını sallayarak.

"Pek olası değil." Finn omuzlarını devirdi. "Bir içkiye daha ihtiyacım var."

Holden elinde benim için bir şampanya kadehiyle göründü. Finn'e, "Akşam yemeği birkaç dakika içinde servis edilecek," dedi. "Git kütüphanede otur." Bana şampanyayı uzattı ve sanki beni bir yıldır görmemiş gibi öpmek için eğildi. Bir flaş patladı ve Miri'nin fotoğraf çektiğini görmek için döndük. Bize göz kırptı ve Finn'in gittiği yöne doğru gözden kayboldu.

Holden beni elimden tutarak kütüphaneye götürdü ve elim kalbime gitti. Derin cam vazoların içindeki mumlar odanın her rafında ve pencere pervazında duruyordu ve odanın uzunluğuna yayılan uzun masanın üzerinde peri ışıkları asılıydı. Koyu çiçekler, koyu bordo kırmızısı, yeşilliklerle masa örtüsünü süsledi ve konuklar yerlerini aldı.

"Beğendin mi?" Holden sordu.

Ona uzun uzun baktım. "Bayıldım," diye fısıldadım. "Bu mükemmel." "Gel hadi. Oturalım."

Beni masanın ortasındaki bir koltuğa çekti ve o da yanımda kine oturdu. Servis elemanları yemek aralarında ellerinde şaraplarla dolaşıyordu. Kahkahalar ve

Konuşma odayı doldurdu ve kalbim bu manzara karşısında burkuldu.

Holden gözüme takıldı ve gülümsedim.

"Sadece bu anı sonsuza dek hatırlamaya çalışıyorum."

Bakışları içimi ısıttı. "Bu anlardan çok yaşayacağız." Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Biliyorum."

Emmett arkamda belirdi ve omzuma dokundu. "Sadie," diye fısıldadı. "Adını değiştiriyor musun, değiştirmiyor musun? Konuşmamda doğru söylemek istiyorum."

Holden ve ben birbirimize gülümsedik. Aldığım her kararın arkasındaydı, ama gerekçelerimi açıkladığımda daha da destekleyici oldu.

İlk olarak, Holden'ın ailesinin bir parçası olmak istemiştım. Bir Rhodes olmak istedim.

Sonra Katherine'i hatırladım. O da bir Waters'tı ve bize bu hanı vermişti. Bizi önemsemişti.

Onu onurlandırmak istedim ve soyadını taşımak onun bir parçasını yanımda tutmak demekti.

Emmett'e gülümsedim. "Ben hâlâ Sadie Waters'ım."

Yemeğimiz bittikten sonra Holden derin bir nefes aldı, bana baktı ve şampanya kadehiyle birlikte ayağa kalktı. Boğazını temizledi ve herkes sustu. Ona meraklı bir bakış attım. Konuşma yapması hakkında konuşmamıştık.

Herkese bir kez başını salladı. "Merhaba."

Ben homurdandım ve birkaç kişi daha güldü. Bana baktı ve ağzı seğirdi.

"Düğünümüze geldiğiniz için teşekkürler. İnanır mısınız, büyük bir parti yapmak isteyen bendim."

Birkaç kişi güldü ve o da başını salladı.

"Evet. Pek parti adamı sayılmam ama Sadie hayatımı sevdiğim insanlarla paylaşmak istememi sağlıyor."

Bir saniye içinde odadaki hava mizahtan içtenliğe dönüştü.

"Sadie Waters," dedi bana sıcaklık ve sevgiyle bakarak, "sen tanıdığım en inatçı insansın."

"Ne?" Çılgılık attım ve masadakiler kahkahalara boğuldu. "İnatçı olan sensin."

"Aman Tanrım," diye inledi biri.

"Holden, Sadie'den çok daha inatçı," diye seslendi Emmett. Holden ona başını salladı. "Burada bir konuşma yapmaya çalışıyorum."

"Sadie aldığı kadar iyi veriyor," diye seslendi Elizabeth masanın altından. "Ve bunu kanıtlayacak resimlerimiz var."

Kahkahalar yükseldi.

"Tamam, tamam. Sadie'yi ne kadar çok sevdiğimi duymak ister misin?" Holden kaşlarını kaldırarak masaya bir aşağı bir yukarı baktı.

Bir *evet* korusu yükseldi.

"Sadie Waters, sen benim her şeyimsin. Sen tanıdığım en muhteşem sanatçısın. Tanıdığım en cesur, en kararlı insansın. Kalbin açık ve savunmasız bir şekilde yaşıyorsun ve bu dünyada nezaket ve sevginin sana yol göstermesine izin veriyorsun ve seninle tanıştığım andan itibaren senden korktum. Bütün bir yaz boyunca senden kaçtım çünkü senden ne kadar hoşlandığımdan korkuyordum." Bakışları üzerimde durdu ve kalbim sıkışmaya başladı. "Ben dünyanın en şanslı insanıyım çünkü seninle tanıştığımda istediğim her şeye sahip oldum. Seni seviyorum."

Beni öpmek için eğildi ve masadakiler hıçkırıklara boğuldu.

Tekrar oturduğunda başımı omzuna yasladım ve elimi onunkinin içine soktum.

Holden Rhodes ile sonsuza kadar vakit geçirmek için sabırsızlanıyordum.

Holden ve Sadie ile baharatlı bir bonus sahne ister misin?

Holden sonunda Sadie'nin o titreşimi kullanmasını izleyecek!

Baharatlı bir bonus sahne almak için [buradan](#) bültenime kaydolun veya www.stephaniearcherauthor.com/holden adresini ziyaret edin

Ayda 1-2 e-posta gönderiyorum; yeni kitaplarla ilgili güncellemeler, bir sonraki adımda neler üzerinde çalıştığım ve makyaj, TV ve podcast'lerle ilgili biraz sohbet içerikli şeyler.

OceanofPDF.com

Yazarın Notu

Holden ve Sadie'nin kitabını okuduğunuz için teşekkür ederiz! Eğer beğendiyseniz, lütfen çevrimiçi bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar diğer okuyucuların sevdikleri kitapları bulmalarına yardımcı olur.

Sadie ve asık suratlı sık kafalı Holden'ın yollarını bulmalarına yardım eden herkese teşekkürler: Maggie North, Helen Camisa, Bryan Hansen, Alanna Goobie, Sarah Clarke ve Brett Bird. Hepiniz harikasınız ve sizi tanıdığım için kendimi şanslı hissediyorum! Jami Nord'a editörlük bilgeliği ve okuyucuları Holden'ın e-posta okurkenki detaylı tasvirlerinden koruduğu için teşekkür ederim.

Tim, lanet hayatımın aşkı. Beni güldürdüğün, bana yemek getirdiğin ve her şeyin yoluna gireceğini söylediğin için teşekkür ederim.

Son olarak, muhteşem romantizm topluluğu! Hepinizi çok seviyorum. Kitaplarım hakkında paylaşım yapan, yorum yazan ya da bir arkadaşına söyleyen herkese teşekkür ederim. Romantizm yazmak benim hayalimin gerçekleşmesi.

Sırada Olivia ve Finn'in kitabı Finn Rhodes Forever var. Bu ikisi aylardır aklımdan çıkmıyor. Finn şeytanın ta kendisi ve benim (ve Olivia'nın) hayatımı mahvedecek. Daha fazla okumak istediğiniz bir yan karakter varsa, bana e-posta veya DM gönderin! Gelecek kitaplar için fikirlerim var ama hiçbir şey kesin değil.

Bir dahaki
sefere kadar,
Stephanie

OceanofPDF.com

Stephanie Archer tarafından da

Kraliçe'nin Koyu Serisi

[That Kind of Guy](#) (Emmett ve Avery)

[The Wrong Mr. Right](#) (Wyatt ve Hannah)

[Rüyalarında](#), Holden [Rhodes](#) (Holden ve Sadie)

Bağımsız Romantik Komediler

[Kalp Kırma Kuralı](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Yazar Hakkında

Stephanie Archer baharatlı, kahkahalarla güldüren romantik komediler yazıyor. En iyi arkadaşların, inatçı kadınların, yeni bir saç kesiminin ve aşkın gücüne inanıyor. Vancouver'da bir adam ve bir köpekle yaşıyor.

OceanofPDF.com

